ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி

இரண்டாம்பத்து

முதல்திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை: ப்ரவேசம்

நஞ்சீயர் அருளிச்செய்த ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம்

"மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோ ரணியை" என்று நம்பியுடைய ஸௌலப்யத்தையும் வேண்டற்பாட்டையும் அழகையும் அநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய் அது கைவாராதொழிந்தும், இவ்வளவும்வர பகவத்குணங்களிலே அவகாஹித்துப் பிரிகையாலும் "அஞ்சிறைய மடநாரை" யிற்போலுமின்றியே தூதப்ரேஷணத்துக்கு ஆளில்லாதபடி தம்மைப்போலே எல்லாப்பதார்த்தங்களும் எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்தித்துக் கலங்கி அத்தாலும் மிகவும் விஷண்ணரான ஆழ்வார் தம்முடைய தசையை அந்யாபதேசத்தாலே அருளிச் செய்கிறார்; எம்பெருமானோடே புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி, மஹாந்த்தகாரமான மத்த்யராத்ரத்திலே தன் ஆற்றாமை கைகொடுக்கக் கடற்கரையோடு தோள்தீண்டியான க்ருஹோபவநத்திலே சென்று ராமவிச்லேஷப்ரஸங்கத்திலே தம்முடைய தரியாமைக்கு தீர்பிரிந்த மத்ஸ்யத்தை த்ருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லும் இளையபெருமாளையும் பிராட்டியையும் போலன்றியே, எல்லாலோகத்தில் அந்யபரமான ஸகல பதார்த்தங்களும் தன்னைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு அவற்றினுடைய து:க்காநுஸந்தாநத்தாலும் தன்னுடைய து:க்கம் இரட்டித்து து:க்கிதர் து:க்கிதரோடே கூடி ப்ரலாபித்து தரிக்குமாபோலே அவற்றோடே ப்ரலாபித்து தரிக்கிறாள்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி

முதற்பத்தால் - பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார்; இரண்டாம்பத்தால் - அந்தக்கைங்கர்யத்தில் களைபறித்தார்; மூன்றாம்பத்தால் - விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பாகவத சேஷத்வபர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்; நாலாம்பத்தால் - இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி ஐச்வர்யகைவல்ய மென்றார்; அஞ்சாம்பத்தால் - அந்த விரோதியைப் போக்குவானும் அவனே யென்கிறார்; ஆறாம்பத்தால் - விரோதி நிரஸந சீலனானவன்திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்; ஏழாம் பத்தால் - இப்படிப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்கவிடத்திலும் தக்த்தபடந்யாயம்போலே ஸம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிறபடியைக் கண்டு விஷண்ணராகிறார்; எட்டாம்பத்தால் - "இப்படி ப்ரபந்நரா யிருக்கச்செய்தேயும் தக்த்தபடந்யாயம்போலே நம்மை விடாதே அநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறாதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றில் ஒருநசையில்லை யென்றார்; ஒன்பதாம்பத்தால்- இப்படி நசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்? என்று அதிசங்கை பண்ண, 'நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்துமுடிக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே ஆழங்காற்படுகிறார்; பத்தாம்பத்தால் - ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக் கண்டு திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாக வந்து தங்கி இவர்க்கு அர்ச்சிராதிகதியையுங் காட்டி இவருடைய அபேக்ஷிதஸம்விதாநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம் பத்தில் - முதல் திருவாய்மொழியில், ''மணியை வானவர்கண்ணனைத் தன்ன தோரணியை'' என்று நம்பியுடைய ஸௌலப்ப்யத்தையும் வேண்டற்பாட்டையும் அழகையும் அநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய் அது கிட்டாமையாலே ''லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மோபாதி ப்ராப்தியுண்டு' என்று அநுஸந்தித்திருக்குமவராகையாலே அவற்றையும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்திக்கும்படி அவஸங்ரானவர் தம்முடைய தசையை அந்யாபதேசத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி, மஹாந்த்தகாரமான மத்யராத்ரத்திலே தன் ஆற்றாமை கைகொடுக்கக் கடற்கரையோடே தோள்தீண்டியான தன்னுடைய லீலோத்யாநத்திலே புறப்பட்டு, ராமவிச்லேஷ ப்ரஸங்கத்தில் தங்களுடைய தரிபாமைக்கு நீர்பிரிந்த மத்ஸ்யத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லும் பிராட்டியும் இளங்கோவும் போலன்றிக்கே, மிகவும் அவஸந்நையாய்க் கண்ணுற்கண்ட பதார்த்தங்களெல்லாம் தன்னைப்போலே அவனைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு, அவற்றினுடைய து:க்காநுஸந்தாநத்தாலும் தன்னுடைய து:க்கம் இரட்டித்து து:க்கிகள் ஸம து:க்கிகளோடு கூடி ''ப்ராலாபைரேவ தார்யதே'' என்கிறபடியே அவற்றோடே கதறித்திரிகிறளொருபிராட்டிபேச்சாலே தம்தசையைப் பேசுகிறார்: அஞ்சிறையமடநாரை-அவதாரஸௌலப்ப்யத்திலே யதாமநோரதம் அநுபவிக்கப்பெறாத ஆற்றாமை; இங்கு அர்ச்சாவதாரத்திலே யதாமநோரதம் அநுபவிக்கப்பெறாத ஆற்றாமை: இவ்விஷயத்தில் ஏற்றமேயன்றிக்கே, அஞ்சிறையமடநாரை தொடங்கி பகவத்குணங்களை இவ்வளவும் அவகாஹித்த ஏற்றத்தாலும் ஆற்றாமை மிக்கிருக்கக்கடவது: அங்கு - தூதுவிட ஆள்பெற்றார்; இங்கு - எல்லாரும் இழவாளராகையாலே தூதுவிடவும் ஆள்பெற்றிலர். நாரையாகில் வெளுத்திருக்கையும், காற்றாகில் ஸஞ்சரிக்கையும் முதலான ஸ்வபாவங்கள் இவற்றுக்கு நியதமென்று அறியாதே, ''வ்யதிரேகத்திலே சேதநாசேதநவிபாகமற ஆற்றாமையை விளைவிக்கவல்ல விஷயம்'' என்னுமத்தை புத்திபண்ணி அவற்றுக்குமாக வெறுக்கிறார்: ''அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:, விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்சிதா:, உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸிச, பரிசுஷ்கபலாசாநி வநாந்யுபவநாநிச''. பாட்டுத்தோறும் 'எம்மேபோல்' என்கிறது - இவற்றுக்குத் தனித்தனியுண்டான ஆற்றாமை இவர்க்கு ஒருவகைக்குப் போருமத்தனை யென்கைக்காக.

நம்பிள்ளை திருவாய்மலர்ந்தருளி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டோலை கொண்டருளின ஈடு முப்பத்தாறுயிரப்படி.

முதற்பத்தால் பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார்; இரண்டாம் பத்தால் அந்தக்கைங்கர்யத்தில் களையறுத்தார்; மூன்றாம்பத்தால் விரோதிகழிந்த கைங்கர்ய வேஷம் பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்; நாலாம்பத்தால் இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி ஐச்வர்ய கைவல்ய மென்றார்; அஞ்சாம்பத்தால் அந்த விரோதியைப் போக்குவானும் அவனே யென்றார்; ஆறாம்பத்தால் விரோதிநிரஸநசீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்; ஏழாம்பத்தால் இப்படிப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்கவிடத்திலும் தத்தபடங்யாயம்போலே ஸம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிற படியைக் கண்டு விஷண்ணராகிறார்; எட்டாம்பத்தால் 'இப்படி ப்ரபந்நரா யிருக்கச்செய்தேயும் தத்தபடந்யாயம்போலே நம்மைவிடாதே அநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறாத படியாலே' என்று பார்த்து, அவற்றில் ஒருநசையில்லை யென்கிறார்; ஒன்பதாம் பத்தால் 'இப்படி நசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்? என்று அதிசங்கைபண்ண, 'நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே ஆழங்காற்படுகிறார்; பத்தாம் பத்தால் ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாக வந்து தங்கி, இவர்க்கு அர்ச்சிராதிகதியையுங் காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷிதஸம்விதாநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

கீழில் திருவாய்மொழியிலே *மணியை வானவர்கண்ணனைத் தன்னதோரணியை* என்று - ஸௌலப்ப்யத்தையும், மேன்மையையும், வடிவழகையும் சொல்லிற்று; இவையோரொன்றே போருமிறே மேல்விழப்பண்ணுகைக்கு; இங்ஙனன்றிக்கே இவை மூன்றும் குறைவற்ற விஷயமானால் அநுபவியாதிருக்கப் போகாதிறே; இவ்விஷயத்தை இப்போதே அநுபவிக்கவேணும்' என்று பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷை பிறந்தது; அப்போதே நினைத்த பரிமாற்றம் பெறாமையாலே பிறந்த அவஸாதாதிசயத்தை, எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்து ஆற்றாமையாலே நோவுபடுகிறாளொரு பிராட்டி, ஆற்றாமை கைகொடுக்க லீலோத்யானத்திலே புறப்பட்டு, அங்கே வர்த்திக்கிற பதார்த்தங்களைக் கண்டு, அவையுமெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தான் நோவுபடுகிற பாசுரத்தாலே பேசுகிறார். *அஞ்சிறையமடநாரையிலும் இதுக்கு ஆற்றாமை கரைபுரண்டிருக்கும். அதுக்கு அடியென்? என்னில்; *பெருநிலங் கடந்தநல்லடிப்போதயர்ப்பிலனலற்றுவன்* என்று அவதாரத்திலே அநுபவிக்கக் கோலிப் பெறாததாகையாலே, 'அது ஒருகாலத்திலே, நாம் பிற்பாடராகை' என்று ஆறலாம்; இது அங்ஙனன்றிக்கே; அவதாரத்தில், பிற்பாடர்க்கும் இழக்க வேண்டாதபடி முகங்கொடுக்கைக்கு நிற்கிற விடமிறே உகந்தருளின நிலங்கள்; *நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற* என்று உகந்தருளின நிலத்திலே அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுப் பெறாமையாலே வந்த ஆற்றாமை யாகையாலே இது கனத்திருக்கும். *அஞ்சிறையமடநாரையில் தூது விடுகைக்குத் தரிப்பு உண்டாயிற்று; இதில் அங்குத் தூதுவிட்டவையும் நோவுபடுகிறனவாக அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடுகிறார். அநுபவிக்கிற இவர் தம்படியாலும் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஆற்றாமை கனத்திருக்கும்; பத்துடையடியவர்க்கு முன்பு அவ்விஷயத்தை அநுபவித்துப் பிரிந்தவளவாலுள்ள ஆற்றாமையிறே அதிலுள்ளது; அஞ்சிறையமடநாரைக்குப் பின்பு இவ்வளவும் வர அவனுடைய குணங்களை அநுபவித்துப் பிரிந்த பிரிவாகையாலே ஆற்றாமை மிகவும் கனத்திருக்கும் இதில்; பயிலப்பயிலவிறே இனிதாயிருப்பது இவ்விஷயம்.

நாரையாகில் வெளுத்திருக்கையும், அன்றிலாகில் வாயலகு நெகிழ்த்தவாறே கதறுகையும், கடலாகில் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி கூப்பிடுகையும், காற்றாகில் ஸததகதியாய்த் திரிகையும், மேகமாகில் நீராய் இற்றிற்றுவிழுகையும், சந்த்ரனாகில் தேய்வது வளருவதாகக் கடவதென்றும், தமஸ்ஸாகில் பதார்த்ததர்சநம் பண்ண வொட்டாதென்றும், கழியாகில் அலையாய் முகமாய் ஏறுவது வடிவதாகக் கடவதென்றும்: விளக்காகில் இற்றிற்று எரியக்கடவதென்றும், இவற்றுக்கு இவை நியதஸ்வபாவமென்று அறியாதே, இவையெல்லாம் தம்மைப்போலே பகவத்விச்லேஷத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறனவாகக் கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தான் அநுசோகிக்கிறார்.

இத்திருவாய்மொழியால், இளையபெருமாளிற் காட்டில் இவர்க்கு உண்டான வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்,—மத்ஸ்யத்துக்கு ஜலம் தாரகமாக அறுதியிட்டார் அவர்; இவர் அந்த மத்ஸ்யத்தோடு ஜலத்தோடு தம்மோடு வாசியற பகவத்குணங்களே தாரகமென்றிருக்கிறார். ஆகையாலே, து:க்கிகளாயிருப்பார் தங்களோடு ஸமது:க்கிகளைக் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டுகிடந்து கூப்பிட்டு ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்குமாபோலே, இவளும் கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்களெல்லாவற்றோடும் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து 'நீ பட்டதோ நான்பட்டதோ?' என்று கூப்பிடுகிறாளா யிருக்கிறது; *அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:* என்னுமாபோலே சேதநாசேதந விபாகமற நோவுபடுத்த வற்றாயிறே இவன் பிரிந்த விஷயந்தா னிருப்பது. *உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச* என்று ஆறுகளோடு சிறு குழிகளோடு பெருங்குழிகளோடு வாசியற, கரையருகுஞ் சென்று கிட்டவொண்ணாதபடி ராமவிரஹத்தாலே கொதித்ததிறே. *பரிசுஷ்கபலாசாநி வநாந்புபவநாநிச* என்று சிறுகாட்டோடு பெருங்காட்டோடு வாசியற, விரஹாக்நி கொளுத்திற்று. பெருமாள் *ஸீதே ம்ருதஸ்தே ச்வசுர: பித்ரா ஹீநோZஸி லக்ஷ்மண* என்று ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடுகிறார் இங்கு.

வாயுந்திரையுகளும் கானல்மடநாராய்!*
ஆயுமமருலகும் துஞ்சிலும் நீ துஞ்சாயால்*
நோயும்பயலைமையும் மீதூரவெம்மேபோல்*
நீயுந்திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், ஆமிஷார்த்தமாக ஏகாக்ர சித்தமாயிருக்கிற தொரு நாரையைக் கண்டு தன்னைப்போலே எம்பெருமானாலே அபஹ்ருத சித்தையாயிருக்கிறதாகக் கொண்டு, ஐயோ! நீயும் இங்ஙனே பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

[வாயு என்று தொடங்கி] - வருகிற திரைகள் தலைமேலேபோக, அத்தால் வந்த து:க்கபரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கிற நெய்தல்நிலத்தில் நாராய்! என்னுடைய வ்யஸநத்திலே உறங்காத தாயும் உறங்காமையே ஸ்வபாவமான தேவலோகமும் உறங்கக்கூடிலும் நீ உறங்குகிறிலை. [நோயும் என்று தொடங்கி] - விரஹவ்யஸநமும் அத்தால் வந்த வேறுபாடும் மிகவும் அபிபவிக்க எம்மைப்போலே நீயும் மைந்தன் மலராள்மணவாளனாலே நெஞ்சு பறியுண்டாயோ ?

இ.—முதற்பாட்டில், தான்இருக்கிற கடற்கரையிலே ஆமிஷார்த்தமாக இருக்கிற தொரு நாரையைக் கண்டு, நீயும் நான் அகப்பட்ட விஷயத்தே அகப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

[வாயுந்திரையுகளும்] - வாய்கை - கிட்டுகை; உகளுகை - மேலேமேலே போகை. "அலைகடல்நீர் குழம்ப வகடாடவோடி" இத்யாதி. மலைபோலே வருகிற திரைகளால் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி தன் ஆமிஷம் கிட்டுந்தனையும் பேராதேயிருக்கை; தன் நாயகனையே நினைத்து இவ்வருகுண்டான து:க்க பரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கிற இருப்புக்குப் போலியாக நினைத்திருந்தாள். பகவத்த்யாகபரர் இருக்குமா போலேயிருக்கும். "கிரயோ வர்ஷதாராபி:". [கானல்] - நெய்தல்நிலம். பிரிந்தார்இரங்குமிடம் நெய்தல் நிலம்; அத்தாலும் தன் ஆற்றாமை அவற்றுக்கு முண்டென்றிருக்கிறாள். நெய்தலுக்கு பூதம் ஜலம். கூடுமிடம் குறிஞ்சி; பூதம் ஆகாசம். பிரியுமிடம் பாலை; பூதம் தேஜஸ்ஸு. ஊடலுக்கு ஸ்த்தாநம் மருதம்; பூதம் வாயு. [மடநாராய்] - மடப்பம் - பற்றிற்று விடாதேயொழிகை. க்ராமணிகள், யாகங்களும்பண்ணிப் பவித்ரங்களும் முடிந்திட்டு "தார்மிகர்" என்னும்படி திரியாநிற்பர்களிறே பரஹிம்ஸை பண்ணுகிறகச் செய்தே; அப்படியே தான் நினைத்த ஆமிஷம் கிட்டுந்தனையும் க்ஷுத்ரமத்ஸ்யங்கள் மேலிட்டாலும் அநாதரித்திருக்கை. [ஆயும்] - என்னைப்பெற்றதே யடியாக உறங்காத தாயும். [அமருலகுந் துஞ்சிலும்]- ஸத்தையே பிடித்து உறக்கமின்றியே யிருக்கிற நித்யஸூரிகளும் உறங்கிலும். தாயானவள் "பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வாச மேபிதா, சிந்தார்ணவகத: பாரம் நாஸஸாதாப்லவோயதா." என்கிறபடியே ஸத்ருசவரனைத் தேடியுறங்காள் முன்பு; விரஹவ்யஸநத்தாலே உறங்காள் பின்பு. [நீதுஞ்சாயால்] - கூடாததுகூடிலும், நீ இமையோடிமை பொருந்துகிறிலை. [நோயும் பயலைமையும்] - விரஹவ்யதையும் அத்தால் வந்த வைவர்ண்யமும். அதினுடைய வெளுப்பையும் தன்னுடைய வைவர்ண்யத்துக்குப் போலியாக நினைக்கிறாள். [மீதூர] - விஷமேறினாப்போலே உடம்பிலே ஊர [எம்மேபோல்] - வருகிற து:க்கபரம்பரைகளைப் பொறுத்திருக்கையாலும், பற்றிற்று விடாதிருக்கையாலும்; வைவர்ண்யத்தாலும் என்னைப்போலே இராநின்றாயீ! [நீயும்] - இந்நோவு படுகைக்கு நானொருத்தியும் அமையாதோ? ம்ருதுப்ரக்ருதியான நீயும். "தத்தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்" என்றிருக்கமாட்டாமைக்கு இருவரும் ஒத்தோமோ? [திருமாலால்] - மைந்தனை மலராள் மணவாளனையோ நீயும் இழந்தது? தாயையும் தமப்பனையுமோ நீயும் பிரிந்தது? [நெஞ்சங்கோள்பட்டாயே] - நெஞ்சுபறியுண்டாயாகாதே? தோற்புரையன்றிக்கே மறுபாடுருவ நோவு பட்டாயாகாதே?

ஈடு.—முதற்பாட்டு—பிரிந்தார் இரங்குவது நெய்தல்நிலத்திலே யாகையாலே, கடற்கரைச் சோலையைப்பற்ற இவள் பிரிவுக்கிரங்கி யிருக்கச்செய்தே, அங்கே ஆமிஷார்த்தமாக அவதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதொரு நாரை கண்ணுக்கு இலக்காக, அதினுடம்பில் வெளுப்பைக் கண்டு, அதுவும் தன்னைப்போலே பிரிவாற்றாமையாலே வந்த வைவர்ண்யத்

தோடே யிருக்கிறதாகக்கொண்டு; பாவியேன், நீயும் நான் அகப்பட்ட விஷயத்திலே அகப்பட்டு நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே யென்கிருள்.

[வாயும்திரையுகளும்] வாய்கை — கிட்டுகை. பெரியமலைபோலே வந்து கிட்டுகிற திரைகள் மேலே தாவிப்போகாநின்றாலும் நினைத்தது கைப்புகுருமளவும் சலியாதே யிருக்குமாயிற்று. பகவத் த்யாகபரர் இருக்குமாபோலே யிருக்கும். *அலைகடல்நீர்குழம்ப வகடாடவோடி யகல்வானுரிஞ்ச முதுகில் மலைகளைமீதுகொண்டு வருமீனை மறவாதிருப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றது, அலைகளை மீதுகொண்டு வருமீனை மறவாதிருக்கிற இதுவும். *கிரயோ வர்ஷதாராபிர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது: - அபிபூயமாநா வ்யஸநைர் யதாZதோக்ஷஜ சேதஸ:* என்று சொல்லக்கடவதிறே. நிரந்தரமாக வர்ஷதாரைகள் விழாநிற்கச் செய்தேயும் மலைகள் சலியாதே நின்றன; என்போலேயென்றால் - 'ஸர்வேச்வரனே ரக்ஷகன்' என்றிருப்பார் தாபத்ரயங்களால்வந்த வ்யஸநங்களுக்கு இடையாதேயிருக்குமாபோலே. வந்துகிட்டுகிற திரைஉகளாநின்றுள்ள கானலிலே - நெய்தல்நிலத்திலே யிருக்கிற மடநாராய்! யாகங்களும் பண்ணிப் பவித்ரங்களும் முடிந்திட்டு 'தார்மிகர்' என்னும்படி திரியாநிற்பர்களிறே பரஹிம்ஸை பண்ணாநிற்கச் செய்தே க்ராமணிகள்; அப்படியே க்ஷுத்ரமத்ஸ்யங்கள் வந்தாலும் அநாதரித்திருக்குமாயிற்று நினைத்தது கைப்புகுருமளவும்; பற்றிற்று விடாதொழிகையிறே - மடப்பமாவது. [ஆயும்] என்பிறப்பே பிடித்து உறங்காத தாயும் உறங்கிலும். [அமருலகுந்துஞ்சிலும்] தங்கள்ஸத்தையே பிடித்து உறங்காத நித்யஸூரிகள் உறங்கிலும் நீ உறங்குகிறிலை. இவளைப் பெற்ற தாய்க்கு உறக்கமின்றிக்கே யொழிவானென்? என்னில்—முன்பெல்லாம் 'இவனுக்கு ஸத்ருசனாயிருப்பா னொருவனைப் பெற்றுக் கொடுத்தோமாக வல்லோமே' என்று கண்ணுறங்காது, பின்பு நாயகனைப் பிரிந்து இவள் நோவுபடுகிறபடியைக் கண்டு, அத்தாலே கண்ணுறங்காது; *பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா, சிந்தார்ணவ கத:* என்றாளிறே பிராட்டி. 'ஒரு உபக்ரமத்திலே கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து நோக்கில் நோக்கலாய், இல்லையாகில் கிடையாதபடியான பருவமாய் இராநின்றது, இவனுக் கிடாயிருப்பானொருவனைப் பெற்று அவன்கையில் காட்டிக்கொடுத்தோமாக வல்லோமே' என்று - எங்களையர் சிந்தார்ணவகதரானு ரென்றாளிறே பிராட்டி. அப்படியேயிறே இவளைப்பெற்ற தாயாரும் கண்ணுறங்காதே படும்படி. அநிமிஷராய் ஸதாதர்சநம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே நித்யஸூரிகளுக்கும்தானே நித்ரை யில்லையே. [நோயும் பயலைமையும்] மாநஸவ்யதையும், அத்தாலேவந்த வைவர்ண்யமும் தன்பக்கலிலே காண்கையாலே அவ்விரண்டும் அதுக்கு உண்டென்றிருக்கிறாள். [மீதூர] விஷமேறினாப்போலே உடம்பிலே பரக்க. [எம்மேபோல்] இப்படி க்லேசப்படுகைக்கு நானொருத்தியு மென்றிருந்தேன்; நீயும் என்னைப்போலே யாவதே? து:க்கபரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கையாலும், பற்றிற்று விடாதிருக்கிறபடியாலும், வைவர்ண்யத்தாலும், என்னைப்போலே யிராநின்றாய். [நீயும]விரஹவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாத மார்த்தவத்தையுடைய நீயும்; *தத்தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்* என்றிருக்கமாட்டாமைக்கு இருவரும் ஒத்தோமோ? [திருமாலால் நெஞ்சம் கோட்பட்டாயே] மாநஸவ்யதையும் வைவர்ண்யமும் இருந்தபடி கண்டேனுக்கு, நீயும் நான் அகப்பட்ட துறையிலே அகப்பட்டாயாகாதே. *மைந்தனை மலராள்மணவாளனையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? [நெஞ்சம்கோட்பட்டாயே] நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே. தோற்புரையன்றியே, மறுபாடுருவ வேர்ப்பற்றிலே நோவு பட்டாயாகாதே.

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க் கூர்வாயவன்றிலே!*
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதிரங்குதியால்*
ஆட்பட்டவெம்மேபோல் நீயுமரவணையான்*
தாட்பட்டதண்டுழாய்த் தாமங்காமுற்றாயே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், விச்லிஷ்டமான அன்றிலினுடைய தாருணத்வநியைக் கேட்டு அத்தைக்குறித்து சோகிக்கிருள்.

[கோட்பட்ட என்று தொடங்கி] - அபஹ்ருதமான நெஞ்சையுடையையாய், கேட்டார்க்கும் பிழைக்கவொண்ணுதபடி தாருணத்வநியையுடைய அன்றிலே! அறநெடிய சாமங்கள் படுக்கையிற் சேராதே கண்டார்க்கு தயநீயமாம்படி நோவுபடாநின்ருய். [ஆட்பட்ட என்று தொடங்கி] - அடிமைச் சுவட்டிலே அகப்பட்ட எங்களைப்போலே து:க்கம் பொறுக்கமாட்டாத நீயும், பெரியபிராட்டியாரும் தானும் கூடத் திருவணைமேலே கண் வளர்ந்தருளுமிடத்தில் அந்தரங்கஸேவையை ஆசைப்பட்டு இங்ஙனே படுகிறுயே.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், விச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற அன்றிலினுடைய தாருணத்வநியைக் கேட்டு அத்தைக்குறித்து வெறுக்கிருள்.

[கோட்பட்ட சிந்தையையாய்] - க்ரஹிக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையையாய், அபஹ்ருதமான சித்தத்தை யுடையையாய். [கூர்வாயவன்றிலே] - "அபஹ்ருதமான மனஸ்ஸு" என்று அறிந்தபடி எங்ஙனேயென்னில்; - இதின்பேச்சு அடியற்றிருக்கையாலே தோற்றியிருக்கிறது. கூர்த்த வாயையுடைய வென்னுதல்; வாயென்று - வார்த்தையாய், தனியிருப்பாருடைய நெஞ்சை ஈரும் பேச்சையுடைய வென்னுதல். [சேட்பட்டயாமங்கள்] - நெடிய சாமங்கள். ராத்ரி நெடுகுகையன்றிக்கே, ராத்ர்யவயவங்கள் தான் நெடிதாகை. [சேராது] - படுக்கையிற் சேராதே. [இரங்குதியால்] - படுக்கையிலே சேராதொழிந் தாலும் தரிப்போடே யிருக்கலாமிறே. சிதிலமான நெஞ்சையுடையை யாகாநின்ருய். ஆட்பட்ட எம்மேபோல்] - ஐச்வர்யம், ஆத்மப்ராப்தி என்கிற இவ்வளவன்றிக்கே, ப்ராப்திபலமான தாஸ்ய பரிமளத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? [நீயும்] - என்னைப்போலே "பதிம்விச்வஸ்ய" "யஸ்யாஸ்மி", "தஸ்யைஷ ஆத்மா பதவித்தம் விதித்வா நகர்மணு லிப்யதே பாபகேந" என்கிறபடியே வேதாந்த வாஸநையாதல், மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றுத் துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்னுதல், இவை யொன்று மின்றிக்கேயிருக்க, நீ நோவுபடுவதே! இதுக்கோர் அதிகாரி நியதியுமின்றிக்கே யிருந்ததீ! [அரவணையான் தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம்] - படுக்கையைச் சொல்லுகையாலும், "திருமாலால்" என்று கீழே சொல்லுகையாலும் படுக்கையிலே இருவருங்கூடின சேர்த்தியிலே அந்தரங்கஸேவையையோ ஆசைப் பட்டது? [தாட்பட்ட தண் துழாய்த்தாமம்] - சுடர்முடிமேல் துழாயையொழிய, அவர்களிருவருங் கூடித் துகைத்த தாளிணைமேல் துழாயையோ ஆசைப்பட்டது.? தாமம் - மாலை. [காமுற்ருயே] - ஸங்கத்தளவில் விட்டிலையாகாதே, "ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம:" என்னுமளவு ஆசைப்பட்டாயாகாதே?

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு—இப்படி நாரையைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லா நிற்கச் செய்தே, அருகே நின்ற பனையிலே தங்கின அன்றிலானது வாயலகு நெகிழ்த்தவாறே கூப்பிட்டது; இதினுடைய ஆர்த்தத்வநியைக் கேட்டு, 'பாவியேன், நீயும் என்னைப்போலே அகப்பட்டாயாகாதே? என்கிருர்:

[கோட்பட்ட சிந்தையையாய்] அபஹரிக்கப்பட்ட ஹ்ருதயத்தை யுடையையாய்: 'அபஹ்ருதமான மநஸ்ஸு' என்று அறிந்தபடி என்? என்னில்;—அதினுடைய அடியற்ற த்வநிதான் 'நெஞ்சிழந்தது' என்றுதோற்ற நின்றதுகாணும் இவளுக்கு. [கூர்வாயவன்றிலே]- தனியரா யிருப்பாரை இருதுண்டமாக இடவல்ல த்வநியாயிற்று. [கூர்வாய] - வாயென்று - வார்த்தை. அன்றியே, கூர்த்த வாயலகையுடைய என்னுதல். [சேட்பட்டயாமங்கள்] ராத்ரியாய் நெடுகுகை யன்றிக்கே, யாமங்கள் தோறும் நெடுகாநின்றதாயிற்று. [சேராதிரங்குதியால்] நெடுகுகிற யாமங்களில் படுக்கையிற் சேராதொழிந்தாலும் தரிக்கலா மிறே. அங்ஙனே செய்யாதே சிதிலையாகாநின்ருய். [ஆள்பட்ட எம்மேபோல்] நெஞ்சு பறியுண்டு படுக்கையிலுஞ் சேராதே நோவுபடுகைக்கு என்னைப் போலே நீயும் அவன் திருவடி களில் தாஸ்யபரிமளத்தலேயாகாதே அகப்பட்டது. [நீயும்] காட்டாரில் வ்யாவ்ருத்தமாகப் போந்திருக்கிற நீயும். *பதிம் விச்வஸ்ய* யஸ்யாஸ்மி* என்று ஓதினுயல்லை. மயர்வறமதிநலம் பெற்ருயல்லை - என்தனைஉட்புகாத நீயும் இப்படியாவதே! [அரவணையான் இத்யாதி] - "திரு மாலால" என்றதிறே கீழ, இருவருமானல் இருப்பது படுக்கையிலேயா யிருக்குமே; அவனும் அவளுமாய்த் துகைத்த திருத்துழாய்மாலை பெறவேணும்' என்று அத்தையோ

நீயும் ஆசைப்பட்டது? [தாள்பட்ட தண்துழாய்த்தாமம்] *சுடர்முடிமேல் துழாயொழிய, அவர்களிருவருங் கூடத் துகைத்த துழாயையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? புழுகிலே தோய்த்தெடுத்தாப்போலே பரிமளத்திலே தெரியுமே, கலம்பகன் நாறுமே. "தாளிணை மேலணி தண்ணந்துழாய்" என்றிறே தான் கிடப்பது. தாமம் - ஒளியும், மாலையும். [காமுற்றாயே] ஸங்கத்தளவிலே நின்றிலையாகாதே, பெறில் ஜீவித்தல் பெறுவிடில் முடிதலான அவஸ்த்தையை ப்ராபித்தாயாகாதே.

> **காமுற்றகையறவோடு எல்லேயிராப்பகல்***
> **நீமுற்றக்கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால்***
> **தீமுற்றத்தென்னிலங்கை ஊட்டினான்தாள்நயந்த***
> **யாமுற்றதுற்றாயோ? வாழிகனைகடலே. (3)**

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், கோஷிக்கிற கடலைக் கண்டு, 'ஐயோ! நீயும் ராமகுணத்திலே அகப்பட்டு நான்பட்டதே பட்டாயாகாதே!' என்கிறாள்.

[காமுற்ற கையறவோடு] - ஆசைப்பட்ட பொருள் பெருமையால் வந்த வ்யஸநத்தோடே; எல்லேயென்று - தோழியை ஸம்போதிக்குமாபோலே துணையாகையாலே அத்தை ஸம்போதிக்கிறாள். [இராவென்று தொடங்கி] - உறங்காமைக்குக் கண்ட பகலோடு உறங்குகைக்குக் கண்ட இரவோடு வாசியின்றிக்கே ஒருகாலும் உறங்குகிறிலை; ஹ்ருதயம் சிதிலமாய்த் தரிப்பின்றியே ஏங்காநின்றாய். [தீமுற்ற என்று மேலுக்கு] - அக்நி ஹ்ருஷ்டமாம்படியாக லங்கையை விருந்திட்ட பெருமாளுடைய திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட நாங்கள் பட்டதே பட்டாயன்றே? முற்றவென்று - லங்கையையெல்லாமென்றுமாம்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், கோஷிக்கிற கடலைக் கண்டு, 'நீயும் ராமகுணத்திலே அகப்பட்டு நான் பட்டது பட்டாயாகாதே!' என்கிறாள்.

[காமுற்ற கையறவோடு] - ஆசைப்பட்ட பொருள் கைப்புகுராமையாலே வந்த இழவோடே. காமுறுகையும் இழவும் கடலுக்கின்றிக்கே யிருக்க, த்ருஷ்டாந்தபூதையான தனக்கு உண்டாகையாலே அநுமித்துச் சொல்லுகிறாள். [எல்லே] - "ஓதமும் நானு முறங்காதிருந்தேனே" என்று உறங்காமைக்குக் கூட்டாகையாலே, "வாராய்" என்று ஸம்போதநமாதல்; "என்னே" என்று ஆச்சர்யமாதல். [இராப்பகல் முற்ற நீ கண் துயிலாய்] - உறங்கக்கண்ட இராவோடு, விழித்திருக்கக்கண்ட பகலோடு வாசியற உறங்குகிறிலை. [நீ] - உன் காம்பீர்யமெல்லாம் எங்கே போயிற்று? [நெஞ்சுருகியேங்குதியால்] - கண் உறங்காதேயொழிந்தால், நெஞ்சு சிதிலமாகாதொழிதல், வாய்விட்டுக்கூப்பிடுதல்தான் பெற்றதோ? [ஏங்குதியால்] - ஏங்காநின்றாய். [தீமுற்ற இத்யாதி] - அக்நிவயிறு நிறைய ஊட்டினானென்னுதல். இலங்கையை முற்றத் தீமூட்டினானென்னுதல். 'ஒருத்தியைப்பெறுகைக்கு மார்விலே அம்பேற்றவன், அவளுடைய அந்தஃபுரபரிகரத்துக்கு உதவானோ?' என்று நீயும் ஆசைப்பட்டாயோ?. [தாள்நயந்தயாமுற்றதுற்றாயோ] - அவன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்டு நான் பட்டது பட்டாயோ? தாள் நயந்தாரோடு தோள் நயந்தாரோடு வாசியில்லை. அவனுடைய ப்ரணயித்வ குணத்திலேயோ நீயும் அகப்பட்டது? [வாழி] - வாழ்ந்திடுக. எல்லாருக்கும் தாரகமான உன்னுடைய அவஸாதநம் நீங்குக. [கனைகடலே] - வாய்விட்டுக் கூப்பிடமாட்டாதே விம்மல்பொருமலாய்ப் படுகிறாயாகாதே; சப்திக்கிற கடலே! என்னவுமாம்.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு—அன்றிலினுடைய த்த்வநிக்கு இடைந்திருக்கிறவளவிலே கடலென்றொரு மஹாதத்த்வமாய், அது தன்காம்பீர்யமெல்லாம் இழந்து கரையிலே வருவது கரைபேறமாட்டாதே உள்ளேவிழுவதாய், எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுந் தெரியாதபடி ஊமைக் கூறாகக் கூப்பிடுவதாகிற படியைக் கண்டு, 'பாவியேன், நீயும் ராமகுணத்தில் அகப்பட்டு நான்பட்டது பட்டாயாகாதே?' என்கிறாள்.

"காமுற்றகையறவோடு நெஞ்சுருகி யேங்குதியால்" என்று அந்வயம். [காமுற்றகையறவோடு] ஆசைப்பட்ட பொருளிழவோடே. கைத்து என்றது— பொருள். ஆசைப்பட்ட பொருள் கைபுகுராமையால் வந்த இழவோடே. காமுறுகையும் இழவும் கடலுக்கின்றிக்கேயிருக்க, த்ருஷ்டாந்தபூதையான தனக்கு உண்டாகையாலே, 'இதுக்குமுண்டு' என்று அநுமித்துச் சொல்லுகிறாள். [எல்லே] இரவோடு பகலோடு வாசியறக் கதறுகிறபடியைக் கண்டு, தன் படிக்குப் போலியாயிருக்கையாலே தோழியை ஸம்போதிக்குமாபோலே ஸம்போதிக்கிறாள் சிறையுறவுபோலே; "ஓதமும் நானு முறங்காதிருந்தேனே" என்னக் கடவதிறே. அன்றிக்கே, எல்லே என்றது - என்னே என்று ஆச்சர்யமாதல். [இராப்பகல் நீ முற்றக் கண்துயிலாய்] உறங்கக் கண்ட இரவுக்கும், உறங்காமைக்குக் கண்ட பகலுக்கும் உன்பக்கல் ஒருவாசி கண்டிலோமே! [நீ] உன் காம்பீர்யமெல்லாம் எங்கே போயிற்று? [நெஞ்சுருகி யேங்குதியால்] உறக்கமின்றிக்கே யொழிந்தால் நெஞ்சுதான் அழியாதிருக்கப்பெற்றதோ? (பேற்றுக்கேற்ற) நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றாய். [நீ முற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான்] பாவியேன், பரத்வத்திலே ஆசைப்பட மாட்டிற்றில்லையாகாதே, ப்ரணயிநீவிரஹம் பொறுக்க மாட்டாத சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாகாதே நீயும் ஆசைப்பட்டது. தென்னிலங்கை முற்றத் தீயூட்டினான். விபீஷண க்ருஹம் லங்கைக்குள் அன்றுபோலே. அவன் அவர்களுக்குக் கூட்டில்லாதாப் போலே, அவனகமும் அவர்களகத்துக்குக் கூட்டில்லைகாணும்; அவனகம் - தாஸோZஹமிறே. அன்றிக்கே, [தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான்] ராவணபயத்தாலே முன்பு அரைவயிறாக ஜீவித்த அக்நி, "ஒள்ளெரி மண்டியுண்ண" என்கிறபடியே வயிறு நிறைய உண்டு ஜீவிக்கப் பெற்றதாயிற்று பெருமாளை அண்டைகொண்ட பலத்தாலே; "செந்தீயுண்டு தேக்கிட்டதே" என்னக் கடவதிறே. [தாள்நயந்த யாமுற்றதுற்றாயோ] பரமப்ரணயியான சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட நான் பட்டது பட்டாயாகாதேநீயும். தாள்நயந்தாரோடு தோள் நயந்தாரோடு வாசியறுவதே க்லேசப்படுகைக்கு; பிராட்டியோடு ஸ்ரீபரதாழ்வானோடு வாசியற்றதிறே. [வாழி] இவ்வவஸாதம் நீங்கி நீ ஜீவித்திடுக. [கனைகடலே] வாய்விட்டுக் கூப்பிடமாட்டாதே, விம்மல்பொருமலாய்ப் படுகிறாயாகாதே. கோஷிக்கிற கடலே! என்னவுமாம்.

கடலும்மலையும்விசும்பும் துழாயெம்போல்*
சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய்!*
அடல்கொள்படையாழி அம்மானைக்காண்பான் நீ*
உடலம்நோயுற்றாயோ? ஊழிதோறூழியே. (4)

ஒ.— நாலாம்பாட்டில், ஸஞ்சரிக்கிற காற்றைக் கண்டு நீயும் என்னைப்போலே க்ருஷ்ணனுடைய கையுந் திருவாழியுங் காண ஆசைப்பட்டு நோவுபட்டாயோ? என்கிறாள்.

[கடலும் என்று தொடங்கி] - கடலிலும் மலையிலும் விசும்பிலும் ஓரிடமொழியாமே தேடிக் கொண்டு எம்பெருமானுலல்லது செல்லாதே அலமருகிற எங்களைப்போலே. [சுடர்கொளிராப்பகல்] - விச்லேஷ வ்யஸநத்தாலே நெருப்பை யுருக்கி வார்த்தாற்போலே யிருக்கிற இராவும் பகலும்; சந்த்ரஸூர்யர்களுடைய இரவும் பகலு மென்றுமாம். [துஞ்சாயால்] - உறங்குகிறிலை. [அடல்கொள் என்று தொடங்கி] - பாரதஸமரத்தில் சக்ரோத்தாரதசையில் விபக்ஷஸேநையுடைய மண்ணுண்ணும்படியான திருவாழியைக் கையிலேயுடையனான ஸர்வேச்வரனைக் காண்கைக்காக நெடுங்காலமெல்லாஞ் சென்று சரீரத்தோடே முடியும் நோய் நீ கொண்டாயே.

இ.—நாலாம்பாட்டில், ஸஞ்சரிக்கிறதொரு காற்றைக் கண்டு 'நீயும் என்னைப்போலே க்ருஷ்ணனுடைய கையும் திருவாழியும் காண ஆசைப்பட்டு நோவுபட்டாயோ?' என்கிறாள்.

[கடலும் இத்யாதி] - பரப்புடைத்தான கடலோடு, நிர்விவரமான மலையோடு, அபரிச்ச்சிந்நமான ஆகாசத்தோடு வாசியறத் துழாவி. "காரார் திருமேனி காணுமளவும் போய்" என்று - க்ஷீராப்தியோடு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியறத் தேடுவாருக்குப் போலியா யிருக்கிறபடி. "தௌ வநாநிகிரீந் சைவ ஸரிதச்சஸராம்ஸிச, நிகிலேநவிசிந்வாநௌஸீதாம்தசரதாத்மஜௌ". [எம்போல்] - அவளைப்பிரிந்து தேடித்திரிகிற எங்களைப்போலே. [சுடர்கொள் இராப்பகல்] - விரஹவ்யஸநத்தாலே நெருப்பைச் சொரிந்தாப்போலே யிருக்கிற இராவும் பகலும். சந்த்ரஸூர்யர்களையுடைய வென்னவுமாம். [துஞ்சாயால்] - உறங்குகிறிலை. [தண்வாடாய்] - ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப் போலே குளிர்ந்திராநின்றாய்; இனி, ஸத்தையோடே ஜீவித்திருக்கமாட்டாயாகாதே. [அடல்கொள் இத்யாதி] - பாரதஸமரத்திலே சக்ரோத்தாரண தசையிலே பீஷ்மாதிகள்மேலே திருவாழியைக்கொண்டு தொடர்ந்த ஸர்வேச்வரனை. "க்ருஷ்ணஏவஹி" "ஏதத்வ்ரதம்மம" என்னுமளவன்றிக்கே ஆச்ரித விஷயத்தில் அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனை ஆசைப்பட்டாயாகாதே. "ஏஹ்யேஹி புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர நமோZஸ்துதே தேவவராப்ரமேய, ப்ரஸஹ்யமாம்பாதய லோகநாத. ரதோத்தமாத் பூதசரண்ய ஸங்க்யே". அடல்கொள் படை-எதிரிகளை மண்ணுண்ணப் பண்ணும் ஆயுதம் [நீ உடலம் நோயுற்றாயோ] - ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் நீ சரீராந்தமான நோயைக் கொண்டாயாகாதே. ஸஞ்சாரம் இதுக்கு நியதஸ்வபாவமிறே. [ஊழிதோறூழியே] - காலம்மாறி வரச்செய்தேயும் நோய் ஏகரூபமாய்ச்:செல்லுகை.

௪-டு.—நாலாம்பாட்டு—காற்றென்று ஒரு வ்யாபகதத்வமாய், அதுதான் அபிமத விரஹவ்யஸநத்தாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே, மடலூருவாரைப்போலே உடம்பிலே புழுதியையேறிட்டுக்கொண்டு வடிவுதெரியாதபடியாய், ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே குளிர்ந்திருந்தது; அத்தைப்பார்த்து, 'நீயும் நான் பட்டது பட்டாயாகாதே' என்கிறாள்.

[கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்] "காரார் திருமேனி காணுமளவும்போய்" என்றா க்ஷீராப்தியோடு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியறத் தேடுவார்க்குப் போலிய யிருக்கிறபடி. *ஊராயவெல்லாமொழியாமே தேடுவார்க்குப் போலியா யிருக்கிறபடி. "தௌ வநாநி கிரீந்சைவ ஸரிதச்ச ஸராம்ஸிச, நிகிலேந விசிந்வாநௌ ஸீதாம் தசரதாத்மஜௌ" என்று தேடித்திரிந்தவர்களுக்குப் போலியாயிராநின்றது. (ஸீதாம்) - "தேடிக்கண்டிலோம்" என்று ஆறியிருக்கலாம் விஷயமன்று. (தசரதாத்மஜௌ) தேடப்பிறந்தவர்களல்லர்; அவர்கள் ஜீவிக்கையென்று ஒரு பொருளுண்டோ? இத்தால் - சென்று அற்றதென்றபடி. [கடல் இத்யாதி] அபரிச்ச்சிந்நமான கடல், நிர்விவரமான மலை, அவகாசப்ரதாநம் பண்ணுகிற ஆகாசம், அன்றியே அச்ச்சமான ஆகாசம். [எம்போல் சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால் தண்வாடாய்] ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே சென்றற்றாயாகாதே என்னைப்போலே. சுடரென்று - ஆதித்யன். சுடரைக்கொள்ளப்பட்டதென்றது - ஆதித்யன் அஸ்தமித்த இரவோடு, சுடரையுடைத்தான பகலோடு வாசியற உறங்குகிறிலை; குளிர்ந்த வாடாய்! [அடல்கொள் இத்யாதி] அடலென்று மிடுக்கு. எதிரிகள்மிடுக்கைக் கொள்ளுகையென்னுதல், தான் மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்குமென்னுதல். (ஏதத் வ்ரதம் மம) என்றவளவன்றிக்கே, ஆச்ரிதார்த்தமாக அஸத்ய ப்ரதிஜ்ஞனவனேரத்தளவும் அகப்பட்டாயாகாதே. பாரதஸமரத்திலே சக்ரோத்தாரணத்தினன்று அர்ஜுநன் இளைத்துக் கைவாங்கினவாறே, பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அழித்துத் திருவாழியைக்கொண்டு ஸ்ரீபீஷ்மரைத் தொடர்ந்தானிறே. (ஏஹ்யேஹி) கெட்டோடுகிறவன் பிற்காலித்துநின்று 'எங்களம்மை நாயனார் மாறிமாறி யிடுகிற அடி யிருக்கிற அழகென்? என்றான். (ப்புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர) என்றும் ஆணைமறுத்தால் சேதமென்? சீறிச்சிவந்த கண்ணழகைக் காணப் பெற்றால். (ப்ரஸஹ்ய மாம் பாதய) 'ஆயுதமெடேன்' என்ற நீர் ஆயுதமெடுத்தாலும் அடியேன்கையில் ஆயுத மிருக்கில் தோலேன்; ஆயுதத்தைப் போகடச் சொல்லித் தலையறுத் தருளீர். (லோகநாத) உமக்கும் விரதத்துக்கும் தோலேன்; மூதன்மைக்குத் தோற்பன். [அடல் கொள்படையாழி] மிடுக்கையுடைத்தான படையாகிற திருவாழி. [ஆழியம்மானை] கையிலே திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரனையாகாதே நீயும் காண ஆசைப்பட்டது? [நீயுடலம் நோயுற்றாயோ] ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் நீ, ஸர்வரக்ஷகமான சரீரத்திலே

நோவுவரும்படி பட்டாயாகாதே என்கிறாள். ஸஞ்சாரம் இதுக்கு நியதஸ்வபாவமிறே. [ஊழி தோறூழியே] கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும். நோவுபடாநிற்கச்செய்தே தவிராதபடி சரீராந்தமான நோவு கொண்டாயாகாதே. காலம் மாறிவரச்செய்தேயும்நோவு மாறாதே ஏகரூபமாய்ச் செல்லுகிறபடி.

ஊழிதோறூழி உலகுக்குநீர்கொண்டு*
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற*
வாழியவானமே! நீயும் மதுசூதன்*
பாழிமையிற்பட்டு அவன்கண்பாசத்தால்நைவாயே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நீராய் இற்று விழுகிற மேகத்தைக் கண்டு 'என்னைப்போலே எம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளிலே அகப்பட்டு அத்தாலே நோவுபடுகிறாய்' என்று சோகிக்கிறாள்.

[ஊழி என்று தொடங்கி] - கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் லோகமெல்லாம் வெள்ளமிட வேண்டும் நீரைக்கொண்டு தோழிமாரைப் போலேயும் எங்களைப் போலேயும் நீராய் நெகிழாநின்றுள்ள வானமே! உன்னுடைய அவஸாதம் நீங்கி வாழ்ந்திடுக; [நீயும் என்று தொடங்கி] - எங்களைப்போலே நீயும் ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய வீர்யகுணத்திலே அகப்பட்டு அவன் பக்கலுண்டான நசையாலே நோவுபடுகிறாயே; பாழிமை யென்று - இடமுடைமையுமாம்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நீராய் இற்று விழுகிற மேகத்தைக் கண்டு, 'அவன்வீரசரிதத்தே நீயும் அகப்பட்டா யாகாதே' என்கிறாள்.

[ஊழிதோறூழி] - [உலகுக்கு நீர்கொண்டு ஊழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்றவானமே] - லோகமெல்லாம் வெள்ளமிட வேண்டும் நீரைக் கொண்டு கல்பந்தோறும் நீராய் உருகாநின்றாய். வானமென்று - ஆகாசத்தைச் சொல்லவுமாம். அதிஸூக்ஷ்மமான ஆகாசம், மேகசகலமாய்ச் சிதறி நீராயுருகி விழுகிறதென்று நினைக்கிறா ளென்னவுமாம். [தோழியரும் யாமும்போல்] - உனக்கு நல்ல நிதர்சநம். இவளுக்கும் அவ்வருகாயிற்று, தோழிமாருடைய அவஸாதம். [வாழிய] - ஜகத்துக்கு உபகாரமாயிருக்கிற உன்னுடைய கண்ணநீரும் நீங்கி வாழ்ந்திடுக. [மதுசூதன் இத்யாதி] - விரோதிகளை ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே கைதொட்டழித்தவனுடைய வீரகுணத்திலே அகப்பட்டு. பாழிமை - பலம்; இடமுடைமை யென்னவுமாம்; ஏற்றமென்னவுமாம். [அவன்கண் பாசத்தால்] - அவன்பக்கல் நசையாலே. விஷயாநுகூலமாயிறே நசைஇருப்பது; நசையுள்ளளவும் வ்யதிரேகத்தில் நோவுமுண்டாயிறே இருப்பது. [நைவாயே] - பக்த்யேகலப்தி ப்ரஸித்தியே; நைவே ப்பலம்; ஜீவிக்கவும் பெறாதே முடியவும் பெறாதே சிதிலமாகிறாயே!

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—அவ்வளவிலே ஒரு மேகமானது கரைந்து நீராய் விழப்புக்கது; நீயும் அவனுடைய விரோதிநிரஸந சீலதையிலே அகப்பட்டாயாகாதே?' என்கிறாள்.

[ஊழிதோறூழி - நீராய்நெகிழ்கின்ற] கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் நீராய் நெகிழ்கின்ற. [உலகுக்கு நீர்கொண்டு] லோகமடங்க வெள்ளமிடவேண்டும்படி நீரை முகந்து கொண்டு. உனக்கு நல்ல நிதர்சநமுண்டு. [தோழியரும்யாமும்போல்] என் இழவுக்கு *எம் பின்முன் அவனுக்கு மாயுந் தோழிமாரையும் என்னையும் போலே. [நீராய்நெகிழ்கின்ற] கரைந்து நீராய்விழுகிற. [வாழிய] ஜகத்துக்கு உபகாரமாயிருக்கிற நீ உன்னுடைய கண்ணநீர் நீங்கி வாழ்ந்திடுக. [வானமே] மேகத்தைச் சொல்லுதல், ஆகாசத்தைச் சொல்லுதல். அதிஸூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நீரை முகந்துகொண்டு சிதறி உருகி நீராய் விழுகிறதென்று நினைக்கிறாள். வானமென்று மேகத்துக்குப்பேர்: "வான்கலந்தவண்ணன்" என்றதிறே; "வானம் வழங்காதெனின்" என்றானிறே தமிழனும். [நீயும்] லோகோபகாரகமாக வடிவுபடைத்த

நீயும். [மதுசூதன் இத்யாதி] விரோதிநிரஸநசீலனானவனுடைய வீரகுணத்திலே அகப்பட்டு, அவன்பக்கலுண்டான நசையாலே ஜீவிக்கவும் மாட்டாதே முடியவும் மாட்டாதே நோவுபடுகிறாயாகாதே. பாழிமை - பலம்; இடமுடைமை யென்றுமாம். [அவன்கண் பாசத்தால்] அவன்பக்கல் நசையாலே. விஷயாநுகூலமாயிறே நசை இருப்பது; எவ்வளவு நசையுண்டு, அவ்வளவும் நைவு உண்டாமிறே வ்யதிரேகத்தில். [நைவாயே] நைவே ப்பலம்.

நைவாயவெம்மேபோல் நாண்மதியே! நீயிந்நாள்*
மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால்*
ஐவாயரவணைமேல் ஆழிப்பெருமானார்*
மெய்வாசகங்கேட்டு உன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே. (6)

ஒ.—ஆறாம்பாட்டில், கலாமாத்ரமாம்படி தேய்ந்த சந்த்ரனைக் குறித்து, 'நீயும் எம்பெருமானுடைய அஸத்யவசநத்தை விச்வஸித்து நான்பட்டது பட்டாயாகாதே' என்கிறாள்.

[நைவென்று தொடங்கி] - விரஹவ்யஸநத்தாலே நைகிற எங்களைப்போலே பண்டு பூர்ணனான சந்த்ரனே! இப்போது மைபோலேயிருக்கிற இருளை ஆகாசத்தினின்றும் போக்குகிறிலை; ஒளிமழுங்கித் தேயாநின்றாய். மைவானிருள் - மிக்க இருளென்றுமாம். [ஐவாயரவணை என்று மேலுக்கு] - பல்வார்த்தை சொல்லுகைக்கு ஐந்துவாயையுடைய திருவநந்தாழ்வானோடும், ஐயத்ரதவதத்திலே பகலை இரவாக்கின பொய்க்குப் பெருநிலைநின்ற திருவாழியாழ்வானோடும் பழகி, அவர்களும் தன் பக்கலிலே பொய்யோத வேண்டும்படி பெரியனான எம்பெருமான் "ஏதத் வ்ரதம் மம" என்ற பெரும் பொய்யை மெய்யாகக் கருதி உன்னுடைய உடம்பில் அழகிய ஒளியை இழந்தாயே.

இ.—ஆறாம்பாட்டில், கலாமாத்ரமான சந்த்ரனைக் கண்டு, 'நீயும் அவன்அஸத்யவசநத்தை விச்வஸித்து நான்பட்டது பட்டாயாகாதே' என்கிறாள்.

[நைவாய எம்மேபோல்] - விரஹவ்யஸநத்தாலே நைகிற எங்களைப்போலே; நைவுதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போலே யென்றுமாம். தர்ம தர்மி விபாகமற நைகிற எங்களைப்போலே. "ஸபங்காம் அநலங்காராம் விபத்மாமிவ பத்மிநீம்", "அவ்யக்தலேகாமிவ சந்த்ரலேகாம் பாம்ஸுப்ரதிக்த்தாமிவ ஹேமலேகாம், க்ஷதப்ரரூடாமிவ பாணலேகாம் வாயுப்ரபக்நாமிவ மேகலேகாம்" [நாள்மதியே] - நாள்நிரம்பின மதியே! பண்டு பூர்ணனாகக் கண்டிருக்குமிறே. 'நாட்பூ' என்னுமாபோலே, இளமதியே யென்றுமாம். [நீ] - தர்சநீயனான நீ. [இந்நாள்] - இப்போது. [மைவானிருளகற்றாய்] - ஆகாசத்திற் செறிந்த இருளை அகற்றுகிறிலை. அணித்தான ஆகாசத்திலிருளையும் போக்குகிறிலை. சத்ருக்கள், எதிரி எளியனானால் கூடநின்று உறுமுமாபோலே மேலிடாநின்றது. ஸஹாவஸ்த்தாநமும் உண்டாகாநின்றதீ! மிக்க இருளென்றுமாம். [மாழாந்து தேம்புதியால்] - ஒளிமழுங்கித் தேயாநின்றாய். [ஐவாய் இத்யாதி] - பல வார்த்தை சொல்லுகைக்குப் பலவாயையுடைய திருவநந்தாழ்வானோடேயிறே பழக்கம். ஐயத்ரதவதத்தில் பகலை இரவாக்கின பொய்க்குப் பெருநிலைநின்ற திருவாழியாழ்வானோடேயிறே பழக்கம். பேறு அவர்களாலே யானால் இழவில் இன்னாதாக ப்ராப்தியுண்டாகை. [பெருமானார்] - அவர்களும் தம்பக்கலிலே பொய்யோதவேண்டும்படி பொய்யாற் பெரியவர். [மெய்வாசகங்கேட்டு] - "பேதை நின்னைப்பிரியேன்" என்று ஏகாந்தத்திலும், "ஏதத் வ்ரதம் மம" என்று ஓலக்கத்திலுஞ் சொன்ன பெரும்பொய். உக்தி மாத்ரமேயாய், அர்த்தக்ரியாகாரி யன்றிக்கே யொழிகை. மெய் என்று - விபரீதலக்ஷணை. [உன்மெய்ந்நீர்மை தோற்றாயே] - உன்உடம்பி லொளியை இழந்தா யாகாதே. தர்சநீயமாய்த் தண்ணளியேயாய் லோகோபகாரகமான உன்னுடம்பிலொளியையாகாதே இழந்தது.

ஈடு.—ஆறாம்பாட்டு—மேகத்தினருகே கலாமாத்ரமான சந்த்ரன் தோற்றினான்; அவனைப் பார்த்து 'உன்வடிவில் எழிலிழந்தாயாகாதே' என்கிறாள்.

[கைவாயஎம்மேபோல்] கைவையுடைய எங்களைப்போலே யென்னுதல், கைவுதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யென்னுதல். *ஸபங்காம்* பூமியில்நின்றும் தோற்றின போது போலே யிருந்தாள். *அநலங்காராம்* அத்தையழித்து ஒப்பிக்குமவர் அஸந்நிதியாலே ஒப்பனை யழிந்திருந்தாள். *விபத்மாமிவ பத்மிநீம்* 'பெருமாள் வந்தாலும் இவ்வாச்ரயத்தை யுண்டாக்க வொண்ணாது' என்னும்படி முதலிலே தாமரைகுடிபோன பொய்கைபோலே யிருந்தாள். *அவ்யக்தலேகாமிவ சந்த்ரலேகாம்* போய்த்தேய்ந்தற்றபடிக்கும் வைவர்ண்யத்துக்கும் நிதர்சநமாகச் சொல்லுகிறது. *பாம்ஸுப்ரதித்தாமிவ ஹேமலேகாம்* 'நற்சரக்குக்கு வந்த அழுக்கு' என்று தோற்ற இருந்தாள். *க்ஷதப்ரரூடாமிவ பாணலேகாம்* அம்புவாய் உள்ளேஇடக்கப் புறம்பே ஸமாதாநம்பண்ணினாற்போலே 'அகவாயில் இழவுபெரிது' என்று தோற்ற இருந்தாள். *வாயுப்ரபக்நாமிவ மேகலேகாம்* பெருங்காற்றாலே சிதற அடியுண்ட மேகசகலம்போலேயிருந்தாள். [நாள்மதியே] நாளால் பூர்ணனான சந்த்ரனே! பண்டு பூர்ணனாகக்கண்டுவைக்குமே. [நாள்மதியே] "நாட்பூ" என்னுமாபோலே இளமதி யென்றுமாம். [நீ] தர்சநீயனான நீ. [இந்நாள்] இக்காலம். [மைவானிருளகற்றாய்] இப்படி குறையற்றிருக்கக்கடவ நீ இக்காலத்திலே வந்தவாறே ஆகாசத்தில் கறுத்த இருளைப் போக்கமாட்டுகிறிலை யென்னுதல், கறுத்த வலிதான இருளைப் போக்கமாட்டுகிறிலை யென்னுதல். எதிரி எளியனானால் சத்ருக்கள் கூட நின்று உறுமுமாபோலே மேலிடாநின்றது. ஸஹாவஸ்த்தாநம் உண்டாகாநின்றதீ! [மாழாந்து தேம்புதியால்] ஒளிமழுங்கிக் குறைந்திராநின்றாய். [ஐவாய் இத்யாதி] அவருடைய பெரும் பொய்யிலே அகப்பட்டாயாகாதே நீ. "தம்பாம்புபோல் நாவுமிரண்டுளவாயிற்று" என்கிற படியே, தமக்குப் பொய்சொல்ல ஒருவாயுண்டாகில், தம் பரிகரத்துக்கு அஞ்சு வாயுண்டு. அவனுக்குப் பள்ளித்தோழமை பலித்தபடி. [ஆழிப்பெருமானார்] அல்லாத பரிகரமோதான் நன்றாயிருக்கிறது! தாம் பகலை இரவாக்க நினைக்கில், அதுக்குப் பெருநிலைநிற்கும் பரிகரம். பேறு அவர்களாலேயானால், இழவிலும் இன்னாதாக ப்ராப்தியுண்டென்கை. [பெருமானார்] அவர்களுக்கும் தம்பக்கலிலே பொய்யோத வேண்டும்படி பொய்யால் பெரியவர். "பொய்ந்நம்பி புள்ளுவன் கள்வம்பொதியறை" என்னக்கடவதிறே. "ஆழிப்பெருமானார் மெய்வாசகம்" என்னவே 'பொய்' என்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும்போலேகாணும். பொய் யென்னதொழிவானென்? என்னில்; 'பொய்' என்னில் - நாட்டார்பொய்யோபாதி யாமே. அவர் *ஏதத் வ்ரதம் மம* என்ற வார்த்தை கேட்டே நீயும் இப்படி அகப்பட்டது. இப்போது உதவாமையாலே 'பொய்' என்கிறாளிறே. ராமாவதாரத்தில் மெய்யும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பொய்யுமிறே ஆச்ரிதர்க்குத் தஞ்சம். [உன்மெய்ந்நீர்மை தோற்றாயே] உன்வடிவில் எழில் இழந்தாயாகாதே; தர்சநீயமான தண்ணளியேயாய் லோகோபகாரகமான உன்னுடம்பி னொளியையாகாதே இழந்தது.

> தோற்றோம்மடநெஞ்சம் எம்பெருமான்நாரணற்கு* எம்
> ஆற்றாமைசொல்லி அழுவோமைநீநடுவே*
> வேற்றோர்வகையில் கொடிதாயெனையூழி*
> மாற்றாண்மைநிற்றியோ? வாழிகனையிருளே! **(7)**

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், பரஸ்பரம் காணவொண்ணாதபடி மூடின அந்தகாரத்தைக்குறித்து, 'எங்களை எத்தனைகாலம் நலியக்கடவை?' என்கிறாள்.

[தோற்றோமென்று தொடங்கி] - சபலமான நெஞ்சை எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலே இழந்தோம்; எங்கள் தரியாமை சொல்லி ப்ரலாபிக்கிற எங்களை விரோதம் பண்ணுகைக்கு ஒரு ஹேதுவின்றியே யிருக்கச்செய்தே, ஆபத்துவந்தால் சத்ருக்களும் ஐயோ! என்பர்; அவர்களிற்காட்டிலும் கொடிதான படியையுடையையாய். [மாற்றாண்மை நிற்றியோ] - சாத்ரவத்திலே நிற்கக்கடவையோ? [வாழி] - பாதியாமைக்கு மங்களாசாஸநம். [கனையிருளே] - செறிந்தஇருளே! 'தம:பதார்த்தந்தான் மழுங்கியிருக்கை ஸ்வபாவமிறே' என்று பாராதே, எம்பெருமானைப் பிரிந்த

அதிமாத்ர துःக்கத்தாலே ஒளியும் மழுங்கி, வாய்திறந்து கதறவும்மாட்டாதே யிருக்கிறதாகக்கொண்டு. 'பண்டேநோவுபடுகிற எங்களை உன்னுடைய துःக்கத்தைக் காட்டி என்னுடைய சத்ருக்கள் நலியும் நலிவும் ஸுக மென்னும்படி கொடியையாய்க்கொண்டு எத்தனை காலம் நலியக்கடவை? ஐயோ! உனக்கு துःக்கம் நீங்குக! என்றுமாம்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், மதிகெட்டவாறே அந்தகாரம் வந்து மேலிடுமதிறே; பரஸ்பரம் காணவொண்ணாதபடி. நடுவே மூடின அந்தகாரத்தைக் குறித்து, 'நீ எங்களை இங்ஙனே நலியக்கடவையோ?' என்கிறாள்.

[தோற்றோம்] - "எம்மேபோல்" என்று - கீழும் மேலு முண்டான பதார்த்தங்களை யெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு தோற்றோ மென்கிறார். மடநெஞ்சந் தோற்றோம், பற்றிற்று விடாத சபலமான நெஞ்சென்னுதல். ப்பவ்யமான நெஞ்சென்னுதல். [எம்பெருமான்]-அப்ராப்தவிஷயத்துக்குத் தோற்றோமோ? [நாரணற்கு]-'அல்லோம்' என்றுரையும் விடமாட்டாத வத்ஸலனுக்கு; ஸுலபனுக்கு என்னவுமாம். ப்ராப்த விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதிகளாலே இழந்தோ மென்கை. [எம்ஆற்றாமை இத்யாதி] - எங்களாற்றாமையைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிற எங்களை. நாங்கள் பெறுகிறதுஉண்டோ? நீ பொறுக்கமாட்டாதே சாத்ரவங்கொண்டாட; அவனைப்பெறவோ? போன நெஞ்சைப் பெறவோ? எங்கள் தரியாமையாலே அழப்பெற்றோமோ? [நீ நடுவே]-உனக்கு பாத்ய பாதகபாவ ஸம்பந்தமின்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே. [வேற்றோர் இத்யாதி] - சத்ருக்கள் படியிலும் கொடிதாகச் செய்யாநின்றாய். வகை - ப்ரகாரம். கொடிதாய் - கொடிதானபடியை யுடையையாய். சத்ருக்களானாலும் நோவுபட்டாரை 'ஐயோ!' என்னவன்றோ அடுப்பது. *[எனையூழி இத்யாதி]* - காலதத்த்வ முள்ளதனையும் சாத்ரவத்திலே நிற்கக்கடவையோ? [வாழி] - க்காதுகரை 'உடன் பிறந்தீர்' என்னுமாபோலே, பாதியாமைக்காக மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறாள். [கனையிருளே] - செறிந்த இருளே! அன்றிக்கே, 'தம:பதார்த்தம் ஒளிமழுங்கியிருக்கை ஸ்வபாவம்' என்று அறியாதே விரஹவ்யஸநத்தாலே ஒளிமழுங்கிக் கதறவும்மாட்டாதே யிருக்கிறதாகக் கொண்டு. பண்டேநோவுபடுகிற எங்களை. [நீ நடுவே]-எங்களாற்றாமையிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாயிராநின்றதீ உன் ஆற்றாமை! சத்ருக்கள் நலியும் நலிவிலும் கொடிதாயிராநின்றதீ உன் துःக்கத்தைக் காட்டி நலிகிற நலிவு! [வாழிகனையிருளே] - உன்மாலிந்யம் போய் நீ ஜீவித்திடுக.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—மதிகெட்டவாறே அந்தகாரம் வந்துமேலிட்ட தென்கிறாள். [தோற்றோம் இத்யாதி] கீழும் மேலும் போருகிறபடியொழிய, சப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப் பற்ற எம்பெருமானார் அருளிச்செய்துபோருவ தொன்றுண்டு; அம்மங்கியம்மாளும் அத்தையே நிர்ப்பந்தித்துப்போரும். அதாகிறது தான், பரிவாற்றுதார் அநேகர் கூடக் கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள் வந்து முகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பார்த்து, 'ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக்கடவையோ?' என்கிறாள்.

"எம்மேபோல்" என்கிற பதார்த்தங்களையெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறது [தோற்றோம் மடநெஞ்சம்] ப்பகவத்விஷயமென்றால் விடமாட்டாதபடி சபலமான நெஞ்சையிழந்தோம்; அன்றியே, ப்பவ்யமான நெஞ்சை யிழந்தோ மென்னுதல். [எம்பெருமான் நாரணற்கு] கெடுவாய், வகுத்தவிஷயத்திலேயன்றோ நாங்கள் நெஞ்சிழந்தது? "தன்னுடைமை" என்றால் வத்ஸலனா யிருக்குமவனுக் கன்றோ இழந்தது; ஸுலபனுக்கு என்றுமாம். [எம் ஆற்றாமைசொல்லி யழுவோமை] ஆற்றாமையுடையார், தந்தாம் ஆற்றாமை சொல்லிக் கூப்பிடக்கடவதன்றோ? நாங்கள் பெறப்புகுகிறதொருப்ரயோஜந முண்டாய் 'அத்தை விலக்கி நாம் பெற வேணும்' என்றுதான் செய்கிறாயன்றே. அவனைப்பெறவோ? போனநெஞ்சைப் பெறவோ? எங்களாற்றாமையாலே அழப்பெற்றோமோ? [நீநடுவே] அல்லாதவற்றுக்கு உள்ளது அமையாதோ உனக்கு? அவனையொழிந்த நம்மில் நாம் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிடுகையொழிய ப்பாத்யபாதகபாவமுண்டோ? நலிகைக்கு ஒரு ஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே. [வேற்றோர் வகையில் கொடிதாய்] வேற்றோருண்டு சத்ருக்கள்; வகையுண்டு அவர்கள் நலியும் ப்ரகாரம்; அதிலுங் கொடிதாக நலியாநின்றாய்.

சத்ருக்களானாலும், நோவுபட்டாரை 'ஐயோ!' என்னவன்றோ அடுப்பது: [எனையூழிமாற்றுண்மையறியாயா] காலதத்த்வமுள்ளதனையும் சாத்ரவத்திலே நிற்கக்கடவையோ? ராவணாதிகள் ப்ரித்தவித்தனை, கூப்பிடப் பொறுத்தார்கள்; நீர்மையுடையார்: *ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப:* என்று கண்ணநீரை விழவிட்டார்கள்; நீர்மையுடையார்படியும் கண்டிலோம், சத்ருக்கள்படியும் கண்டிலோம், உன்னது வ்யாவ்ருத்தமாயிருந்ததி! [வாழி]க்காதுகரை 'உடன்பிறந்தீர்' என்னுமா போலே. [கனையிருளே] செறிந்தவிருளே யென்னுதல், கனையிருள்-கனைத்துக் கொண்டு செருக்கி வருகிற இருளே யென்னுதல். அன்றியே, ப்ரகரணத்தோடே சேர்ந்த பொருளாவது—தமஸ்ஸென்று ஒரு பதார்த்தமாய், 'அதுதான் ஒளிமழுங்கி அடங்கியிருக்கை ஸ்வபாவம்' என்று அறியாதே, அபிமதவிச்லேஷத்தாலே ஒளிமழுங்கி வாய்விட்டுக் கூப்பிடவும்மாட்டாதே நோவுபடுகிறபடியைக் கண்டு, 'உன் இழவு கனத்திருந்ததி!' என்கிறாள். வருத்தவிஷயத்திலே நாமெல்லாம் நெஞ்சிழந்து கூப்பிடாநிற்க, நீ உன் ஆற்றாமையைக் காட்டி நலியாநின்றாய்; உன் அவஸாதம் நீங்கி நீ ஜீவித்திடுகவென்கிறாள்.

> இருளின்திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியே! போய்*
> மருளுற்றிராப்பகல் துஞ்சிலும்நீதுஞ்சாயால்*
> உருளும்சகடம் உதைத்தபெருமானார்*
> அருளின்பெருநசையால் ஆழாந்துநொந்தாயே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், இருளாலே ஜலஸ்த்தலவிபாக மறியாதே ஒருகழியிலேசென்று 'நீயும் என்னைப்போலே எம்பெருமான்பக்கல் நசையாலே தரைப்பட்டு நொந்தாயாகாதே' என்கிறாள்.

[இருளென்று தொடங்கி] - இருள்செறிந்தாப்போலே யிருக்கிற பெருநீரை யுடைய கழியே! மிகவும் அறிவுகெட்டுக் காலம் முடியிலும் நீ முடிகிறிலே. [உருளுஞ்சகடமென்று மேலுக்கு] - அஸுராவேசத்தாலே உருளுகிற சகடத்தை உதைத்த உபகாரத்தாலே சேதநரையெல்லாம் அடிமைகொண்ட க்ருஷ்ணன் அவ்வாபத்தை நீக்கினாப்போலே இவ்வாபத்துக்கும் உதவுமென்னும் பெருநசையாலே முடியாதே ஆழவிழுந்து நோவுபட்டாயே!

இ.—எட்டாம்பாட்டில், இருளாலே ஜலஸ்த்தலவிபாக மறியாதே ஒருகழியிலே சென்று 'நீயும் என்னைப்போலே அவன்பக்கல் நசையாலே தரைப்பட்டு நொந்தாயாகாதே' என்கிறாள்.

[இருளின் இத்யாதி] - இருள் செறிந்தாப்போலே யிருக்கிற பெருநீரையுடைய கழியே! [போய் மருளுற்று] - மிகவும் அறிவுகெட்டு; உள்ளுள்ளவையெல்லாங் கலங்கி; மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற அவ்வளவெல்லாங் கலங்கினார்க்குப் போலியாயிருக்கை. [இராப்பகல் இத்யாதி] - காலதத்த்வம் முடியிலும் நீ உறங்குகிறிலே. [உருளும் சகட முதைத்த] - ரக்ஷையாக வைத்த சகடம், அஸுராவேசத்தாலே மத்ய ராத்ரத்திலே ஊர்ந்துவந்து மேல்விழ ஸ்தந்யார்த்தியாய் அழுகிறபோதைத் திருவடிகளுக்கு இலக்காய், அது துகளாம்படி பண்ணின. [பெருமானார்] - அத்தையழியச்செய்து ஜகத்துக்கு ஒரு சேஷியைத் தந்தவன். [அருளின்பெருநசையால்] - அவ்வாபத்துக்கு உதவினாப்போலே இப்போதும் உதவுமென்னும் நசையாலே. அருள் ஸாவதியாகிலிறே நசையும் ஸாவதியாவது. தாய்க்கு உதவினவன் ப்ரணயிநிக்கு உதவானோ? என்னும் நசையாலே. [ஆழாந்துநொந்தாயே] - அறவிழிந்து நோவுபடுகிறாயே!

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—அவ்விருளுக்கு இரய்த்து அங்கே இங்கே ஸஞ்சரியாநிற்க, இருள் செறிந்தாப்போலே யிருப்பதொரு கழியிலே சென்று இழிந்தாள்; அது மடலெடுப்பாரைப் போலே கெட்டோடாநிற்குமே; பாவியேன், சகடாஸுரநிரஸநம் பண்ணின அச்செயலிலே நீயும் அகப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

[இருளின் திணிவண்ணம்] அச்சமான இருள். வெளிறான இருளன்றிக்கே, இருளின் புறவிதழை வாங்கி வயிரத்தைச் சேரப்பிடித்தாற்போலே யிராநின்றது. இருளின் திணி போலேயிருக்கிற நிறத்தை யுடைத்தாய்ப் பெருநீரையு முடைத்தான கழியே! [போய் மருளுற்று] மிகவும் அறிவுகெட்டு. மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்றார் அறிவுகேட்டுக்கும் அவ்வருகேயாயிரா நின்றதி! உன் அறிவுகேடு! [இராப்பகல் இத்யாதி] காலத்துக்கு ஒரெல்லை காணிலும் உன் ஆற்றாமைக்கு ஒரெல்லை காண்கிறிலோம். [உருளும்சகடமுதைத்த] காவலாக வைத்த சகடந்தானே அஸுராவேசத்தாலே ஊர்ந்துவர, தாயுங் கூட உதவாத ஸமயத்திலே முலைவரவுதாழ்த்துச் சீறிமிர்த்த திருவடிகளாலே முடித்து, 'ஜகத்துக்கு சேஷியைத்தந்த உபகாரகன் ப்ரணயிநிக்கு உதவானோ? என்னும் நசையாலே. [அருளின்பெருநசையால்] அருளின் கனத்துக்குத் தக்கபடியிறே நசையின்கனம் இருப்பது. [ஆழாந்துநொந்தாயே] தரைப்பட்டு நோவுபட்டாயாகாதே.

நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த*
நந்தாவிளக்கமே! நீயுமளியத்தாய்*
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான்*
அந்தாமத்தண்துழாய் ஆசையால்வேவாயே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆற்றாமையாலே தன் மாளிகையிலே புகுந்து அங்கே எரிகிற விளக்கைக்கண்டு, ப்பகவத் விச்லேஷத்தாலே வெதும்புகிறதாகக் கொண்டு, 'என்னைப்போலே நீயும் இங்ஙனே பட்டாயாகாதே' என்கிறாள்.

[நொந்தாரா என்று தொடங்கி] - விடாதே நலிகிற ப்ரேமவ்யாதி, ப்பகவத் குணாநுஸந்த்தாநத்தாலே நைந்திருக்கிற ஆத்மாவை உள்ளுள்ள பசையெல்லாம் அறும்படி உலர்த்த, விச்சேதியாதே உருவச்செல்லுகிற விளக்கே! நானேயன்றிக்கே நீயும், [அளியத்தாய்] - அருமந்த நீ. [செந்தாமரைத் தடங்கணென்று மேலுக்கு] - அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போலேயாய்ப் பெருத்திருக்கிற திருக்கண்களாலே நோக்குகைபூர்வகமாக ஸாந்த்வநம் பண்ணித் திருத்தோளில் தோள் மாலையை வாங்கித் தோளிலேயிட்டு அவன் பண்ணும் ப்ரஸாதத்தை நினைத்து அதில் ஆசையாலே பரிதபிக்கிறாயே.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆற்றாமையாலே தன் மாளிகையிலே புகுந்து அங்கே எரிகிற விளக்கைக் கண்டு, ப்பகவத்விச்லேஷத்தாலே வெதும்புகிறதாகக்கொண்டு 'நீயும் நான்பட்டது பட்டாயாகாதே' என்கிறாள்.

[நொந்தாராக்காதல் இத்யாதி] - இடைவிடாதே உருவநலிகிற ப்ரேமவ்யாதி. ப்ரேமவ்யாதிக்கு உள்ளதொன்றிறே இது. [மெல்லாவி] - விளக்கின் ப்ரக்ருதியின் மார்த்தவம்போலே யிருக்கும் ஆத்மாவு மென்றிருக்கிறாள். அதாகிறது - ப்பகவத்குணாநுபவத்தாலே நைந்திருக்கை. [உள் உலர்த்த] - தோற்புரையன்றிக்கே, உள்ளே குருத்துவற்றாக வற்றுவிக்க. [நந்தா விளக்கமே] - முடியவும்பெறாதே உருவச் செல்லுகிறவிளக்கே! அநுமாநஸித்தமான நச்வரத்வத்தை விஸ்மரித்தாள். [நீயும்] - லோகத்துக்குக் கண்காட்டியான நீயும். [அளியத்தாய்] - அருமந்தநீ பரார்த்தமான உடம்பிலே இந்நோவுபடுவதோ. [செந்தாமரை இத்யாதி] - கண்ணாலே குளிரநோக்கி ஸ்மிதபூர்வமாக ஸாந்த்வநம் பண்ணி, அந்த நோக்காலும் அந்த ஸ்மிதத்தாலுமாக என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவனுடைய அழகிய திருத்துழாய் மாலையி லுண்டான ஆசையாலே. "ஆத்வாரமநுவவ்ராஜ" என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணின பிராட்டியை, தாம் வருமளவும் தரித்திருக்க; "பதிஸம்மாநிதா ஸீதா" என்கிறபடியே - தோளின்மாலையை இவள்தோளிலே யிட்டுக் குளிரநோக்கி ஸ்மிதம்பண்ணிக் கொண்டாடினாப்போலே. [ஆசையால் வேவாயே] - ஆசையே நெருப்பாக வேகிறாயே. உடம்பே இந்த்நமாக வேகிறாயே. "அக்நிநேவாக்நிபர்வத:" என்னக் கடவதிறே.

௯.—ஒன்பதாம்பாட்டு—அக்கழிக்கு ஒரு கரை காணமாட்டாதே மீண்டுவந்து படுக்கையிலே விழுந்தாள்; அங்கு எரிகிற விளக்கைக் கண்டாள்; அது 'உடம்பில் கைவைக்க வொண்ணுதபடி விரஹஜ்வரம் பற்றி எரியாநின்றது' என்று அத்தைப்பார்த்து நீயும் நோவு பட்டாயாகாதே யென்கிறுள்-

[நொந்து இத்யாதி] 'நோவ' என்று புக்கால், நொந்து தலைக்கட்டக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கிற ப்ரேமவ்யாதியானது, தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படி ம்ருதுவாயிருக்கிற ஆத்மாவைக் குறுத்துவற்றுக உலர்த்த. [மெல்லாவி] ப்பகவத்குணுநுபவத்தாலே நைந்திருக்கை. காற்றுப்படப் பொறுதிருக்கை. [நந்தாவிளக்கமே] ஜ்வாலாபேதாநுமாநமிருந்து பார்க்கிறு ளன்றே. ஸந்தாநவிச்சேதமின்றிக்கே உருவ நோவுபடுகிறுயாகாதே. [நீயும் அளியத்தாய்] நாட்டுக்குக் கண்காட்டியான நீ படும்பாடே இது! [அளியத்தாய்] அருமந்த நீ; பரார்த்தமான உடம்பிலே உனக்கு நோவுவருவதே? [செந்தாமரை இத்யாதி] '"பதிஸம்மாநிதா ஸீதா பர்த்தாரமஸி தேக்ஷணு" என்ற பேறு பெறவேணும்' என்றத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? [செந்தாமரைத் தடங்கண்] முகத்தைப் பார்த்துக் குளிரநோக்கினபோதைத் திருக்கண்களில் செவ்வி சொல்லுகிறது. [செங்கனிவாய்] இன்சொல் சொல்லுகிறபோதைத் திருவதரத்தில்பழுப்பைச் சொல்லுகிறது. [எம்பெருமான் இத்யாதி] 'நோக்காலும் ஸ்மிதத்தாலும் என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனுடைய அழகிய திருத்துழாய்மாலை பெறவேணும்' என்னும் ஆசையாலே. [வேவாயே] உக்கக்காலுக்கு உளையக்கடவ உன்னுடம்பே நெருப்பாக வேகிறுயாகாதே.

வேவாராவேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த*
ஓவாதிராப்பகல் உன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்*
மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த*
மூவாமுதல்வா! இனியெம்மைச்சோரேலே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், இப்படி தன்னுடைய அவஸாதமெல்லாந் தீரும்படி வந்து ஸம்ச்லேஷித்த எம்பெருமானைக் குறித்து. இனி ஒருநாளும் என்னை விடாதொழிய வேணு மென்று அவனை அர்த்திக்கிறுர்.

[வேவாராவென்றுதொடங்கி] - சிலநாள் நலிந்து விடக்கடவதன்றிக்கே, மேன்மேலென மிகவும் நலியக்கடவதான விரஹவ்யஸநம் ப்பாரமில்லாத ஆத்மாவை மிகவும் நோவுபடுத்த, நிரந்தரமாக உன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளைக் காட்டி என்னை அகப்படுத்திக் கைவிட்டாய். [மாவாய்பிளந்து என்று மேலுக்கு] - கேசியை நிரஸித்து, யமளார்ஜுநங்களின் நடுவே போய், திருவுலகளந்தருளி மஹாபலியால் வந்த ஆபத்தை இந்த்ரனுக்குப் போக்கியருளி ஒன்றுஞ்செய்யாதாரைப்போலே மீளவும் ஜகத்ரக்ஷணத்திலே ஒருப்படுமாபோலே, என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்கி இம்மஹாவஸாதத்திலே வந்து ஸம்ச்லேஷித்து என்னை யுண்டாக்கினவனே!

இ.—பத்தாம்பாட்டில், அவன் இவ்வவஸாதமெல்லாம் தீரும்படி வந்து முகங்காட்ட, இனி ஒரு நாளும் என்னைவிடாதொழியவேணு மென்கிறுர்.

[வேவாராவேட்கைநோய்] - ஒருகால் வெந்து சமையக்கடவதன்றிக்கே, "அக்நிநேவாக்நிபர்வத:" என்கிறபடியே வெந்தஇடமே இந்தநமாக தஹியாநிற்கிற காதல். அளவில்லாத வேட்கைநோய். [மெல்லாவி] - பாத்தம்போராத ஆத்மாவை. அதாஹ்யமாயிருப்பது கேவலாக்நியாகிலிறே. [உள் உலர்த்த] - "கூடோZக்நிரிவ பாதபம்" கோடரத்தில்பற்றின அக்நிபோலே குருத்துவற்றுக வற்றுவிக்க. [ஓவாதுஇராப்பகல் உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்] - வேவாராவேட்கைநோயாகைக்கு அடியிருக்கிறபடி. இடைவிடாதே ஸர்வகாலமும் உன் குணங்களைக் காட்டி என்னை உன்பக்கலிலே விழவிட்டு நீ கடக்க

நின்ருய். விழவிட்டுக்கொண்டா யென்னவுமாம். [மாவாய் இத்யாதி] - கேசியை நிரஸித்து யமளார் ஜுநங்கள் நடுவே போய் அவ்வாபத்தைத் தப்பி, மஹாபலியால் வந்த ஆபத்தை இந்த்ரனுக்குப்போக்கி, ஒன்றுஞ் செய்யாதாரைப்போலே ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஜகத்ரக்ஷணங்களைப் பண்ணினவனே! மூவாதொழிகை யாவது - இளகிவருகை. அதாகிறது - ஒன்றுஞ்செய்யாதானுய் ரக்ஷணத்தே ஒருப்படுகை. இத்தாற் சொல்லிற்ருயிற்று - அப்படியே என்னுடைய விரோதிகளைப் போக்கி இம்மஹாவஸாதத்திலே வந்து ஸம்ச்லேஷித்து என்னையுண்டாக்கினவனே! என்கிருர். [இனி எம்மைச் சோரேலே] - இதுக்குமுன் நீ போய்நின்று பட்டது போரும், இனி என்னை விடாதொழிய வேணுமென்கிருர்.

௧௰.—பத்தாம்பாட்டு—இவளவஸாதமெல்லாம் தீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்த எம்பெருமானைக் குறித்து, 'இனி ஒருநாளும் என்னை விடாதொழியவேணும்' என்கிருர்.

[வேவாரரவேட்கைநோய்] 'வேவ' என்று தொடங்கினுல், ஒருகால் வெந்து தலைக்கட்டமாட்டாதாயிற்று. அல்லாதவைபோலன்றிக்கே, ப்ரேமவ்யாதிக்கு உள்ளதொன்ருயிற்று இது தான். [மெல்லாவி] சரீரத்திலுண்டான ஸௌகுமார்யம், ஆத்மாவிலுமுண்டாயிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு. [உள்ளுலர்ந்த] *கூடோZக்நிரிவ பாதபம்* என்கிறபடியே, உள்ளேபிடித்துப் புறம்பே வர வேவாநின்றதாயிற்று. அதாஶ்யமாயிருப்பது கேவலாக்நியாகிலிறே. *மஹதாஜ்வலதா நித்ய மக்நிநேவாக்நிபர்வத:* என்று வெந்தவிடமே விறகாக வேவாநின்றது. [ஓவாது இராப்பகல்] வேவாரரவேட்கைநோய்போலே இராப்பகல் ஓவாதொழிகிறபடி. [உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்] அகப்பட்டார்க்கு மீளவொண்ணுத உன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டாய் என்னுதல்; [உன்பாலே வீழ்த்து] உன் பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டு. [ஒழிந்தாய்] முகங்காட்டாதே கடக்கநின்ரு யென்னுதல். [மாவாய் இத்யாதி] கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து, யமளார்ஜுநங்களின் நடுவே போய், மஹாபலிஅபஹரித்துக்கொண்ட பூமியை எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படி உபகாரங்களைப் பண்ணி பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானுய்க் குறைப்பட்டு, இவற்றினுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனுயிருக்குமவனே! இப்படியெல்லாம் செய்யச் செய்தேயும் ஒன்றுஞ் செய்யாதாரைப் போலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணினவனே! [இனியெம்மைச்சோரேலே] கேசி தொடக்கமான விரோதிகளைப் போக்கினுற்போலே தம்விரோதியையும் போக்கி அவன் வந்து முகங்காட்டச் சொல்லுகிருராதல்; தம்முடைய ஆபத்தின் கனத்தாலே 'வந்து முகங்காட்டும்' என்னும் விச்வாஸத்தாலே சொல்லுகிருளாதல்; [இனி] *புத்த்வா காலமதீதஞ்ச முமோஹ பரமாதுர:* என்னுமாபோலே, முன்புள்ள காலம் இழந்ததாகிலும் இனிமேலுள்ள காலம் இவ்வஸ்துவைக் கைவிடாதொழிய வேணும்; 'போனகாலத்தைமீட்கவொண்ணுது' என்று அதுக்கு சோகிக்கிருர். *ந மே து:க்கம் ப்ரியா தூரே*—என்னுடைய ப்ரியையானவள் தூரத்திலே இருக்கிருளென்று அதுக்கு சோகிக்கிறேனல்லேன்: அது ஒருபயண மெடுத்துவிடத் தீரும். *ந மே து:க்கம் ஹ்ருதேதி வா* வலிய ரக்ஷஸ்ஸாலே பிரிவுவந்ததென்று அதுக்கு சோகிக்கிறேனல்லேன்; அது அவன் தலையை அறுக்கத் தீரும். *எததேவா நுசோசாமி*-இதுஒன்றுமே எனக்கு சோகநிமித்தம்: *வயோZஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே* - போனபருவம் இப்பால் மீட்கவொண்ணுதிறே.

சோராதவெப்பொருட்கும் ஆதியாஞ்சோதிக்கே*
ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன்*
ஓராயிரஞ்சொன்ன அவற்றுளிவைபத்தும்*
சோரார்விடார்கண்டீர் வைகுந்தம்திண்ணனவே. (11)

ஒ.— நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்ருர் திருநாட்டிலே நித்யவாஸம் பண்ணப் பெறுவார்; இது நிச்சித மென்கிருர்.

[சோராத என்று தொடங்கி] - ஆழ்வாரோடே ஸம்ச்லேஷித்து அவரை உளராக்குகையாலே ஒன்றொழியாமே ஸகலபதார்த்தத்துக்கும் ஈச்வரனானவன்திருவடிகளிலே லோகத்தில் அந்யபரமான பதார்த்தங்களெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாக ப்ரமிக்கைக் கிடான நிரவதிகபக்தியை யுடையரான ஆழ்வார். ஓராயிரம் - விலக்ஷணமா யிருக்கை.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தையும் அப்ப்யஸிப்பார் பரமபதத்திலேநித்யவாஸம் பண்ணப்பெறுவர் இது நிச்சிதம் என்கிறார்.

[சோராத இத்யாதி] - இப்படி இவரோடே கலந்து இவரை உளராக்குகையாலே ஒன்றொழியாதபடி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஈச்வரனுமாய், சோதி - முகமலர்த்தியும் தன்னதாம்படி யிருந்தான். இவரொரு வரையுஞ் சோரவிட்டானாகில், ஸர்வசேஷியாகமாட்டானே. [சோதிக்கே] - நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹத்தை யுடையனானவனென்றுமாம். ஸர்வ ரக்ஷகத்வமும் நிலைநின்றது, வடிவழகும் புதுக்கணித்தது. [ஆராத இத்யாதி] - லோகத்தில் ஸகலபதார்த்தங்களும் தம்மைப்போலே அவனைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறன வாகக் கொண்டு ப்ரமிக்கும்படியான நிரவதிகபக்தியையுடையவர். நிரூபகதர்மம் இவர்க்குக் காதலா யிற்று. தம்படி சொல்லிலும் தாமே சொல்லுமத்தனை. [ஓராயிரம்] - அபிநிவேசத்தோடே அருளிச் செய்த தாகையாலே விலக்ஷணமான ஆயிரம். [அவற்று ளிவை பத்துஞ் சோரார்] - அவற்றிலும் விலக்ஷணமான இவை பத்தையுஞ் சோராதவர்கள். [விடார்கண்டீர் வைகுந்தம்] - எல்லாரும் இழந்து நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்திக்க வேண்டும் தேசத்தை விட்டு, ஸகலரும் ப்பகவல்லாபத்தாலே களித்து வர்த்திக்கும் தேசத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணப்பெறுவர். கண்டீரென்று - கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிறார். [திண்ணனவே] - ஸுநிச்சிதம்.

ஈடு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், கண்ணால்கண்டதெல்லாம் ப்பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்து நோவுபடாதே, கண்டாரெல்லாம் பகவல்லாபத்தாலே களித்துவர்த்திக்கும் நாட்டிலே புகப்பெறுவ ரென்கிறார்.

[சோராத எப்பொருட்குமாதியாஞ்சோதிக்கே] இவ்வளவிலே வந்து இவரோடே கலந்து இவரை உளராக்குகையாலே, ஒன்றொழியாதபடி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஈச்வரனுமாய்; இவரோடே வந்துகலந்து அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனுமாயிருந்தான். இவர்க்கு வந்து முகங் காட்டுவதற்குமுன்பு ஸர்வேச்வரத்வமும் அழிந்ததுபோலே கிடந்தது; இவரொருத்தரையும் சோரக்கொடுக்கவே ஸர்வேச்வரத்வம் அழியுமிறே. இவரிழவுதீர வந்து முகங்காட்டின பின்பு எல்லாப்பொருட்கும் நிர்வாஹகனானான். [சோதிக்கே] பேறிழவுகள் இவரதன்றிக்கே, 'தன்னது' என்னுமிடம் வடிவில் புகரிலே தோற்றுகின்றது. "க்ருதக்ருத்ய:" என்னும் படியானான். [ஆராதகாதல்] இத்திருவாய்மொழியால் சொல்லிற்றாயிற்று - கண்ணால்கண்ட பதார்த்தங்களுமெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே தம்மைப்போலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடும்படியான இவருடைய அபிநிவேசமாயிற்று. [காதல்குரு கூர்ச்சடகோபன்] காதலையிட்டாயிற்று இவரை நிரூபிப்பது. தம்படிசொல்லும்போதும் தாமே சொல்லவேணுமே. [சொன்ன] இக்காதலோடேயாயிற்று ஆயிரம் அருளிச்செய்தது. [அவற்றுளிவைபத்தும்] அல்லாதவை ஒருதலையாக, இது ஒருதலையாம்படி அக்காதலை முக்த கண்டமாகச்சொன்ன திருவாய்மொழியாயிற்று இது - [இவைபத்தும் சோரார் விடார் கண்டீர் வைகுந்தம்] இங்கேயிருந்து, கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்களடங்கலும் பகவத லாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்திக்குமவர்கள், இவ்விருப்பைவிட்டு, கண்ணால் கண்டாரடங்கலும் பகவல்லாபத்தாலே களிக்கும் நித்யவிபூதியை விடாதே நித்யாநுபவம் பண்ணப் பெறுவர்கள். கண்டீரென்று கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிறார். [திண்ணனவே] இதுஸுநிச்சிதம். இவ்வருகே சிலரைப்பற்றிச் சொல்லிற்றேரார்த்தமாகிலிறே ஸம்சய விபர்யயங்க ளுள்ளது, ப்பகவத்ப்ரபாவத்தைப்பற்றிச் சொன்னதாகையாலே இதுதனக்கு

எங்கேனும் சபதம்பண்ணலாம். முதற்பாட்டிலே தொடங்கி, நாரைதொடக்கமாக, அன்றில் கடல் காற்று மேகம் சந்திரன் இருள் கழி விளக்கு இப்பதார்த்தங்களைக் குறித்து அநுசோகித்து மிகவுந்தளர்ந்தவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்ட 'இனி என்னைவிடாதொழிய வேணும்' என்று, இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப் ப்பலத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாந் திருவாய்மொழி - திண்ணன்வீடு : ப்ரவேசம்.

ஒ.—இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கீழ் தமக்கு வந்த வ்யஸநாதிசயத்தையும் மறக்கும்படி வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தையும் அநுபவித்து விஸ்மிதராயுள்ள ஆழ்வார், 'இப்படி ப்ரீதராகைக்குக் காரணம் - எம்பெருமான் நிரதிசய போக்யனாகையால்' என்றும், 'இந்த போக்யதைக்கு ஹேது - ஸ்ரஷ்ட்ருத்வ வாத்ஸல்யப்ரமுகமான ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரனாகை' என்றும் இம்முகத்தாலே அவனுடைய ஈச்வரத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து அத்தை உபபாதிக்கிறார்.

இ.—இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கீழ் தமக்குப்பிறந்த ஆற்றாமையை மறக்கும்படி முகங் கொடுக்கையால் வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தை அநுபவித்து, 'இதுக்குஅடி - அவனுடைய நிரதிசய போக்யதை' என்றும், 'அதுக்குஅடி - ஸ்ரஷ்ட்ருத்வ வாத்ஸல்ய ப்ரமுக ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாகை; அதுக்கு அடி - ஸர்வேச்வரத்வம்' என்றும், இம்முகத்தாலே ப்ராஸங்கிகமாகப் பரத்வத்தை அநுஸந்தித்து அத்தை உபபாதிக்கிறார். கீழே, "சோராதவெப்பொருட்கு மாதியாஞ் சோதிக்கு" என்று ப்ரஸ்துதமான ஈச்வரத்வத்தைத் தெரியப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறாராகவுமாம். 'இப்பரத்வம் முதல்திருவாய்மொழியிலே சொல்லிற்றன்றோ?' என்னில்; இவர்தாம் ஒருகால் அநுபவித்த குணத்தையே அபூர்வமாக அநுபவிக்கவல்ல அபிநிவேசத்தையுடையவர்; அவனும் அநுபூத குணங்களையே அபூர்வமாக அநுபவிப்பிக்க வல்லன்; அதுவேயன்று: அங்கு - தாம் அநுபவித்தார் ; இங்கு - பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறார். அங்கு - அந்வயத்தாலே உபபாதித்தார்; இங்கு - அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் உபபாதிக்கிறார். அங்கு - ச்ருதிப்ரக்ரியையாலே; இங்கு - இதிஹாஸ புராணப்ரக்ரியையாலே.

ஈடு.—கீழில் திருவாய்மொழியில் இவர்க்குப் பிறந்த ஆற்றாமை பேச்சுக்கு நிலமன்றிறே; 'கடல் வெதும்பினால் விளாவ நீரில்லை' என்னுமாபோலே. 'ஆற்றாமையோடே முடிந்துபோமித்தனை' என்றிருந்தார்; அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டினவாறே ஆற்றாமை புக்கவிடங்கண்டிலர்; இதுக்கு அடி என்?' என்று பார்த்து ஆராய்ந்தவாறே, இதரவிஷயங்களினுடைய லாபாலாபத்தளவல்லாத விஷயவைலக்ஷண்யமாயிருந்தது; பிரிந்தபோது தன்னையொழிய வேறொன்று தோற்றாதபடியாய், கலந்தபோதும் தன்னையொழிய மற்றொன்று தோற்றாதபடியான விஷயவைலக்ஷண்யமா யிருந்தது; 'இதுக்கு அடி என்?' என்று பார்த்தார், ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாகையாலேயா யிருந்தது; 'இதுதனக்கு அடி என்?' என்று பார்த்தவாறே ஸர்வேச்வரனாகையாலேயா யிருந்தது: "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்றால், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றிறே தோற்றுவது: ஆக, இங்ஙனே ப்ராஸங்கிகமாக ப்ரஸ்துதமான ஈச்வரத்தை அநுஸந்தித்து, அத்தை அருளிச்செய்கிறார். கீழே 'மூவாமுதல்வா' என்று காரணத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, 'அந்தக்காரணத்வத்தை

உபபாதிக்கிறார்' என்று பணிக்கும் பிள்ளான். முதல் திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லிற்றில்லையோ ஈச்வரத்வம்? என்னில்;—'ஒருகால்சொன்னோம்' என்று கைவாங்கியிருக்க வல்லரல்லர் இவர்; ஒருகால் சொல்லிற்றென்று கைவாங்கலாம் விஷயமன்று இது. இனித்தான் பகவத்விஷயத்தில் புநருக்தி தோஷாயவாகாது; ஒரு குணத்தையே எல்லாக் காலமும் அநுபவிக்கவல்லா ரொருவ ரிவர்; ஒருகுணந்தன்னையே 'இதுக்குமுன்பு அநுபவிப்பித்தது இக்குணம்' என்று தோற்றுதபடி க்ஷணந்தோறும் புதுமை பிறப்பித்து அநுபவிப்பிக்க வல்லானொருவன் அவன்; பயிலாநிற்கச் செய்தேயிறே *பண்டுஇவரைக் கண்டறிவதெவ்வூரில் யாமென்பது; ஆகையிறே, ஏகவிஷயமே நித்யப்ராப்யமாகிறது; இவர் தாமும், *''எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழிதொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதம்'' என்னாநின்றார். ஆனாலும் இதுக்கு வாசியுண்டு; முதல்திருவாய்மொழியிலே-பரத்வஞ் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, அது ஸ்வாநுபவமாயிருக்கும்; அந்தப்பரத்வந்தன்னை எல்லார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி பிறர் நெஞ்சிலே படுத்துகிறாராகையால் பரோபதேசத்தாலே பரத்வாநுபவம் பண்ணுகிறார்; அங்கு - அந்வயமுகத்தாலே பரத்வஞ்சொன்னார்; அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறார் இங்கு; அங்கு - ச்ருதிச்சாயையாலே சொன்னார்; இங்கு இதிஹாஸபுராணப்ரக்ரியையாலே சொல்லுகிறார்; அங்கு பரத்வத்திலே பரத்வம்; இங்கு - அவதாரத்திலே பரத்வம்.

திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய்*
எண்ணின்மீதியன் எம்பெருமான்*
மண்ணும்விண்ணு மெல்லாமுடனுண்ட* நங்
கண்ணன்கண்ணல்லது இல்லையோர்கண்ணே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், இஜ்ஜகத்துக்கு க்ருஷ்ணனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[திண்ணம்] - த்ருடம். [வீடு முதல் முழுதுமாய்] - மோக்ஷப்ரப்ருத்யசேஷ புருஷார்த்த ப்ரதனாய்; [திண்ணன் வீடு முதல் முழுதுமாய்] - ஒருநாளும் அழியாத பரமபதம் தொடக்கமான அசேஷ விபூதியையுடையனா யென்றுமாம். [எண்ணின் என்று தொடங்கி] - அஸங்க்யேய கல்யாணகுணங்களையுமுடையனாய், ப்ரளயாபத்து வந்தபோது பூமி தொடக்கமான ஸகலலோகத்தையும் தரம்பாராதே ஒக்கத் திருவயிற்றிலே வைத்துக் கொண்ட நம்முடைய க்ருஷ்ணனே இஜ்ஜகத்துக்கு த்ருஷ்டி. நங் கண்ணனென்று - ரக்ஷகத்வ ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது.

இ.—முதற்பாட்டில், இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற பரத்வத்தை ஸங்க்ரஹேண சொல்லுகிறார். ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ப்ரளயாபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[திண்ணன்] - த்ருடம். [வீடுமுதல்முழுதுமாய்] - மோக்ஷப்ரப்ருத்யசேஷ புருஷார்த்த ப்ரதனாய் [திண்ணன் வீடுமுதல்முழுதுமாய்] - ஒருநாளும் அழியாத பரமபதம் முதலான ஸகலலோகங்களையுமுடையனா யென்றுமாம். [எண்ணின்மீதியன்] - எண்ணுக்கு மேற்பட்டான். அஸங்க்யேயகல்யாண குணகணன். கீழ் - புருஷார்த்த ப்ரதத்வமாகிற ஔதார்யகுணபரமானபோது அநுக்தகுணங்களைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. [எம்பெருமான்] - குணவிபூதிகளைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவன். [மண்ணும் இத்யாதி] - ப்பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளைப் பிரிகதிர்ப்படாமே தரம்பாராதே ஒருகாலே திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்த [நங்கண்ணனென்று] - ''க்ருஷ்ணஏவஹி லோகாநாம் உத்பத்திரபிசாப்யய:, க்ருஷ்ணஸ்யஹிக்ருதேபூத மிதம்விச்வம்சராசரம்''. என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. நம்மென்று - அத்தைத் தமக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவன். [கண்] - த்ருஷ்டி; நிர்வாஹகன். ''களைகண்'' என்று-நிர்வாஹகரைச் சொல்லக்கடவதிறே. [அல்லதில்லையோர்கண்ணே]-வேறொரு த்ருஷ்டி யில்லை அர்த்தமின்றிக்கே, ''பீலிக்கண், மாலைக்கண்'' என்னுமாபோலே உக்திமாத்ரமாக இருப்பது மொன்றில்லை. 'கண்ணன் கண்' என்றது - அந்வயத்தாலே; 'அல்லதில்லையோர்கண்' என்றது - வ்யதிரேகத்தாலே. இல்லையோர்கண் - இது திண்ணம்.

ஈடு.—முதற்பாட்டு—இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற பரத்வத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

[திண்ணன்வீடுமுதல்முழுதுமாய்] திண்ணனென்றது - திண்ணம் என்றபடி; அதாவது த்ருட மென்றபடி. த்ருடமான வீடென்று நித்யவிபூதிக்கு விசேஷணமாய், தார்ட்யமாவது ஆவிர்ப்பாவதிரோபாவ ஜந்மநாசவிகல்பங்க ளென்னுமவை யில்லாமையாலே கர்மநிபந்தந மாக வரும் அழிவில்லை யென்கை. ஐச்ச்சமாக வரும் விகாரங்களுண்டானால் தோஷாயவுமன்று, அது அழிவாயுந் தோற்றாதிறே. ஏதேனுமாக ஸம்ஸார விபூதியிற்போலே கர்மநிபந்தநமாக வருமவை யில்லை யென்கை. திண்ணிதான நித்யவிபூதி தொடக்கமான எல்லாவிபூதியையு முடையனாய். அன்றியே, "திண்ணம்" என்கிற இத்தை விட்டுவைத்து, வீடுமுதல் முழுது மாய் மோக்ஷப்ரப்ருத் யசேஷபுருஷார்த்த ப்ரதனென்னவுமாம். [எண்ணின்மீதியன்] அஸங்க்யேயமான கல்யாணகுணத்தையுடையவன், கீழ் விபூதிபரமானபோது, எண்ணின மீதிய னென்றது குணபரமாகிறது; கீழ் குணபரமானபோது எண்ணின்மீதிய னென்ற விடம் விபூதிபரமாகிறது. வீடுமுதல் முழுதுமா யென்றபோது மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே நினைத்த தாகில், எண்ணின்மீதிய னென்றவிடம் அநுக்தமான குணங்களைச் சொல்லுகிறது. எண்ணின் மீதிய னென்றவிடம் எண்ணுக்கு மேலாயுள்ளா னென்றபடி; குணங்களாலேயாதல், விபூதியாலேயாதல் வந்த அபரிச்ச்சேத்யஸ்வபாவதையைச் சொல்லுகிறது. [எம்பெருமான்] குணவிபூதிகளை யுடையனாயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டி என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். [மண்ணும் இத்யாதி] இப்படி இவற்றையுடையனாய், உடைமை நோவுபட விட்டிருக்கை யன்றிக்கே, ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்து நோக்கு மென்கிறார். ப்பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளை வெள்ளங்கொள்ளப்புக, எடுத்து வயிற்றிலேவைக்கிறவிடத்தில் ஒன்றும் பிரிகதிர்ப்படாமே, ஏககாலத்திலே வைத்து ரக்ஷித்த நம் கண்ணன். [உடனுண்ட] ரக்ஷணம் அவனுக்கு தாரக மாகையாலே "உண்ட" என்கிறது. இல்லையாகில், காக்கும் என்ன அமையும். க்ருஷ்ணனோ பின்னை ஜகத்தை விழுங்கினான்? என்னில்; ஆம், க்ருஷ்ணனே; *அங்காந்திட வையமேழுங் கண்டாளிறே யசோதை. ஆகையாலே, ஸர்வரக்ஷகனான க்ருஷ்ணனே ஜகத்துக்கு த்ருஷ்டி: *க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய:, க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே* என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்த்தியிருக்கிறபடி. [அல்லதில்லை யோர்கண்ணே] இவ்வர்த்தத்தையொழிய சப்தத்தைக் கொண்டுபோய், "பீலிக்கண்" என்று வ்யவஹரியா நின்றதிறே; அதுக்குங் கூசவேண்டும் படியிருக்கும். மாலைக்கண்ணனென்றிருப்பார்க்கு அல்லாத தெல்லாம் மாலைக்கண்ணாய்த் தோற்றுமிறே. இது திண்ணம் - த்ருடம். *ஸத்யம் ஸத்யம்* என்னுமாபோலே. நம் கண்ணன் கண் என்கையாலே-அந்வயத்தாலே பரத்வஞ் சொன்னார்; அல்லதில்லை யென் கையாலே வ்யதிரேகத்தாலே பரத்வஞ் சொன்னார்.

> **ஏபாவம்பரமே யேழுலகும்***
> **ஈபாவஞ்செய்து அருளாலளிப்பாரார் ?***
> **மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய்***
> **கோபாலகோளரி யேறன்றியே.** (2)

ஒ.—[மாபாவமென்று தொடங்கி] - ருத்ரனுக்கு, லோககுருவாயும் பிதாவாயுமுள்ள ப்ரஹ்மா வினுடைய சிரஸ்ஸை அறுக்கையாலே வந்த மஹாபாபம் நீங்கும்படி அவனுடைய பிக்ஷாபாத்ரமான கபாலத்தைத் தன் திருவுடம்பிலே ஸ்வேதஜலத்தாலே நிறைப்பதுஞ் செய்து இங்ஙனொத்த ஆபத்துக் களுக்கு உதவுகைக்காக ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாய் வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனாகையாலே மேன்மை நித்திருந்துள்ள எம்பெருமானன்றி.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், 'அல்லதில்லை' என்கிறதென்? ருத்ராதிகளும் ஈச்வரர்களாயன்றோ இருக்கிற தென்ன, அவர்கள் அநீச்வரத்வம் இன்றாக ப்ரதிபாதிக்க வேண்டும்படி அப்ரஸித்தமா யிருக்கிறதோ? என்கிறார்.

[ஏ பாவம் பரமே] - 'இவனுடைய பரத்வம் ஸாத்யமாய், ஸாத்த்திக்கவேண்டுவதே! என்னபாபமோ!' என்கிறார். "ஏ" என்றது - ஓவென்றபடி; விஷாதாதிசயஸூசகம். [பரமே] - ஜ்ஞாநம்பிறந்தால் குணாநுபவம் பண்ணுகையன்றிக்கே, சிலருடைய விப்ரதிபத்தியைப் பரிஹரிக்கை பரமாவதே! [ஏழுலகும் இத்யாதி] - ஸகலசேதநருடைய பாபங்களையும் தன்க்ருபையாலே போக்கி ரக்ஷிப்பார் ஆர்? [ஈபாவஞ் செய்து] - பாபங்களை ஈயும்படிபண்ணி. 'ரக்ஷிப்பார் இன்னார்' என்னாதே, 'ஆர்' என்கிறது - ப்ரதிவாதிகளுக்கும் இசையவேண்டும்படியான ப்ரமாணப்ரஸித்த்தி. "பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ", "நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்". [மாபாவம் இத்யாதி] - அதில், ஈச்வராபிமாநிகளை ரக்ஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது. [மாபாவம் விட] - லோககுருவுமாய், பிதாவுமா யிருக்கிறவன்தலையை அறுத்த பாபம் விட்டுப்போம்படி; "வாமாங்குஷ்ட்டநகாக்ரேணச்சிந்நம் தஸ்யசிரோமயா" தன்னுடைய ஐச்வர்யாதிக்யமும் ஜ்ஞாநாதிக்யமும் செருக்குக்கு உடலாய்ப் பாபார்ஜந ஹேதுவானபடி. [அரற்கு] - அரனுக்கு. [பிச்சைபெய்] - தன்திருவுடம்பில் ஸ்வேதஜலத்தாலே அவன்கபாலத்தை நிறைத்தவன்; "தத்ரநாராயணச்ரீமாந் மயாபிக்ஷாம் ப்ரியாசிதாம்" என்று அவன் அபேக்ஷிக்க, "ததஸ்தேநஸ்வகம் பார்ச்வம் நகாக்ரேணவிதாரிதம், விஷ்ணோ:ப்ரஸாதாத்ஸுச்ரோணி கபாலந்தத்ஸஹஸ்ரதா, ஸ்ப்புடிதப்பஹுதாயாதம் ஸ்வப்பாவப்த்ததூம்யதா" என்னக்கடவதிறே. [கோபாலகோளரியேறு]-சிறியாரை ரக்ஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது: ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாய் வந்து அவதரித்து, அவர் சீராட்டி வளர்க்க, அத்தாலே மேனாணித்திருக்குமவன். கோளென்று - மிடுக்காதல், ப்ரதிபக்ஷத்தை க்ரஹிக்கு மென்னுதல். இடையருடைய சத்ருக்களைக் கொள்ளு மென்கை - [கோளரியேறு] - நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன், இடையருக்கு நியாம்யனாகப்பெற்ற மேனாணிப்பு. [அரற்குப் பிச்சைபெய் கோபாலகோளரி] - ருத்ரன் பாதகியாயிற்று, தன்நிலை குலையாத ஏற்றத்தோடேயாயிற்று; இவன் ரக்ஷிப்பது, தாழநின்றவிடத்தேயாயிற்று; ஹிமவானிலேயாதல், திருப்பாற் கடலிலேயாதல். [ஏறன்றி அருளால் அருளிப்பாரார்] - தலையறுப்புண்டும், தலையையறுத்துப் பாதகியாயும் நின்ற இவர்களை 'ஈச்வரன்' என்னவோ? கர்மவச்யரை ஈச்வரராகச் சொல்லவொண்ணாதிறே!

ஈடு.—*இரண்டாம் பாட்டு— "அல்லதில்லை" என்று நீர் சொல்லுவானென்? ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் ஈச்வரர்களாக அவர்களுக்கும் சில ப்ரமாணங்க ளுண்டாயன்றோ போருகிறது என்னில், அவர்கள்நிலைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால், தலையறுப்பார் சிலரும், அறுப்புண்டு நிற்பார் சிலரு மாகாநின்றார்கள்; அவர்களாபத்தைப் போக்கி ரக்ஷியாநின்றான் இவன்; அவர்களோ இவனோ ஈச்வரன்? என்கிறார்.*

ஏ என்றது ஓ என்றபடி: விஷாதாதிசயஸூசக மிருக்கிறபடி. [ஏபாவம்] ரத்நகரீஷங்களுக்கு வைஷம்யஞ் சொல்லவேண்டுவதே! சேதநர் மந்தமதிகளாய்ப் பகவத்பரத்வம் உபபாதிக்கவேண்டுவதே! என்னும் இன்னாப்பாலே, 'என்னே பாவம்!' என்கிறார். [பரமே] பகவத்குணாநுபவம் பண்ணுகையொழிய இது நமக்கு பரமாவதே! இது நமக்கு ஸாத்த்யமாய் வந்துவிழுவதே. [ஏழுலகும்] ஏழுலகங்களிலு முண்டான சேதநர் இருந்ததே குடியாகப் பாபங்களைக் கூடுபூரிக்க. [ஈபாவஞ்செய்து] பாபமானது ஈயும்படியாகச் செய்து; அழியும்படியாகப் பண்ணி. இதுதான் சேதநர் அர்த்த்திக்கச் செய்கையன்றிக்கே; [அருளால்] நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே. [அளிப்பாரார்] இவர்களை ஈரக்கையாலே தடவி ரக்ஷிப்பார் ஆர்? இவர்கள்பண்ணின பாபம் அவனருளாலே போக்கில் போமத்தனையல்லது, தாங்கள் ப்ராயச்சித்தம்பண்ணிப் போக்குகையாவது அவற்றை வர்த்திப்பிக்கையிறே. அளிப்பானிவன் என்னாதே, ஆர்என்கிறது அவர்களுக்கும் ஸத்த்வம் தலையெடுத்தபோது, 'நீர்சொல்லுகிறவனே' என்று இசையவேண்டும் ப்ரஸித்தியாலே; *பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ* *நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே*. அவன் ஸர்வவிஷயமாகப் பண்ணின ரக்ஷணங் கிடக்கிடீர்; தந்தாம் கால் தாந்தாம் நீட்டி முடக்கவல்லரா யிருக்கிறவர்களும் ஓரோரளவுகளிலே ஆபந்நரானால் அவற்றைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும்படியைப் பார்க்கலாகாதோ? என்கிறார். [மாபாவம்விட] ஆனைக்கும் தனக்குத் தக்க வாதமிறே. அல்லாதாரில் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளாலே ஓராதிக்யமுண்டிறே அவனுக்கு; அவற்றைக்கொண்டு லோககுருவுமாய்த் தனக்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறவன் தலையை யறுத்துப் பாதகியாய் நின்றான்; *வாமாங்குஷ்ட்டநகாக்ரேண ச்சிந்நம் தஸ்யசிரோமயா* என்கிறபடியே. மஹாபாபமானது விடும்படியாக. [அரற்குப் பிச்சைபெய் கோபால

கோளரியேறு] அவன்தான் ஸம்ஹர்த்தாவான வேஷத்தோடே அதிகாரங்குலையாதே நின்று பாபத்தை விளைத்துக்கொள்ள, இவன் அவனுக்கு து:க்கநிவர்த்தகனுயிற்று அங்கே இங்கே ஆவிர்ப்பவித்துத் திரிகிறவிடத்திலேயாயிற்று. இவர்கள் எத்தனையேனும் உயரநின்றாலும் அநர்த்தத்தையே சூழ்த்துக்கொள்ளுமித்தனை; அவன் எத்தனையேனுந் தன்னைத் தாழ விட்டாலும் ரக்ஷகனுமென்கையுஞ் சொல்லுகிறது. கோபாலருடைய மிடுக்கை யுடைத்தான ஸிம்ஹபுங்கவ மென்றபடி. [கோபாலகோளரியேறு] கோளென்று மிடுக்காதல், ப்ரதி பக்ஷத்தைக் கொள்ளுமென்னுதல். நித்யஸூரிகளுக்கு நியந்தாவானவன் இடையருக்கு நியாம்யமாகப்பெற்ற மேனுணிப்பு. கர்மவச்யராய் ஆபன்னரான இவர்களை 'ஈச்வரர்கள்' என்போமோ? ஆபத்துக்களைப் போக்கி ரக்ஷிக்கிற இவனை 'ஈச்வரன்' என்போமோ? ஏறன்றி அருளால் அளிப்பாரா ரென்று அந்வயம்.

> **ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள்தன்னை***
> **வேறின்றிவிண்தொழத் தன்னுள்வைத்து***
> **மேறன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட***
> **மாறனின்மிக்குமோர் தேவுமுளதே?** **(3)**

ஒ.—மூன்ரும்பாட்டில், ஸௌசில்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமமான அதிமாநுஷ ப்ரவ்ருத்தியாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிருர்.

[ஏறனை என்று தொடங்கி] - ருஷபவாஹநனையும் திருநாபிகமலத்திலே பிறந்த ப்ரஹ்மாவையும் தனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயையான பெரியபிராட்டியாரையும் விஷயீகரிக்கும் ப்ரகாரத்தைக் கண்டு அமரவறு மமரர்கள் கொண்டாடும்படி அவர்களைத் தரம்பாராதே தன்பக்கலிலே ஒக்கவைத்து; [மேல்தன்னை யென்று தொடங்கி] - மேல்லோகங்களையெல்லாம் விஞ்சும்படி அநாயாஸேந வளர்ந்து ப்பூம்யந்தரிக்ஷாதி லோகங்களையெல்லாம் அளந்துகொண்ட அபரிச்சேத்ய மஹிமனுன எம்பெருமானையொழிய வேறு ஈச்வர தயா சங்கிக்கலாம் தைவம் உண்டோ?

இ.—மூன்ரும்பாட்டில், சீலப்ராசுர்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமமான அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிருர்.

[ஏறனையென்று தொடங்கி] - த்ரயீமயனுன பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய ஈச்வரனே டொக்கத் தானும் 'ருஷபவாஹநன்' என்று அபிமாநித்திருக்கும் ருத்ரனையும், பத்மயோநித்வத்தாலே 'அஜன்' என்று அபிமாநித்திருக்கும் ப்ரஹ்மாவையும், பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே நிரதிசய போக்யையான பிராட்டியையும். தன்னையென்று - அவளுக்கு உண்டான ப்ராதாந்யம் இருக்கிறபடி. ''ஏறனைப்பூவனை'' என்று, 'சாத்தனை, கூத்தனை' என்ருப்போலே அநாதரோக்தியாலும், இவள் ப்ராதாந்யம் தோற்றுகிறது. [வேறின்றி விண்தொழத் தன்னுள் வைத்து] - அந்யபரரான அவர்களையும், அநந்ய பரையான பிராட்டியையும் தரம்பாராதே, ஒக்க உடம்புகொடுத்த நீர்மைக்குத் தோற்று நித்யஸூரிகள் தொழாநிற்பர்களாயிற்று. ''கூருளுந்தனியுடம்பன்'' என்கிறபடியே வ்யவஸ்த்திதமாக உடம்புகொடுக்கை. [விண்தொழ] ''மஞ்சா:க்ரோசந்தி'' இதிவத். இங்குள்ளார் 'ஐச்வர்யம்' என்றிருப்பர்கள்: அங்குள்ளார் 'சீலம்' என்று தோற்றிருப்பர்கள்; ''தாளதாமரையான்'' இத்யாதி. [மேறன்னை] - மேல்தன்னை யென்றபடி. ''அப்பால் மிக்கு'' என்கிறபடியே உபரிதநலோகங்களையும் விஞ்சும்படி அநாயாஸேந வளர்ந்து எல்லா வற்றையும் தன்திருவடிகளின்கீழே இட்டுக்கொண்ட [மாறனில்] - மால்தன்னில். இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனிற்காட்டில். [மிக்குமோர் தேவுமுளதே] - மற்று 'ஈச்வரன்' என்று எடுத்து 'கட்டக்குடி' என்று கழிக்கலாவாரு மில்லை. எல்லார்தலையிலும் காலைவைத்தவனை ஈச்வர னென்னவோ? இவன்காலிலே துகையுண்டவர்களை ஈச்வர னென்னவோ?

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு—ஸௌசீல்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமக்ரமணமாகிற அதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[ஏறனை] ஸர்வேச்வரன் 'கருடவாஹநன்' என்று இறுமாந்திருக்குமாபோலே, ஒரு எருத்தைத் தேடிக் கைக்கொள்ளாண்டிகளைப்போலே இறுமாந்திருக்கும். [பூவனை] 'திருநாபி கமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்தவனன்றோ' என்று இறுமாந்திருக்கும் சதுர்முகனை. அதாவது பத்மயோநித்வத்தாலே 'அஜன்' என்று அபிமாநித்திருக்கை. [பூமகள் தன்னை] தாமரைப்பூவில் பரிமளம் உபாதாநமாகப் பிறந்தவளாய், போக்யதைகவேஷையாய் "உனக் கேற்கும்" என்னும்படியான ப்ராதாந்யம் தோற்ற இருக்கிறவளை. தன்னை என்று அவர்களில் இவளுக்கு உண்டான ப்ராதாந்யம் இருக்கிறபடி. "ஏறனை, பூவனை" என்கிற அநாதரோக்தி யாலும், இவள்ப்ராதாந்யம் தோற்றுகிறது. [விண்தொழவேறின்றித் தன்னுள் வைத்து] அந்யபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும், அநந்யையான பெரியபிராட்டியார்க்கும் ஒக்க முகங் கொடுத்துவைக்கிற சீலத்தை அநுஸந்தித்து விண்ணிலுள்ளார் தொழாநிற்பர்கள். 'ப்ரஹ்மாதி கள் எப்போதும் திருமேனியைப்பற்றியிருப்பர்களோ? என்று நஞ்சீயர் பட்டரைக் கேட்க, —'ஒரோ ஆபத்துக்களிலே திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கிறான்; அந்நீர்மையை விடமாட்டா மையாலே ஆழ்வார்கள் அத்தையே வாய்புலற்றுகிறார்களத்தனையிறே' என்று அருளிச்செய் தார். [வேறின்றி] "கூறாளுந்தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே வ்யவஸ்திதமாக உடம்பைக் கொடுக்கை. [விண்தொழ] *மஞ்சா:க்ரோசந்தி* இதிவத். இங்குள்ளார் 'ஐச்வர்யம்' என்றி ருப்பார்கள்; அங்குள்ளார் 'சீலம்' என்று தோற்றிருப்பர்கள். [மேல் தன்னைமீது இத்யாதி] மேல்தன்னை—உபரிதநலோகங்களை, "அப்பால் மிக்கு" என்கிறபடியே விஞ்ச வளர்ந்து பூமிப் பரப்பெல்லாம் திருவடிகளின்கீழே இட்டுக்கொண்ட. [மால்தனில்] இவ்வதிமாநுஷ சேஷ் டிதத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனிற்காட்டில். [மிக்குமோர்தேவுமுளதே] ஒக்கப்பரிமாறுநிற்க, 'கட்டக்குடி' என்று கழிக்கலாந்தெய்வந்தானுண்டோ? எல்லார் தலையிலும் காலைவைத்தவனை 'ஈச்வரன்' என்னவோ ? இவன்காலிலே துகையுண்டவர்களை 'ஈச்வரர்கள்' என்னவோ ?

தேவுமெப்பொருளும் படைக்க*
பூவில் நான்முகனைப்படைத்த*
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால்*
பூவும்பூசனையுந் தகுமே ? (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், பூவுக்கு ஈடான ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களும் பூஜைக்கு ஈடான ப்ராதாந்யமும் எம்பெருமானை யொழிய வேறு சிலர்க்கு இல்லாமையாலே அவனே ஸர்வேச்வர னென்கிறார்.

[தேவும் என்று தொடங்கி] - தேவமநுஷ்யாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்காக வல்லனான ப்ரஹ்மாவைத் திருநாபிகமலத்திலே படைப்பதுஞ் செய்து தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதி களாலே என்னை அடிமைகொண்டவனுக் கல்லது.

இ.—நாலாம்பாட்டில், பூவுக்கீடான ஸௌகுமார்யமும், பூஜைக்கீடான ப்ராதாந்யமும், அவனை யொழிய வேறொரு வ்யக்தியில் இல்லாமையாலே, இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[தேவும் எப்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான்முகனைப் படைத்த] தேவஜாதி முதலான ஸகல பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்காகத் திருநாபிகமலத்திலே தன்னையும் மிகும்படியான சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்த- [தேவன்] - ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்தால் வந்த த்யுதி யென்னுதல் - ஸ்ருஷ்டி அவனுக்கு லீலை யென்னுதல். ஸௌந்தர்யாதிகளால் வந்த விளக்க மென்னுதல், [எம்பெருமானுக்கல்லால்] - ஸ்ருஷ்ட்

யுபகாரத்தாலும் அழகாலும் என்னை எழுதிக்கொண்டவனுக்கல்லது [பூவும் பூசனையுந் தகுமே] - பூத் தகுவது ஸுகுமாரனுக்கு; பூஜை தகுவது ப்ரபுவுக்கு; சிக்குத்தலையனுக்குப் பூத்தகாது; பிச்சையுண்ணிக்குப் பூசனை தகாது. "ஆவயோர்காத்ரஸத்ருசம்", "தமிமம் ஸர்வஸம்பந்நம் அர்ச்சயமர்ச்சிதுமிச்சாமஸ்ஸர்வே ஸம்மந்துமர்ஹத".

ஈடு—நாலாம்பாட்டு—ஸௌகுமார்யத்தாலும் முதன்மையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்.

[தேவும் இத்யாதி] தேவஜாதியையும் ஸகலபதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்காக ஒரு பூவிலே நாலுபூப் பூத்தாற்போலே சதுர்முகனை யுண்டாக்கினவன். [தேவன்] சதுர்முக ஸ்ரஷ்டா வாகையால் வந்த த்யுதியைச் சொல்லுதல், இதுதன்னை லீலையாகவுடையவனென்னு தல், ஸௌந்தர்யாதிகளால் வந்த விளக்க மென்னுதல். [எம்பெருமானுக்கல்லால்] ஸ்ருஷ்ட் யாத்யுபகாரத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்கு உறுப்பான குணங்களாலும் என்னை எழுதிக் கொண்ட வனுக் கல்லது. [பூவும் பூசனையுந் தகுமே] சிக்குதலையனுக்குப் பூத் தகாது; பிச்சை யுண்ணிக்குப் பூசனை தகாது; பூத்தகுவது ஸுகுமாரனுக்கு; பூசனை தகுவது முதன்மையுடைய வனுக்கு; இவனையொழிந்தார்க்குத் தகாது என்கிறார். *ஸ ஏஷ ப்ருதுதீர்க்காக்ஷஸ் ஸம்பந்தீ தே ஜநார்த்தந:* என்று ஸ்ரீபீஷ்மர் நெடும்போது அவனுடைய பரத்வத்தை உபபாதித்துக் கொண்டுபோந்து, 'சுருதிஸித்தமான கண்ணழகையுடையவன்காண் உங்களுக்கு மைத்துன னாய்ப் புகுந்திருக்கிறான்' என்று பரத்வத்தை அவன் தலையிலே மாட்டெறிந்தார்; *அர்ச்சயமர்ச் சிதுமிச்சாமஸ் ஸர்வே ஸம்மந்துமர்ஹத* என்ற ஸஹதேவன் தலையிலேபுஷ்பவ்ருஷ்டியைப் பண்ணி னார்களிறே. இத்தால் ஜ்ஞானத்திற்காட்டில் வைராக்யத்துக்கு உண்டான ப்ராதாந்யம் சொல்லுகிறது.

தருஞ்சீர்த்தன் தனிமுதலினுள்ளே*
மிருந்தேவும் எப்பொருளும்படைக்க*
தருங்கோலத் தாமரைக்கண்ணனெம்மான்*
மிருஞ்சோதி மேலறிவார்யவரே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், புண்டரீகாக்ஷனாகையாலே அவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[தருஞ்சீர்த் தன்தனிமுதலினுள்ளே] - ஸ்ரஷ்ட்ருத்வசக்தியுக்தமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத் தினுள்ளே, 'தனிமுதல் - ப்ரக்ருதி' என்று சொல்லுவர். [மிருந்தேவுமென்று தொடங்கி]-ஐச்வர்யங் களாலே மிக்கிருந்த தேவர்களையும் மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையு மெல்லாம் படைக்க 'தரும்' என்னு மிதைத் தெரிவியா நின்றுள்ள திருக்கண்களையுமுடையனும் அவ்வழகாலே என்னை அடிமைகொண்ட ருளின எம்பெருமானே பரதத்த்வம். [மேலறிவார்யவரே] - இவனொழிய வேறு சில ஈச்வரர்கள் உண்டென்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமில்லை.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், புண்டரீகாக்ஷனாகையாலும், அவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[தருஞ்சீர் இத்யாதி] - தனக்குத் தகுதியான ஸ்ரஷ்ட்ருத்வசக்த்யாதி குணங்களையுடையனாய், தனக்கு ஸ்வம்மாய், ஏககாரணமான மூலப்ரக்ருதியினுள்ளே. ஏககாரணமென்று - பரமாணுகாரண வாதியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதுக்கும் அடியான "பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பஜ்ஞானத்தி னுள்ளே யென்னவுமாம். [மிருக்தேவும்] - தன்னோடே விகல்பிக்கலாம்படி கொள்கொம்பு மூடப் படர்ந்த தேவஜாதியையும். வில்லை வளைத்த போதாக "அதிகம்மேநிரே விஷ்ணும்" என்னும்படியிறே அவர்கள் மிகை. [எப்பொருளும் படைக்க] - மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களை யெல்லா முண்டாக்க. [தருங் கோலத்

தாமரைக்கண்ணனெம்மான்] - 'தகும்' என்னுமிடத்தை ஸ்பஷ்டமாக்குவதாய், ரக்ஷகத்வம் இல்லையே யாகிலும் விடப்போகாதபடி தர்சநீயமான அக்கண்ணழகாலே என்னை "ஜிதம்" என்னப் பண்ணினவன்; "யதாகப்யாஸம்புண்டரிக மேவமக்ஷிணீ", "ராம:கமலபத்ராக்ஷ:". [மிகுஞ்சோதி] - "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய" "நாராயணபரோஜ்யோதி:" என்று நாராயணாநுவாக ஸித்தமான பரதத்வம். [மேலறிவார்யவரே] - இவனையொழிய வேறே சிலருண்டு என்று சொன்னால் வைதிகரா யிருப்பாரில் இசைவாருண்டோ? என்கை. இவ்வுபநிஷத்ப்ரஸித்தி வேறொருவர்க்கு உண்டோ? என்கை. "வைதிக:க:", "தஸ்யோத்பத்திர்நிருப்யதாம்".

ஈடு—அஞ்சாம்பாட்டு — புண்டரீகாக்ஷனாகையாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[தகும்இத்யாதி] ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்துக்கு உபயோகியான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளை யுடையனை. [தன்தனிமுதலினுள்ளே] கார்யவர்க்கத்துக்கடையக் காரணமான மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுதல், *பஹுஸ்யாம்* என்கிற அதுக்கும்மடியான ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுதல். [தனிமுதல்] ஏககாரணமென்று பரமாணுகாரணவாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [மிகும் இத்யாதி] தன்னோடு மசக்குப்பரவிடலாம்படியான தேவஜாதியையும். வில்லைவளைத்த போதாக *அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும்* என்னும்படியிறே இவர்கள்மிகை. [எப்பொருளும் 'மற்றுமுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்குத் தகுவா னொருவன்' என்னுமிடத்தைத் தெரிவிப்பதாய், ரக்ஷகத்வமில்லையாகிலும் தர்சநீயமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருக்கண்களையுடையனாய், அக்கண்ணழகாலே என்னை அடிமைகொண்டவனே மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையான். திருவடிதோற்ற துறையிலே இவருந்தோற்றது: *ராம:* ஸர்வாங்கஸுந்தரராயிருக்கை. *கமலபத்ராக்ஷ:* அதிலே ஒருசுழியாயிற்று அமிழ்ந்துவார்க்கு வேண்டுவது. அக்கண்ணழகுக்கு எல்லை யென்? என்னில், *ஸர்வஸத்த்வமநோஹர:* திர்யக்ஜாதியனாய்ப்பணையோடு பணைதத்தித்திரிகிற என்நெஞ்சையும் அபஹரித்ததன்றோ! *ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்ந:ப்ரஸூத:* தேஹகுணங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் குறையற்றதுதான் ஔத்பத்திகமாயிருக்கும். *ஜநகாத்மஜே* 'அறவிஞ்சச் சொன்னாய் : இனி இங்ஙன் சொல்லலாவாருண்டோ ? இல்லையோ?' என்று பிராட்டிக்குக் கருத்தாக, *ஜநகாத்மஜே* பின்னை உம்மைச் சொல்லலாம், நீரு முண்டு. [மிகுஞ்சோதி] *பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய*, *நாராயணபரோஜ்யோதி.* என்று, நாராயணாநுவாகாதிகளிலே இவனே பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸென்று ஓதப்படுகிறான். [மேலறிவார்யவரே] 'இவனையொழிய நாராயணாநுவாக ஸித்தமாயிருப்பதொருவஸ்து வுண்டு' என்று அறிவார் ஆரேனுமுண்டோ ? [யவரே] *வைதிக:க:* என்னுமா போலே. அநந்யபரமான நாராயணாநுவாகாதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வைபத்தையுடைய உன்பக்கலிலே பொருமைகொண்டாடியிருப்பான் ஒருவைதிகனுண்டோ? உண்டாகில் அவன் அவைதிகனுமித்தனை: *தஸ்யோத்பத்திர் நிருப்யதாம்*.

> யவரும்யாவையும் எல்லாப்பொருளும்*
> கவர்வின்றித் தன்னுளொடுங்கநின்ற*
> பவர்கொள்ஞான வெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி*
> அவரெம்மாழியம் பள்ளியாரே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், சேதநாசேதநாத்மகமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் தன் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கையாலே அவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[யவரும்யாவையுமெல்லாப்பொருளும்] - சேதநாசேதந பதார்த்தங்க ளொன்று மொழியாமே எல்லாவற்றையும். [கவர்வின்றி என்று மேலுக்கு] - ப்ரளயகாலத்துக்குப் பரஸ்பரம் நெருக்குப்படாதபடி திருவயிற்றிலே வைப்பதுஞ் செய்து, பரந்திருந்துள்ள ஜ்ஞாந வெள்ளத்தையும் தேஜோரூபமான திருமேனியையுமுடையரா யிருந்துள்ளவர் ஐகத்திதார்த்தமாக வந்து ப்ரளயார்ணவத்திலே கண் வளர்ந்தருளுவர்.

இ.—ஆறும்பாட்டில், ப்ரளயாபத்திலே ஸகல பதார்த்தங்களையும் திரு வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கையாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[யவரும் இத்யாதி] - சேதநரும் அசேதந வர்க்கமும் ஒன்றுங் குறையாதபடி எல்லாவற்றையும். [கவர்வின்றி] - கவராதபடி; பரஸ்பரம் நெருங்காதபடி. [தன்னுளொடுங்க நின்ற] - தன் திருவயிற்றிலே ஒதுங்கும்படி நின்ற; தன் ஸங்கல்பைகதேசத்திலே என்னவுமாம்; "ததபச்யமஹம்ஸர்வம் தஸ்யகுக்ஷௌ மஹாத்மந:" என்னக் கடவதிறே. [பவர்கொள் ஞானவெள்ளம்] - பரம்பாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநவெள்ளத்தை யும். [சுடர்மூர்த்தியவர்] - நிரவதிகதேஜோரூபமான திருமேனியையு முடையவர். [எம் ஆழியம்பள்ளி யாரே] - ப்ரளயார்ணவத்திலே ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து கண்வளர்ந் தருளினார். ப்ரளயாபத்ஸகரானவர், ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினா ரென்றுமாம். [ஆழியம்பள்ளியார்] - கடலைப் படுக்கையாகக் கொண்டார். "பாயலும் பள்ளியும் பாழியும் படுக்கை". எம் என்று - தாமிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே வந்து கண்வளர்ந்தருளிற்று; தம்மை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கென்று.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு.—ஆபத்ஸகனுகையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்.

[யவரும் இத்யாதி] சேதநவர்க்கத்தையும் அசேதநவர்க்கத்தையும், இப்படி இரண்டு வகையாகச் சொன்னவற்றைக் கூட்டி, இப்படியிருக்கிற ஸகலபதார்த்தங்களும் ப்ரளயாபத் திலே தன் வயிற்றிலே சேரும்படியானபோது. [கவர்வின்றி] கவர்கையாவது - க்ரஹிக்கை. அதாவது - ஹிம்ஸையாய், ஒருவரையொருவர் நெருக்காதபடி. [தன்னுள் ஒடுங்கநின்ற] *ததபச்யமஹம் ஸர்வம் தஸ்ய குக்ஷௌ மஹாத்மந:* என்னக்கடவதிறே. தன்னுள் - தன் ஸங்கல் பைகதேசத்திலே யென்னவுமாம்; [பவர்கொள் இத்யாதி] இவர்களை ரக்ஷிக்கைக்கு உறுப் பான பரம்பின ஞானவெள்ளத்தை யுடையனாய், 'இப்படி ரக்ஷிக்கப்பெற்றவிடம் தன்பேறு' என்று தோற்றும்படி யிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையரான அவர். [எம்ஆழியம் பள்ளி யாரே] தாம் ஸம்ஸாரமத்யஸ்த்தரா யிருக்கையாலே எல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு, எங்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து ஏகார்ணவத்தை அழகிய படுக்கையாகவுடையரானார். "பாயலும் பள்ளியும், பாழியும் படுக்கை". இப்படி ஆபத்ஸகனாய் அணியனுகையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்

> பள்ளியாலிலை யேழுலகுங்கொள்ளும்*
> வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான்*
> உள்ளுளாரறிவார் அவன்தன்*
> கள்ளமாய மனக்கருத்தே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், அகடிதமான வடதளசயந ப்ரகாரத்தைச் சொல்லி, அத்தாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[ஏழுலகுமென்று தொடங்கி] - ஜகத்தெல்லாம் உள்ளே புக்காலும் பின்னையும் இடமுண்டாய் ரக்ஷகமான வயிற்றை யுடைய ஈச்வரனே. [உள்ளுளென்று தொடங்கி] - அத்யகாதமாய்த் தெரியாதே ஆச்சர்யமான அவனுடைய மநோவ்ருத்தியை ஒருவர்க்கும் அறியவொண்ணாது.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[பள்ளி யாலிலை] - படுக்கை ஆலந்தளிர். [ஏழுலகுங்கொள்ளும்] - அதில்கண் வளர்ந்தருளுகிற சிறுபிள்ளைவயிறு ஜகத்தெல்லாங் கொள்ளுகிறது. [வள்ளல்வல்வயிறு] - வள்ளல்தனமாவது - புக்கார்க் கெல்லாம் இடமுண்டாயிருக்கை. வலிமையாவது - ப்ரளயத்துக்கு அஞ்சவேண்டாதபடி நிர்ப்பயமா

யிருக்கை. [பெருமான்] - இப்படி ரக்ஷிக்க வேண்டிற்று உடையவனுகையாலே. [உள்ளுள் என்று தொடங்கி] - அத்யகாதமாய் ஒருவர்க்குத் தெரியாதே, அறிந்த தோற்றம் - ஆச்சரியமான மாநஸவ்யாபாரமானது ஒருவர்க்கும் அறியவொண்ணாது. அவனுடைய பாஹ்யமான வ்யாபாரமும் நிலமன்று, மாநஸ வ்யாபாரமும் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலமன்றென்கிறது.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்.

[பள்ளியாலிலே] படுக்கை, பவனுயிருப்பதொரு ஆலந்தளிர். [ஏழுலகுங்கொள்ளும்] இப்படுக்கையிலே ஸப்தலோகங்களையும் வயிற்றிலே வைத்துக் கண்வளரும். [வள்ளல்] புக்க லோகங்களுக்கு அவ்வருகே 'இன்னங்கொண்டுவா' என்னும்படி இடமுடைத்தாயிருக்கை. [வல்வயிற்றுப்பெருமான்] உட்புக்க பதார்த்தங்களுக்கு ப்பயப்ரஸங்கமின்றியேயொழியும்படி மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கை. [பெருமான்] இப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டிற்று உடையவனுகை. அவனுடைய உள்ளுளாய கள்ளமாய மனக்கருத்தை யார் அறிவார்? கண்டதொன்றைச் சொன்ன வித்தனை போக்கி, உள்ளுள் - இன்னம் உள்ளேயுள்ளேயுண்டாய், கள்ளமாய் - ஒருவருக்குந் தெரியாதபடியாய், மாயமாய் - ஜ்ஞாதாம்சம் ஆச்சர்யமா யிருக்கிற அவனுடைய மனக்கருத்து - மநோவ்யாபாரத்தை, ஒருவரால் அறியலாயிருக்கிறதோ?

> **கருத்தில்தேவும் எல்லாப்பொருளும்***
> **வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி*யாரே**
> **திருத்தித்திண்ணிலை மூவுலகும்*தம்முள்**
> **இருத்திக்காக்கு மியல்வினரே.** (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[கருத்தில் என்று தொடங்கி] - தன் ஸங்கல்பத்திலே தேவர்கள் தொடக்கமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கின ஆச்சர்யபூதனையன்றி மற்றுஆர்? [திருத்தியென்று தொடங்கி] - திண்ணிதான நிலையையுடைத்தாம்படி மூவுலகையும் திருத்தித் தம் ஸங்கல்பத்திலே வைத்துக்கொண்டு காக்கும் ஸ்வபாவர்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[கருத்திலித்யாதி] - தன் ஸங்கல்பத்திலே தேவஜாதி முதலாக ஸகல பதார்த்தங்களையும் [வருத்தித்த] - நிர்வர்த்திப்பித்த, உண்டாக்கின, ஸ்ருஷ்டித்த. [மாயப்பிரான் இத்யாதி] - ஆச்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரனை யொழிய; மற்றார், [திருத்தியென்று தொடங்கி] - மூவுலகும் திண்ணிதான நிலையை உடைத்தாம்படி திருத்தி, தன்ஸங்கல்பத்திலே வைத்து, ஒருநோவு வாராதபடி அவதானம்பண்ணி நோக்குகை இயல்வாக வுடையவர் - ஸ்வபாவமாக வுடையார் மற்றார்? "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம்", "நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேச்வரம்ஹரிம்".

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—ஸ்ருஷ்டியும் பாலநமும் ஸ்வாதீநமாகவுடையவனாகையாலே இவனே யீச்வரனென்கிறார்.

[கருத்தில் இத்யாதி] தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே தேவஜாதியையும் மற்றுமுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களையும், வருத்தித்த - வர்த்திப்பித்த - உண்டாக்கின; ஸ்ருஷ்டித்த. ஆச்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரனையன்றி, மூன்றுலோகங்களையும் திண்ணிதான ஸ்திதியை யுடைத்தாம்

படியாகத்திருத்தி, தம்முளிருந்தி அவ்வோபதார்த்தங்களுக்கு அநுரூபமான ரக்ஷணங்களை யும் திருவுள்ளத்தே வைத்து, [காக்கும்] *நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம்* என்கிறபடியே ரக்ஷணத் தைப் பண்ணும். [இயல்வினரே] இத்தை இயல்வாக வுடையவர்—ஸ்வபாவமாக வுடையவர் ஆர்? மாயப்பிரானையன்றி - காக்குமியல்வினர் - ஆர்? என்று அந்வயம்.

காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான்*
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே*
வாய்த்ததிசைமுகன் இந்திரன்வானவர்*
ஆக்கினன் தெய்வவுலகுகளே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் இவனிட்ட வழக்காகையாலே இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[காக்குமியல்வினன்] - பரிபாலநத்தை ஸ்வபாவமாக வுடையான். [சேர்க்கை செய்து] - ஸம்ஹரித்து. [தன்னுந்தியுள்ளே யென்று மேலுக்கு] - தன்உந்தியுள்ளே ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனான திசை முகன் இந்திரன் வானவர் தெய்வவுலகுகள் இவற்றையெல்லாம் உண்டாக்கினான்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் இவனிட்ட வழக்காகை யாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

[காக்குமியல்வினன்] - ரக்ஷணத்தை ஸ்வபாவமாக யுடையவன்; "நஸம்பதாம் ஸமாஹாரே" இத்யாதி. [கண்ணபெருமான்] - ரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்த ஸர்வேச்வரன். [சேர்க்கை செய்து] - ஸம்ஹாரகாலம் வந்தவாறே "தம ஏகீபவதி" என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே சேர்க்கையைச் செய்து. [தன்னுந்தி இத்யாதி] - தன்னுடைய திருநாபி கமலத்திலே, ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்தில் விலக்ஷணனான ப்ரஹ்மா இந்த்ரன் அல்லாத தேவதைகள் தேவலோகங்கள் இவற்றை உண்டாக்கினான்.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் ஸ்வாதீநமாம் படியிருக்கையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்.

[காக்குமியல்வினன்] *நஸம்பதாம் ஸமாஹாரே* என்கிறபடியே பாலநகர்மத்தை ஸ்வ பாவமாகவுடையவன். [கண்ணபெருமான்] ரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்த ஸர்வேச்வரன். [சேர்க்கைசெய்து] ஸம்ஹார காலம் வந்தவாறே கார்யரூப ப்ரபஞ்ச மடையத் தன்பக்கலிலே சேர்க்கையாகிற செயலைச் செய்து. [தன் இத்யாதி] தன்னுடைய திருநாபிகமலத்திலே, தான் ஒருகால் ஸ்ருஷ்டி என்று விட்டால் பின்பு தன்னையுங் கேட்க வேண்டாதபடி ஸ்ருஷ்டி க்ஷமனான சதுர்முகன் இந்த்ரன் மற்றுமுண்டான தேவர்களோடே கூட, இவர்களுக்கு இருப்பிடமான லோகங்களையும் கட்டளைப்பட உண்டாக்கினான். தன் உந்தியுள்ளே - ஆக்கினான்.

கள்வாஎம்மையும் ஏழுலகும்*நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவவென்று*
வெள்ளேறன்நான்முகன் இந்திரன்வானவர்*
புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவரே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், கீழ் 'எம்பெருமானே ஈச்வரன், அல்லாதார் அநீச்வரர்கள்' என்றுஞ் சொன்னபோதுக்கு அவர்கள்தங்களுடைய ஸ்துதிவாக்யமே ப்ரமாண மென்கிறார்.

[கள்வா] - உன்னைச்வர்யத்தை மறைத்து எங்களுக்குத் தெரியாதபடி வந்து நிற்கிறவனே! [எம்மையும் ஏழுலகும் நின்னுள்ளே தோற்றிய இறைவவென்று] - எங்களையும் நாங்களிருந்த லோகங்களையும் உன் ஸங்கல்பத்தாலே தோன்றுவித்த ஸ்வாமியென்று [புள்ளூர்தி கழல் பணிந்தேத்துவரே] - லோகார்த்தமாகப் பெரியதிருவடி மேலே யேறிப் புறப்படுமிடத்திலே அவன்திருவடிகளிலே விழுந்து ஏத்தாநிற்பர்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், 'இவனே ஈச்வரன்' என்கிற இப்பொருளுக்கு அவர்கள் ஸ்துதிவாக்யமே ப்ரமாண மென்கிறார்.

[கள்வா] - உன் ஐச்வர்யத்தை மறைத்து எங்களுக்குத் தெரியாதபடி வந்து நிற்கிறவனே! பரதந்த்ரனாய்த் தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை அபலபிக்கையிறே களவாவது; கைலாஸயாத்ரையிலே இது ப்ரகாசிக்கிறது; ''நமோகண்டாயகர்ணாய நம:கடகடாயச'' என்று இவன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினபடியை வாசிக்கக் கேட்ட ப்ராஹ்மணன், 'ஸ்தோத்ரம் பண்ணியறியாத வாயாகையாலே மீன் துடிக்கிறபடி பாராய்' என்றான்; ''நாத் தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையாலேத்த'' என்கிறபடியே வாய் தழும்பேறிக் கிடக்கிறதன்றே. நீ மறைத்து நிற்கிற நிலையை நாங்கள் அறிந்திலோமாகில் செய்வதென்? என்கிறார்கள். [எம்மையும் இத்யாதி] - 'அது களவு' என்னுமிடத்தை உபபாதிக்கிறார்கள். எங்களையும், நாங்களிருக்கிற லோகங்களையும் உன் ஸங்கல்பைகதேசத்திலே தோற்றுவித்த ஸ்வாமீ! இது ஸ்வருபமாயிருக்க எங்களை ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கடவையோ? [வெள்ளேறன் இத்யாதி] - ராஜபரிகரமானவர்கள் சட்டையும் பிரம்பும் மயிற்கட்டுமாய்க்கொண்டு தந்தம் தரத்தோடே ஸேவிக்குமாபோலே, தந்தம் வரிசையோடேயாயிற்று ஸேவிப்பது; ''இரவியர் மணிநெடுந்தேரொடும்'' இத்யாதி. [புள்ளூர்தி கழல் பணிந்தேத்துவரே] - அந்த:புரத்திலே செல்லுகைக்கு அந்தரங்கதை போராமையாலே ஆட்டத்து வெளியிலே யானைக்காலிலே விழுந்து கூப்பிடுவாரைப்போலே பெரிய திருவடியின் மேலே யேறிப் புறப்பட்ட விடத்தேயாயிற்றுப் புகழ்வது.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு— இவ்வளவும் வர, நான் ப்ரதிபாதித்த பரத்வத்தை நீங்கள் ஆச்ரயணீயராக நினைத்திருக்கிறவர்கள்மேலெழுத்தைக் கொண்டு விச்வஸியுங்கோள் என்கிறார்.

[கள்வா] ஸர்வேச்வரன்பக்கலிலே வந்து வரங்கொள்ளுகிற இடத்திலே, 'தேவர் இன்னம் எனக்கு ஒருவரம் தரவேணும்; நீர் தந்த வரம் நிலைநிற்கும்படி என்பக்கலிலே வந்து ஒரு வரம் பெற்றுப் போகவேணும்' என்று அர்த்திக்க, 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்றுவிட்டு 'ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கு ஒருபிள்ளை வேணும்' என்று சென்று நின்று *நமோ கண்டாய கர்ணாய* என்றாப்போலே ஏத்த, அவனும் *உமயா ஸார்த்தமீசாந:* என்கிறபடியே புறப்பட்டு, "நீ கறுப்புடுத்துத் தாழ நின்ற நிலையிலே இச்செயலைச் செய்தால் இத்தை நாட்டார் 'மெய்' என்றிருப்பர்களோ கள்வா? என்பர்கள்; தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை மறைத்துப் பரதந்த்ரனாய் நிற்கையிறே - களவாகிறது. கைலாஸயாத்ரையிலே *நமோ கண்டாய கர்ணாய நம: கடகடாயச* என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினபடியைக் கேட்ட ப்ராஹ்மணன், 'இதுக்குமுன்பு ஒருவரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணியறியாத வாயானவாறே மீன் துடிக்கிறபடி பாராய்' என்றான். *நாத் தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா லேத்த'' * என்கிறபடியே—ஸ்தோத்ரம் பண்ணி நாத் தழும்பு பட்டுக்கிடக்கிறதன்றே. 'இவன் தாழநின்ற நிலையும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணின நிலையும் களவு' என்னுமிடத்தை உபாதிக்கிறதுமேல். [எம்மையும் இத்யாதி] நீ இவற்றை மறைகிற போது, எங்களையும் மறைந்து பின்னையன்றோ திர்யக்ஜாதிகளை உண்டாக்கிற்று. [இறைவ] இறைவ என்னாநிற்பர்கள். இங்ஙனே சொல்லுகிறவர்கள்தான் ஆர்? என்னில், [வெள்ளேறன் இத்யாதி] ராஜ ஸேவை பண்ணுவார் தந்தாம் அடையாளங்களோடே சட்டையும் பிரம்புமாய் ஸேவிக்குமா போலே, இவர்களுந் தந்தாம் அடையாளங்களோடேயாயிற்று வந்து ஸேவிப்பது. ''இரவியர் மணிநெடுந்தேரொடும்'' இத்யாதி. [புள்ளூர்தி கழல் பணிந்தேத்துவரே] ஸர்வேச்வரன், பெரியபிராட்டியாருந் தானுமாயிருக்கிற இருப்பில் புகப்பெறு

மையாலே திருப்பாற்கடலுக்கு இவ்வருகே கூப்பிட்டால், இவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கைக்காகத் திருவடிதிருத்தோளிலே ஏறிப்புறப்படும். ஆட்டத்து வெளியிலே யானைக் காலிலே துகையுண்ணுநிற்பர்கள்.

ஏத்தவேழுலகும் கொண்டகோலக்
கூத்தனை* குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்*
வாய்த்தவாயிரத்துள் இவைபத்துடன்*
ஏத்தவல்லவர்க்கு இல்லையோருனமே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இப்பத்தும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார்க்கு, 'எம்பெருமான் அநீச்வரன்' என்று புத்திபண்ணுதல், 'இதரதேவதைகள் ஈச்வரர்கள்' என்று புத்தி பண்ணுதல் செய்யும் இவ்வநர்த்தங்களொன்றும் வாரா தென்கிறார்.

[ஏத்தஎன்று தொடங்கி] - தேவாதிகளெல்லாம் நின்று புகழ லோகங்களை யெல்லாம் அளந்து கொண்ட மநோஹாரி சேஷ்டிதத்தை யுடையவனை நேர்பட்ட.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார்க்கு, இவனுடைய அநீச்வரத்வ புத்தியென்ன, இதர தேவதைகளுடைய ஈச்வரத்வ புத்தியென்ன இவ்வநர்த்தங்கள் பிறவா தென்கிறார்.

[ஏத்தவேழுலகுங்கொண்ட] - "ஸங்க்கைஸ்ஸுராணும்" என்கிறபடியே தேவஜாதி யேத்த, அதுவே வினைநீராக வளர்ந்து ஸகலலோகங்களையும் அளந்துகொண்ட. [கோலக்கூத்தனை] - திருவுலகளந்தருளுகிறபோது, வல்லாராடினாப்போலே தர்சநீயமாயிருந்தபடி. அப்போதை வடிவழகொழிய, இந்த்ரனைப்போலே ராஜ்யச்ரத்தை யில்லையே இவர்க்கு. [குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்] - வேதத்திற்காட்டில் ஆழ்வாரடியாகப் பிறந்த ஆபிஜாத்யம் [வாய்த்தவாயிரம்] - ஈச்வரனுக்கு இதுவுமொரு ஐச்வர்யமாயிற்று நேர்பட்டது. [சொல்வாய்த்தவாயிரம்] - வாச்யத்திற்காட்டில் வாசகம் நேர்பட்டபடியென்றுமாம். அதாகிறது - விஷயத்தை உள்ளளவும் பேசவற்றாயிருக்கை. [உடனேத்த வல்லவர்க்கு] - ஸாபிப்ராயமாகச் சொல்லுமவர்க்கு. அல்லாதாருடைய அநீச்வரத்வத்தையும் இவனுடைய பரத்வத்தையுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே அபிப்ராயத்தோடே கற்க வேணுமாயிற்று. [இல்லையோருனமே] - தேவதைகளோடொக்க நினைத்தல், அவர்களுக்கு உத்கர்ஷத்தை நினைத்தல், இவனுக்கு அபகர்ஷத்தை நினைத்தல் இவையாயிற்று ஊனம். அவை இவர்களுக்கில்லை. தேவதாந்தர ஸ்பர்சமாயிற்று ஸம்ஸாரபீஜம்.

ஈடு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லவர்களுக்கு, தேவதாந்தரங்கள்பக்கல் ஈச்வரத்வபுத்தி பண்ணுகையாகிற ஊன மில்லை யென்கிறார்.

[ஏத்த ஏழுலகுங் கொண்ட] *ஸங்க்கைஸ் ஸுராணும்* என்கிறபடியே ஏத்த, அந்த ஹர்ஷத்தாலே ஸகல லோகங்களையும் திருவடிகளின் கீழே இட்டுக்கொண்ட. [கோலக்கூத்தனை] திருவுலகளந்தருளினபோது வல்லாராடினாப்போலேயாயிற்று இருப்பது. அப்போதை வடிவழகை யநுபவிக்குமதொழிய, இந்த்ரனைப்போலே ராஜ்யச்ரத்தை இல்லையே இவர்க்கு. [குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்] ஆப்திக்கு 'இன்னார் சொல்லிற்று' என்னக்கடவதிறே. [சடகோபன்] வேதாந்தத்திற்காட்டில் ஆழ்வார்பக்கலிலே பிறந்த ஆபிஜாத்யம். [வாய்த்தவாயிரம்] இத்தனை போது இவர் ப்ரதிபாதித்த பரவஸ்து நேர்பட்டாப்போலேயாயிற்று இப்ப்ரபந்தமும் நேர்பட்டபடி. வாச்யத்திற்காட்டில் வாசகம் நேர்பட்டபடி யென்றுமாம்; அதாவது விஷயத்தை உள்ளபடி பேசவற்றாயிருக்கை. [இவை பத்துடனேத்த வல்லவர்க்கு] இத்திருவாய்மொழியை ஸஹ்ருதயமாக ஏத்தவல்லவர்களுக்கு. [இல்லையோருனமே] இவ்வாத்மாவுக்கு ஊனமாவது அபரதேவதைகள்பக்கலிலே பரத்வப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், பரதேவதை பக்கல் பரத்வப்ரதிபத்தி பண்ணாமையும். இப்படி வரக்கடவதான ஊனம் இது கற்றார்க்கு இல்லை.

முதற்பாட்டில்—மேல் பரக்க அருளிச்செய்கிற இத்திருவாய்மொழியில் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார். இரண்டாம்பாட்டு முதல் து:க்கவர்த்தகனுகையாலும், சீலவானுகையாலும், ஸுகுமாரனுகையாலும், புண்டரீகாக்ஷனுகையாலும், ஆபத்ஸகனுகையாலும், அகடிதகடநாஸமர்த்தனுகையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிகளைப் பண்ணுகையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈச்வராபிமாநிகளாயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும், இப்படி பஹுப்ரகாரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச்செய்து இதுகற்றார்க்குப் ப்பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானர் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும் திருவாய்மொழி - ஊனில்வாழ்: ப்ரவேசம்.

—:—

ஒ.—மூன்றும்திருவாய்மொழியில், எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கு பாஹுபலத்தால் ஸம்பாதிக்கவொண்ணுததுமாய், தமக்கு நிர்ஹேதுகபகவத்ப்ரஸாத லப்த்தமுமாய், நிஸ்ஸமாதிகமுமாயிருந்துள்ள பகவத்ஸம்ச்லேஷஸுகத்தை அநுபவித்து, அப்படிப்பட்ட ஸுகம் தம்மால் தனியநுபவிக்கவொண்ணுமையாலே, அதுக்கு நிலவரான அமரவறு மமரர்களோடேகூட அநுபவிக்கைக்காக, 'அவர்களை நான் என்றோ கிட்டுவது?' என்று மநோரதித்து முடிக்கிறார்.

இ.—மூன்றுந்திருவாய்மொழியில், எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் ஸ்வயத்நத்தாற் கிட்டவரிதாய், அவன்தானே காட்டுகையாலே தமக்குளனிதாய், ஸமாதிக விவர்ஜிதமுமா யிருந்துள்ள அநுபவரஸம் தம்மால் தனியநுபவிக்கவொண்ணுமையாலே, இதுக்கு உசாத்துணையாவாரை இங்குக் கிடையாமே இதுக்கு நிலவரான நித்யஸூரிகளோடே அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டு அதுகிட்டாமையாலே, 'அவர்கள்திரளை என்றோ நான்கிட்டுவது ?' என்று அநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார். வாயுந்திரைகளோடேயாயிற்று, இத்திருவாய்மொழிக்கு நேரே ஸங்கதியுள்ளது; ஈச்வரன் இவர்ப்ரக்ருதியறியுமவனுகையாலே ப்ராஸங்கிகமாகப் பரத்வத்தை அநுபவிப்பித்து, பின்னை இத்தை அநுபவிப்பித்தான். வாயுந்திரையுகளில் ஆற்றுமைக்கு, அறிவுநடையாடாத திர்யக்குக்களையும் அசேதநங்களையுஞ் சேர்த்தார்; ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்த ப்ரீதிக்கு, அறிவு நைஸர்க்கிகமான நித்யஸூரிகளை உசாத்துணையாகத் தேடுகிறார்.

ஈடு.—*வாயுந்திரையுகளிலார்த்திதீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்த ஸம்ச்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறது இத்திருவாய்மொழியில். நடுவு ப்ராஸங்கிகமாகப்ரஸ்துதமான வித்தனை ஈச்வரத்வம். தாம்பெற்ற பேற்றின் க்கனத்தைப் பார்த்தார்; அது தாமடியாக வந்ததாகிலிறே அளவுபட்டிருப்பது; ஸர்வேச்வரனடியாக வந்ததாகையாலே க்கனத்திருக்குமிறே. தான் அநுபவித்த அநுபவத்துக்குள்ளே எல்லாரஸங்களு முண்டாய், அதுதான் ஸமாப்யதிக வர்ஜிதமுமாயிருந்தது; 'இப்படிப்பட்ட பேற்றுக்கு உசாத்துணையாவார் ஆர்?' என்று பார்த்தவிடத்தில் ஸம்ஸாரத்தில் ஆளில்லாமையாலே, அவன்தன்னோடொக்க ப்ராப்யருமாய், அவனை நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற்பாருமாய், பகவதநுபவத்துக்கு தேசிகருமாயிருக்கிற நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு *போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணியநுபவிக்கப் பெறுவது எப்போதோ? என்னும் அநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார். *வாயுந்திரையுகளில் ஆற்றுமைக்கு அறிவு நடையாடாத திர்யக்குக்களையும் அசேதநங்களையும் சேர்த்தார் அங்கு, இங்கு, ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்த ப்ரீதிக்கு அறிவு நைஸர்க்கிகமான நித்யஸூரிகளைத்தேடுகிறார். *ராமஸ்து* பெருமாளும் பிராட்டியும் ஏகதத்த்வமென்னலாம்படி கலந்த கலவியைச் சொல்லுகிறது. 'பித்ருசுச்ரூஷண

பரரானார், தர்மங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தார்: தேவதாஸமாராதநம் பண்ணினார்' என்றாயிற்று சொல்லிக் கொண்டு போந்தது: இப்படிப்போந்த இவர் இப்போது 'வாத்ஸ்யாயநங்கற்றுக் காமதந்த்ரமேயோ நடத்திப்போந்தது?' என்னும்படி வேறுபட்டார். *ஸீதயா ஸார்த்தம்* பரமபதத்தில்செவ்வியோடே வந்தவனும் பிற்பாடை யாம்படி ப்போகஸ்ரோதஸ்ஸிலே முற்பாடரானார். *விஜஹார* இப்படி பரிமாறச்செய்தேயும் போகோபோத்க்காதத் துக்கு அவ்வருகு பட்டிலர். *பஹூந் ருதூந்* 'பஹூந்ஸம்வத்ஸராந்' என்னாதே யொழிந்தது 'அவ்வோகால விசேஷங்களுக்கு அடைத்தபோகோபகரணங்களைக் கொண்டு ப்புஜித்தார்' என்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக. *மநஸ்வீ* ஸம்ச்லேஷத்தில் பிராட்டிகோலினவளவுக்கு அவ்வருகுபட்டுப் பரிமாறினார். *தத்கத:* தஸ்யாம் கத:—ஜாதிகுணங்கள் த்ரவ்யத்துக்கு ப்ரகாரமாய்ப் பிரிக்க வொண்ணாதபடியா யிருக்குமா போலே பிரிக்கவொண்ணாதபடி ஒருநீராகக் கலந்தபடி. *தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி ஸமர்ப்பித:* இவருயர்த்தியை யறிந்திருப்பாளொருத்தியாகையாலே 'அப்பெரியவன் இப்படி தாழவிடுவதே' என்று அச்செயலிலே தன்னெஞ்சு துவக்குப்பட்டு 'அது அது' என்று கிடக்குமாயிற்று. அப்படியாயிற்று இங்குக்கலந்த கலவிதான்.

ஊனில்வாழுயிரே! நல்லைபோஉன்னைப்பெற்று*
வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான்*
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்*
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொத்தே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், அபரிச்சேத்யமான ஸுகம் பிறக்கும்படி எம்பெருமானும் நானும் கலந்தோம்; இதெல்லாம் உன்னாலேவந்த ஸம்ருத்திபிறே யென்று நெஞ்சைக் கொண்டாடுகிறார்.

[ஊனில்வாழுயிரே] - ப்ரக்ருதியிலே யிருந்துவைத்தே ப்பகவத்குணங்களே தாரகமாகக்கொண்டு வாழ்கிற நெஞ்சே! 'ப்ரக்ருதியே தாரகமாக வாழ்கிற நெஞ்சே! என்று பழையதசையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்; நல்லைநல்லையென்று கொண்டாடுகிறது. [உன்னையென்று தொடங்கி] - நீ பாங்காகையாலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்வைத்து என்னோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்குள்ள விக்நங்களையெல்லாம் போக்கி என்னை அடிமைகொண்டு அத்தாலே நிரதிசயபோக்யனான தானும் தன்னோடு யதாமநோரதம் ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெறாமையாலே வாயுந்திரையுகளிற்படியே மிகவும் நோவுபட்ட நானும் ஸர்வஸுகமும் இக்கலவியிலே யுண்டாம்படி பூர்ணமாகக் கலந்தோம்; ரஸவஸ்துக்க ளெல்லாஞ் சேர்ந்தால் அதிலுள்ளே ஸர்வரஸமுமுண்டாயிருக்குமாபோலே. இதிலே சொன்னவை - ஸர்வ வஸ்துக்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

இ.—முதற்பாட்டில், இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் உன்னாலே வந்ததன்றோ? என்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

[ஊனில் வாழுயிரே] - மாம்ஸப்ரசுரமான சரீரத்திலே யிருந்துவைத்து வாழுகிற உயிரே! சரீரத்தைப்பற்றி வாழ்ந்து போந்த உயிரே! என்றுமாம். பரமபதத்தைப் பெற்று அங்கேதான் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற விடத்தேயோ நீ உதவிற்று? மாம்ஸாதி புஞ்ஜமான சரீரத்திலே, நித்யஸூரிகள் அநுபவிக்கும் அநுபவத்தையன்றோ நீ உபகரித்தது. [நல்லைபோ] - "போ" என்று போக்கு - வரவைக் காட்டி, நெஞ்சே வா என்னுதல்; "ப்போ" என்கிறத்தைத் தமிழ்செய்து; ஸம்போதந மென்னுதல். நல்லைபோ என்று முழுச்சொல்லாய், நல்லைநல்லை யென்னுதல். 'என்னைக்கொண்டாடுகிறதென்?' என்ன, [உன்னைப்பெற்று] - ஈச்வரனும் என்று முளன்; தத்ஸம்பந்தமும் அநாதி; அவன் எதிர்சூழல் புக்கு அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்நிற்க, நீ ஆபிமுக்யம்பண்ணாமையாலேயன்றோ இழந்தது; நீ ஆபிமுக்யம்பண்ணிபிறே இப்பேறு பெற்றது. 'நீர்பெற்ற பேறுதான் எது?' என்ன, [வானுளார் இத்யாதி] - நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகானவன், ஸம்ஸாரிகளுக்கும் இவ்வருகான என்னளவும் வரச் செடிசீய்த்து என்னைத் தனக்காக்கின தானும், வாயுந்திரையுகளில் யானும்; விடாய்ப்பித்த தானும், விடாய்த்த நானும்; க்ருஷிபண்ணின

தானும், க்ருஷிக்கு விஷயபூதனான நானும்; எல்லாரஸங்களும் தன்னுள்ளேயாம்படி கலந்தோம். "அர்த்ததச்ச மயாப்ராப்தா தேவராஜ்யா தயோகுண:, ஹதசத்ரும்விஜயிநம் ராமம் பச்யாமி ஸுஸ்திரம்." [கலந்தொழிந்தோம்] - பேற்றுக்கு இனி அவ்வருகில்லை. பரமபதத்தே போகத் தேடுகிறதும், உசாத்துணைக் காகவும் விச்சேதியாமைக்கு மாயிற்று. [தேனும் இத்யாதி] - 'தேனும் தேனு மென்று - ஏகஜாதித்ரவ்யங் கலந்தாப்போலே' என்று ஆளவந்தார்; "ஸர்வரஸ:" என்கிற வஸ்துவாகையாலே ஸர்வரஸங்களும் உண்டாம்படி கலந்தோம்' என்று எம்பெருமானர்.

ஈடு.—முதற்பாட்டில்; ராஜ்யத்தையிழந்த ராஜபுத்ரனை ஒருவன் ராஜ்யத்திலே ப்ரவேசிப் பித்தால், 'இவனாலே நாம் இப்பேறு பெற்றோம்' என்று அவனைக் கொண்டாடுமாபோலே, 'கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு இட்டுப் பிறந்துவைத்து நெடுநாள் இழந்துகிடக்க இந்நெஞ் சிறே இத்தைத்தந்தது' என்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

[ஊனில்வாழுயிரே] ஊனென்று - சரீரமாய், வாழ்க்கையாவது - வர்த்திக்கையாய், சரீரத் திலே வர்த்திக்கிற உயிரென்னுதல்; சரீரத்தைப்பற்றி அவ்வருகு ஒன்றறியாதே வாழ்ந்து போன உயிரென்னுதல். மாம்ஸலமான சரீரத்திலே யிருந்துவைத்து வாழ்கிற உயிரே; பரம பதத்தைப் பெற்று அங்கே நாநாபவநத்தோடே அநுபவிக்கிறவிடத்தேயோ நீ உதவிற்று; மாம்ஸாஸ்ருக் பூயவிண் மூத்ர ஸ்நாயு மஜ்ஜாஸ்த்திகளான சரீரத்திலே, நித்யஸூரிகள் அநுபவிக்கும் அநுபவத்தையன்றே நீ உபகரித்தது? இத்தால் - வாழ்க்கையாவது அநுபவிக் கையாய், நெடுநாள் ப்ராக்ருதபோகங்களை ப்புஜித்துப்போந்த நீ அப்ராக்ருத போகத்துக்குக் கைதர நிற்பதே! என்றபடி. மநஸ்ஸை 'உயிர்' என்பானென்? என்னில்—ஆத்மாவுக்கு தர்மபூதஜ்ஞாநம் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே, *மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:* என்று பந்தமோக்ஷங்களுக்கு ஹேது மநஸ்ஸென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற 'உயிரே' என்று ஆத்மாவை ஸம்போதிக்குமாபோலே, ஸம்போதிக்கிறார். [நல்லைபோ] நல்லைவா என்றபடி. நல்லைநல்லை என்று கொண்டாடுகிறார். போ என்று ஸம்போதநமாகவுமாம். நல்லைபோவென்று முழுச்சொல்லாய், நல்லை நல்லையென்னுதல். நடுவே என்னைக் கொண்டாடு கிற தென்? என்ன, [உன்னைப்பெற்று] பந்தஹேதுவாய்ப் போந்த நீ மோக்ஷஹேதுவாகப் பெற்று. ஈச்வரனும் என்றும் உண்டு, தத்ஸம்பந்தமும் அநாதி; அவன் எதிர்சூழல்புக்குத் திரியாநிற்கவும், நீ ஆபிமுக்யம்பண்ணாமையாலேயன்றோ நெடுங்காலம் இழந்தது; இன்று நீ ஆபிமுக்யம்பண்ணியன்றோ இப்பேறு பெற்றது. நீபெற்றபேறு எது? என்ன, சொல்லுகிறார் மேல் - [வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான் தானும் யானும்] அயர்வறுமமரர்களதிபதி யா யிருந்துவைத்து அவதரித்து, மதுவாகிற அஸுரனைப் போக்கினாப்போலே என்னோட்டை ஸம்ச்லேஷவிரோதியைப் போக்கி, என்னைத் தோப்பித்துத் தன்பக்கலிலே கைங்கர்யத்திலே மூட்டின தானும், கைங்கர்யத்துக்கு விஷய பூதனான நானும். *வாயுந்திரையுகளில் கண் ணுற் கண்ட பதார்த்தங்களடங்கலும் ப்பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக நினைத்து வடாய்த்த நானும், நெடுநாள் என்னைப் பெறுகைக்கு எதிர்சூழல்புக்கு விடாய்த்த தானும். க்ருஷி பண்ணின தானும், க்ருஷிக்கு விஷயபூதனான நானும். [எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந் தொழிந்தோம்] ஆயிரத்திலொன்றும், கடலிற்குளப்படியும்போலே, தானும் நானுமான சேர்த் தியிலே எல்லாரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ச்லேஷித்தோம். [ஒழிந்தோம்] நித்யவிபூதியில் புக்காலும் இப்பேற்றை அசையிட்டிருக்குமித்தனை; அங்கு ஏற்றமாகச் செய்யலாவதில்லை, இதினுடைய அவச்சேதமே அங்குள்ளது. இப்படி இங்கே கலந்திருக்க, இனிப் பரமபதத் தேறப்போகத் தேடுகிறது உசாத்துணைக்காகவும், இதுதான் விச்சேதியாமைக்கு மாயிற்று. என் போலே கலந்தது என்றால் [தேனும்பாலும் இத்யாதி] இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய் தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - 'ஏகஜாதீயத்ரவ்யங்கள் தன்னிலே கலந்தாப் போலே' என்று. அதாவது தேனும் தேனுங் கலந்தாப்போலவும், பாலும் பாலுங் கலந்தாப் போலவும் நெய்யும் நெய்யுங் கலந்தாப்போலவும், கன்னலும் கன்னலும் கலந்தாப்போலவும், அமுதும் அமுதுங் கலந்தாப்போலவும் என்று. அங்ஙனன்றியே, எம்பெருமானர் அருளிச்செய் யும்படி; இவற்றை ரஸவத்பதார்த்தங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாக்கி 'தானும் நானுமான

கலவிக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ச்லேஷித்தோ மென்கிறார்' என்று. *ஸர்வ கந்தஸ் ஸர்வரஸ:* என்கிற வஸ்துவோடேயிறே கலக்கிறது; இனாநந்தவஸ்துக்களுடைய சேர்த்தியிலே ஸர்வரஸங்களும் பிறக்கும்படியாயிற்று கலந்தது. இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லும்போது, வருவதொரு பரிமாணுதிக்யம் உண்டிறே; அதுதானேயிறே த்ரவ்யஸத்ப்பாவத்தில் ப்ரமாணம்.

ஒத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா*
ஒத்தாயெப்பொருட்கும் உயிராய்* என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாய் அறியாதனவறிவித்த*
அத்தா! நீசெய்தன அடியேனறியேனே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், நிரபேக்ஷனுயிருக்கிற நீ என் பக்கலிலே ஸாபேக்ஷனுய்க்கொண்டு என் ஹ்ருதயத்தையும் எனக்கு அநுகூலமாக்கி எனக்குப் பண்ணின உபகார பரம்பரைகளை என்னால் பரிகணித்து முடியவொண்ணு தென்கிறார்.

[ஒத்தார் இத்யாதி] - ஸமாதிக தரித்ரனுய் அத்யாச்சர்யமான படியையுடையவனே! ஆச்ரிதஸௌல பத்வார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதியனுய். [உயிராய் என்று தொடங்கி] - ஒருவன் தான் தனக்குப் பண்ணிக்கொள்ளும் நன்மைகளையும் பெற்ற தாய் செய்யும் நன்மைகளையும் தகப்பன் செய்யும் நன்மைகளையும் ஆசார்யன் செய்யும் நன்மைகளையுஞ் செய்து இவ்வழியாலே அடிமை கொண்ட என்ஸ்வாமீ!

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், எம்பார் கோஷ்ட்டியில் இதிஹாஸம். 'என்னைக் கொண்டாடுகிறதென் உபகரித்தாரிருக்க?' என்ன, இசைவிக்கும்படியான ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடுகிறார்.

[ஒத்தார் இத்யாதி] - ஸமாதிகதரித்ரனுய் அபரிச்ச்சேத்யங்களான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனே! அவாப்தஸமஸ்தகாமனுக்கும் நித்யதாரித்ர்யமுண்டு. [ஒத்தாயெப்பொருட்கும்] - இப்படி ஸர்வாதிகனுன நீ என்னைப் பெறுகைக்காக அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணினுய். மேன்மையோடே வரில் 'கிட்டவொண்ணுது' என்று அகலுவர்கள்; தாழவிட்டு வரில் காற்கடைக் கொள்ளுவர்கள்; ஆகையாலே, ஸஜாதீயனுய் வந்து பொருந்தும்: ''ப்ரஹ்மேசமத்யகணநா கணநார்க்கபங்க்தா விந்த்ரா நுஜத்வ மதிதேஸ்த நயத்வயோகாத், இக்ஷ்வாகுவம்ச யதுவம்சஜநிச்ச ஹந்த ச்லாக்யாங்யமூந்ய நுபமஸ்ய பரஸ்யதாம்ந:''. இப்படி அவதரித்துச் செய்ததென்? என்னில், — [உயிராய்] - தனக்குத்தான் பண்ணிக்கொள்ளும் நன்மை யென்னுதல், ஆத்மாவா யென்னுதல். [என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய்] - வளர்த்த தாயை வ்யாவர்த்திக்கிறது; எனக்கு ப்ரியமே செய்யக்கடவ தாயாய். [தந்தையாய்] - நேரே உத்பாதகனுய்க் கொண்டு ஹிதைஷியாய். [அறியாதன அறிவித்து] - ''ஸஹி வித்யாதஸ் தம்ஜநயதி'' என்கிறபடியே ஆசார்யனுய். ''ஏதத்வ்ரதம் மம'', ''மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ'' என்னுமவனிறே. [அத்தா] - ஸ்வாமீ! இவ்வுபகாரங்களை, உடையனுகையாலே செய்தா யென்கிறார். ''மாதா பிதா ப்ப்ராதா'' இத்யாதி, ''நாராயண:'' என்கிறார். [நீ செய்தன] - பேசவும் போகாது, நினைக்கவும் போகாது; 'நீ செய்தன'' என்னுமத்தனை. [அடியேன் அறியேனே] - உபகரித்த நீயே அறியுமத்தனை. நான் அதுக்கு இலக்காய்க் குமிழிநீருண்ணுமத்தனை யென்கிறார்.

ஈடு.—*இரண்டாம்பாட்டு—இப்பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பார் கோஷ்டியிலே 'இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுரு ஆர்?' என்று பிறந்ததாய், இருந்த முதலிகளிற் சிலர், 'ஆசார்யனன்றோ' என்றார்கள்; சிலர் ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக் கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு என்றார்கள்; அங்ஙனன்றுகாண், அவன் இவனை அழைத்தாலும் இவன் 'அல்லேன்' என்னுதபடி *இசைவித்தென்னை* என்கிற படியே அகவாயிலேயிருந்து இசைவித்த ஸர்வேச்வரன்காண் ப்ரதமகுரு' என்று அருளிச்*

செய்தார். 'அகன்ற நம்மை அவன் திருவடிகளிலே சேரவிட்டது நெஞ்சிறே' என்று இவர் திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடப் புக்கவாறே, 'நீர் வழி போவாரைக் கொண்டாடுகிறதென் அடியறியாதே?' என்ன, ஆராய்ந்தவாறே, அதுக்கும் அடி அவனாயிருக்கது; 'நடுவே நெஞ்சைக் கொண்டாடினோமித்தனையாகாதே' என்று, அத்தைவிட்டு என்னையும் இசைவித்த ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாமோ' என்ன, தந்திருவுள்ளத்தைவிட்டு, ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடுகிறார்.

[ஒத்தார் மிக்காரை யிலையாய மாமாயா] என்னை இப்படி விஷயீகரித்த நீதான் ஒரு குறைவாளனாய்ச் செய்தாயோ? ச்ரிய:பதிக்கும் தன்னால் கழிக்கவொண்ணாதபடி யிருப்பதொரு தாரித்ர்ய முண்டு: *ந தத்ஸமச் சாப்ப்யதிகச்ச த்ருச்யதே* என்கிறபடியே ஸமாதிக தரித்ரனாயிருக்கும். [மாமாயா] இது என்ன ஆச்சர்யந்தான்! [ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்] நீ யாராய் என்பட்டாய்? ஸமாதிக தரித்ரனாயிருக்கிற நீயே இதரஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரித்தாய். [எப்பொருட்கு மொத்தாய்] ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்நடுவே விஷ்ணுநாமாவாயும், இந்த்ராநுஜனாயும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணியும், திர்யக்குக்களோடொக்க மஹாவராஹமாய், ஸ்த்தாவரங்களோடொக்க குப்ஜாம்ரமாயும் நிற்கும் நிலை. குப்ஜாம்ரமாய் நின்றதுக்குக் கருத்து 'செவ்வேநின்றால் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் ஏறவொண்ணாது' என்று எல்லார்க்கு மொக்க ஸுலபனாகைக்கு. இப்படி நிற்கிறதென்? என்னில் மேன்மையோடேவரில் 'கிட்டவொண்ணாது' என்று அகலுவர்கள்; தாழவிட்டுவரில் காற்கடைக்கொள்ளுவர்கள்; ஆகையாலே, ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரிக்கவேணும்; *ப்ரஹ்மேசமத்த்யகணநா கணநார்க்கபங்க்தாவிந்த்ராநுஜத்வ மதிதேஸ்தநயத்வயோகாத், இக்ஷ்வாகுவம்ச யதுவம்சஜநிச்ச ஹந்த ச்லாக்யாந்யமூந்ய நுபமஸ்ய பரஸ்யதாம்ந:* என்னக்கடவதிறே. இப்படி அவதரித்துச் செய்ததென்? என்னில்,— [உயிராய்] இச்சேதநன்தான் தனக்குப்பார்க்கும் ஹிதத்தையும் பார்க்கக்கடவனாயிருக்கை, த்தாரகனாயென்னவுமாம். [என்னைபெற்ற அத்தாயாய்] தானுண்டாகிலிறே தான் தனக்கு ஹிதம் பார்ப்பது. வளர்த்துக்கொண்ட தாயன்றிக்கே, 'பெறவேணும்' என்று நோன்பு நோற்றுத் தன்சரீரத்தை பொறுத்துப் பெற்று, இவன்ப்ரியத்தையே நடத்தக்கடவ தாயாய். [தந்தையாய்] இப்படி நோன்பு நோற்று வருந்தி வரங்கிடந்து பெற்ற தாயும் இட்டுவைக்கைக்கு ஒருபைமாத்ரமாம்படி, இவனுக்கு உத்பாதகனாய் ஹிதம்பார்க்குந் தந்தையாய். அவ்வளவன்றிக்கே, [அறியாதன அறிவித்த] *சரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:* என்னுமளவன்றிக்கே, ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப் பண்ணித்தரும் ஆசார்யனுமாய்; *ஸ ஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம* என்கிறபடியே. *ஏதத்வ்ரதம் மம*, *மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ* என்னுமவனிறே. [அத்தா] மஹோபகாரகனானவனே! இவ்வுபகாரங்களை, உடையவனாகையாலே செய்தானென்கிறார். *மாதா பிதா ப்ப்ராதா நிவாஸச்சரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:* என்கிறார்: *பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்ததந்தை நீ மற்றையாராவாரும் நீ* என்றாரிறே. [நீசெய்தன] ஒன்று இரண்டாகிலிறே 'இன்னது' என்னலாவது; ஆகையாலே, 'நீசெய்தன' என்னுமித்தனை. ஸ்வாமியான நீ சேஷபூதனான என்பக்கல் பண்ணின உபகாரங்கள் அடியேன் அறியேனே; உபகரித்த நீ அறியில் அறியுமித்தனை; என்றுச்சொல்லித் தலைக்கட்டப் போமோ அநுபவித்துக் குமிழிநீருண்டுபோமித்தனையொழிய என்கிறார்.

அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து*
அறியாமாமாயத்தடியேனை வைத்தாயால்*
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலிமூவடியென்று*
அறியாமைவஞ்சித்தாய் எனதாவியுள்கலந்தே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், 'உமக்கு என்ன உபகாரஞ் செய்தோம்?' என்று எம்பெருமான் கேட்க, 'என்பக்கல் யோக்யதையின்றிக்கேயிருக்க, உன்னோட்டைக்கலவிக்கு என்னை நிலவனாக்கி வைத்தாய்' என்கிறார்.

[அறியாவென்று தொடங்கி] - மிகவும் அறிவுகேட்டைப் பண்ணவற்றான ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கிற என்னை அறிவுபிறக்கைக்கு ஸம்பாவனையில்லாத பால்யத்திலே அடிமையிலே ஸ்நேஹத்தைப் பிறப்பித்துவைத்தாய். [அறியாமையென்று தொடங்கி] - அழகிலே மஹாபலி மதிமயங்கி 'ஈச்வரன்' என்று ஆராயாதபடி வாமநனுப் மநோஹரமான பேச்சாலே மஹாபலி மதிமயங்கும்படி பண்ணி அவன் ஸர்வஸ்வாபஹாரத்தைப் பண்ணினாய். [எனதாவியுள் கலந்தே என்றது] - அப்படியே என்னுள்ளே புகுந்து உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டி வசீகரித்து.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், நாம் உமக்கு என்ன உபகாரம் பண்ணினோம்? என்ன, யோக்யதையின்றிக்கேயிருக்க, உன்திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்திலே நிலவனாக்கிவைத்தாயென்கிறார்.

[அறியாக்காலத்துள்ளே இத்யாதி]-அறியாமாமாயத்து அடியேனை-அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து - வைத்தாய். அறிவுகேட்டைப் பண்ண வற்றாய் துஸ்தரமான ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கிற என்னை. அடியேன் என்கிறது - அஹம்சப்த பர்யாயம். அறிவுக்கு ஸம்பாவனையில்லாத பால்யத்திலே ப்ராப்திபலமான அடிமையிலே ஸ்நேஹத்தைப் பிறப்பித்து வைத்தாய். அடியே னென்கிறது - 'நமக்கு அர்ஹமான வஸ்து இப்படி எளிவரவுபடுவதே!' என்று செய்தருளின அத்தனையிறே யென்றுமாம். இங்கேவைத்து பகவத்விஷயத்தை அவகாஹிப்பித்தது - அத்தாலே ஒரு தேசவிசேஷத்தில் பெறும்பேறு ஸாத்மிக்கைக்காகவும், ப்ராப்யத்தில் த்வரை விஞ்சுகைக்காகவுமிறே; ப்போக்யதை மிக்கிருக்கிறபடி. மேல் தம்மை வசீகரித்தபடிக்கு நிதர்சநம் - [அறியாமை இத்யாதி] - தன்னெஞ்சை யொளிப்பாரைப்போலே பிராட்டியும் அறியாதபடி. [குறளாய்] - சேர்ப்பால்போலே ப்போக்யதை மிக்கிருக்கிறபடி. தன்னைத்தாழவிட்டு அர்த்தியானபடி. ''நிலம்'' என்றால், அவன்முகம்பாராமையாலே, 'மாவலி' என்றான். முதற்பேர் சொல்லுவாரில்லாமையாலே அவன்பார்த்து, 'உனக்கு வேண்டுவதென்?' என்ன, 'மூவடி' என்றான். இப்படி அநந்விதமான பேச்சாலே வசீகரிக்கை. [அறியாமை வஞ்சித்தாய்] - சுக்ராதிகள் 'இவன் ஸர்வேச்வரன், தேவகார்யஞ்செய்ய வந்தான்' என்ற வார்த்தை செவிப்படாதபடி தன்பேச்சாலே வஞ்சித்தான். [எனதாவியுள்கலந்தே] - அந்யபரமான என் ஆத்மாவிலே புகுந்து, தன் குணசேஷ்டிதாதிகளாலே வசீகரித்து. அறியாமைக் குறளாய் நிலம்மாவலிமூவடி யென்று அறியாமை வஞ்சித்தாப்போலே எனதாவியுள் கலந்து அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்பு செய்வித்துவைத்தாயால்.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு—ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி:—'அறிவுநடையாடாத தசையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞாநத்தை யழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே சொல்லுகிறார்' என்றாம். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, 'முன்னிற்பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் ப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதி தோற்றச் சொல்லுமது சேராது; ஆனபின்பு, இங்ஙனேயாமித்தனை - 'அறியாமாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்பு செய்வித்து - வைத்தாயால் என்கிறார்' என்று இத்தையும் ஒருவுபகாரமாக்கி அருளிச் செய்தார். *அத்தா நீசெய்தன* என்று நாம் பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லாநின்றீர்; அவற்றிலே நீர் மதித்திருப்பதொரு உபகாரத்தைச் சொல்லிக் காணீர் என்ன, அத்தைச் சொல்லுகிறார்.

[அறியாக்காலத்துள்ளே] *பால்யாத் ப்ரப்ப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:* என்கிறபடியே, அறிவு நடையாடாத பால்யத்திலே, [அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து] அடிமைக்கண் - அடிமையிலே. *அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி* என்கிறபடியே, அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகளுடைய பரிமாற்றத்திலேயன்றோ என்னை அந்வயிப்பித்தது. [அன்பு செய்வித்து] *வரில் போகடேன், கெடில் தேடேன் *என்றிருக்கையன்றிக்கே, *குருஷ்வ* என்னும்படி பெறுவிடில் முடியும்படியன்றோ பண்ணிற்று? [அறியா இத்யாதி] பிள்ளாய்! ஊமத்தங்காய் தின்று ப்ப்ரமித்தாரைப்போலே, அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற என்னைக்கிடீர் இப்படி பண்ணிற்று. அறிவுகேட்டைப் பண்ணக்கடவதான ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற அடியேனை, 'இது எங்கே கிடைப்பட்டாலும் நல்லது, நம்வஸ்துவன்றோ' என்று. [வைத்தாயால்] இத்தண்ணீர்ப்

பந்தலைவைத்தாயா லென்கிறார். அறியா மாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்துவைத்தாயால். இதுக்கு நல்லநிதர்சநமுண்டு. [அறியாமை இத்யாதி] நெஞ்சறியாதபடி கார்யம் செய்வாரைப்போலே, திருமார்விலிருக்கிற நாச்சியாருங்கூட அறியாமே வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து *கொள்வனான்மாவலி* என்றாப்போலே, *நிலம்மாவலி மூவடியென்று - அசங்கிதபாஷணங்களைப் பண்ணி. பண்டும் இரந்து பழக்கமுண்டாகிலிறே அசங்கிதபாஷணம்பண்ணுவது. [அறியாமைவஞ்சித்தாய்] சுக்ராதிகள் 'இவன் ஸர்வேச்வரன், தேவகார்யம்செய்ய வந்தான்; உன்ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்கவந்தான்' என்றால், அவர்கள்பாசுரஞ் செவிப்படாதபடி தன்பேச்சாலே அவனை அறிவுகெடுத்து வஞ்சித்தானாயிற்று. அப்படியே, [எனதாவியுள்கலந்து] நானிருக்கிற இடத்தளவும் வந்து, என்னோடேகலந்து. அத்யந்தம் அந்யபரனான என் ஆத்மாவிலே புகுந்து உன்குணசேஷ்டிதங்களாலே வசீகரித்து. அறியாமைக்குறளாய் நிலம் மாவலி மூவடியென்று அறியாமை வஞ்சித்தாப்போலே, எனதாவியுள்கலந்து - அறியாமாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்துவைத்தாயால் என்று அந்வயம்.

எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு*
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீள்வதென்பதுண்டே?*
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்*
எனதாவியார்யானார்? தந்தநீ கொண்டாக்கினையே. **(4)**

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், தமக்கு எம்பெருமான் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங் காணாதே தடுமாறுகிறார்.

[எனதாவியுள் கலந்த என்று தொடங்கி] - அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான என்னுடைய ஆர்த்தி தீரும்படி உன்பேறாக வந்து கலந்த மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக என் ஆத்மாவை உனக்கே தந்தேன். [எனதாவியென்று தொடங்கி] என் ஆத்மாவுக்கு சேஷியாயிருக்கிற நீ ப்ரளயம் நலியாதபடி லோகங்களையெல்லாம் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டாப்போலே உன்னைப் பிரிந்து நான் பட்ட வ்யஸநமெல்லாம் தீரும்படி என்னோடே வந்து கலந்து என்னை அடிமைகொண்டவனே! கொடுக்கப்படுகிறேனாய் நிற்கிற என்னோடும் கொடுக்கிறேனாய் நிற்கிற என்னோடும் எனக்கு என்ன அடைவுண்டு? உன்னதை நீ கொண்டபின்பு!

இ.—நாலாம்பாட்டில், தமக்கு அவன்பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங் காணாதே தடுமாறுகிறார்.

[எனதாவி] - அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே வாஸனை பண்ணிப்போந்த என்னோடேகிடீர் கலந்தது. வஸிஷ்டன் சண்டாளச்ரேணியிலே புகுந்தாற்போலே தம்மை அநுஸந்திக்கிறார். [உள்கலந்த] - அபிமத விஷயத்தில் அழுக்குஉகக்கும் செருக்கரைப்போலே, அதுவே ஹேதுவாகத் தன்பேறாகக் கலந்தான். "தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்" என்கிறபடியே கலந்தபடி. [பெருநல்லுதவி] - அதாவது - தன்பேறாக உபகரிக்கை. [கைம்மாறு] - கைம்மாறாக. ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணியல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடி. [எனதாவிதந்தொழிந்தேன்] - நீ உன்னை எனக்காக்குகையாலே வெளிறுகழிந்த என் ஆத்மாவைத் தந்தேன். 'நெடுநாளிழந்தவராகையாலே இவர் திரியநிற்கும்' என்றுகொண்டு, இது எத்தனைகுளிக்கு நிற்கும்? என்ன, [இனிமீள்வதென்பதுண்டே] - ஸத்யோதசாஹமாகத் தந்தேன்; 'மீள்வு' என்றோராத்தந்தானுமுண்டோ? 'இவரை ப்ப்ரமத்தோடே விடுகிறதென்? என்று 'யார்பொருளை யாருக்குக் கொடுத்தீர்?' என்ன, [எனதாவியாவியும்நீ] - என் ஆத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கிறாய் நீ; இது உனக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமன்றோ? [பொழிலேழுமுண்ட வெந்தாய்] - ப்ரளயார்ணவத்திலே நசியாதபடி ஜகத்தை ரக்ஷித்தாப்போலே நான் பிரிந்து நோவுபடாதபடி என்னோடே கலந்து அடிமைகொண்டவனே! ப்ரளயங்கொள்ளாமே நோக்குகையாலும் நீயே ஸ்வாமி யென்னவுமாம். [எனதாவியார்யானார்] -

"எனதாவி" என்று - ப்ரதேயவஸ்துவான நான் ஆர்? 'தந்தொழிந்தேன்" என்று - ப்ரதாதாவான நான் ஆர்? [தந்த நீ கொண்டாக்கினையே] - நீ ரென்று ஒருத்தரில்லையோ? ப்பலபோக்தாக்கள் நீரல்லீரோ? என்ன, உன்னுடைய வஸ்துவை நீயே கொண்ட பின்பு; நித்யமான ஆத்மாவை இவன் தருகையாவதென்? என்னில்; ஸத்தை அவனிச்சாதீநமாகையாலே - 'தந்தான்' என்கிறது. "இச்சாத ஏவ தவ விச்வ பதார்த்தஸத்தா"

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—"வைத்தாயால்" என்று அவன்பண்ணின உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து இங்ஙனே கிடந்து நெஞ்சாறல் படாநில்லாதே, ப்ரத்யுபகாரமாக உம்மதா யிருப்பதொரு வஸ்துவைக் கொடுத்து நெஞ்சாறல் தீரமாட்டீரோ? என்ன, 'அப்படியேயிறே செய்வது' என்று அவன் திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணி அநுசயிக்கிறார்.

[எனதாவியுள்கலந்த] அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே வாஸனை பண்ணிப்போந்த என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவிலேயிடர் வந்து கலந்தது. [எனதாவி] வஸிஷ்டன் சண்டால ச்ரேணியிலே புகுந்தாற்போலே தம்மை அநுஸந்திக்கிறார்; "நீசனேன்" என்றிறே தம்மை அநுஸந்திப்பது. [உள்கலந்த] அதுதன்னிலும் கடக்கநின்று சில போகமோக்ஷங்களைத் தந்துபோகையன்றிக்கே, "எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்" என்னும்படி கலப்பதே! உதவி, நல்லுதவி. பெருநல்லுதவி. உதவியாவது - உபகரிக்கை. நல்லுதவியாவது - பச்சைகொள்ளாதே, உபகரிக்கை. பெருநல்லுதவியாவது - தன்பேறாக உபகரிக்கை. இம் மஹோபகாரத்துக்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக - [எனதாவிதந்தொழிந்தேன்] என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவை தேவர்திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தேன். அழகிது. இதுதான் எத்தனைகுளிக்கு நிற்கும்? என்றான் ஈச்வரன். [இனிமீள்வதென்பதுண்டே] *ஸத்யோ தசாஹமாகத் தந்தேன். 'அழகிது! நீர்தாம் ஆரதை யாருக்குத் தந்தீரென்று ஆராய்ந்து பார்த்துக் காணும்' என்றான் ஈச்வரன்; ஆராய்ந்தவாறே அவனதை அவனுக்குக் கொடுத்ததாயிருந்தது. [எனதாவியாவியும் நீ] என்னாத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாய்ப்புகுந்து நிற்கிறாயும் நீயாயிருந்தாய். ப்பகவதீயமான வஸ்துவை நெடுநாள் 'நம்மது' என்றிருந்து, இத்தை இன்று அவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தோம்; ஸர்வஜ்ஞனானவன் என்நினைத்திருக்கும்? என்று, தாம் அத்தையறிந்து அதுக்கு லஜ்ஜிக்கிறார். ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவிடில் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கமாம். ஸமர்ப்பிக்கில் அவனதான வஸ்துவை அவனுக்குக் கொடுத்ததாம்; ஆனால் செய்ய அடுப்பதென்? என்னில்; ப்ப்ராந்திஸமயத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவும் வேணும்; தெளிந்தால் 'கொடுத்தோம்' என்று இருக்கக்கடவனல்லன்; *மயா ஸமர்ப்பித: - அதவா கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே* என்றாரிறே. [பொழிலேழுமுண்டஎந்தாய்] ஸ்வாபாவிகமான சேஷித்வங் கொண்டு சொல்ல வேணுமோ? ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்து நோக்கினவது போராதோ? நீ சேஷியென்கைக்கு? [எந்தாய்] ப்ரளயாபத்திலே நசியாதபடி ஜகத்தை ரக்ஷித்தாப்போலே, பிரிந்து நசியாதபடி என்னோடே கலந்து அடிமைகொண்டவனென்றுமாம். [எனதாவியார் யானார்] ப்ரதேயமான வஸ்து ஆரது? ப்ரதாதா ஆருடையவன்? 'நான் என் ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தேன், என்னக்கடவேனோ? [தந்தநீகொண்டாக்கினையே] முதலிலே இத்தையுண்டாக்கின நீயே கொண்டாயானாய். உண்டாக்குகையாவதென் நித்யவஸ்துவை? என்னில், *இச்சாத ஏவ தவ விச்வபதார்த்தஸத்தா* என்று அவனுடைய நித்யேச்சையாலேயிறே இதினுடைய நித்யத்வம்.

இனியார்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதவெந்தாய்!*
கனிவார்வீட்டின்பமே! என்கடற்படாவமுதே*
தனியேன்வாழ்முதலே! பொழிலேழுமேனமொன்றாய்*
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய் உனபாதஞ்சேர்ந்தேனே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ப்ரளயார்ணவத்திலே மக்நமான ஜகத்தை எடுத்தருளினாப்போலே, ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே முழுகிக்கிடக்கிற என்னை உன் திருவடிகளில் உறவை அறிவித்து எடுத்தருளுகையாலே, இனி உன் திருவடிகளைப் பெற்றேனென்று த்ருப்தராகிறார்.

[ஆர்ஞானங்களா லெடுக்கலெழாத வெந்தாய்] - திருவடிகளில் அடைவிலராகில் எத்தனையேனும் அளவுடையாருடைய அறிவுகளாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத என் நாதனே! [கனிவாரென்று தொடங்கி] ஓரளவுமில்லையே யாகிலும் திருவடிகளில் ஆசையுடையார்க்கு மோக்ஷஸுகம் போலே ப்போக்யமாமவனே! ப்பக்திமான்களில் பரிகணிக்கப்படாதேயிருக்கிற எனக்கும் அயத்நஸித்த ப்போக்யமே. வீட்டின்பம்-அவர்களிருந்தவிடத்தே வந்து ப்போக்யமாகையுமாம். [தனியேன் என்று தொடங்கி]-ஸம்ஸாரியாய்த் திருவடிகளி லுறவும் அறியாதிருக்கிற காலத்திலே திருவடிகளைப் பெறுகைக்கு அடியான ஸுக்ருதத்துக்கு உத்பாதகனே! நுனியார் கோடு - கூர்மைமிக்க கொம்பு.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், 'உமக்கு ஜ்ஞாநலாபமே அமையுமோ? ப்ராப்தி வேண்டாவோ?' என்ன, 'எனக்கு ப்ரதம ஸுக்ருதமும் நீயேயாய் உன் திருவடிகளிலே கைங்கர்ய ருசியைத் தந்த பின்பு இனிப் பெற்றேனேயன்றோ' என்கிறார்.

[ஆர்ஞானங்களா லெடுக்க லெழாத வெந்தாய்]-ஸ்வயத்நத்தாலே காண நினைப்பார் எத்தனையேனும் அதிசயித ஜ்ஞாநரே யாகிலும் அவர்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத என்நாயனே! அதாகிறது - துர்யோதநனால் பரிச்சேதித்தல், ராவணனால் எடுக்கலாயிருத்தல் செய்ய அரிதாயிருக்கை. "ஹிமவாந்" இத்யாதி. "வாயுஸுநோஸ்ஸுஹ்ருத்வேந பக்த்யா பரமயாசஸ:, சத்ருணமப்ரகம்ப்யோZபி லகுத்வமகமத்கபே:" [கனிவார்வீட்டின்பமே] - ஓரளவில்லையேயாகிலும் பகவத் விஷயத்தில் பக்வமான ப்ரேமமுடையவர்களுக்கு மோக்ஷ ஸுகமானவனே! அவர்களிருந்த விடத்தே வந்து ப்போக்யனானவனே யென்னவுமாம்; "தொலலையின்பத்திறுதி கண்டானே" என்னக்கடவதிறே. [என் கடற்படாவமுதே] - உபயகோடியிலும் வ்யாவ்ருத்தனான எனக்கு அயத்ந ஸித்தமான ப்போக்யமே! [தனியேன் வாழ்முதலே] - எனக்கு இப்பேற்றுக்கு அடியான ப்ரதம ஸுக்ருதத்துக்கு உத்பாதகனானவனே! பந்துக்கள்நடுவே யிருக்கிறவர் 'தனியேன்' என்கிறாரிறே; வழிபறிக்காரர்நடுவே நின்றால் அவர்கள் துணையாகாரிறே எனக்கென்றிருப்பார்நடுவே இருக்கையிறே-இவர்க்குத் தனிமை. தம்மை அத்தலைக்கு ஆக்கிவைக்கையிக்கிறே இவர்க்கு வாழ்வு. [பொழிலேழும் இத்யாதி] - ஸப்தத்வீபவதியான ப்பூமியை அத்விதீயமான வராஹவேஷத்தைக் கொண்டு கூர்த்தகொம்பிலே எடுத்துவைத்தாப்போலே, ஸம்ஸாரஸாகரங் கொண்ட என்னை எடுத்தாயென்கிறார். [இனியுனபாதஞ் சேர்ந்தேனே] - "இமையோர் தலைவா - இக்நின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்னும்படி அறிவைத் தந்தபோதே உன் திருவடிகளைப் பெற்றேனேயன்றோ?

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—ஜ்ஞாநலாபமே அமையுமோ? ப்ராப்தி வேண்டாவோ? என்ன, எனக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமும்நீயேயாய், என்னை ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாக்கினவன்றே பெற்றேனேயன்றோ? என்கிறார்.

[இனி] - மேலே அந்வயம். [ஆர்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதவெந்தாய்] எத்தனையேனும் அதிசயிதஜ்ஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநவிசேஷங்களாலும் ஸ்வயத்நத்தாலே அறியப்பார்க்குமன்று பேர்க்கப்பேராதிருக்கிற என்நாயனே! அதாவது - துர்யோதநனாலே பரிச்சேதித்தல், ராவணனாலே எடுக்கலாயிருத்தல் செய்ய அரிதாயிருக்கை. [கனிவார் வீட்டின்பமே] 'நீ' என்றால் உள்கனிந்து பக்வமாயிருக்குமவர்களுக்கு மோக்ஷஸுகமானவனே!

அன்றியே, 'நீ' என்றால் இனியராயிருக்குமவர்களிருப்பிடத்திலே வந்து அவர்களுக்கு ஆநந்தத்தை விளைக்குமவனே! அப்படி எங்கே கண்டோம்? என்னில்; யசோதைப் பிராட்டி, *தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளிறே. [என்கடற்படாவமுதே] அவ்விரண்டு கோடியிலும் எண்ணவொண்ணாதபடியிருக்கிற எனக்கு அயத்நஸித்த போக்யனானவனே! [தனியேன் வாழ் முதலே] தனியேனான என்னுடைய அநுபவத்துக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமானவனே! ஏகாக்ஷியேக கர்ணிகள்நடுவே யிருந்தாப்போலே பிராட்டி, இவருக்கும் தனியாயிருக்குமிறே ஸம்ஸாரத்தி லிருப்பு. [பொழில்இத்யாதி] தனிமையிலே வந்து-உதவும்படியைச் சொல்லுகிறது; அத்விதீய மஹாவராஹவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ப்ரளயங்கொண்ட புவனங்களேழையும் எடுத்து. [நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய்] நுனியென்று - கூர்மை. ஆர்கை - மிகுதி. கூர்மைமிக்க கோட்டிலே வைத்தா யென்றபடி. இத்தால், ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினளவல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பைச் சொல்லுகிறது [இனியுனபாதஞ் சேர்ந்தேனே] ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்தாப்போலே ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்ட என்னை எடுத்தபோதே, தேவர்திருவடிகளை நான் கிட்டினேனேயன்றோ. *இமையோர் தலைவா - இந்நின்றநீர்மை யினியாமுறாமை* என்னும்படி, அறிவைத் தந்தபோதே உன் திருவடிகளைப் பெற்றேனேயன்றோ?

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சைத் திண்மதியை*
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை*
சோர்ந்தேபோகல்கொடாச்சுடரை அரக்கியைமூக்
கீர்ந்தாயை* அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், அநாதிகாலம் விச்லேஷித்த விச்லேஷமெல்லாம் தெரியாதபடி எம்பெருமான் தன்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே, இன்றோ பெற்றது; இவ்வாத்மாஉள்ளவன்றே தேவரீரைப் பெற்றேனல்லவோ? என்கிறார்.

[சேர்ந்தாரென்று தொடங்கி] - ஆச்ரிதருடைய பாபங்களை மறுவலிடாதபடி போக்குவதுஞ்செய்து ஒருவராலும் கலக்கவொண்ணாத அறிவைக் கொடுக்கும் ஸ்வபாவனுப் உனக்கே தீர்ந்து உன்னாலல்லது செல்லாதேயிருக்கிறவர்கள் ஹ்ருதயத்தினின்றும் ஒருகாலும் பிரியாதேயிருந்து உன்னைப்பிரிந்து அவர்களாத்மா மங்கிப்போகாதபடி பரிஹரித்து அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனுப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விரோதியானசூர்ப்பணகையைப் போக்கினாப்போலே அவர்களோட்டைப் பரிமாற்றத்துக்கு விரோதியைப் போக்கும் ஸ்வபாவனானவனை.

இ.—ஆறும்பாட்டில், "இனிஉனபாதஞ்சேர்ந்தேனே" என்றார். 'இனி'என்று விசேஷிக்க வேணுமோ? முன்பே உன்னைப்பெற்றேனல்லேனோ? என்கிறார்.

[சேர்ந்தார்] - கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே இவனைக்கிட்டினவர்கள். [தீவினைகட்கு அருநஞ்சை] - அவர்களுடைய பாபத்துக்குக் காற்றப்போகாத நஞ்சானவனை. [திண்மதியை] - விரோதியைப் பரிஹரிக்கையன்றிக்கே, தன்னாலும் கலக்கவொண்ணாத அத்யவஸாயத்தைக் கொடுக்குமவனை. "த்வயாZபி ப்ராப்தமைச்வர்யம் யதஸ்தம் தோஷயாம்யஹம், நாஹமாராதயாமித்வாம் தவ பத்தோZயம் அஞ்சலி:" - அம்பரீஷன்தபஸ்ஸுபண்ணாநிற்க ஸர்வேச்வரன் இந்த்ரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, 'உனக்கு வேண்டுமவற்றை வேண்டிக்கொள்'' என்ன, 'நான் உன்னை யாராதிக்குமவனல்லேன்காண், என்னை ஸமாதிபங்கம் பண்ணாதே போகவல்லையே; உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்' என்றானிறே. [தீர்ந்தார் இத்யாதி] - தன்னையொழியச் செல்லாதவர்கள் - தீர்ந்தாராகிறார். அவர்களுக்குச் செல்லிலும் தனக்குச்செல்லாதாயிருக்கை. [அவருயிரை இத்யாதி] - விச்லேஷத்தில் நீர்ப்பண்டமாய் மங்கிப்போம்படியாயிற்று அவர்கள்படி. அவர்களாத்மாவை மங்கிப்போக விட்டுக் கொடான். [சுடரை] - அவர்கள் நோவுபடாத இத்தால் தனக்குஉண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யம்; "க்ருதக்ருத்யஸ்ததா" [அரக்கியைமூக்கீர்ந்தாயை] - அவர்களோட்டைக் கலவிக்கு வரும் ப்ரதி

பந்தங்கள் சூர்ப்பணகிபட்டது படுமத்தனே; 'ஈர்ந்தாயை' என்கிறுர், ''ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு:'' என்கிற ப்ரஸித்தியாலே. [அடியேனடைந்தேன்முதன் முன்னமே] - அநாதிகாலம் இழந்த இழவை மறக்கும்படி வந்துகலக்கையாலே இன்றேபெற்றது, இவ்வாத்மா உள்ளவன்றே பெற்றேனல்லேனோ? சேஷத்வம் ஸ்வதஸ்ஸித்தம், அசித்ஸம்ஸர்க்கமாய் அது புழுதியேறினவோபாதி; அத்தை மறக்கும்படி கலந்தானுகையாலே சொல்லலாமிறே. ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனுக்கி, முறையை அறிவித்தவன்றே பெற்றேனல்லேனோ? என்றுமாம். வாயுந்திரையுகளில் - முன்பு ஸம்ச்லேஷித்த தேற்றமும் கலங்கி விச்லேஷமாய்ச் சென்றுப்போலே கலவியின்மிகுதியாலே அத்தை மறந்து, முன்பேபெற்றேனல்லேனோ? என்றுமாம். [முதன்முன்னமே] - முன்பே; பழையதாக வென்றபடி.

ஈடு.—ஆரும்பாட்டு.—''இனியுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே'' என்றுர்; 'இனி' என்று விசேஷிக்க வேணுமோ? *பொய்ந்நின்றஞானத்திலே நீ விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே கிட்டிற்றிலேனோ? என்னுதல்; அன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்தவாறே ஸ்வாபாவிக சேஷத்வமேயாய் நிலைநின்ற ஆகாரம், நடுவுள்ளது வந்தேறியாய்த் தோற்றுகையாலே சொல்லுகிறு ராகவுமாம்.

சேர்ந்தாருண்டு-*த்விதா ப்பஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயந்து கஸ்யசித்* என்னும் நிர்ப்பந்த மில்லாதவர்கள். [சேர்ந்தார்] கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே இவனைக் கிட்டினவர்கள். அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த ஆத்மா ஸர்வேச்வரனைக் கிட்டுகையாவது - கரைசேருகையிறே. இக்கரையேறினுர்களிறே அவர்கள்- [தீவினைகட்கருநெஞ்சை] அவர்களுடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தக கர்மங்களுக்குக்காற்றவொண்ணுதநஞ்சானவனை. [திண்மதியை] முன்பே சேர்ந்திருக்குமவர்களுக்குத் திண்ணியதான மதியைக் கொடுக்குமவனை. அம்பரீஷன் தபஸ்ஸு பண்ணுநிற்க, ஸர்வேச்வரன் இந்த்ரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, 'உனக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டிக்கொள்' என்ன, 'நான் உன்னை ஆராதிக்குமவனல்லேன்காண்; என்னை ஸமாதிபங்கம்பண்ணுதே போகவல்லையே, உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்' என்றுனிறே - *நாஹமாராதயாமி த்வாம் தவ பத்தோZயமஞ்ஜலி:* என்று தானே அழிக்கப்பார்க்குமன்றும் அழிக்கவொண்ணுதபடியான திண்ணியமதியைக் கொடுக்குமவனை. [தீர்ந்தார்இத்யாதி] *ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ* என்று தன்னைப்பிரியமாட்டாதே யிருக்குமவர்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகமாட்டாதே, அவர்களுயிர் தன்னைப்பிரிந்து த்ரவீபூதயாய் மங்கிப்போகக்கொடாதே, 'அது தன்பேறு' என்னுமிடம் வடிவிலே தோன்ற இருக்குமவனை. தீர்ந்தாருண்டு-உபாயத்தில் துணிவுடையார். அவர்களாகிறுர் - 'ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் அவனே, என்றிருக்குமவர்கள். அவர்கள் தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாதபடி அவர்கள்நெஞ்சிலே யிருக்குமவ னென்றுமாம். [அரக்கியைமூக்கீர்ந்தாயை] பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷவிரோதியைப் போக்குமா போலேயாயிற்று, அவர்களுடைய விரோதிகளைப் போக்கும்படியும். ஆனுல், இவனோ பின்னை அவள் மூக்கறுத்தா னென்னில்; ஆம், கையாலே யறுக்கவேணுமே, *ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு :* என்னக்கடவதிறே. [அடியேன் இத்யாதி] சேஷபூதனுன நான் பண்டே அடைந்தேனேயன்றோ? [அடியேனடைந்தேன் முதன் முன்னமே] அநாதிகாலம் இழந்த இழவை மறக்கும்படி வந்து கலக்கையாலே, இன்றோபெற்றது? இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றே பெற்றேனல்லேனோ? என்றுமாம். வாயுந்திரையுகளில் - கீழ் ஸம்ச்லேஷித்த தேற்றம் போய்க் கலங்கி விச்லேஷமேயாய்ச் சென்றுப்போலே, இங்குக் கலவியின் மிகுதியாலே அத்தை மறந்து முன்பே பெற்றேனல்லேனோ? என்கிறு ரென்றுமாம். முதல்முன்னமே - பழையதாக வென்றபடி.

முன்னல்யாழ்பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே!*
பன்னலார்பயிலும் பரனே! பவித்திரனே!*
கன்னலே! அமுதே! கார்முகிலே! என்கண்ணு!*
நின்னலாலிலேன்காண் என்னை நீகுறிக்கொள்ளே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், கலந்த கலவிக்கு விச்சேதம் பிறக்கிலோ வென்று சங்கித்து 'விச்லேஷிக்கில் தரிக்கும் ப்ரக்ருதியல்ல' என்று என்னைத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டருளவேணு மென்கிறார்.

[முன் நல் யாழ்பயில்நூல்நரம்பின்முதிர் சுவையே]-பழையதாய் விலக்ஷணமாய் அப்யஸிக்கப் படுவதுமாய் யாழ் விஷயமாக ப்ரவ்ருத்தமான சாஸ்த்ரஞ்சொன்ன லக்ஷணத்தையுடைய நரம்பாலே பிறந்த முதிரான ரஸம்போலே ப்போக்யனானவனே! [பன்னலாரென்று தொடங்கி] - அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான அயர்வறு மமரர்களெல்லாரும் எப்போதும் அநுபவித்தாலும் தொலையாத ப்போக்யதையை யுடையையாய் ஸம்ஸாரிகளையும் அந்யபரதையைக் கெடுத்து உன்பக்கலிலே ப்ரவணராக்கிக் கொள்ளுமவனே! உன்திருவடிகளுக்கு நல்லார் பலரும் எப்போதும் அநுபவியா நின்றாலும் தொலையாத ப்போக்யதையை யுடையையாய், அவர்களுக்கு த்வதநுபவ விரோதிகளைப் போக்குமவனே! என்றுமாம். [கன்னலேயென்று தொடங்கி] - நிரதிசயபோக்யனாய்ப் பரமோதாரனாய் நிர்ஹேதுகமாக எனக்கு உன்னைத் தந்தவனே! உன்னையொழியத் தரியேன்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், கலந்தகலவிக்கு விச்சேதம் பிறக்கிலோ என்று சங்கித்து விச்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டேன் என்று திருவுள்ளத்திலே கொண்டருளவேணுமென்கிறார்.

[முன்னலித்யாதி] - பழையதாய் விலக்ஷணமாய், யாழ்விஷயமாக ப்ரவ்ருத்தமாய் அப்யஸிக்கப் படுவதான நூலுண்டு சாஸ்த்ரம்; அது சொன்ன லக்ஷணத்தையுடைய நரம்பிலே பிறந்த முதிர்ந்த ரஸம்போலே ப்போக்யனானவனே: "ய ஆத்ய:ஸ்வாதுநாம்" என்று - சப்தஸாரஸ்யத்தைத் தலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே மிடற்றைச் சொல்லாதே, நரம்பைச்சொல்லிற்று - கர்மத்தாலே போது செய்யாததாகையாலே. மேல் இதுக்கு ப்போக்தாக்க ளிருக்கிறபடி. [பன்னலார் பயிலும் பரனே] - அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகள் ஸதா அநுபவித்தாலும் தொலையாத ப்போக்யனானவனே! "நிரவத்ய: பர:ப்ராப்தே:" [பவித்திரனே] - ஸம்ஸாரிகளையும் அந்யபரதையைப் போக்கி உன்பக்கலிலே ப்ரவணராக்கிக் கொள்ளுமவனே! பன்னலாரென்று - முமுக்ஷுக்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். பவித்திரனே - அவர்களுக்கு த்வதநுபவ விரோதிகளைப் போக்குமவனே! [கன்னலே] - நிரதிசயபோக்யனானவனே! [அமுதே] - போனவுயிரை மீட்கவற்றாகை. [கார்முகிலே] - ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாகக் கொடுக்கை. [என்கண்ணு] - எனக்கு உன்னைத் தந்தவனே! [நின்னலால் இலேன்காண்] - உன்னையொழிய ரக்ஷகரை யுடையேனல்லேனென்னுதல், உன்னையொழியத் தரிக்கமாட்டேனென்னுதல். [என்னை] - "வைதர்ம்யம் நேஹவித்யதே" என்று தம்மைக் காட்டுகிறார். [குறிக்கொள்ளே] - திருவுள்ளம்பற்றவேணும்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—இப்படி தாம்பெற்ற பேற்றின் கனத்தையும் அநுஸந்தித்து, இவ்விஷயத்தினுடைய ப்போக்யதையையும் அநுஸந்தித்து, 'இது இருந்தபடி கண்டோ முக்குத் தொங்காதுபோலே யிருந்தது' என்று அதிசங்கைபண்ணி, 'தேவர் என்னைக் கைவிடில் நான் உளேனாகேன்; என்னைக் கைவிடாதொழியவேணும்' என்கிறார்.

[முன்னல் இத்யாதி] "முன்னல்" என்கிற ஒற்றைப்போக்கி - முனலாக்கி, முரலாக்கி நிர்வஹிப்பாரு முண்டு. அன்றிக்கே, முன்னலென்றது - உன்னலாய், உன்னல் - நினைத்தலாய், இனிமையாலே 'அதுஅது' என்று வாய்புலற்றும்படி யிருக்கை. அன்றிக்கே, முன் - சாஸ்த்ரத்தினுடைய பழமையாய், ஆதியிலேயுண்டாய், நல் - அதுதான் நன்றாய் யாழ்பயில் நூல் - யாழ்விஷயமாக அப்யஸிக்கப்படுவதான நூலுண்டு-சாஸ்த்ரம். அந்த சாஸ்த்ரோக்

தமானபடியே. [நரம்பின்முதிர்சுவையே] நரம்பிலே தடவப்பட்ட - அதிலேபிறந்த பண் பட்ட ரஸம்போலே ப்போக்யனானவனே! மிடற்றைச் சொல்லாதொழிந்தது - கர்மாநுகுண மாகப் போதுசெய்யுமது உண்டாகையாலே அதுக்கு. இப்படி ப்போக்யதை குறைவற்றால் ப்போக்தாக்கள் வேணுமே, அவர்களைச் சொல்லுகிறது மேல்; [பன்னலார் பயிலும் பரனே] *தெள்ளியார் பலர் கைதொழுந்தேவனார்* என்கிறபடியே - தாங்கள் பலராய், ப்பகவத்குணங் களுக்கு தேசிகராயிருந்துள்ள நித்யஸூரிகள் ஸதாநுபவம் பண்ணாநின்றாலும் அநநுபூதாம்சம் அளவுபட்டு அநுபாவ்யாம்சமே பெருத்திருக்கை. [பவித்திரனே] நித்யஸம்ஸாரிகளுக் கும் நித்யஸித்தரோபாதி உன்னை அநுபவிக்கைக்கு யோக்யராம்படியான சுத்தியைப் பிறப்பிக்குமவன். அன்றிக்கே, பன்னலாரென்று - முமுக்ஷுக்களை யாக்கி, அவர்கள் எப் போதும் அநுபவியா நின்றாலும் தொலையாத ப்போக்யதையை யுடையையாய், அவர்களுக்கு த்வதநுபவவிரோதியைப்போக்கும் சுத்தியோகத்தையுடையவனே ! என்றுமாம். [கன் னலே] எனக்கு நிரதிசயபோக்யனானவனே! [அமுதே] என்னைச் சாவாமல் ஜீவிப்பித்துக் கொண்டு போருகிறவனே! [கார்முகிலே] ஔதார்யத்தைப்பற்ற. [என்கண்ணா] தன்னைக் கொடுத்தபடி. இவ்வளவும் இவருடைய சங்காஹேது. [நின்னலால் இலேன்காண்] உன்னையொழிய அரை க்ஷணம் ஜீவிக்கமாட்டேன். உன்னையொழிய ரக்ஷகரை யுடையே னல்லே னென்றுமாம். [என்னை நீ குறிக்கொள்ளே] என்னைப் பார்த்தருளவேணு மென்னு தல், என்னைத் திருவுள்ளம்பற்ற வேணு மென்னுதல். [என்னை] உன்னையொழிந்தவன்று அசித்ப்ராயனான என்னை. [நீ] இதுக்கு த்தாரகனான நீயென்றுமாம்.

குறிக்கோள்ஞானங்களால் எனையூழிசெய்தவமும்*
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான்*
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணுமம்மான்பின்*
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர்கடிந்தே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், 'கீழ்ப்பாட்டில் நீர்எண்ணின விச்லேஷத்துக்கு ப்ரஸங்கமுண்டோ?' என்று எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய, அத்தாலே த்தரித்த ஆழ்வார், அநேககால ஸாத்யமான நிரதிசய புருஷார்த்தத்தை இஜ்ஜந்மத்திலே அல்பகாலத்திலே அயத்நேந பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

[குறிக்கொள்என்று தொடங்கி] - யமநியமாதி க்ரமங்களாலே அவஹிதராய்க் கொண்டு ஸம்பாதிக் கும் ப்பக்திரூபஜ்ஞாநங்களாலே அநேககாலஸாத்யமான புருஷார்த்தத்தை. [யான்] - 'இங்ஙனே யிருப்பதொரு புருஷார்த்த முண்டு' என்றும் அறியாத நான், அநாயாஸமாயிருப்பதொருபாயத்தைக் கொண்டு. [உறிக்கொண்ட வெண்ணெ யென்று மேலுக்கு] - தன்திருவடிகளை ஆச்ரயித்தாரது ஏதேனு மொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது த்தரியாத ப்ரக்ருதியாகையாலே உறிகளிலே வைத்த வெண்ணெயும் பாலு மெல்லாம் போக்கினேன். இது - பேறுவது. கிறியாவது - ப்பகவத்ப்ரஸாதம். [உறிக்கொண்ட வெண் ணெய் பாலென்று தொடங்கி] - எம்பெருமான் சரமச்லோகத்தில் அருளிச்செய்தபடியே; பிறவித்துயர் கடிந்து - ப்பகவத்ப்ராப்திக்கு உபலக்ஷணம். இப்படியும் நிர்வஹிப்பர்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், 'என்னை நீ குறிக்கொள்' என்று நீர் விச்லேஷசங்கை பண்ணும்படியோ உமக்கு நாம் செய்தவை? என்ன, அவ்வுபகாரங்களை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார்.

[குறிக்கொள் இத்யாதி] - யமநியமாதி க்ரமத்தாலே அவஹிதராய்க்கொண்டு ஸம்பாதிக்கும் ப்பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநங்களாலே. வேதநோபாஸந த்த்யாநாத்யவஸ்த்தா விசேஷங்களாலே - பலவாகச் சொல்லுகிறது. [எனையூழிஇத்யாதி] - அநேககால ஸாத்யமான புருஷார்த்தத்தை, அநாயாஸேந பெறலாவதொரு நல்விரகைப் பெற்று. தபஸ்ஸென்று - தத்ப்பலத்தைச் சொல்லுகிறது. கிறியென்று - பகவத்ப்ரஸாதம் - [இப்பிறப்பு இத்யாதி] - இஜ்ஜந்மத்திலே, அதுதன்னிலும் அல்பகாலத்திலே

பெற்றேன். [யான்] - 'ஒரு புருஷார்த்தமுண்டு' என்று அறியாத நான். [உறிக்கொண்ட இத்யாதி] - கீழ் 'எய்தினன்' என்கிற பேற்றைச் சொல்லிற்றாதல், 'கிறி' என்கிறத்தை உபபாதிக்கிறதாதல். கிறியான போது [உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்பால்] - லோபத்தாலேயாதல். 'இவனுக்கு ஸாத்மியாது' என்றாதல். உறியிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயையும் பாலையும். [ஒளித்துண்ணும்] - 'தைவங்கொண்டதோ' என்னும்படியாயிற்று அமுதுசெய்வது, ஐச்வரமான மாயையாலன்றிக்கே, களவில் வாஸனை யிருந்தபடி. [அம்மான்] - நவநீதசௌர்ய வ்ருத்தாந்தத்தாலே நாட்டை எழுதிக்கொண்டபடி. [பின்னெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்] - அவனொளித்தாலும் பெருநிலைக்கள்ளரான இவர்க்குத் தெரியாமை யில்லையே. திருத்தேர்த் தட்டிலே அர்ஜுநன் சரமச்லோகங் கேட்டது; இவர், வெண்ணெய் களவுகாணப்புக்க இடத்தேயாயிற்று கேட்டது. அர்ஜுநனுக்கு உபதேசித்த அம்சத்தைச் சொல்ல நினைத்து, அவ்வளவும்போகமாட்டாதே நவநீதசௌர்ய வ்ருத்தாந்தத்திலே நடுவேமோஹிக்கிறார். அந்தரஹஸ்யத்தைப் பின்சென்ற நெஞ்சனாய். [பிறவித் துயர்கடிந்தே]-அதின் ப்பலமாக ஸம்ஸார துரிதத்தைக் கடிந்தேன். "அஹம்த்வா ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிற இடம் - ப்ராப்திக்கும் உபலக்ஷணம். ப்ராப்யத்தைச் சொல்லிற்றானபோது க்ருஷ்ணனே ப்ராப்யனும். [பின்னெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்] - "யேநயேந த்தாதா கச்ச்சதி"-[பிறவித்துயர் கடிந்தே]- விரோதிநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்யாந்தர்க்கதமிறே. பிறவித்துயர்கடிந்தே னென்னுதல், கடிந்தே - எய்தினன் என்னுதல்.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—"என்னை நீ குறிக்கொள்ளே" என்றவாறே அவன் குளிரக் கடாக்ஷித்தான்; அத்தாலே ஸகலவ்யஸநங்களும் போய் அவனை அநுபவிக்கிறார்.

[குறிக்கொள் ஞானங்களால்] யமநியமாத்யவஹிதராய்க்கொண்டு ஸம்பாதிக்கவேண்டும் ஜ்ஞாநவிசேஷங்களாலே. அவையாவன - வேதந த்த்யாந உபாஸநாத்யவஸ்த்தாவிசேஷங்கள். [எனையூழிசெய்தவமும்] அநேககல்பங்கள் கூடி ச்ரவணமாய் மநநமாய் த்த்ருவாநுஸ்ம்ருதியாய், இங்ஙனே வரக்கடவதான தப:ப்பலத்தை [கிறிக்கொண்டு] ஒருயத்நமின்றிக்கே யிருப்பதொரு விரகைப் பெற்று. அதாவது - அவன் தன்னையே கொண்டு என்றபடி. கிறி என்ன - அவனைக்காட்டுமோ? என்னில்; *"பெருங்கிறியான்" என்னக்கடவதிறே. இது தான் எத்தனை ஜந்மங் கூடி யென்னில், [இப்பிறப்பே] இஜ்ஜந்மத்திலே. இஜ்ஜந்மமெல்லாங் கூடியோ? என்னில், [சிலநாளில்] அல்பகாலத்திலே. அழகிது, ப்ராபிக்கக்கடவீராய் நின்றீரோ? என்ன, [எய்தினன்] ப்ராபித்தேன். [யான்] இப்பேற்றுக்கு ஒருயத்நம் பண்ணாத நான். [உறிக்கொண்ட இத்யாதி] *நவமெய்தினன்* என்கிற ப்பலத்தைச் சொல்லுகிறதாதல். *கிறிக்கொண்டு* என்கிற உபாயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல். [உறி இத்யாதி] உறிகளிலே சேமித்துக் கள்ளக்கயிறு உருவிவைத்த வெண்ணெயையும் பாலையும் 'தெய்வங்கொண்டதோ' என்னும்படி மறைத்து அமுதுசெய்த அச்செயலாலே ஜகத்தை எழுதிக் கொண்டவனுடைய. [பின்னெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்] அவன்பின்னேநெறிப்பட்டநெஞ்சையுடையனாய்; *யேநயேந த்தாதா கச்ச்சதி தேநதேந ஸஹ கச்ச்சதி* என்கிறபடியே. அன்றியே, பின்னெறிக்கொண்ட என்கிறது, ப்ரபத்தியை, பின்னெறி என்கிறது - பின்னே சொன்ன நெறி யென்றபடி. நெறி - வழி. [பிறவித்துயர்கடிந்தே] ப்பலத்தைச் சொன்ன இடத்திலே விரோதிநிவ்ருத்தியையுஞ் சொல்லிக்கிடந்ததிறே; அத்தைச்சொல்லுகிறது. அன்றியே, [பின்னெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்] ப்பாரதஸமரத்திலே அர்ஜுநனுக்கு ஓரவஸ்த்தையைப் பிறப்பித்திறே உபாயத்தை உபதேசித்தது; இவர் வெண்ணெய் களவுகாணப் போன இடத்திலே அடியொற்றிக் கொண்டுசென்று அவன்புக்க க்ருஹத்திலே படலைத் திறவைத்தாயிற்று கேட்டுக்கொண்டது. [பிறவித்துயர்கடிந்தே] *ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி* என்றே வைத்தானிறே.

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான்*
படிவானமிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர்*
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி*
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், எம்பெருமானுடைய குணங்களைப் பெரியவிடாயோடேகூட அநுபவித்துக் களிக்கப்பெற்றே னென்கிறார்.

[கடிவாரென்று தொடங்கி] - திருவுடம்பில் ஸ்பர்சத்தாலே எப்போதும் ப்ரவ்ருத்த மதுதாரமான திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனான க்ருஷ்ணன். [விண்ணவரென்று தொடங்கி] - இவ்வழகாலே அயர்வறுமமரர்களை ப்ரதிக்ஷணந் தோற்பித்து அவர்களை அடிமை கொள்ளுவதுஞ் செய்து திருநாட்டிலும் கூட ஒருபடியாலும் தன்னோடொத்தாரை உடையனன்றிக்கே, எல்லாரிலும் மேற்பட்டுள்ளானுமாய், ஸம்ஸாரத்தில் ஆச்ரயித்தார்க்குத் தன்னோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விரோதியான பாபத்தைப் போக்குமவனுடைய கல்யாண குணங்களிலே வாயுந்திரையுகளிற் பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் தீரும்படி ப்ரவேசித்து மிகவும் அவகாஹித்து. [படிவானமிறந்த பரமன்] - மேகம் ஒப்பாக மாட்டாத திருநிறத்தையுடைய னென்றுமாம். [செடியார் நோயென்று] - ஸம்ஸார துரித மென்னவுமாம்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், "ஸோZச்நுதே" என்கிறபடியே ஒருதேசவிசேஷத்தில்குணாநுபவத்தை இங்கே அநுபவிக்கப் பெற்றே னென்கிறார்.

[கடிவாரென்று தொடங்கி] - திருமேனியில் ஸ்பர்சத்தாலே பிறந்த மதுதாரைகளை யுடைத்தான திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனான க்ருஷ்ணன். கடியென்று - பரிமளமாய், வாரென்று - மிகுதியாகவுமாம். கடியென்று - புதுமையாய், செவ்விமிக்க என்னவுமாம். [விண்ணவர் பெருமான்] - இவ்வழகுக்கு ப்போக்தாக்களைச் சொல்லுகிறது. நித்யாநுபவம் பண்ணுநிற்கச் செய்தேயும், க்ஷணந்தோறும் தோற்று எழுதிக்கொடாநிற்பர்கள். [படிவானமிறந்தபரமன்] - பரமபதத்திலும் ஒப்பில்லாத பரமன். வானமென்று - மேகமாய், வெறும்புறத்திலே மேகமும் ஒப்பன்று என்னவுமாம். [பவித்திரன்] - ஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாக்கவல்ல சுத்தியுக்தன் [சீர்] - சீரிலே. [செடி இத்யாதி] - வாயுந்திரையுகளில் தூறுமண்டின க்லேசமெல்லாம் போம்படி. ஸாம்ஸாரிக துரித மென்னவுமாம். [படிந்து] - சென்றுகிட்டி. [குடைந்து] - எங்கும்புக்கு. [ஆடி] - அவகாஹித்து. [அடியேன் வாய்மடுத்துப்பருகி] - பெருவிடாயோடே அநுபவித்து. [களித்தேனே] - இதரவிஷய ஸ்பர்சம் து:க்கமேயானாப்போலே, பகவத்குணாநுபவம் களிப்பேயாகக்கடவது.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—*ஸோZச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா* என்கிறபடியே, என்னுடைய ஸகலதுரிதங்களும் போம்படி ஸர்வேச்வரனை அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

[கடிவார் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்] பரிமளப்ரசுரமான திருத்துழாய்மாலையையுடைய க்ருஷ்ணனென்னுதல்; மது ஸ்யந்தியாநின்றுள்ள திருத்துழாயையுடையவனென்னுதல். [விண்ணவர்பெருமான்] இவ்வொப்பனையழகாலே எழுதிக்கொள்வது, அநந்தவைநதேயாதிகளை யாயிற்று. [படிவானமிறந்தபரமன்] தன்படிக்கு வானிலுள்ளார் ஒப்பாகாதபடியிருக்கிற பரமன்—பரமஸாம்யாபந்நரான நித்யஸூரிகளும் தன்படிக்கு ஒப்பாகாதபடியான மேன்மையுடையவனென்னுதல்; தன் திருமேனிக்கு வானமுண்டு-மேகம், அது ஒப்பாகாதபடியிருக்கிறவனென்னுதல். [பவித்திரன்] இவ்வடிவழகை ஸம்ஸாரிகளும் அநுபவிக்கைக்கு போக்யராம்படி பண்ணும் சுத்தியையுடையவனுடைய சீருண்டு-கல்யாணகுணங்கள்-அவற்றை, அடிகாணவொண்ணாதபடி தூறுமண்டிக்கிடக்கிற ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் போம்படி வந்துகிட்டி, நாலுமூலையும் புக்கு அவகாஹித்து, அநர்ஹனான நான் முழுமிடறு

செய்து அநுபவித்து, யமாதிகள்தலையிலேயும் அடியிட்டுக் களிக்கப்பெற்றேன். படிந்து - கிட்டி. குடைந்து - எங்கும்புக்கு. ஆடி - அவகாஹித்து. அடியேன், வாய்மடுத்துப் பருகி - பெருவிடாயோடே அநுபவித்து. [களித்தேனே] இதரவிஷயஸ்பர்சம் துக்கமேயானாப்போலே, பகவத்குணாநுபவம் களிப்பேயாகக்கடவது.

களிப்புங்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று*
ஒளிக்கொண்டசோதியமாய் உடன்கூடுவதென்றுகொலோ?*
துளிக்கின்றவானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி*
அளிக்கின்றமாயப்பிரான் அடியார்கள்குழாங்களையே! (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், 'ஸாம்ஸாரிக துரிதமெல்லாம் ஸமூலமாக நீங்கி அயர்வறு மமரர் களுடையஸமூஹங்களிலே சென்று புகுவதென்றோ?' என்று அநுபவித்த ப்பகவத்குணங்களுக்கு உசாத்துணை தேடுகிறார்.

[களிப்புமென்று தொடங்கி] - விஷயலாபங்களால் வரும் களிப்பையும் விஷயஸங்கத்தையும், அற்று - ஜந்மமும் ஜந்மப்ரயுக்தமான துரிதங்களுமெல்லாம் அற்று, ப்பகவதநுபவத்துக்குப் பாங்கான தேஹத்தை யுடையோமாய். [துளிக்கின்றவானிந்நிலமென்று மேலுக்கு] - வர்ஷிக்கிற ஆகாசத்தையும் வர்ஷத்தாலே ஜீவித்துக்கிடக்கும் இந்த பூமியையும் தானே திவ்யாயுததரனாய்க்கொண்டு ரக்ஷித் தருளுகிற ஆச்சர்யபூதனான எம்பெருமான்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில். இப்படி களித்து இன்னமும் ஹேயவிஷயங்களிலும் களிக்கஇராதே இதுவே யாத்ரையான நித்யஸூரிகள் திரளிலே புக்கு அவர்களோடே களிக்கப்பெறுவது எப்போது? என்கிறார்.

[களிப்புமென்று தொடங்கி] - அல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷ துஷ்டமான விஷய லாபத்தால் வந்த களிப்பும்; அவை கிட்டாதொழிந்தால் 'இவைகிட்டாதொழியப்பெற்றோமே!' என்றுஇராதே பண்ணும் சாபலமும், இரண்டுக்கும் அடியான ஜந்மம், ஜந்மப்ரயுக்தமான வ்யாதி, ஒன்றால் பரிஹரிக்கவொண்ணாதே அவர்ஜநீயமாய்வரும் மூப்பு, இவற்றோடேயாகிலும் ஜீவிக்கநினைத்தால் வரும் நிரந்வயவிநாசம் - ஆக ஷட்ப்பாவவிகாராதிகள் அற்று. [ஒளிக்கொண்ட]-சுத்தஸத்த்வமயமாகையாலே ப்ரகாசகமான சரீரத்தை யுடையோமாய். [உடன்கூடுவதென்றுகொலோ] - 'நான், எனக்கு' என்று அகன்று நிற்கவேண்டாதே அத்திரளிலே ஒருநீராகக்கூடுவதுஎன்றோ? 'வைஷ்ணவஸஹவாஸம்இனிது' என்றிருக்கச் செய்தேயும் அஹங்காரத்தாலே செய்யப்போகாதொழிகிறதிறே. [துளிக்கின்ற இத்யாதி] - வர்ஷிக்கிற ஆகாசத்தை யும், அத்தாலே ஜீவிக்கிற பூமியையும், ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே கையுந் திருவாயுதங்களுமாய் ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கிற ஆச்சர்யசக்தியுக்தனான ஈச்வரன். பரமபதத்தில் ஆபரணமாய்க் காட்சிதரும், இங்குஆயுதமாயிறே திவ்யாயுதங்களிருப்பது. [அடியார்கள் குழாங்களையே] - இவன்தன்னையே யன்றிக்கே இவனுடைய ரக்ஷகத்வத்திலே தோற்றிருக்கும் ததீயர்திரள்களை. [குழாங்களை] - திரளாக வேணும், அது தான் அநேகமாகவேணும். இவ்விஷயத்துக்கு உசாத்துணையாம்போது அஸங்க்யாதராக வேணுமென்றிருக்கிறார்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—'களித்தேனே' என்ற, இரியட்டும் ஸம்ஸாரிகளோடேயிருக்கை யன்றியே, இவ்வநுபவத்துக்கு தேசிகரான நித்யஸூரிகள்திரளிலே போய்ப் புகுவது எப்போதோ? என்கிறார்.

[களிப்பும்] இதரவிஷயாநுபவத்தாலே வரும் களிப்பும். [கவர்வும்] அவைபெறாத போது ஆசைப்பட்டுவரும் க்லேசமும். [அற்று] போய். இவையிரண்டுக்கும் அடியான ஜந்மம், அதுபுக்கவிடத்தே புகக்கடவதான வ்யாதி, அநந்தரம் வரும் ஜரை, 'இத்தோடே

யாகிலும் இருக்தாலாகாதோ?' என்று நினைத்திருக்கச்செய்தே வரும் நிரங்வயவிநாசம் - இவை யடைய அற்று. [ஒளிக்கொண்டசோதியமாய்] ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசின இந்த சரீரம் போலன்றியே, சுத்தஸத்வமயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான சரீரத்தையுடையோமாய். [உடன்கூடுவதுஎன்றுகொலோ] - 'நான், எனக்கு' என்று அகலவேண்டாத இவ்வுடம்புடையார் திரளிலே போய்ப்புக்கு நெருக்கப்பெறுவதுஎன்றோ; [துளிக்கின்ற இத்யாதி] வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான ஆகாசம், அத்தாலே விளையக்கடவதான இந்தப்பூமி, இவற்றைக் கடற்கரைவெளியிலே நோக்கினாப்போலே, இவ்வாயுதங்களைத் தரித்து நோக்குகிற ஆச்சர்ய பூதன். [சுடராழிசங்கேந்தி யளிக்கின்ற மாயப்பிரான்] பரமபதத்தில் ஆபரணமாய்க் காட்சி தரும், இங்கு ஆயுதமாயிறே இருப்பது. இப்படி ரக்ஷிக்கிறவனுடைய அந்த ரக்ஷணத்திலே தோற்றிருப்பாராய், அவன் தன்னோடொக்க ப்ராப்யருமாய், ப்பகவத்குணங்களுக்கு தேசிகரா யிருப்பாருமாய், *போதயந்த:பரஸ்பரத்துக்குத் துணையாயிருக்கிறவர்களுடைய குழாங்களை. கலியர் 'கலவரிசிச்சோறுண்ண' என்னுமாபோலே அத்திரள்களிலே போய்ப்புகப்பெறுவது எப்போதோ? என்கிறார்.

குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வியமுனிந்தவனை*
குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த*
குழாங்கொளாயிரத்துள் இவைபத்துமுடன்பாடி*
குழாங்களாய் அடியீருடன்கூடிநின்றாடுமினே. **(11)**

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை, ப்பகவதேகபோகராயிருப்பார் எல்லாரும், என்னைப் போலே தனிமைப்படாதே, கூடி ப்புஜியுங்கோ ளென்கிறார்.

[குழாங்கொள் பேரரக்கன் குலம்விய முனிந்தவனை] - அஸங்க்யேயமான ஸேநாஸமூஹங்களை யுடையனாய் அதிபலவானான ராவணன்குலம்முடியும்படி சீறினவனை. [குழாங்கொளென்று தொடங்கி] - தம்மை யநுபவிக்க வந்த வைஷ்ணவஸமூஹங்களோடு கூடின திருநகரியையுடைய ஆழ்வார் உள்ளபடியை அநுஸந்தித்துச் சொன்ன. [குழாங்கொளென்று தொடங்கி] - ஒரோதிருவாய் மொழியாய்க்கொண்டு குழாமான ஆயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழியைக் கருத்தோடே கூடப் பாடி.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை ப்பகவதேகபோகராயிருப்பாரெல்லாரும் என்னைப் போலே தனிப்படாதே கூடியநுபவியுங்கோ ளென்கிறார்.

[குழாங்கொள்இத்யாதி] - பரஹிம்ஸைக்கு ஸஹகாரிகளான பந்துவர்க்கத்தை யுடையனாய், தான் பெருமிடுக்கனான ராவணனை நிஸ்ஸந்தாநமாம்படி சீறினவனை. "கரிஷ்யே மைதிலீஹேதோ ரபிசாசமராக்ஷஸம்" என்றிறே சீற்றம். [குழாங்கொள் தென்குருகூர்] - 'வாயுந்திரையுகளில் அவஸாதத்தே பிழைத்தவர்' என்று இவரை யநுபவிக்கைக்கு "ப்ருந்தப்ருந்தைரயோத்யாயாம்" என்கிறபடியே வைஷ்ணவ ஸமூஹங்களை யுடையதாயிற்று திருநகரி. [தெரிந்துரைத்த] - உள்ளபடி யநுஸந்தித்துச் சொன்ன. [குழாங்கொளாயிரம்] - திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநத்தைக் கூடுபூரித்தாராயிற்று. பத்துப் பத்தான ஆயிரம்; "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்னக்கடவதிறே. [உடன்பாடி] - கருத்தோடே பாடி. [குழாங்களாய்] - "பருகிக்களித்தேனே" என்று, "உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று நான்பட்டது படாதே முதலிலே திரளோடே யநுபவிக்கப் பாருங்கோள். [அடியீர்இத்யாதி] - அநுகூலராயிருப்பார் அஹங்காராதிகளாலே பிரிய வர்த்தியாதே, ஏககண்டராய் அநுபவிக்கப் பாருங்கோள். அர்த்தகாமாதி களைப் பற்றி ஸ்வரூபத்தை இழவாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறார்.

சுடு.—நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை, ப்பகவதேகபோகராயிருப்பார் என்னைப் போலே தனிப்படாதே திரளாக அநுபவியுங்கோ ளென்கிறார்.

[குழாங்கொள் இத்யாதி] புத்ரபௌத்ராதிகளும் பந்துக்களுமான இவர்களாலே குழாங்கொண்டு, வரபலபுஜபலத்தாலே தழைத்து வேரூன்றின ராக்ஷஸ்ஸினுடைய ஜாதியாகக் கிழங்கெடுத்த சக்ரவர்த்திதிருமகனை *கரிஷ்யே மைதிலீஹேதோ ரபிசாச மராக்ஷஸம்* என்கிற படியே. [குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்] ஜநஸ்தாநம் அடியறுப்புண்டபின்பு தண்டகாரண்யங் குடியேறினப்போலே, 'வாயுந்திரையுகளுக்குத் தப்பின ஆழ்வாரைக் காணவேணும்' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடையத் திரண்டதாயிற்று; நல்லார்நவில் குருகூரிறே. ஸத்துக்களிருந்த விருந்த இடங்களிலே வாய்புலற்றும்படியான தேசமாகில், அத்தேசத்திலுள்ளார் திரளச் சொல்லவேண்டாவிறே. [தெரிந்துரைத்த] உள்ளபடி அநுஸந்தித்துச் சொன்ன. இவைபத்தும்; திரண்டவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணுமே. [குழாங் கொளாயிரம்] "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கிறபடியே. பத்துப்பாட்டு ஒரு திருவாய் மொழியாய், பத்துத்திருவாய்மொழி ஒருபத்தாய் இப்படி பத்துப்பத்தான ஆயிரம். திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநம் வேணுமே. [இவைபத்தும் உடன்பாடி] ஸாபிப்ராயமாக அப்யஸித்து. [குழாங்களாய்] என்னைப்போலே "பருகிக்களித்தேனே" என்று, குழாங்தேட இராதே, முற்படவே திரளாக இழியப் பாருங்கோள். [அடியீருடன் கூடிநின்றாடுமினே] அவன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராயிருக்கிற நீங்கள் நால்வரிருவர் இங்கிருக்கும் நாலுநாளும் த்யாஜ்யமான அர்த்தகாமங்களைப்பற்றி 'சீறு, பாறு' என்னாதே, நம் பெரிய குழாத்திலே போய்ப்புகுமளவும் ஒருமிடறாய் அநுபவிக்கப் பாருங்கோள்.

முதற்பாட்டில் திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடினார்; இரண்டாம்பாட்டில் அத்தையும் இசைவித்த ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடினார்; மூன்றாம்பாட்டில் தன் நெஞ்சிற்பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்; நாலாம்பாட்டில் அதுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணி அதுதனக்கு அநுசயித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் எனக்கு ப்ரதம ஸுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன்திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோ வென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் இன்றோ கிட்டிற்று? தேவர் எனக்கு விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினவன்றே பெற்றேனே யல்லேனோ? என்றார்; ஏழாம்பாட்டில் அவனுடைய போக்யதையை அநுஸந்தித்து, உன்னைப்பிரியல் தரியே னென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் இப்படி நிரதிசய போக்யனானவனை எளியதொரு விரகாலே லபிக்கப்பெற்றே னென்றாராதல்; அன்றியே, அநேககாலங் கூடிப் பண்ணி லபிக்கக்கடவ தப:ப்பலத்தை அவனைப்பின்சென்று எளிதாக லபித்தே னென்னுதல்; ஒன்பதாம்பாட்டில் என்னுடைய ஸகலக்லேசங்களும் போம்படி அநுபவித்துக் களித்தே னென்றார்; பத்தாம் பாட்டில் இப்படி இவனை யநுபவித்துக் களிப்பார் திரளிலே போய் புகப்பெறுவது எப்போதோ? என்றார்; நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை ஸாபிப்ராயமாக அப்யஸித்து நாலு நாளும் நால்வரிருவருள்ளார் கூடியிருந்து அநுபவிக்கப் பாருங்கோ ளென்றார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காந்திருவாய்மொழி—ஆடியாடி :ப்ரவேசம்.

ஒ.—நாலாந்திருவாய்மொழியில், "அடியார்கள்குழாங்களை யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ" என்று மநோரதித்தபடி அக்ஷணத்திலே கைவாராமையாலே கீழ்ப்பிறந்த ப்ரீதியையும் மாறி மிகவும் அவஸந்நரான ஆழ்வார், ஸ்வகியரானவர்கள் தம்முடைய தசையை எம்பெருமானுக்கு விஜ்ஞாபிக்கிற படியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார்.

எம்பெருமானோடே புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி க்ஷணமாத்ரவிச்லேஷத்தாலே அறத் தளர்ந்து, ஆர்த்தியாலே கிடந்தஇடத்திற் கிடவாதே, மோஹமும் உணர்ச்சியுமாய் மாறிமாறிச்சென்று கண்டார்க்கெல்லாம் தயநீயையான தசையைப் ப்ராப்தையாய், ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண வந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளி ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணம்பண்ணும் நீர்மைகளை அநுஸந்தித்து, தனக்கு உதவாமையாலே மிகவும் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடைய வ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்தித்து, இவளுடைய திருத்தாயார் அத்தை எம்பெருமானுக்கு அறிவித்து, 'ஆச்ரிதர்க்கு உண்டான விரோதிகளையெல்லாம் போக்கி அவர்களை ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவரான நீர் இவள் முடிவதுக்குமுன்னே வந்து இவளை விஷயீகரிக்க வேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

இ.—நாலாந்திருவாய்மொழியில், "அடியார்கள்குழாங்களை யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ" என்று மநோரதித்தபடி அப்போதே லபிக்கப்பெறாமையாலே கீழ்ப் பிறந்த ப்ரீதியும் மாறி மிகவும் அவஸந்நரானவர், ஸ்வகீயரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தம்முடையதசையை எம்பெருமானுக்கு அறிவிக்கிற படியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார்.

எம்பெருமானோடே புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி, விச்லேஷத்தாலே தளர்ந்து ஆர்த்தியாலே கிடந்தஇடத்திற்கிடவாதே மோஹமும் உணர்ச்சியும் மாறிமாறிச் சென்று கண்டார்க்கு தயநீயமான தசையை ப்ராப்தையாய் நோவுபடுகிற இவளைக் கண்ட திருத்தாயார், அவன்திருமுன்பே போகட்டு ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வந்து அவதரித்து ஆர்ஜித்த நீர்மையெல்லாம் இவளுடைய அவஸாதத்தைப் போக்காமையாலே இழக்கப் புகாநின்றீரென்று கூப்பிடுகிறாள். அஞ்சிறையமடநாரையிலும் வாயுந்திரையுகளிலுங் காட்டில் இதில் ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும்; காசையிழந்தவனுக்கும், பொன்னையிழந்தவனுக்கும், மாணிக்கத்தை யிழந்தவனுக்கும் இழவு ஒத்திராதிறே; இங்கு தம்தசை தாம் பேசமாட்டார். இவர் ததீயரையநுபவிக்கவாகில் ஆசைப்பட்டது, அவர்களைச்சொல்லாதே "உம்மைக்காணுமாசையுள் நைகின்றாள்" என்று அவனைச்சொல்லுவானென்? என்னில்; - முன்பு ப்பகவத்விஷயத்தில் அநுபூதாம்சமும் அஸத்ஸமமாம்படி அடிமண்டியோடே கலங்கி, அடிதொடங்கி ஸம்ச்லேஷிக்க வேண்டும்படி யிருக்கை; "கதாங்வஹம் ஸமேஷ்யாமி", "குஹேநஸஹிதோ ராம:". இன்னமும், இத்திருத்தாயார் எத்தனையேனும் அவஸாத முண்டானாலும் அவனுக்கு அறிவிக்கு மத்தனை யொழியத் தாந்தாமே பரிஹரித்துக் கொள்ளும் குடியல்லாமையாலே அவன்முன்னே போகட்டுக்கூப்பிடுகிறாள்.

ஈடு.—ஏழில் திருவாய்மொழியிலே "பருகிக்களித்தேனே" என்று ஹ்ருஷ்டராய், 'அது தன்னை பாகவதர்களோடே உசாவித் தரிக்கவேணும்' என்று பாரித்து, அதுக்கு இவ்விபூதியில் ஆளில்லாமையாலே, நித்யவிபூதியிலே நித்யஸூரிகள்திரளிலே போய்ப்புக்கு *போதயந்த: பரஸ்பரம்பண்ணி அநுபவிக்கக்கோலி நினைத்தபோதே அத்திரளிலே போய்ப்புக்கு அநுபவிக்கப்பெறாமையாலே மிகவும் அவஸந்நராய், தம்முடைய தசையை ஸ்வகீயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எம்பெருமானுக்கு அறிவிக்கிறபடியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். அஞ்சிறைய மடநாரையில் தூதுவிட க்ஷமரானார்; வாயுந்திரையுகளில் கண்ணுற்கண்ட பதார்த்தங்களுடைய பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு அவற்றுக்குமாக நோவுபட க்ஷமரானார்; அவ்வளவன்றிக்கே ஆற்றாமை கரைபுரண்டு, தாமான தன்மையழிந்து ஒரு பிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், அது தன்னிலும் தன்தசை தான் வாய்விட்டுப் பேசமாட்டாதே பார்ச்வஸ்த்தர் அறிவிக்கவேண்டும்படியாய். ஸ்த்திதி கமந சயநாதிகளில் ஒரு நியதியின்றியிலே அரதியாய் நோவுபட, இப்பெண்பிள்ளை தசையை அநுஸந்தித்த திருத்தாயார், 'ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ஆர்த்தரானாரார்த்தியெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கடவ ஸ்வபாவரான நீர் உம்மை ஆசைப்பட்ட இவள் நோவுபடப்பார்த்திருப்பதே!' என்று எல்லா வளவிலும் அவனையிட்டுப் பரிஹரித்துக்கொள்ளுங் குடியாகையாலே அவன்திருவடிகளிலே போகட்டு, 'இவளிடையாட்டத்தில் நீர் செய்ய நினைத்திருக்கிறதென்?' என்று கேட்கிற பாசுரத்தாலே தம்முடைய தசையை அருளிச்செய்கிறார். காசையிழந்தவனுக்கும், பொன்னை யிழந்தவனுக்கும்; ரத்நத்தையிழந்தவனுக்கும் ஒத்திராதிறே க்லேசம், அவதாரத்திலே பெரு நிலங்கடந்த நல்லடிப்போதை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமை

- அஞ்சிறைய மடநாரையில்; "நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற" என்று அர்ச்சாவதாரத்திலே அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமை - வாயுந்திரையுகளில்; இதில் - அவன்தனக்கும் ப்ராண பூதரான நித்யஸூரிகளை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமையாகையாலே அவற்றிலும் இதுக்கு ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும்; நித்யஸூரிகள்திரளிலே போய்ப் புக்கு அநுபவிக்கப் பெறாமையாலே நோவுபடுகிறதாகில், பின்னை அவர்களைச் சொல்லிக்கூப்பிடாதே அவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடுவானென்? என்னில், - எங்கேனும் ஒரு காட்டிலே ரத்நங்கள் பறியுண்டாலும், நாட்டிலே ராஜாவின் வாசலிலே அவன்பேர் சொல்லியிறே கூப்பிடுவது ; அவர்களோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கும் கடவன் அவனாகையாலே அவனைச் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறது. பகவத் விச்லேஷத்திலே உட்புக நின்றாலிறே பாகவதவிச்லேஷந்தான் தெரிவது; *கதா ந்வஹம் ஸமேஷ்யாமி பரதேந மஹாத்மநா, சத்ருக்க்நேந ச வீரேண த்வயா ச ரகுநந்தந*—ஸ்ரீபரதாழ்வானோடும் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானோடு கூடப்பெறாத கிழிக்குறையாலே, கூட நிற்கிற இளையபெருமாளோடும் கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்றில்லையிறே பெருமாளுக்கு; *குஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா*—கூடப்போன இளையபெருமாளோடும் பிராட்டியாரோடும் கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்று ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடு கூடின பின்பிறே; இப்படியிறே அவன்தனக்கும் அந்வயவ்யதிரேகங்கள் இருக்கும்படி; ததீய ஸம்ச்லேஷத்தை ஆசைப்பட்டுப் பெறாமையாலே வந்த இழவு, பெற்ற பகவத்ஸம்ச்லேஷம் இழந்து அடியே பிடித்துப் ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்படியாய் வந்து விழுந்தது. வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்திதீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்த ஸம்ச்லேஷம் முற்றுவதற்கு முன்னே வந்த பிரிவாகையாலும் ஆற்றவொண்ணாதிறே.

ஆடியாடி யகங்கரைந்து* இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி* எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்காவென்று*
வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், 'நரஸிம்ஹமாய் வந்து ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ஆபத்துக்கு உதவினவன் எனக்கு உதவுகிறிலன்' என்று பெண்பிள்ளை அவஸந்நையாகா நின்று ளென்று சொல்லித் திருத்தாயார் சோகிக்கிறாள்.

[ஆடியாடி] - வ்யஸநாதிசயத்தாலே மென்மேலெனப் பண்ணுகிற சேஷ்டிதங்கள் மநோஹாரிகளாயிருக்கிறபடி. துடிப்பின்மிகுதியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்; "ந்ருத்யந்திமிவ மாதரம்" இதிவத். [அகங்கரைந்து] - வ்யஸநாதிசயத்தாலே மிகவும் சிதிலாந்த:கரணையாய். [இசைபாடிப்பாடி] - ஆற்றாமை சொல்லுகிற சொல் பாட்டாயிருக்கிறபடி. [மல்கி] - மிக்கு. [எங்கும் நாடிநாடி] - 'இவ்வவஸாதத்தில் ஸர்வதா வாராதொழியான்' என்று எங்கும் பலகாலுந் தேடி. அநந்தரம் அவனைக்காணாமையாலே மிகவும் வாடாநின்றாள். [இவ்வாணுதலே] - அழகிய நுதலையுடைய இவள். 'இவ்வழகு அழியவும் பேசாதிருப்பதே!' என்று இன்னாதாகிறா ளென்று கருத்து."

இ.—முதற்பாட்டில், 'ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ஆபத்துக்குஉதவினவன் எனக்கு உதவுகிறிலன்' என்று இவள் அவஸந்நையாகாநின்றா ளென்கிறாள்.

[ஆடியாடி] - ஸ்த்திதி கமந சயநாதிகள் மாறிமாறிவருகிற வ்யஸநாதிசயத்தையிறே ஆடிற்றாகச் சொல்லுகிறது. வடிவழகாலே தாய்மார்கண்ணுக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கையாலே வல்லாராடினாப் போலே யிருக்கிறது. "ந்ருத்யந்திமிவ மாதரம்" என்னக்கடவதிறே. வீப்ஸையாலே - 'ப்ரதம வ்யாபாரத்தோடே முடிந்ததோ' என்னும்படி யிருக்க, அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே பின்னையும்அநுவர்த்திக்கை. விலக்ஷணவிஷயத்தைப் பிரிந்தால் முடிகையும் அரிது, ஜீவிக்கையும் அரிது. வைலக்ஷண்யம் ஜீவிக்கவொட்டாது, நசை முடியவொட்டாது. "ஸ காமமநவாப்யைவ ராமபாதாவுபஸ்ப்ருசந், நந்திக்ராமேZக

ரோத்ராஜ்யம் ராமாகமநகாங்க்ஷயா.'' இறே. முந்துற 'ஆடி' என்றால், இரண்டா மாடிக்குச் சென்ற காலத்தினளவைப் பரிச்சேதித்துத் தருவது :தாளமாயிற்று. ஒருதாளம் அதிலே யேறியிருக்கும். [அகங்கரைந்து] - இவள்வ்யாபாரங் கண்ணுக்கிலக்கானாப்போலே, அகவாயும் இவள்நெஞ்சுக்கு இலக்காயிருக்கிறபடி. இவள்வ்யாபாரம் அடியற்றிருக்கையாலே மநஸ்தத்த்வம் நீராயுருகிப்போயிற்று என்கிறாள். [இசைபாடிப்பாடி] - ''மதுரா மதுராலாபா'' என்றும், ''பண்ணை வென்றவின்சொன்மங்கை'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஆற்றாமையாலே கூப்பிடுகிற இது பாடினாற்போலே யிருக்கிறபடி. வீப்ஸை, யும் . ''ஆடியாடி'' என்றாப்போலே. [கண்ணீர்மல்கி] - உருகின மநஸ்தத்த்வம் இசையாய் ப்ரவஹித்து மிக்கது கண்ணநீராய் ப்ரவஹிக்கிறபடி. [மல்கி] - மிக்கு. ''கிமர்த்தந் தவ நேத்ராப்யாம்''. [எங்கும் நாடிநாடி] - 'இவ்வவஸாதத்தில் ஸர்வதா வாராதிரான்' என்று வரவுக்கு ஸம்பாவனையில்லாதவிடமெல் லாம் பலகாலுந் தேடி. ''ஸா திர்யக்'' இத்யாதி. வரவுக்கு ஸம்பாவனையில்லாத இடத்தே தேடுவானென்? என்னில் - [நரசிங்கா] - வரவுக்கு ஸம்பாவனையில்லாத இடத்திலே தோற்றினவனாகையாலே. பத்துடை யடியவர்க்குப் பின்பு அவதாரங்களுக்கவ்வருகு போகமாட்டார்; ஆனுமாய், ''மத்தஸ் ஸ்ர் வமஹம் ஸர்வம்'' என்னும் தெளிவும் வேணுமோ உதவும்போது? முன்பு தனக்கு உதவினவன் இப்போது உதவுகிறிலனாகச் சொல்லுகிறாள். [நரசிங்காவென்று வாடும்] - அப்போதே உதவாமையாலே, ஆச்ரயமிழந்த தளிர்போலே வாடாநின்றாள். [வாடிவாடும்] - அதுதான் 'தளிரும் முறியும்' என்னும்படி வாடாநின்றாள். விச்வாஸங் குலையாமையாலே முடியப்பெறுகிறிலள். [இவ்வாணுதலே] - ஒளியையுடைய நுதலையுடைய இவள். நுதல் - நெற்றி. 'இவ்வ்யக்தியை யிழந்தால் ஸமாதாநம் பண்ணலாம்' என்று இருக்கிறீரே. இவ்வழகுக்கு இலக்கானார் வாடுமத்தை இவள்வாடுவதே; [வாணுதலே] - 'அம்புபட்டு முடிந்தார் முகம்போலன்றிறே நீரிலேமுடிந்தார்முகம். 'இவ்வழகு அழியவும் பேசாதிருப்பதே!' என்று இன்னாதாகிறாளென்று கருத்து.

ஈடு.—முதற்பாட்டில், ஆபத்தே செப்பேடாக ஆச்ரிதன்ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே வந்து உதவும் ஸ்வபாவனானவனைச் சொல்லிக் கூப்பிடாநின்றா ளென்கிறாள்.

[ஆடியாடி] ஸ்த்ரீ இ கமந சயநாதிகளில் ஒருநியதியின்றிக்கே அரதியாலே படுகிறபாடு தான், திருத்தாயார்க்கு ஆகர்ஷகமாயிராநின்றதாயிற்று; ஸ்ரீகௌஸல்யையார் பெருமானைப் பிரிந்து துடிக்கிற துடிப்பை *ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம்* என்றானிறே; வடிவழகியார் வ்யாபாரங் களெல்லாம் இனிதாயிருக்குமிறே, பிரிந்து அழகு அழிந்திருக்கிற ஸமயத்திலேயிறே *சுபாம்* என்றது. [ஆடி] முதல் 'ஆடி' என்றதுக்கு அவ்வருக்கே ஒருநிலையிறே - இரண்டாம்ஆடி. முதன்லே ஸஞ்சாரம் அரிதாம்படியிருக்கச்செய்தே, ஆற்றாமை ப்ரேரிக்க ஸஞ்சரியாநிற்கும்; குணவிஷயமாகையாலே முடிந்துபிழைக்கவு மொட்டாதே. *ராமாகமந காங்க்ஷயா*—'இன் னமொருகால் அவர்முகத்திலே-விழிக்கலாமாகில் அருமந்தப்ராணனைப் பாழேபோக்குகிறதென்?' என்று ராஜ்யத்தையும் தொட்டுக்கொண்டு கிடந்தானிறே- முதல் 'ஆடி' என்கிறதிற் காட்டில், இருகால்மட்டு 'ஆடி' என்றதில் - அவஸாதத்தின்மிகுதி, தாளங்கொண்டறியுமித்தனை. [அகம் கரைந்து] ஸஞ்சாரம் செல்லாநிற்கச்செய்தே ஸஞ்சாரம் அடியற்றிருக்கும். இவள்வ்யாபாரம் கண்ணுக்கு இலக்கானாப்போலே அகவாயும் இவள்நெஞ்சுக்கு இலக்காயிருக்கிறபடி. மநஸ்தத்த்வம் நீராயுருகிப்போயிற்று என்கிறாள். [இசை பாடிப்பாடி] *மந: பூர்வோ வாக்உத்தர:* என்கிற க்ரமநியமமில்லை. ஆற்றாமையாலே கூப்பிடுகிற கூப்பீடுதான் பாட்டாய்த் தலைக்கட்டுகிறவித்தனை; *பண்ணைவென்ற இன்சொன்மங்கையிறே இவள்தான்; *மதுரா மதுராலாபா* ஆற்றாமையாலே துடித்த துடிப்பு ஆடலானாப்போலே, ஆற்றாமையாலே கூப்பிட்ட கூப்பீடும் பாட்டாய் விழாநின்றது. முதல்கூப்பீடுபோலன்றிக்கே, இரண்டாங் கூப்பீடு தளர்ந்திருக்குமிறே. [கண்ணீர்மல்கி] உருகின மநஸ்தத்வம் இசையாய் ப்ரவஹித்து, மிக்கது கண்ணீராய் ப்ரவஹிக்கிறபடி; நெஞ்சொழியப் பாய்கிறதுகண்ணீரிறே. [மல்கி] மிக்கு. *கிமர்த்தம் தவ நேத்ராப்யாம் வாரி ஸ்ரவதி சோகஜம்* 'ஆநந்தாச்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களாலே சோகாச்ரு ப்ரவஹிக்கிறது ஆர்குடி வேரற' என்றுபட்டர் அருளிச்செய்யும்படி; அன்றிக் கேபிள்ளான், 'ஆரைச்சேதநராகக்கொண்டு?' என்று பணிக்கும். *புண்டரீகபலாசாப்யாம் விப்ரகீர்ணமிவோதகம்*. பாவியேன், இவ்வரவு உடைய பெருமான்வரவாய்க் காணப்பெற்ற தில்லை. [எங்கும்நாடிநாடி] தன் ஆபத்தே செப்பேடாக, வர ஸம்ப்பாவனையில்லாத திக்கையும்

பார்க்கும். *ஸா திர்யகூர்த்த்வஞ்ச ததாப்யதஸ்தாத்*—மீனவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே வாராத் திருநாமம் செவிப்பட்டவாறே விலங்கப்பார்ப்பது மேலே பார்ப்பது கீழேபார்ப்பதானுள். கீழ் பார்த்ததுக்குக் கருத்தென்? என்னில்; 'பூமியைப் பிளந்துகொண்டு புறப்பட்டு ஒருவன் திருநாமஞ்சொல்ல ஸம்ப்பாவனையுண்டாகில், அல்லாத திக்குகளிலு முள்ளது' என்று பார்த்தாள்; அன்றிக்கே, மாஸோபவாஸிகள், 'சோறு' என்றவாறே அலமாக்குமாபோலே பார்த்தாளென்னுதல்; அங்ஙனன்றிக்கே, சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை எங்குமொக்கப் பார்த்தாளென்னுதல், *தமசிந்த்யபுத்திம் ததர்ச*—அவன்வடிவு காண்பதற்கு முன்னே அகவாயையாயிற்று பரிச்சேதித்தது: 'இந்நிலத்திலே புகுந்து இடங்கொண்டு நாமிருந்தவிடந் துருவி நிலைகுத்தவல்ல நெஞ்சையுடையவனன்றே' என்று. *பிங்காதிபதே ரமாத்யம்* 'இவன் ஸ்வதந்த்ரனல்லன், ராஜகார்யம் இவன்கையிலே யுண்டு என்று அறிந்தாள். *வாதாத்மஜம்* பெருமாளுக்கு ப்ராணஹேதுவான பிராட்டிக்கு ப்ராணங்களைக் கொடுக்கையாலே 'இவன் ஸர்வர்க்கும் ப்ராணஹேதுவான வாயுபுத்ரன்' என்று தோற்ற இருந்தான். *ஸூர்யமிவோதயஸ்த்தம்* லங்கையிலும் கிழக்குவெளுக்க அடியிட்டது. 'பெருமாளாகிற ஆதித்யோதயத்துக்கு அருணோதயம்' என்னலாம்படி யிருந்தான்; ஆகையிறே லங்கை நாலுமதிளுக்குநடுவு 'ஹரி ஹரி' என்றபடியே யிருக்கிறது. இப்படி வருகைக்கு ஸம்ப்பாவனையில்லாத திக்கிலுந் தேடுவானென்? என்னில்;—ஸம்ப்பாவனையில்லாத விடத்தேயும் வந்து தோற்றுமவனாகையாலே. *பத்துடையடியவர்க்குப் பின்பு அவதாரத்துக்கு அவ்வருகு இவர் போகமாட்டார். [எங்கும் நாடிநாடி] தன் கொய்சகமுட்படப் பாரா நின்றாள் என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென்னெக்கலியானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேசமாகையாலே. [நரசிங்காவென்று] ப்ரஹ்லாதனைப்போலே ஒருதப்பமில்லாதபடி யிருக்கையாலே வாடும். "*மந்தஸ் ஸர்வ மஹம் ஸர்வம்* என்னும் தெளிவுடையவனுக்குத் தோற்றினவன் கலங்கின அபலைக்குத்தோற்றானோ" என்னுமத்தாலே. தமப்பன் பகையானுலோ உதவலாவது, நீர் பகையானல் உதவலாகாதோ? ஜ்ஞாநநிஷ்டர்க்கோ உதவலாவது? பக்தி நிஷ்டர்க்கு உதவலாகாதோ? ஆண்களுக்கோ உதவலாவது? பெண்களுக்கு உதவலாகாதோ? சேராதவடிவு சேர்த்து உதவிலோ உதவலாவது? இருந்தபடியே உதவலாவார்க்கு உதவலாகாதோ? ஒரு அதிகாரிநியதி, ஒரு காலநியதி ஒரு அங்கநியதி என்கிற நிர்ப்பந்தம் வேணுமோ இவளுக்கு? இவளுடைய ரக்ஷணத்துக்கும் ஏதேனும் முகம்பண்ணவேணுமோ? [வாடிவாடும்] கொம்பையிழந்த தளிர்போலே வாடும். 'முதல்வாட்டம் - தளிர்' என்னும் படியிறே அநந்தரத்தில் வாட்டம். [வாடும்] தர்மிலோபம் பிறந்ததில்லை; 'வரும்' என்னும் ஆசையாலே முடியப்பெறுகிறிலள். [இவ்வாணுதலே] ஒளியுடன்கூடின நுதலையுடைய இவள். இவ்வழகுக்கு இலக்கானார் படுமத்தை இவள் படுவதே! இவள் முடிந்தால், உம்முடைய மேன்மையாலே 'இன்னம் இப்படியிருப்பதொரு வ்யக்தியை உண்டாக்கலாம்' என்றிருக்கிறீரோ? *த்தாதா யதாபூர்வமகல்பயத்* என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கலாமென்றிருக்கிறீரோ? *ஊனில்வாழுயிரில் கலவியாலுண்டான புகர் இன்னம் அழிந்ததில்லைகாணும். அம்புபட்டு முடிந்தாரையும் நீரிலே புக்கு முடிந்தாரையும் முகத்திலே தெரியுமிறே; குணாதிக விஷய விரஹத்தாலே வந்த இழவென்னுமிடம் முகத்திணெழிலே தெரியாநின்றதுகாணும்

வாணுதலிம்மடவரல்* உம்மைக்
காணுமாசையுள்நைகின்றாள்* விறல்
வாணனாயிரந்தோள்துணித்தீர்* உம்மைக்
காண நீரிரக்கமிலீரே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், பாணனுடைய பாஹுவநத்தைச் சேதித்து அநிருத்தாழ்வானுக்கு உதவின நீர் இவளுக்கு இத்தசையில் இரங்காதொழிவதே! என்கிறாள்.

[வாணுதலென்று தொடங்கி] - மிக்கஅழகை யுடையளாய் பொறுப்பின்றிக்கே யிருக்கிற இப் பெண்பிள்ளை 'பிரிந்தால் த்தரிப்பது அரிதாம்படி யிருக்கிற உம்மைக் காணவேணும்' என்னும் ஆசையிலே சிதிலையாகாநின்றாள். [விறல்] - வெற்றி. [உம்மைக்காண நீரிரக்கமிலீரே] உம்மை இவள் காணும்படி நீர் இரக்கமுடையீராகிறிலீர்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், வாணனுடைய தோள்களைத் துணித்து அநிருத்தாழ்வானுக்கு உதவின நீர் இவளுக்கு இரங்காதொழிவதே! என்கிறாள்.

[வாணுதல்] - இவள் அவயவசோபை, போகஹேதுவாகை யன்றிக்கே நைகைக்கு உறுப்பாவதே! பெற்றவளுக்கு ஆகர்ஷகமா யிருக்கிற இது உமக்கு அநாதரஹேதுவாவதே! ''இயம்ஸீதா'' - [இம்மடவரல்] - மடப்பம் வந்திருக்கை மடப்பத்தை யுடையவள். மடப்பத்தை வரவாறாக வுடையவள். ''துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யதநயாப்ரபு:, த்தாரயத்யாத்மநோதேஹம் நசோசேநாவஸீததி.'' பெண்மையாலே ம்ருது ஸ்வபாவை, பிரிவில் பாடாற்றமாட்டாதவள், முன்பு உம்மைப் பிரிந்த ம்ருதுஸ்வபாவைகளளவோ இவள்? [உம்மைஇத்யாதி] - பிரிந்தார்க்கு த்தரிக்கவொண்ணாத உம்மை. இவளை யறியாதொழிந்தால் உம்மை யறியாதொழிய வேணுமோ? உம்மை நீர் கண்ணாடிப்புறத்திலுங் கண்டறியீரே. [காணுமாசையுள்] - உம்மைக்கிட்டியணைக்கவோ ஆசைப்படுகிறது? ஒருகால் காணவன்றோ? [நைகின்றாள்] - வாடுகைதான் தேட்டமாம்படி யாயிற்று. ''ஸம்ஹார்ஹாம்து க்கஸந்தப்தாம் வ்யஸநாகா மகோவிதாம்.'' ப்ரபல ப்ரதிபந்தக முண்டானால் வரப்போமோ? என்னில்,-[விறல் இத்யாதி] வாணனுடைய பாஹுவநத்திலும் பரப்புண்டோ இவள் விரோதி? விறல் - வெற்றி. ஆணாகவும் பேராணாகவும் வேணுமோ? பெண்ணாய் ப்ரணயிநியானலாகாதோ? [உம்மைக்காண] - உம்மைக் கிட்டவோ? ஸதா தர்சநம் பண்ணவோ? ஒருகால் காணவன்றோ ஆசைப்பட்டது? [நீரிரக்கமிலீரே] - ''நைவ தம்சாந்'' என்கிறபடியே நீர் ஈடுபடுகை தவிர்ந்தால் ஸாமாந்யமான இரக்கமும் போகவேணுமோ? 'இவள் நைவும் தெளிவும் பேற்றுக்கடி' என்றிருக்கிறிலள், 'அவரிரக்கமே' என்றிருக்கிறாள்.

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு—நடுவே வாடுமித்தனையேயோ வேண்டுவது? விரோதி கிடக்கச் செய்தே யென்ன, பாணனுடைய பாஹுவநத்திலும் ப்ரபலமோ இவள் விரோதி? என்கிறாள்.

[வாணுதல்] இவ்வவயவசோபை ப்போகஹேதுவாகை யன்றிக்கே, நைகைக்கு உறுப்பாவதே! பெற்ற எனக்கு ஆகர்ஷணஹேதுவான இது, கைப்பிடித்த உமக்கு அநாதரஹேதுவாவதே. *இயம் ஸீதா மமஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ, ப்ரதீச்ச சைநாம் ப்பத்ரந்தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா*. [இம்மடவரல்] மடப்பம் வந்திருக்கையாவது - மென்மையையுடையளாகை. பிரிந்து கலக்கப்பொறாத ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவள். பிராட்டிதசையைக் கண்ட திருவடியைப்போலே யிருக்கிறதுகாணும், இப்பெண்பிள்ளைதசையைக் கண்ட திருத்தாயார்க்கு: *துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராம:* — இவளைப் பிரிந்து ஸமாதாநம் பண்ணியிருந்த பெருமாள் சாலஅரிதாகச் செய்தார். *ஹீநோ யதநயா ப்ரபு:* — இவளைப் பிரிந்து தேஹத்தைத் தரித்திருந்தா ரென்பது யாதொன்று, அது சாலஅரிதாகச் செய்தார். *ப்ரபு:* ஆனைகுதிரை யேறவும் காடாளவும் கற்றுரித்தனை; ப்ரணயதாரையில் புதியதுண்டிலர். மால்யவானில் பெருமாள் இருந்தபோது மேகதர்சநத்திலே பட்டபாட்டைக் கண்டு, 'வஸிஷ்டசிஷ்யன் ஒரு ஸ்த்ரீநிமித்தமாக இப்படிபடுவதே' என்று கர்ஹித்துச் சிரித்திருந்தான் விரக்தனாகையாலே; இப்போது 'இவளைப் பிரிந்து தேஹத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பதே!' என்கிறானாயிற்று விசேஷஜ்ஞனாகையாலே. *த்தாரயத்யாத்மநோதேஹம்* இது ஏதேனும் இரவலுடம்போ சுமந்துகொண்டிருக்கைக்கு. ப்போகாயதநமன்றோ? து:க்காயதநமோ இது? பிரிந்தால் 'க்ரமத்திலே கூடுகிறோம்' என்று த்தரித்திருக்கவல்லனல்லனே. [உம்மை] 'இவள்படியன்றோ உமக்கு உபதேசிக்கவேண்டுவது; உம்மை நீர் அறியாமையில்லையே; 'நம்மைப் பிரிந்தார் பிழையார்கள், என்று இருக்க வேண்டாவோ? [வாணுதலிம்மடவரலும்மை] *துல்யசீலவயோ

வ்ருத்தாம்* என்னும்படிகாணும் இருக்கிறது. [உம்மைக் காணு மாசையுள் நைகின்றாள்] விஷயாநுரூபமாயிறே ஆசையும் இருப்பது. [காணுமாசையுள்] உம்மோடே அணைய ஆசைப் பட்டாளோ? காட்சியிலேயும் அருமைப்படுத்துவீரோ? [நைகின்றாள்] இவளை த்தரிப்பிக்க வேண்டா; அடியிலிலேயிலே நிறுத்த அமையும். [உம்மைக்காணுமாசையுள் நைகின்றாள்] கடலிலே அழுந்தாநின்றாள். *ஆசையென்னுங் கடலிறே. வாடுகைதான் தேட்டமாம்படி யாயிற்று. [விறல்வாணன் ஆயிரந்தோள் துணித்தீர்] 'நையுமிதுவேயோ வேண்டுவது, ப்ரதிபக்ஷங் கிடக்க? என்றோ நீர் சொல்லுவது; பாணனுடைய பாஹுவநத்தில் பரப்புண்டோ இவளுடைய விரோதிவர்க்கம்? உஷாநிருத்த கடகரன்றோ நீர். போனுமாய் ஆனுமாகிலோ உதவலாவது; உம்மோடே கலந்த அபலைக்கு உதவலாகாதோ? [உம்மைக் காண] கருமுகைமாலை தேடுவார் சூடவிறே தேடுவது? சும்மாட்டைக்கொள்ள வல்லவிறே; இவ்வஸ்துவை ஆசைப்படுவார் படுவது காட்சிக்காகவாயிற்று. "அழைப்பன் திருவேங் கடத்தானைக் காண"; "காரார்திருமேனி காணுமளவும்"; இவர்தாமும், "கண்களாற்காண வருங்கொலென்று." உம்மை இவள் காண்கைக்கிடாக நீர் இரக்கத்தை யுடையீராகிறிலீர். [நீரிரக்கமிலீரே] *நைவ தம்சாங்* என்கிறபடியே நீர் நோவுபடுகை தவிர்ந்தால், ஸாமாந்யமான இரக்கமும் போகவேணுமோ?' இவள் நைவு பேற்றுக்கு உபாயமல்ல; அவனிரக்கம் பேற்றுக்கு ஸாதநம் என்று காணும் திருத்தாயார் இருக்கிறது. 'இவள்நைவு அவனிரக் கத்துக்குப் பரிகாரம், அவனிரக்கம் பேற்றுக்கு ஸாதநம்' என்றிருக்கிறாள். *தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்* என்று, தானே காட்டக்காணுமித்தனையிறே.

இரக்கமனத்தோடு எரியணை*
அரக்குமெழுகு மொக்குமிவள்*
இரக்கமெழீர் இதற்கென்செய்கேன்*
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள்திறத்து நீர் செய்த செயல்களை அநுஸந்தித்து உம்மை ஆசைப்பட்டு இவள் நோவுபடாநின்றாள், இதுக்கு நீர் இரங்குகிறிலீர்; நான் என்செய்வேன்? என்று செயலற்றுச் சொல்லுகிறாள்.

[இரக்கமென்று தொடங்கி] - அவஸந்நமான மநஸ்ஸையுடையளாய் எரியைக் கிட்டின அரக்கும் மெழுகும் போலே வ்யஸநத்தாலே கரையாநின்றாள்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், ஒருப்ரணயிநிக்கு உதவினபடியை நினைத்து உம்மை ஆசைப்பட்டு நோவு படாநின்றாள், நீர்இரங்குகிறிலீர்; நான் செய்வதென்? என்கிறாள்.

[இரக்கம்] - நெகிழ்ச்சிபாதல், ஈடுபாடாதல், ஈரிப்பாதல். ஆற்றாமையை யுடைத்தான மநஸ்ஸோடே. நீர் முகங்காட்ட நினையாவிட்டால் உம்மைப்போலே பிரிவில் வலியதொரு நெஞ்சைக் கொடுக்க மாட்டிற்றிலீரோ? [எரியணையரக்குமெழுகு மொக்குமிவள்] - எரியணை என்கையாலே - தீந்துமுடிதல் வலித்தல் செய்யாதொழிகை. [அரக்குமெழுகு மொக்குமிவள்] - த்ரவத்ரவ்யங்களெல்லாங் கூடினாலும் இவளாற்றாமைக்குப் போராதென்கை. [இவள்] - நீர் குறிபழிபாதிருக்க, சைதில்யாம்சம் இவளுக்கேயாவதே! [இரக்கமெழீர்] - இரக்கமுடையீராகிறிலீர். ப்ரணயித்வம் குடிபோனாலும், வழிபோக்கருக்கு உண்டான அம்சமும் போகவேணுமோ? இப்போது உதவாமையாலே 'இரக்கமுமிலீர்' என்றிருக்கிறாள். [இதற்கென் செய்கேன்] - இவளை உநகாதொழியப்பண்ணவோ? உம்மை இரங்கப்பண்ணவோ? [அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே] - உமக்கு இரக்கமின்றிக்கே யொழிந்தால், இவள் இரங்குவதொன்றைச் செய்துவைக்க வேணுமோ? 'ஒருப்ரணயிநிக்கு உதவினவன் நமக்கு உதவானோ?' என்று ஈடுபடாநின்றாள். புழுக்குறித்

தது எழுத்தாளுப்போலே ஒன்று வாய்ந்ததைக் கொண்டு, அங்யார்த்தமென்றிராதே நோவுபடுகிருள். அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கு - இவள் - இரக்கமனக்தோடு எரியணை யரக்கு மெழுகு மொக்கும், நீர் இரக்க மெழீர்; நான் இதற்கு என் செய்கேன்?

ஈடு.—மூன்ரும்பாட்டு—இன்று இச்செயல் செய்யக்கடவதாக நினைத்த நீர் அன்று உண்ணுது உறங்காது ஒலிகடலை யூடறுத்து அச்செயலை என்றிய செய்தீர்? என்கிருள்.

[இரக்கம்இத்யாதி] இரக்கம் நெஞ்சில் நெகிழ்ச்சியாதல், ஈடுபாடாதல் ஈரிப்பாதல். இரங்கின நெஞ்சையுடைய இவள், எரியையணைந்த அரக்கும் மெழுகும்போலே உருகாநின்ருள். அரக்கும் மெழுகும் என்கிற இரண்டையும் - நெஞ்சுக்கு ஒன்றும், இவள் தனக்கு ஒன்றுமாக்கி நிர்வஹிப்பர் பிள்ளைதிருநறையூரரையர். நெஞ்சும் இவள் தனக்குக் கையடைப்பாகையாலே இவள்தனக்கே இரண்டையும் ஆக்கி அருளிச்செய்வர் பட்டர்; *விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீர்யே* என்கிறபடியே, எல்லாம் இவள்தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும் படியிறே இவள்தன் நிலை; அக்நிக்குள்ளே புகில் கரிந்துபோம், கடக்கஇருக்கில் வலிக்கும், அக்நிஸகாசத்திலே உருகாநிற்குமிறே; முடிந்து பிழைக்கவும்பெருதே, த்தரித்திருக்கவும் பெருதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரே! இவள்தசைஇது. [இரக்கமெழீர்] - 'நீரும் இவளைப் போலே உருகவேணும் என்று வலைக்கிருேமோ? நொந்தார்பக்கல் பண்ணும் க்ருபையும் பண்ணுகிறிலீர். இரக்க மனத்தையுடையளாகாநின்ருள் இவள், நீர் இரக்க மெழுகிறிலீர்; நீர் இரங்காவிட்டால், உம்மைப்போலே யிருப்பதொரு நெஞ்சை இவளுக்குக் கொடுத்தலாகாதோ? [இதற்கென் செய்கேன்] உம்முடைய இரக்கமொழிய ஏதேனும் உபாயாந்தரஸாத்யமோ இப்பேறு என்செய்கேன்] உம்மை இரங்கப் பண்ணவோ? இவளை இரங்காமற் பண்ணவோ? [அரக்கனிலங்கைசெற்றீக்குகே] உமக்கு இரக்கமின்றியே யொழிந்தால், இவள் இரங்குவதொரு செயலைச் செய்துவைக்கவேணுமோ? 'ஒரு ப்ரணயிக்கு உதவினவன் நமக்கு உதவாளே' என்று ஈடுபடாகின்ருள். புழுக்குறித்தது எழுத்தாளுப்போலே ஒன்று வாய்த்ததைக்கொண்டு 'அது அங்யார்த்தம்' என்று இராதே நோவுபடாகின்ருள். அரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கு—இரக்க மனத்தோடு - இவள் - எரியணையரக்கு மெழுகுமொக்கும்; இரக்கமெழீர்; இதற்கென் செய்கேன் என்று அங்வயம்.

இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்* பின்னும்
வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாயென்னும்* உள்ளம்
மலங்கவெவ்வுயிர்க்கும்* கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழூம்நின்றிவளே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், ராமவ்ருத்தாந்தத்தை நான் சொல்லக்கேட்டுச் சிறிது த்தரித்தஇவள், பின்னையுந் தன்ஆற்ருமையாலே அலற்றுவது தொழுவதாகாநின்ரு ளென்கிருள்.

[வலங்கொளென்று தொடங்கி] - நினைத்தவிடத்திலே கொடுவரவல்ல பெரிய திருவடியை வாஹநமாக வுடையவனே! என்னுநின்ருள். [உள்ளம் மலங்கவென்று தொடங்கி] - வருகைக்கு ஒரு தட்டின்றிக்கே யிருக்க அவன் வாராமையாலே ஹ்ருதயம் கலங்கும்படி நெடுமூச்செறியும், கண்ணீர் மல்கும்படியாகத் தான் நோவுபட்டு வருந்தி விழித்துத் தன்னுடைய நோவு வாயாற்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்கருத்தைக் கைதொழுகையாலே ஆவிஷ்கரியாநின்ருள். இவளே யென்றது — தன்னைப் பிரிந்தார் இப்பாடு படும்படி விலக்ஷணை யென்று கருத்து.

இ.—நாலாம்பாட்டில், முன்புள்ளார்க்கு உதவினபடியைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு, அப்படிப்பட்டவன் தனக்கு உதவாமையாலே நோவுபடாநின்ரு ளென்கிருன்.

[இலங்கை செற்றவனே யென்னும்] - க்ஷேபித்துத் திருத்தாயார் 'இலங்கை செற்றீருக்கே' என்றாள்; அத்தைப்பொறாதே, ஒருத்திக்காக மார்விலே அம்பேற்ற மஹோபகாரகனே! என்னாநின்றாள். முன்னம் தனக்கு உதவினவன் இப்போது தனக்கு உதவாதொழிந்தாற்போலே கூப்பிடாநின்றாள். கடலடைக்க வேணுமோ? அம்பேற்க வேணுமோ? என்பக்கல் வரும்போது என்ன ப்ரதிபந்தக முண்டு? [பின்னும் இத்யாதி] - பலத்தையுடைய பெரியதிருவடியைக் கொடியாகவுடையவ னென்னுதல், அவனாலே வஹிக்கப் பட்டவனென்னுதல்; கொடியென்றபோது - தூரத்திலே கண்டபோதே ஆர்த்தி தீரும்படி வருகையும், விரோதிகளை அழியச்செய்துகொடு வருகையும்; வாஹநமானபோது - நினைத்தவிடத்தே கொடுவர வல்லனாகையும். [உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்] - ஆபத்து மிக்கவிடத்தே ஆனைக்கு உதவினாப்போலே வருகைக்குத் தட்டின்றியே யிருக்க, வாராமையாலே ஹ்ருதயங்கலங்கி நெடுமூச்செறியாநின்றாள்; "தஹந்தீமிவ". [கண்ணீர்மிக] - உள்ளம் நெடுமூச்சாய்க் கழிந்து கழியாதது கண்ணீராய்க் கழிகிறபடி. [கலங்கிக் கைதொழும்] - ப்ரணயிநி கைதொழுவது கலங்கியிறே. [நின்று] - கைதொழுகை மாறுதொழிகை. [இவள்] - தொழுவித்துக் கொள்ளக்கடவ இவளிறே தொழுகிறாள்.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—'அரக்கனிலங்கைசெற்றீர்' என்கிறவிது நியதஸ்வபாவமன்று காண், காதாசித்கங்காண்' என்றாள் திருத்தாயார்; அதுபொறுக்கமாட்டாமை, அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்,

[இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்] எனக்குப் பண்டேயுதவி உபகரித்தவனே! என்னா நின்றாள். முன்பு தனக்கு உதவினவன் இப்போது தனக்குஉதவாதொழிந்தாற்போலே கூப்பிடா நின்றாள். கடலடைத்தல், மலையெடுத்தல், அம்பேற்றல் செய்யவேணுமோ? என்பக்கல் வரும் போது என்ன ப்ரதிபந்தகமுண்டு? திருத்தாயார் இவள் விடுகைக்குச் சொன்னதுதானே அவளுக்குப் பற்றுகைக்கு உடலாய்விட்டது. [பின்னும் இத்யாதி] அதுக்குமேலே, விடாயர் இருந்தவிடத்தே சாய்கரகம்போலே உயரவைத்துக்கொண்டுவந்துகாட்டும் பரிகரமுடைய வனே யென்னாநின்றாள். மிடுக்கையுடைய புள்ளை த்த்வஜமாகவுடையவ னென்னுதல்; அன்றியே, புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவ னென்னுதல். கொண்டுவருகைக்குப் பரிகரமுண்டா யிருக்கச், செய்தேவரக்காணாமையாலே, மநஸ்தத்த்வம் வேர்பறியும்படி நெடுமூச்செறியா நிற்கும்; *தஹந்தீமிவ நிச்வாஸைர் வ்ருக்ஷாந் பல்லவதாரிண:* என்னுமாபோலே. [கண்ணீர்மிக] நெடு மூச்சாய்ப் புறப்பட்டு, புறப்படாதது கண்ணீராய்ப் புறப்படா நின்றது. [கலங்கிக்கை தொழும்] தெளிந்திருந்து தொழுமதில்லையிறே ப்ரணயிநி. [இவளே] அவன் தொழும்படியான வேண்டற்பாடுடைய தான் தொழாநின்றாள்.

> **இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇ* தன**
> **குவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்* வண்டு**
> **திவளுந் தண்ணந்துழாய்கொடீர்* என**
> **தவளவண்ணர் தகவுகளே. (5)**

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், இப்படி துர்தசாபந்நையான இவள்பக்கல் தயை பண்ணுகிறிலீர்; இங்ஙனேயோ உம்முடைய தயாவத்தை இருக்கும்படியென்று உபாலம்பிக்கிறாள்.

[இவள்இராப்பகல் வாய்வெரீஇ] - இப்படி அவஸந்நையான இவள் இரவும் பகலும் வாய்வெருவி. [தனகுவளையொண்கண்ணநீர் கொண்டாள்] - சோகத்துக்கு அநர்ஹமாய்க் குவளைப்பூப்போலே யிருக்கிற தன்னுடைய கண்கள் சோகஜமான அச்ருவாலே பூர்ணமாயிற்று. [வண்டென்று தொடங்கி] - இவளுக்கு நிரதிசயபோக்யமான திருத்துழாயைக் கொடுத்து ஆச்வஸிப்பிக்கிறிலீர். உம்முடைய பரது:க்காஸஹத்வம் இவள்பக்கலிலே கண்டோமிறே. திவளும் - படியும்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், இப்படி துர்தசாபந்நையான இவள்பக்கல் தயை பண்ணுகிறிலீர்; உம்முடைய தயாவத்தை இருந்தபடியென்? என்று உபாலம்பிக்கிறாள்.

[இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ] - ''அநித்ரஸ் ஸததம்ராம:'' என்கிறபடியே அத்தலையிலே யுண்டாக ப்ராப்தமானவையெல்லாம் இங்கேயாயிற்று. இரவொடு பகலொடு வாசியற இடைவிடாதே வாய்வெருவா நின்றாள். வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி. அவதாநம் பண்ணிச் சொல்லுகிறதொன்றுமில்லை, வாஸநையே உபாத்யாயராகச் சொல்லுகிற இத்தனை. [தனகுவளையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்] - ஆநந்தாச்ரு ப்ரவஹிக்கக்கடவகண் சோகாச்ரு ப்ரவஹியாநின்றது. தனக்கு அஸாதாரணமாய், குவளை போலேயாய், அவ்வளவன்றிக்கே விலக்ஷணமான கண்கள் நீராலே நிரம்பிற்று. நம்மைச்செய்யச்சொல்லுகிறதென்? என்ன, [வண்டு இத்யாதி] - விரஹத்துக்கு இளையாமையாலே செவ்விமாறாததாயிருக்கிற தோளின் மாலையைக் கொடுக்கிறிலீர். வண்டுகள கண்ணிலே என்ன கண்ணநீரைக் கண்டு கொடுத்தீர்? [திவளும்] - படிந்து ஒளிவிடாநிற்கை- இதஸ்ததஸ் ஸஞ்சரிக்கை யென்றுமாம். [தவளவண்ணர்] - சுத்தஸ்வபாவர். நினைவும் சொலவும் செயலும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கை. [என] - ''என்னென்பின - எங்கே போயிற்று!'' என்னும் பிள்ளான்; 'நாட்டிலே இப்படி ருஜுக்களுமாய்ப் பரது:க்காஸஹிஷ்ணுக்களுமாயிருப்பார் சிலர் தார்மிகர் நடையாட, அபலைகளுக்கு அழகிதாக ஜீவிக்கலாம் என்பர் பட்டர். [தகவுகளே] - தயநீயவிஷயங்கள் பலவாகையாலே தயையும் பலவாயிருக்கை.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—இவள் இப்படி க்லேசிக்கிற விடத்திலும் வரக்காணாமை யாலே, நிர்த்தய ரென்கிறாள்.

[இவள் இராப்பகல்வாய்வெரீஇ] *ஸீதேதி மதுராம் வாணீம் வ்யாஹரந்ப்ரதிபுத்யதே* என்று- வாய்வெருவுவான் அவன் கிடீர். *அநித்ரஸ் ஸததம் ராம:* நித்ரையோடே காலக்ஷேபம் பண்ண வேண்டும் செல்வுடையவர், ஸததம் அநித்ரராயிருப்பர். ''ஸுப்தோZபிச''-''ஸததமநித்ர:'' என்று வைத்து, ''ஸுப்தோZபிச'' என்கிறது - பராகர்த்தாநுஸந்தாநாபாவத்தைப் பற்ற. ''நரோத்தம:'' அபிமதவிச்லேஷத்தில் இங்ஙனே யிருக்கைபோலே - புருஷோத்தமத்வமாவது. [இராப்பகல்] - பொய்நின்ற ஞானந் தொடங்கி இவ்வளவும் வாய் வெருவின வித்தனை காணும். [வாய்வெரீஇ] வாய்வெருவி. அவதாநம்பண்ணிச் சொல்லுகிற தொன்றுமில்லை; வாஸநையே உபாத்யாயராகச் சொல்லுகிற வித்தனை. [தனகுவளையொண் கண்ண நீர் கொண்டாள்] [தன] ஆநந்தாச்ருப்ரவஹிக்ககடவகண், சோகாச்ரு ப்ரவஹியா நின்றது. இக்கண்ணுக்கு இலக்காணுர்கண்ணிலே காணக்கடவ கண்ணீரைத் தன்கண்ணிலே கொண்டாள். தன்னுடையவாய், குவளைப் பூப்போலே யிருக்கிற அழகிய கண்களிலே நீரைக்கொண்டாள். நம்மைச் செய்யச் சொல்லுகிற தென் ? என்ன, [வண்டு திவளும் தண்ணந் துழாய் கொடீர்] விரஹஜ்வரத்தாலே வாடின இவள்மார்வில்மாலையை வாங்கி, உம்முடைய மார்வில் செவ்வி மாறாத மாலையைக் கொடுக்கிறிலீர். அவ்வண்டுகளுக்கு என்ன கண்ணீரைக் கண்டு கொடுக்கிறீர் ? திவளுகை - படிகை, அசைகை, ஒளிவிடுகை ; இவை யித்தனையுஞ் சொல்லக் கடவது. [என] இவை என்னென்பின? [தவளவண்ணர் தகவுகளே] 'சுத்தஸ்வபாவரான உம்முடைய தகவுகள் எங்கே போயிற்றன?' என்று எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி. அன்றிக்கே பட்டர், 'உம்மைப்போலே நாலுசிஷ்டர்கள் அமையுமிறே அபலைகள்குடிகெட' என்றார்.

தகவுடையவனே யென்னும்* பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரானேன்னும்* என
தகவுயிர்க்கமுதே யென்னும்* உள்ள
முகவுருகி நின்றுள்ளுளே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், நான் எம்பெருமானை, குணஹாநி சொல்லிற்றுப் பொறுக்கமாட்டாமை, அவனுடைய தயாதிகுணங்களைப் பேசப்புக்கு, அந்த குணங்களிலே அழுந்தாநின்று ளென்கிறாள்.

[பின்னுமென்று தொடங்கி] - இப்படி சொல்ல வாராதொழியச்செய்தேயும் மிகவும் விரும்பும்; அவன் பண்டு தனக்குப்பண்ணின உபகாரங்களை ஸ்மரித்துப் பிரானென்னும். [எனதகவுயிரென்று தொடங்கி] - என் ஆத்மாவுக்கு நிரதிசய ப்போக்யனானவனே! என்னும்; அந்தஃகரணம் மிகவும் சிதிலமாம்படி தான் தளர்ந்து நின்று. [உள்ளுளே] - ஹ்ருதயத்திலே செல்லுகிற வ்யஸநம் வாசாமகோசரம்.

இ.—ஆறும்பாட்டில், நான் அவன்குணஹாநி சொல்ல, பொறுதே அவன்குணங்களைப் பேசப்புக்கு அதிலே அழுந்தாநின்றா ளென்கிறாள்.

[தகவுடையவனே யென்னும்] - தயாகுணத்துக்கு ஊற்றுவாயானவனே! என்னும். [பின்னும் மிகவிரும்பும்] - இப்படி சொல்லாநிற்க, வாராதொழியச் செய்தேயும் மிகவும் ஆதரியாநின்றாள். [பிரா னென்னும்] - தாயார் குணஹாநி சொல்ல இடமறும்படி இவ்வாபத்திலே உதவினாரைப்போலே பிரா னென்னாநின்றாள். முன்பு பண்ணின உபகாரத்தை நினைத்துச் சொல்லுகிறாளாகவுமாம். [எனது அகவுயிர்க்கமுதே யென்னும்] - அகவுயிர் - ஆத்மா. என்னுடைய ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு நிரதிசய ப்போக்யனானவனே யென்னும். ப்போகதசையிற் சொல்லுமவையெல்லாம் சொல்லாநின்றாள். [உள்ள முக வுருகி நின்று] - அகவாய் இருந்தபடி யென்? என்னில்;—மநஸ்ஸு நீராயுருகும்படி உருகி நின்றா ளிற்றுச் சொல்லுகிறது. [உள்ளுளே] - பரிச்சேதிக்கலாம் அளவு இது, மேல் வாசாமகோசரம். 'உள்ளுளே - உருகிநின்று' என்பாரு முண்டு.

௬.—ஆறும்பாட்டு—இவள்அவஸாதத்தைக் கண்ட திருத்தாயார் 'நிர்த்தயர்' என்றாள் ; இவள் அது பொறாதே, 'தகவுடையவனே' என்று அத்தை நிருபகமாகச் சொல்லா நின்றா ளென்கிறாள்.

[தகவுடையவனே யென்னும்] கெடுவாய், ஆகாரத்தில் தகவு மறுக்குமோ? நங்குற்றங்கா ணென்னாநின்றாள். 'தகவில்லை யென்றவள்வாயைப் புதைத்தாப்போலே வந்து தோற்றுவதே' என்று, அவன் வந்தால் பண்ணும் விருப்பத்தைப் பண்ணாநிற்கும். [பின்னும் மிக விரும்பும்] ப்பாவநாப்ரகர்ஷம் இருக்கிறபடி. [பிரானென்னும்] பெற்ற தாய்க்கு அவகாசம் வையாதே வந்து தோற்றுவதே! இது என்ன உபகாரந்தா னென்னும். [எனது அகவுயிர்க்கமுதே யென்னும்] என்னுடைய ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு ப்போக்யனானவனே! என்னும். நித்யவஸ்து அழியாமல் நோக்கும் அம்ருதமாயிற்று இது. ப்போகதசையிற் சொல்லுமவை யெல்லாம் சொல்லா நின்றாள். [உள்ள முகவுருகிநின்று] உள்ளென்பது - மேல்- அமூர்த்தமானது மூர்த்திபவித்து உருகி த்ரவீபூதமாய் மஹாப்போகாநின்றது. உள்ள முகவுருகி நின்று தகவுடையவனே யென்னும், பின்னும் மிகவிரும்பும், பிரானென்னும், எனதகவுயிர்க்கமுதே யென்னும்; இது, நாம பேச்சுக்கொண்டறிந்த அபசய; உளளொடுகிறது [உள்ளுளே] வாசாமகோசரம். 'உள்ளுளே - உருகிநின்று' என்பாரு முண்டு.

உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து* என
வள்ளலே கண்ணனே யென்னும்* பின்னும்
வெள்ளநீர்க்கிடந்தா யென்னும்* என
கள்விதான் பட்டவஞ்சனையே. (7)

ஓ.—ஏழாம்பாட்டில், இவள்அவஸாதத்தையும், அவன் தன்குணங்களாலே இவளை வஞ்சித்த படியையுஞ் சொல்லுகிறாள்.

[உள்ளு ளென்று தொடங்கி] - ப்பாவபந்தநத்தாலே வந்த நோவாகையாலே ஆத்மா உள்ளே மிக உலர்ந்து தனக்கு த்தாரகமாக அவனுடைய ஔதார்ய ப்பவ்யதைகளைச் சொல்லாநிற்கும். [பின்னு

மென்று தொடங்கி] - தன்னுடைய விடாயாலே பின்னையும் நீர்வெள்ளத்திலே கண்வளர்ந்தருளின படியைச் சொல்லாநிற்கும்; என்னுடைய அதிசதுரையான இவள் அவனைப் படுத்தும் பாட்டைத் தான் படுவதே!

இ.—ஏழாம்பாட்டில், இவள் அவஸாதத்தையும், இவள் அவன்குணங்களாலே வஞ்சிக்கப்பட்ட படியையுஞ் சொல்லுகிறாள்.

[உள்ளுளாவி]-ஆந்தரமான மநஸ்ஸுக்கு த்தாரகமான ஆத்மா சருகாய் வருகிறபடி. [உள்ளுளாவி]-அந்த:கரணத்துக்கும் அவ்வருகான ஆத்மா. ''அசோஷ்யம்'' என்கிறதுவும் போயிற்று என்கிறாள். ப்பாவபந்த்தமடியாக வந்த நோயாகையாலே குருத்துவற்றாக உலர்ந்து செல்லாநிற்கை. [என வள்ளலே கண்ணனே யென்னும்]-தனக்கு த்தாரகமாக அவனுடைய ஔதார்ய ப்பவ்யதைகளைச் சொல்லாநின்றாள். 'அதிப்ராவண்யம் ஆகாது' என்று ஐநகிசொன்ன ஹிதமும் நெஞ்சிற்படாதபடி என்னை அநந்யார்ஹை யாக்கினவனே! அவ்வளவன்றிக்கே, உன்னை எனக்குக் கையாளாகத் தந்தவனே! [பின்னும்] - அதுக்கு மேலே. [வெள்ளநீர் கிடந்தாயென்னும்] - வந்து அவதரித்துப் பரமபதத்தேறப் போகை யன்றிக்கே, ''க்ருத்வா ப்பாராவதரணம்'' அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க் கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற வனே! இது இவளுக்கு ஒருபடுக்கையிலே சாய்ந்தாப்போலே யிருக்கிறது. ''தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம்''. [எனகள்வி] - தனக்கு ஆற்றாமை யுண்டாளலும் தான் அவிக்ருதையாய் அவனை விக்ருதனாக்கவல்ல ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள். [தான்பட்ட] - அத்தலை இத்தலையாய், அவன் அவிக்ருதனாய் இவளைத் தோற்பிக்கும்படியாவதே! [வஞ்சனையே] - பெரும்படை உடையாரை அளவு படையுடையார் வெல்லுவது வஞ்சனையாலேயிறே. நேர்கொடுநேரே ஜயமன்று என்கிறாள்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—தன்னெஞ்சிலோடுகிறது பிறரறியாதபடி அடக்கமுடைய இவள், வாய்விட்டுக் கூப்பிடும்படி இவனை வஞ்சித்தானென்கிறாள்.

[உள்ளுளாவி] ஆந்தரமான மநஸ்ஸுக்கு த்தாரகமான ஆத்மா சருகாய் வருகிறபடி. *அச்சேத்யோZயமதாஹ்யோZய மக்லேத்யோZ சோஷ்ய ஏவச* என்று அசோஷ்யமென்று சொல்லு கிற இதுவும் போயிற்றென்கிறாள். ப்பாவபந்த்தமடியாக வருகிற நோயாகையாலே அகவாயே பிடித்து வெந்துகொண்டு வருமாயிற்று. விடாயர் கற்பூரக்கரம் வாயிலிடுமாபோலே; [என வள்ளலே கண்ணனே யென்னும்] இவ்வளவான ஆர்த்திகளிலே வந்து உன்னை எனக்குக் கையாளாகத் தருமவனே என்னாநின்றாள். அதுக்கு மேலே, *தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம்* என்று, என்விடாய்க்கு உதவத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தருளிற்றே யென்னும். இக்கிடை, இவளுக்கு ஒரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாப்போலே யிருக்கிறது காணும். [எனகள்வி] தன் ஹ்ருதயத்திலோடுகிறது பிறரறியாதபடி மறைத்துப் பரிமாறக்கடவ இவள் படும்பாடே இது! [தான்பட்ட] *ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி* என்கிற தான் அவிக்ருதனாய், இவள் விக்ருதையாவதே! [வஞ்சனை] அளவுபடைக்குப் பெருபபடைதோற்பது வஞ்சநத்தாலேயிறே. பகலை இரவாக் கியும், 'ஆயுதமெடேன்' என்று எடுத்தும் செய்த செயல்போலே இவனை வஞ்சித்திரித்தனை.

வஞ்சனேயென்னும் கைதொழூம்*தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும்*விறற்
கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீர்* உம்மைத்
தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், உம்மை அபாச்ரயமாகப் பற்றின இவள், ப்ரதிகூலர் பட்ட பாட்டைப் படக் கடவளோ? என்கிறாள்.

[வஞ்சனேயென்று தொடங்கி] - குணசேஷ்டிதாதிகளாலே என்னை வஞ்சித்தவனே! என்னும்; அதுவே உபகாரமாகத் தொழாநிற்கும். முன்னமே உலர்ந்திருக்கிற நெஞ்சம் விரஹாக்நியாலே வேம்படி நெடுமூச்செறியும்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், உம்மை அபாச்ரயமாகப்பற்றினவள் ப்ரதிகூலர்பட்டது படக்கடவளோ? என்கிறாள்.

[வஞ்சனேயென்னும்] - தாயார் 'வஞ்சகன்' என்னப் பொறுதே அதுதன்னையே குணமாகச் சொல்லு கிறாள். குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை வஞ்சித்தவனே! அதாவது - தாயார்வார்த்தைகேட்டல், தானே மீளுதல் செய்யவொண்ணாதபடி அநங்யார்ஹையாக்கினபடி. [கைதொழும்] - அந்த உபகாரத்துக் காகக் கைதொழாநின்றாள். [தனநெஞ்சம் வேவ நெடிதுயிர்க்கும்] - இவள் 'உபகாரகன்' என்னுங் காட்டில், விரஹம் விட்டுவையாதே, முன்பே உருகாநிற்கிற நெஞ்சம் விரஹாக்நியாலே தக்த மாம்படி நெடுமூச்செறியும். "ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம், உபவாஸக்ருசாம் தீநாம் நிச்வஸந்தீம் புந:புந:". [விறற்கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர்] - மிடுக்கையுடைய கஞ்சனை அவன் நினைத்த நினைவு அவன்தன்னோடே போம்படி வஞ்சித்தீர் ஆணுமாய், மிடுக்கனுமாய், எதிரியுமான அவன்பட்டது படுவதே! பெண்ணுமாய், அபலையுமாய் உம்மையுகந்தவள். [உம்மைத் தஞ்சமென்று] - அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணி அந்தரப்பட்டாள். 'தஞ்சமாகிய தந்தைதாய்' என்னும் ஸர்வரக்ஷகனை க்காதுகரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிறாளிறே. மகளுடைய தசையைப் பார்த்து [இவள்] - விறலுக்கு எதிர்த்தலையான இவள். [பட்டனவே] - எதிரிகளோபாதி முடியப் பெற்றாளல்லள், ஸம்ஸாரிகளோபாதி அகலவிருக்கப்பெற்றிலள், நித்யஸூரிகளோபாதி அநுபவிக்கப் பெற்றிலள், எங்களைப்போலே "தத்தஸ்ய ஸத்ருசம்ப்பவேத்" என்னுமளவில் இருக்கப்பெற்றிலள், என் வழிவாராதே உம்மைத் தஞ்சமாகப் பற்றின இவளை எத்தனை படுத்தவேணுந்தான்?

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—உம்மை அநுபவித்து ஸுகிக்க வைத்திரல்லீர், கம்ஸனைப் போலே முடித்துவிட்டீரல்லீர், உம்மை 'ரக்ஷகர்' என்றிருந்த இவள் படும்பாடே இது என்கிறாள்.

[வஞ்சனேயென்னும்] தாயார், 'வஞ்சித்தான்' என்னப் பொறுத்திலள், 'நானல்லேன்' என்றாலும் தவிரவொண்ணாதபடி 'வஞ்சித்து உன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொண்ட உபகாரகனே யென்னாநின்றாள்; *தாமொட்டிவந்து என் தனிநெஞ்சை வஞ்சித்து ஊனொட்டி நின்று என்னுயிரிற்கலந்தியலுமவனன்றே? இப்படி என்னையும் அறியாதே வஞ்சித்து உன் திருவடிகளில் சேர்த்த உபகாரகனே என்னாநின்றாள். [கைதொழும்] - வஞ்சித்த உபகாரத்துக்குத் தோற்றுத் தொழும். தாயார் சொன்னகுணஹாநிக்கு ஒரு பரிஹாரம் பண்ணினவாறே ஆற்றாமை போகாதே; தனநெஞ்சம் வேவ நெடுமூச்செறியாநிற்கும்; *ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபிஸ் ஸமாவ்ருதாம், உபவாஸக்ருசாம் தீநாம் நிச்வஸந்தீம் புந:புந:*. "உள்ளம் மலங்க" என்று-வெட்டிவிழுந்தபடி சொல்லிற்று; உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து' என்கிறவிடத்திலே - உலர்ந்தபடி சொல்லிற்று; இங்கே, தனநெஞ்சம் வேவ என்கையாலே - நெருப்புக்கொளுந்தினாப்போலே சொல்லுகிறது: [விறற்கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர்] மிடுக்கனை கம்ஸனை அறியச்செய்திர். உம்மைத்தோற்பிக்க நினைத்தாரை நீர் தோற்பிக்குமவராயிருந்தீர். ஆச்ரிதா நாச்ரிதவிபாகமற உமக்கு இரண்டிடத்திலும் கார்யமொன்றேயோ? [உம்மைத்தஞ்ச மென்று] தஞ்சமல்லாதாரை 'தஞ்சம்' என்றிருந்தால் சொல்லுமாபோலே சொல்லுவதே. 'தஞ்சமாகிய தந்தைதாயொடு தானுமாய்' என்னும் ஸர்வரக்ஷகனை,க்காதுகரைச் சொல்லுமா போலே சொல்லுகிறாளிறே மகள் தசையைப் பார்த்து. [இவள்பட்டனவே] ஒரு மஹாபாரதத் துக்குப் போரும்போலே. ஸம்ஸாரிகளைப் போலே உண்டுடுத்துத் திரியவைத்திரல்லீர், உம்மை நித்யஸூரிகளைப் போலே அநுபவிக்கக் கொடுத்திரல்லீர், எங்களைப்போலே *தத் தஸ்ய ஸத்ருசம் ப்பவேத்* என்னுமளவில் இருக்கப்பெற்றிலள், கம்ஸனைப்போலே முடித்திரல்லீர். என்வழி வாராதே உம்மைத் தஞ்சமாகப்பற்றின இவளை எத்தனைபடுத்தவேணும்?

பட்டபோது எழுபோதறியாள்*விரை
மட்டலர்தண்டுழா யென்னும்*சுடர்
வட்டவாய் நுதிநேமியீர்*நும
திட்டமென்கொல்? இவ்வேழைக்கே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், உம்மை விச்லேஷித்து நிரந்தரமாக நோவுபடுகிற சபலையான இவள் திறத்திற் செய்தருள நினைத்ததென்? என்கிறாள்.

[பட்டபோதென்று தொடங்கி] - உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறியாள், திருவுடம்பில் ஸ்பர்சத்தாலே வந்த பரிமளத்தாலும் மதுவாலும் பூர்ணமான திருத்துழாயை 'வேணும்' என்று வாய்வெருவா நிற்கும். [சுடர்வட்டவாய் நுதிநேமியீர்] - ஆச்ரிதருடைய ப்ரதிபந்தக நிரஸநார்த்தமாகவன்றோ சுடரையும் வட்டமான வாயையும் கூர்மையையுமுடைய திருவாழியை த்தரித்தருளுகிறது.

இ —ஒன்பதாம்பாட்டில், இவள் பட்டதுதான் ஏது? என்ன, அத்தைச் சொல்லுகிறாள்: உம்முடைய கையும் திருவாழியும் காண ஆசைப்பட்டு உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறியாதே சபலையுமாய் இப்படி நோவுபடுகிற இவள்திறத்திற் செய்ய நினைத்ததென்? என்னவுமாம்.

[பட்டபோதெழுபோதறியாள்] - உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறிகிறிலள்; இனிச்செய்வதென்? இது தாயாரறிந்தபடியென்? என்னில்; - ராத்ரியில் நித்ரைகாணாமையாலும், பகல் வார்த்தை சொல்லிப் போது போக்காமையாலும். [விரைமட்டலர் தண் துழாயென்னும்] - இவ்வறியாமை ஸர்வவிஷயமாகிலுமாமிறே, ஒன்றையே எப்போதும் வாய்வெருவாநிற்கும். பரிமளத்தாலும் தேனாலும் பரிபூர்ணமான திருத்துழாயென்னும். பரிமளம் தேன் செவ்வி குளிர்த்தி இவற்றையுடைய திருத்துழாயென்னுதல். [சுடர் இத்யாதி] - கையுந்திருவாழியுமான சேர்த்தியைக் காட்டி அநுபவிப்பித்தல், விரோதிகளை யழியச்செய்தல் செய்கையன்றியே, அச்சேர்த்தியை இவளுக்குக் காட்டி அவ்வழகைக் கொண்டு அகலநின்று நலியத் தொடங்கினீர். சுடரையும் வட்டமான வாயையும், கூர்மையையுமுடைத்தாகை. 'உகப்பாரை அவ்வழகைக்காட்டி அவ்வழகைக்கொண்டு அகல நின்று முடிக்கும், உகவாதாரைக் கிட்டிநின்று அத்திருவாழியாலே அழியச்செய்து முடிக்கும்' என்பர் சீயர். [நுமதிட்ட மென்கொல்] - நித்யஸூரிகளைப் போலே கிட்டநின்று அநுபவிக்க நினைக்கிறீரோ? அகலநின்று முடிக்க நினைக்கிறீரோ? வேறொன்றையும் அறியாதே அவனையே வாய்புலற்றுகிற இத்தையும் பேற்றுக்குப் பரிகரமென்றிருக்கிறிலள்; 'அவன் நினைவே உபாயம்' என்று இருக்கிறாள். [இவ்வேழைக்கே] - 'அபலைகள் பலருமுண்டு' என்றிறே நீர் இருப்பது. இப்படியிருப்பதொரு வ்யக்தி புறம்பில்லை யென்கிறாள். அத்யந்தம் சபலையான இவள்திறத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென்?

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—'இவள்பட்டன' என்கைக்கு என்பட்டாளென்ன; படுவதெல்லாம் பட்டாளாகிலிவள் இனி என்படுவாள்? என்கிறாள்.

[பட்டபோதெழுபோதறியாள்] உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறிகிறிலள். இவள் அறிவதும் ஏதேனுமுண்டோ? என்னில் [விரைஇத்யாதி] விரை - இதொருபரிமளமே, மட்டு- இதொருதேனே, அலர் - இதொரு பூவே, தண் - இதொரு குளிர்த்தியே, என்று திருத்துழாய் விஷயமாக ஒரு கோடியைச் சொல்லும். உம்முடைய பெருந்தாரு மொழிய அறியாளென்கிறாள். என்றவாறே, "நம்மை ஆசைப்பட்டு இப்படி படப்பெற்றோமே" என்று அலப்யலாபத்தாலே கையில் திருவாழியை விதிர்த்தான். [சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர்] சுடரையும் வட்டமான வாயையும், கூர்மையையுமுடைய திருவாழியைக் கையிலேயுடையீர். இப்போது "சுடர்வட்டவாய்நுதி" என்கிற விசேஷணமென்? என்னில்; - பெண்பிள்ளையைக்காட்டில் திருத்தாயார், கையுந்திருவாழியுமான அழகுக்கு ஈடுபட்டு, விசேஷணங்களிட்டு அநுபவிக்கிறாள். ஆச்ரிதாநாச்ரிதவிபாகமற உமக்கு அழிக்கைக்குப் பரிகரமொன்றேயோ? "ஆழிப்படையந்தணனை மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே" என்றிறே இவர்தம்முடைய வார்த்தையும். கையுந்திருவாழியுமான அழகைக் கண்டால் நெஞ்சழியுமவர்களிறே. [நுமதிட்டமென்கொல்]

ராவண ஹிரண்யாதிகளைப்போலே முடிக்க நினைக்கிறீரோ? நித்யஸூரிகளைப்போலே கையுந்திருவாழியுமான அழகை அநுபவிப்பிக்கிறீரோ? தன்னையும் மறந்து உம்மையும் மறந்து ஸம்ஸாரிகளைப்போலே உண்டுடுத்துத் திரியவைக்கிறீரோ? இவள்பேற்றில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென்? [இவ்வேழைக்கே] அத்யந்தசபலையான இவள் விஷயத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென்?

ஏழைபேதை இராப்பகல்* தன
கேழிலொண்கண்ண நீர்கொண்டாள்* கிளர்
வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற்றீர்* இவள்
மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், இவளுடைய முக்த்தமான நோக்கே நோக்காக அல்லாததெல்லாம் இழந்தாள், இவ்வழகியநோக்கைஇத்தனையும் போக்காதொழியவேணு மென்கிறாள்.

[ஏழைபேதை] - 'கிடையாது' என்றாலும் விடாதபடி அத்யந்தசபலையுமாய் ஹிதஞ்சொன்னால் கேளாதபடி பாலையுமான இவள். [இராவென்றுதொடங்கி] - இரவோடு பகலோடு வாசியின்றிக்கே தன்னுடைய ஒப்பில்லாத அழகியகண்கள் அச்ருபூர்ணமாயிருக்கும். கண்ணநீராலே மிகவும் அழகிதான இவள்கண்ணை எம்பெருமான் காணில் என்பாடுபடுமோ? என்று கருத்து. [கிளரென்று தொடங்கி] - இவளோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்த்தகம் பெரிதென்னில் கிளர்ந்திருந்துள்ள இலங்கையில் வாழ்வை யெல்லாம் போக்கின உமக்குப் போக்க வொண்ணாததொரு ப்ரதிபந்த்தகமுண்டோ?

இ.—பத்தாம்பாட்டில், இவள்நோக்கொன்றும் ஒழிய அல்லாதன வெல்லாம் சென்றற்றது, இதொன்றும் தொங்கும்படி பார்க்கவேணு மென்கிறாள்.

[ஏழை] - 'கிடையாது' என்றாலும் விடமாட்டாத அத்யந்தசபலை. [பேதை] - நான் ஹிதஞ்சொன்னால் அது கொள்ளும்பருவ மன்றென்கை. [இராப்பகல் தனஇத்யாதி] - ஆநந்தாச்ருவுக்குத் தகுதியாம் ஒப்பின்றிக்கே கண்ணீரில்லாவிடிலும் கண்டார்க்கு ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியான கண் ஸர்வகாலமும் அச்ரு பூர்ணமாயிற்று. நெடுநாள் இக்கண்ணநீர்க்கு க்ருஷிபண்ணி, ப்பலவேளையிலே, இது காட்டிலெறித்த நிலாவாய்ப்போக நீர் உபேக்ஷபண்ணித்திரிவதே! பொன்னும் முத்தும் விளையும்படியிறே நீர் க்ருஷிபண்ணிற்று. இப்போது இவளிழவுக்கன்றிக்கே, அவனிழவுக்காயிற்றுஇவள் நோகிறது. [கிளர்இத்யாதி] - ப்ரதிபந்த்தகம் பெரிதேயென்னில்; - ராவணனிலும் பெரிதோ இவள் விரோதி? கிளர்ந்திருந்துள்ள லங்கையில் வாழ்வைப் போக்கின உமக்கு முடியாத துண்டோ? [கிளர் வாழ்வு]- தாயும் தகப்பனுஞ் சேரவிருக்க ஸம்வதியாதபடியிறே அவனுடைய கிளர்த்தி. ஒருத்திகண்ண நீர் மாற்றுகைக்கன்றோ அச்செயலைச் செய்தது. ஒன்றையழிக்கப்புக்கால் நிச்சேஷமாக அழிக்குமவரிறே நீரென்னவுமாம். நம்மைச் செய்யச்சொல்லுகிறதென்? என்ன, [இவள் மாழைநோக்கு] - முக்த்தமான மான்போலே யிருக்கிற நோக்கு. மாழை - இளமையும் அழகும். நோக்கு - கண். இந்நோக்கொன்றுமொழிய அழிந்தது, அஸமாதேயமான நோக்கொன்றும் அழியாதபடி பண்ணவேணும்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—இவள், நோக்கொன்றும் ஒழிய அல்லாததெல்லாம் ஒழிந்தாள்; இந்நோக்கொன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீ ரென்கிறாள்.

[ஏழை] 'கிடையாது' என்று ப்ரமாண ப்ரஸித்தமானத்திலே, கிடைக்குமதில் பண்ணும் சாபலத்தைப் பண்ணுகை. [பேதை] 'கிடையாது' என்று அறிந்து மீளும் பருவமல்ல, நான் ஹிதஞ்சொன்னாலுங் கேளாத பருவம். [இராப்பகல் தனகேழிலொண்கண்ண நீர்கொண்டாள்] ஆநந்தாச்ருவுக்குத் தகுதியாய்; [கேழில்] கேழ் என்று - ஒப்பாய், இல் என்று - இல்லாமையாய்,

ஒப்பின்றிக்கே யிருப்பதாய்; ஒண்கண் - கண்ணநீரில்லாவிடிலும், கண்டார்க்கு ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான கண், ஸர்வகாலமும் அச்ரு பூர்ணமாயிற்று. தாமரையிலே முத்துப்பட்டாற்போலே இக்கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருக்கிற இருப்பை, காட்டிலெறித்த நிலாவாக்குவதே! இவ்விருப்புக்கு ப்க்ருஷிபண்ணி, பலவேளையிலே இழப்பதே; பொன்னும் முத்தும் விளையும்படியிறே க்ருஷிபண்ணிற்று; இப்போது இவளிழவுக்கன்றியே, அவனிழவுக்காயிற்று இவள் கரைகிறது. [ஒளர்இத்யாதி] நடுவே கண்ணீர்விழவிடுமித்தனையோ விரோதிகனத்திருக்கவென்ன, ராவணனிலும் வலிதோ இவளுடைய விரோதிவர்க்கம்? *உதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய* என்கிறபடியே - தாயும் தமப்பனும் சேரஇருக்கப்பொறுத ஐச்வர்யமிறே. கிளர்ந்த ஐச்வர்யமானது வேம்படி லங்கையை நிரஸித்தீர். ஒன்றை அழிக்க நினைத்தால், முதல்கெடவாமே அழிக்குமவரா யிராநின்றீர். [இவள்மாழைநோக் கொன்றும் வாட்டேன் மினே] இவளுடைய முக்த்தமான நோக்கொன்றும் கெடக்கும்படி கார்யம்பார்க்கவேணும். மாழையென்று - இளமை. [நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே] இவள்தானே முடிந்து போகிறாள். நாங்கள்தானே யிறக்கிறோம்; ஜீவிக்க விருக்கிற நீர்வேணுமாகில், உம்முடைய ஜீவநத்தை நோக்கிக்கொள்ளப் பாரும்.

வாட்டமில்புகழ் வாமனனை* இசை
கூட்டி வண்சடகோபன்சொல்* அமை
பாட்டோராயிரத்திப்பத்தால்* அடி
சூட்டலாகு மந்தாமமே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார்க்கு எம்பெருமான்திருவடிகளிலே ஆழ்வார் பட்ட க்லேசமெல்லாம் படாதே திருமாலை சாத்தி அடிமை செய்யப்பெறலா மென்கிறார்.

[வாட்டமில் புகழ் வாமனனை] - இவ்வவஸாநத்திலே வந்து ஸம்ச்லேஷித்து ஆழ்வாரை உளராக்குகையாலே வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணமான கல்யாணகுணங்களை யுடையனான வாமநனை. [இசைகூட்டி] - இசையோடேகூட்டி. [அமைபாட்டு] - அர்த்தத பௌஷ்கல்யத்துக்கும் சப்தபௌஷ்கல்யத்துக்கும் அமைந்த காதைகள்.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியப்யஸித்தார் சூட்டுநன்மாலைப்படியே அத்திரளிலே கூடித் திருமாலை சாத்திய நுபவிக்கப் பெறுவர்க ளென்கிறார்.

[வாட்டமில்புகழ்] - "நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே'' என்றவாறே, 'புறப்பட்டோம்' என்று லஜ்ஜையோடே வந்து தோற்றினான். இவள் வாட அவன்புகழாயிற்று வாடுவது. இவ்வவஸாதத்திலே வந்து முகங்காட்டுகையாலே பூர்ணமான கல்யாண குணங்களை யுடையனானான். [வாமனனை] இவளுடைய ஆற்றாமையில் க்ருசனாய், அர்த்தித்வந் தோற்ற வந்தபடி. தன்னுடைமைக்குத் தானர்த்தியாய் வருமவனிறே. [இசைகூட்டி] - இயல்தானே ஆகர்ஷகமாயிருக்க, புஷ்பம் பரிமளத்தோடே அலர்ந்தாப்போலே இசையோடே புணர்ப்புண்ட தென்கை. [வண்சடகோபன்சொல்] - மாநஸாநுபவமன்றிக்கே வாசிகமாக்கி நாட்டையடைய வாழ்வித்த ஔதார்யம். [அமைபாட்டு] - சப்தலக்ஷணங்களாலும் அர்த்தத்தாலும் பூர்ணமாயிருக்கை. அமைவு - சமைவு [ஓராயிரத்திப்பத்தால்] - ஆயிரமும் இப்படியே, அதில்இப்பத்தையும் கற்றார்க்கு [அடிசூட்டலாகு மந்தாமமே] - திருவடிகளிலே சூட்டுநன் மாலைப்படியே செவ்விமாலையைச் சூட்டலாயிற்று; இவர் "அடியார்கள்குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ'' என்று ஆசைப்பட்டது அப்படியே அநுபவிக்கப்பெறுவர்கள்; பித்ருதநம் புத்ரனுக்கு ப்ராப்தமாமாபோலே, இவ்வாற்றாமையால் வந்த க்லேசம் அநுபவிக்கவேண்டாதே பேற்றிலே அந்வயிப்பர்கள்.

௰௧.—நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை அப்ப்யஸிக்க வல்லார், இவர் ப்ரார்த்தித்த படியே நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே, சூட்டுநன்மாலைப் படியே திருமாலைசாத்தி அடிமை செய்யப்பெறுவர்களென்கிறார்.

[வாட்டமில்புகழ்வாமனனை] இவ்வளவிலே வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகில், அவன் புகழுக்கு வாட்டம் வந்ததிறே. [வாமனனை] தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இரப்பாளனுமவனிறே. [இசைகூட்டி] பரிமளத்தோடே பூ அலருமாபோலே, இசையோடே புணர்ப்புண்டதாயிற்று. [வண்சடகோபன்சொல்] *உதாரதீர் முநி:* என்னுமாபோலே, மாநஸாநுபவமன்றிக்கே வாசிகமாக்கி நாட்டைவாழ்வித்த ஔதார்யம். [அமைபாட்டோராயிரத்து] அமைவு - சமைவாய், சப்தார்த்தங்கள் நிறைந்திருக்கை. [இப்பத்தால் இத்யாதி] இப்பத்தையும் அப்ப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்குச் செவ்விமாலையைக் கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம் பண்ணப்பெறலாம். "கைங்கர்யம் பண்ணவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டு, அது பெறாமையாலே போலேகாணும் இவ்வாற்றாமையெல்லாம் பிறந்தது; பித்ருதநம் புத்ரனுக்கு ப்ராப்தமாமாபோலே, இவ்வாற்றாமையால் வந்த க்லேசம் இது கற்றவர்களுக்கு அநுபவிக்கவேண்டாதே, *அடியார்கள்குழாங்களை உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ* என்று ஆசைப்பட்டபடியே அத்திரளிலே போய்ப்புக்கு அநுபவிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

முதற்பாட்டில் ஆச்ரிதராபத்தே செப்பேடாக உதவும்ஸ்வபாவனானவன், இவளுடைய ஆபத்துக்கு வந்து உதவுகிறில னென்றாள்; இரண்டாம்பாட்டில் "விரோதியுண்டே" என்று நினைவாக, பாணனுடைய பாஹுஸஹஸ்ரத்திலும் வலிதோ இவள் விரோதி? என்றாள்; மூன்றாம் பாட்டில் இப்படி செய்ய நினைத்த நீர் முன்பு அச்செயலை என்றிய செய்தீர்? என்றாள்; நாலாம் பாட்டில் அது பொறுக்கமாட்டாமல் அதுதன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லா நின்றானென்றாள்; ஐந்தாம்பாட்டில் அவ்வளவிலும் வாராமையாலே, நிர்த்தயனென்றாள் திருத்தாயார்; ஆறாம்பாட்டில் அது பொறுக்கமாட்டாமல், கெடுவாய் ஆகரத்தில் தகவுமறுக்குமோ? அது நங்குறைகாணென்கிறாளென்றாள்; ஏழாம்பாட்டில் அவன்குணஹாநிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ்சித்தானென்றாள்; எட்டாம்பாட்டில் உம்மை அபாச்ரயமாகப் பற்றின இவள் படும்பாடேயிது வென்றாள்; ஒன்பதாம்பாட்டில் இவள்பேற்றில் நீர் செய்தருள நினைத்திருக்கிற தென்? என்றாள்; பத்தாம்பாட்டில் சேஷித்தது நோக்கொன்றுமே யாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீரென்றாள்; நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை அப்ப்யஸித்தார்க்குப் ப்பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

———

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு : ப்ரவேசம்

ஒ.—அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு மிகவும் வ்யாகுலனாய் எழுந்தருளி அவனுடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தீர்த்து அத்யந்த ஸுகிதனாம்படி பண்ணியருளினாப்போலே, க்ருபாஸமுத்ரமான எம்பெருமான் ஆழ்வாருடைய ஆர்த்தத்வநியைக் கேட்டுத் தான் மிகவும் ஆர்த்தனாய் 'அழகிதாக ஜகந்நிர்வஹணம் பண்ணினோமாகாதே' என்று தன்னுடைய ரக்ஷணஸ்வபாவத்தை நிந்தியாநின்றுகொண்டு சீக்ரமாக வந்து தம்முடைய ஆர்த்தியைத் தீர்த்து மிகவும் நிர்வ்ருதராம்படி பண்ணித் தம்மோட்டை ஸம்ச்லேஷத்தாலே தான் அத்யுஜ்ஜ்வலனாய்த்

தம்பக்கலிலே அத்யபிநிவிஷ்டனாய், தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும் திவ்யாபரணங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், மற்றுந் தனக்குள்ள திவ்யபோகங்களையும், இவற்றையெல்லாந் தமக்குக் காட்டிக்கொடுத்து க்ருதக்ருத்யனான படியை அநுஸந்தித்து ஹர்ஷவிஸ்மய நிர்ப்பரரான ஆழ்வார், தமக்குப்பிறந்த ஸம்ருத்தியைப் பேசியநுபவிக்கிறார்.

இ.— அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, "பரமாபதமாபந்ந:" — என்கிற பரமமான ஆபத்தில் ஆர்த்தத்த்வநியைக் கேட்டு, "ஸ்ரக்ப்பூஷாம்பரமயதாயதந்த்ராத:" என்கிறபடியே அரை குலையத் தலைகுலைய வந்து, அவனுடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தீர முகங்காட்டி ஆச்வஸிப்பித்து, அத்தாலேதான் ஹ்ருஷ்டனாய்ப் பெரும்பேறு பெற்றானாய் நின்றாப்போலே ஆழ்வாருடைய ஆர்த்தத்த்வநியைக் கேட்டு "அழகிதாக ரக்ஷகரானோம்" என்று ரக்ஷகத்வத்தை நிந்தியாநின்றுகொண்டு, அந்த ஆர்த்தியெல்லாந் தீர முகங்காட்டி அத்தாலே தான் அத்யுஜ்ஜ்வலனாய், அழகையும் சேஷ்டிதங்களையும் ஆயுதாபரணாதிகளையும் இவரிழவு மறக்கும்படி அநுபவிப்பித்து க்ருதக்ருத்யனான படியைக் கண்டு ஹ்ருஷ்டராய், தமக்குப்பிறந்த ஸம்ருத்தியைப் பேசியநுபவிக்கிறார்.

ஈடு.—*கஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே* என்னுமாபோலேயிறே இத் ஆடியாடியில் ஆழ்வார்க்குப் பிறந்த வ்யஸநம்; அதெல்லாம் ஆறும்படியாக, *அதந்த்ரிதசமூபதி.ப்ரஹித ஹஸ்தம்* என்கிறபடியே பெரியத்வரையோடே ஆயுதாபரணங்களை அக்ரமமாக த்தரித்துக் கொண்டு மடுவின்கரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து உள்ளேபோய்ப் புக்கு, ஆனையை ஒருகையாலும் முதலையை ஒருகையாலுமாக அணைத் தெடுத்துக்கொண்டு கரையிலே யேறி, *க்ராஹம் சக்ரேண மாதவ:* என்கிறபடியே - ப்ரஜையின் வாயிலே முலையைக்கொடுத்து க்ரந்தியை சிதிலிப்பிக்குமாபோலே, பெரிய பிராட்டியாரும் தானுமாக இரண்டுக்கும் நலிவு வாராமே திருவாழியாலே விடுவித்து சாத்தியருளின திருப்பரிவட்டத்தலையைச் சுருட்டித் திருப்பவளத்திலே வைத்து அதினுடைய புண்வாயை வேதுகொண்டு திருக்கையாலே குளிர ஸ்பர்சித்து நின்றாப்போலே, இவரும் "வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாய்" என்று கூப்பிட்ட ஆர்த்தநாதம் செவிப்பட்டு, 'அழகிதாக நாம் ஜகந்நிர்வஹணம் பண்ணினோம், நாமாரானோம்' என்று பிற்பாட்டுக்கு லஜ்ஜாபயங்களினாலே விஹ்வலனாய், தன்னுடைய ஸ்வரூபரூப குணங்கள் ஒப்பனை, திவ்யாயுதங்கள் சேர்ந்த சேர்த்தி, இவையெல்லாவற்றோடும் வந்து, ஸம்ச்லேஷித்து அத்தாலே ஹ்ருஷ்டனாய் க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற இருப்பை அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தாம்பெற்ற பேற்றைப் பேசி யநுபவிக்கிறார்.

அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னாவிசேரம்மானுக்கு*
அந்தாமவாழ்முடிசங்கு ஆழிநூலாரமுள*
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம்*
செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், தாம் மநோரதித்தபடியே தன்பரிகரங்களோடேகூடத் தம்மோடே வந்து ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைப் பேசுகிறார்.

[அந்தாமத்தென்று தொடங்கி] - திருநாட்டிலுள்ளார்பக்கல் பண்ணும் அபிநிவேசத்தை என் பக்கலிலே பண்ணி என்னோடே வந்து ஸம்ச்லேஷித்த ஸர்வேச்வரனுக்கு அழகிய மாலை செவ்விபெறு நின்றுள்ள திருவபிஷேகம் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் திருவாழி திவ்யாபரணங்கள் என்று தொடக்கமாகப் பண்டு என்னோட்டை விரஹத்தாலே அநுஜ்ஜ்வலமானவை, ஸம்ச்லேஷத்தாலே உளவான என்னும்படி உஜ்ஜ்வலமாயின. த்தாமம் - தேஜஸ்ஸாகவுமாம். [செந்தாமரைத் தடங்கண்] ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே உத்புல்ல புண்டரீக தடாகம்போலே விகஸிதமான திருக்கண்கள்.

இ.—முதற்பாட்டில், தன்பரிகரங்களோடே வந்து கலந்து, அத்தாலே அவனுக்குப்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைப் பேசியநுபவிக்கிறார்.

[அந்தாமத்தன்பு செய்து] - பரமபதத்திலுள்ளாரெல்லார்பக்கலிலும் பண்ணும் அபிநிவேசத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி. ''மஞ்சா க்ரோசந்தி'' இதிவத். [என்னுயிசேர்] - கமர்பிளந்த தரையிலே நீரைப் பாய்ச்சினாப்போலே, ''உள்ளுளாவி யுலர்ந்துலர்ந்து'' என்று குருத்து வற்றுகவற்றின என்னுத்மாவிலே, விடாயர் மடுவிலே விழுமாபோலே வந்து கலந்தான்: [அம்மானுக்கு] - நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோபாதி லீலா விபூதியிலுள்ளார்க்கும் வந்து முகங்காட்டவேண்டும் ப்ராப்தியையுடையவனுக்கு. இவரைப்பெற்றபின்பா யிற்று அவன் ஸர்வேச்வரனாயிற்று. [அந்தமாவாழ்முடி] - அழகிய மாலை வாழா நின்றுள்ள முடி. வாளென்று ஒளியாய், அழகியமாலையையும் ஒளியையுமுடைத்தான திருவபிஷேக மென்றுமாம். த்தாமம் - தேஜஸ்ஸாகவுமாம். சங்கு, ஆழி, நூல் - திருயஜ்ஞோபவீதம், ஆரம், இவை நித்யஸூரிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். அடியார்கள்குழாங்களை என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே ஸபரிகரனாய் வந்து கலந்தான். [உள] - இவரோடு கலப்பதற்கு முன்பு அஸத்ஸமமாய் அநுஜ்ஜ்வலமுமாயிருந்த இவை உளவுமாய், உஜ்ஜ்வலமுமாயின வென்கிறது. நித்யரானவர்கள் உளராகையாவதென்? என்னில்: ''ஏகாகீ ந ரமேத'' என்கிறபடியே இவரோடு கலவாதபோது அந்த விபூதியுமில்லையாய்த் தோற்றுகையாலே சொல்லுகிறது. [செந்தாமரை இத்யாதி] - ஆடியாடியில் உருவின திருக்கண்கள் உத்புல்லபங்கஜ தடாகம்போலே விகஸிதமானபடி. ஆர்த்தியெல்லாந் தீர இவரைப்பார்த்துக்கொடுநிற்கிற நிலை. சிவந்து கனிந்தவாய், சிவந்த தாமரைபோலே இராநின்றது. ''வசஸாஸாந்த்வயித்வா'' என்னும்படியே ஸாந்த்வநம் பண்ணுகிறவாய். நோக்குக்கும் முறுவலுக்குந் தோற்றுவிழும் திருவடிகளும் அப்படியே இராநின்றது. [செம்பொன் திருவுடம்பே] - திருவடிகளிலே விழுந்தாரை எடுத்தணைக்கும்உடம்பு. தம்மையணைத்தபின்பு பிறந்தபுகரைச் சொல்லுகிறது. ''ருக்மாபம்''.

ஈடு.—''அடியார்கள்குழாங்களை - உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ'' என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே வந்து கலந்தா னென்கிறார்.

[அந்தாமத்தன்புசெய்து] அழகிய த்தாமத்திலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை என் பக்கலிலே பண்ணி. த்தாமமென்று-ஸ்த்தாநமாய், *மஞ்சா: க்ரோசந்தி* போலே, பரமபதத்திலுள்ளார்பக்கலிலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி. ஒரு விபூதியிலுள்ளார்பக்கலிலே பண்ணவக்கடவ ஸ்நேஹத்தைக்கிடீர் என்னொருவன்பக்கலிலும் பண்ணிற்று. தாமே அருளிச்செய்தாரிறே ''முற்றவும் நின்றனன்'' என்று. [என்னுயி] அவன் மேல்விழத் தாம் இருய்த்தமை தோன்றுகிறது. இவர் பூர்வவ்ருத்தத்தை அநுஸந்த்தித்து இருயாநின்றார்; அதுவே ஹேதுவாக அவன் மேல்விழாநின்றான். கமர்பிளந்த விடத்திலே நீர்பாய்ச்சுவாரைப்போலே, ''உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து'' என்கிற ஆவியிலே காணும் வந்துசேருகிறது. [சேர்] விடாயர் மடுவிலேசேருமாபோலே வந்து சேராநின்றான். இப்படி மேல்விழுகைக்கு ஹேதுவென்? என்னில், [அம்மானுக்கு] வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே. நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் வந்து முகங்காட்டவேண்டும் ப்ராப்தியை யுடையவனுக்கு. இவரைப் பெற்றபின்பாயிற்று அவன் ஸர்வேச்வரனாயிற்று. [அந்தாமம் இத்யாதி] ''அடியார்கள்குழாங்களை யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ'' என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே, நித்யஸூரிகளோடேவந்து கலந்தான் என்று ஆளவந்தார் அருளிச் செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை ''ஆழி நூலாரம்'' என்றோ சொல்லுவதென்னில்; *சிந்மயராயிருக்கச்செய்தே, பாரதந்த்ர்யஸித்திக்காகத் தங்களை அமைத்துவைக்கிற வித்தனையிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச் செய்யும்படி - 'இவரோடு ஸம்ச்லேஷிப்பதற்கு முன்பு அவனோடொக்க இவையும் அநுஜ்ஜ்வலமாய் அஸத்ஸமமாய், இவரோடு கலந்த பின்பு உஜ்ஜ்வலமாய் ஸத்தைபெற்றபடி சொல்லுகிறது' என்று; கல்பகதரு வாடினால் அதில் பூவும் தளிரும் வாடுமிறே. [அந்தாம வாழ்முடி] அழகியமாலையானது முடிசூடி வாழத்தொடங்கிற்று. அன்றியே ''வாண்முடி''

என்றாய், வானென்று - ஒளியாய், நிரவதிகதேஜோரூபமான முடியென்றுமாம். த்தாமம் - தேஜஸ்ஸாகவுமாம். தேஜோரூபமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம், தேஜோரூபமான திருவாழி, நால் - திருயஜ்ஞோபவீதம், ஆரம் - திருவாரம், இவை - நித்யஸூரிகளுக்கு உபலக்ஷணம். [உள] நித்யரான இவர்கள் உளராகையாவதென்? என்னில்;—*ஸ ஏகாகீ ந ரமேத* என்கிற படியே, இவரோடு கலப்பதற்குமுன்பு அந்தவிபூதியும் இல்லையாய்த் தோற்றுகையாலே. [செந்தாமரைத்தடங்கண்] ஆர்த்தியெல்லாந் தீர இவரைப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிற நிலை. இவரோடே கலந்தபின்பாயிற்று திருக்கண்கள் செவ்விபெற்றதும், விகஸிதமாயிற்றதும் ஏகரூபமானவற்றுக்கெல்லாம் இதொரு விகாரம் பிறக்கிறதிறே. *ஸதைகரூபரூபாய* என்கிறவிடத்தில் - கர்மமடியாக வரும் விகாரமில்லையென்கிற வித்தனையிறே. [செங்கனிவாய் செங்கமலம்] சாடு சதங்கள் சொல்லுகிற திருவதர மிருக்கிறபடி. சிவந்துகனிந்த அதரமானது, சிவந்தகமலம்போலே யிராநின்றது. [செந்தாமரையடிக்கள்] நோக்குக்கும் ஸ்மிதத்துக்கும் தோற்றுவிழுந் திருவடிகள் திருவடிகளிலே விழுந்து அநுபவிக்கும் திருமேனி [செம்பொன் திருவுடம்பே] *ருக்மாபம்* என்னும்படியாயிற்று இவரோடு கலந்தபின்பு திருமேனியிற் பிறந்த புகர்தான்.

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண்கைகமலம்*
திருவிடமேமார்வம் அயனிடமேகொப்பூழ்*
ஒருவிடமும் எந்தைபெருமாற்கரனேயோ*
ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், லக்ஷ்மீப்ரப்ருதிகளுந் தன்பக்கல் ஒரோப்ரதேசத்தையேபற்றி லப்தஸத்தாகராம்படி யிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் ஸர்வாங்கங்களாலும் என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்ததத் தாலே உஜ்ஜ்வலனானா னென்கிறார்.

[திருவுடம்பென்று தொடங்கி] - தேஜோரூபமான திருவுடம்பு மிகவும் ஒளிபெற்றது. [ஒருவிடமு மெந்தை பெருமாற்கரனே] - பிராட்டிக்கும் ப்ரஹ்மாவுக்கும் அபாச்ரயமான விடத்தையொழிய நீங்கின விடத்தைப் பற்றி லப்தஸ்வரூபனா யிருக்கும் ருத்ரனும். ஓ என்று - விஸ்மயம். [ஒரு விடமென்று தொடங்கி] - இப்படி யிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் என்னுடைய அங்கத்தில் ஏகதேசத்திலே தன்னுடைய ஸர்வாங்கத்தோடும் ஸம்ச்லேஷித்தான்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், லக்ஷ்மீப்ரப்ருதிகளும் தன்பக்கலிலே ஒரோ ப்ரதேசத்தைப் பற்றி லப்தஸத்தாகராம்படி யிருக்கிறவன், ஸர்வாங்கங்களாலும் என்னோடே கலந்து உஜ்ஜ்வலனானா னென்கிறார்.

[திருவுடம்பு வான்சுடர்] - தேஜோரூபமான திருமேனி மிகவும் ஒளிபெற்றது. "விக்ரஹமில்லை, என்கிறார்முன்பே மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவர்தாமே 'திருவுடம்பு' என்பதே" என்று சீயர் வித்தராவர். [செந்தாமரை இத்யாதி] - திமிர்க்கும்படி நோக்கின கண்ணும், அந்நோக்கிலே நைந்தவர்களை "க்ருதசிரேற்ந பாணிநா" என்று ஸ்ப்ருசிக்குங் கைகளும். இவர்க்குக் கவிகளைப்போலே ஒருகாற்சொன்னதுதன்னைப் பலகாற் சொல்லுவானென்? என்னில்; முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகம்மாறிக் கோத்தவாறே மிகவிலைபெறுமாபோலே, இவரும் ஒரோ முகபேதத்தாலே அநுபவிக்கிறார். [திருவிடமே மார்வம்] - அக்கையாலே அணைப்பிக்கும் பெரிய பிராட்டியார்க்கு இருப்பிடம் திருமார்வு. [அயனிடமே கொப்பூழ்] - சதுர்த்தசபுவந ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மா திருநாபிகமலத்திலே யிருக்கும். [ஒருவிடம்] ஓரிடம் என்னாதே, "ஒருவிடம்" என்கிறது - ஒருவுதல் - நீங்குதலாய், சேஷித்தவிட மென்றபடி. என் குலநாதனுக்கு சேஷித்தவிடமெல்லாம் ருத்ரனுக்கு ஸ்தாநம். [ஓ] - ஓ என்று - விஸ்மயம். [ஒரு விடம் இத்யாதி] - இப்படி யிருக்கிறவன் என்னுடைய சரீரைகதேசத்திலே தன்னுடைய ஸர்வாங்கங்களோடே கலந்தான். ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கு - திருவுடம்பென்று தொடங்கி. அரனே, ஓ! என்று அந்வயம்.

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு—தம்மோடே கலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புகரைச் சொல்லி, தன்னுடம்பைப்பற்றி ப்ரஹ்மேசாநாதிகள்ஸத்தையாம்படி யிருக்கிறவன்தான் என்னுடம்பைப்பற்றித் தன்ஸத்தையாம்படி இராநின்ருனென்கிருர்.

[திருவுடம்புவான்சுடர்] அணைத்தபோதை ஸ்பர்சஸுகங்கொண்டு அருளிச்செய்கிருரிறே. ''ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை விபூதியில்லை என்கிறவர்கள் முன்பே, ஆப்ததமரான இவர் 'திருவுடம்பு வான்சுடர்' என்னப்பெறுவதே! 'ஈச்வரனுக்குவிக்ரஹமில்லை, குணமில்லை' என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்கமாட்டாத பாபமில்லை; அவர்களை அநுவர்த்தித்து அநுசேட்க விராதபடி பெருமாள் நமக்குப்பண்ணின உபகாரமென்?'' என்று அருளிச்செய்வர் ஜீயர். மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர் துவக்குண்கிற திருமேனியிறே. *இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:* என்று தனக்கும் அபிமதமாயிருப்பதொன்றிறே. தான்மதித்தார்க்கு *ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ் து* என்றுகொடுப்பதும் திருமேனியையே. [வான்சுடர்] முதலிலே தேஜோரூபமான திருமேனி மிகவும் ஒளிபெற்றது இவரோட்டைக்கலவியாலே. புறம்பு ஒளியாய் உள்ளுமண்பற்றியிருக்கை யன்றிக்கே, செய்திணுங்கிறுற்போலே தேஜஸ்தத்த்வமே யாயிருக்கை. *தேஜஸாம் ராசிமூர்ஜிதம்* என்கிறபடியே. பஞ்சசக்திமயமாயிருக்கச் செய்தே, *ஷாட்குண்யவிக்ரஹன்* என்கிறது குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாகை சுட்டியிறே. [செந்தாமரைகண்] கடாக்ஷத்தாலே வவ்வவிட்டுச்சொல்லுகிற வார்த்தை. [கைகமலம்] *கரேண ம்ருதுநா* என்கிறபடியே அணைத்த கை. இவர் ஒருகால் சொன்னத்தைப் பல கால்சொல்லுவானென்? என்னில்; முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகம்மாறிக் கோத்தவாறே விலைபெறுமாபோலே, இவரும் ஒரோமுகபேதத்தாலே மாறிமாறி அநுபவிக்கிருர். [திருவிடமே மார்வம்] அக்கையாலே யணைப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியார்க்கு இருப்பிடம் திருமார்வு. [அயனிடமே கொப்பூழ்] சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மா, திருநாபீகமலத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டிருக்கும். [ஒருவிடமுமெந்தைபெருமாற்கரனே] ஓரிடமென்னுதே, ஒருவிடமென்கிறது ஒருவுதல் - நீங்குதலாய், நீங்கினவிடமென்றபடி. என்றுபனை ஸர்வேச்வரனுக்கு நீங்கின இடமும் ருத்ரனுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும். தாமஸதேவதை யிருப்பிடமாகையாலே, 'நீங்கினவிடம்' என்று அநாதரோக்தியிருக்கிறபடி. [ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே] என்னோடேவந்து கலக்கிறவிடத்தில், நீங்குமிடமொன்றுமின்றிக்கே வந்து கலந்தான். [ஓ] 'அநந்யபரையான பெரிய பிராட்டியோடொக்க, அந்யபரரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துவைப்பதே!' என்று இந்த சீலகுணத்தை அநுஸந்தித்து வித்தரராயிருந்தார் முன்பு; இப்போது தமக்கு உடம்பு கொடுத்தபடி கண்டவாறே 'அது பரத்வம்' என்று தோற்றி, இது என்ன சீலாதிசயம்! ஓ! என்கிருர். ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கு - திருவுடம்பென்றுதொடங்கி, அரனே ஓ என்று அந்வயம்.

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம்*
மின்னுஞ்சுடர்மலைக்குக் கண்பாதங்கைகமலம்*
மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள*
தன்னுள்கலவாதது எப்பொருளுந்தானில்லையே. (3)

ஒ.—மூன்றும்பாட்டில், ருத்ராதிகள்மாத்ரமன்றிக்கே ஸகலலோகங்களுக்கும் அபாச்ரயமான எம்பெருமான், தன்னையொழிந்தால் இவ்வுலகங்களெல்லாம் படும் பாட்டை என்னைப்பிரிந்து தான்பட்டு, என்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே அத்யந்தம் புஷ்கலனுனு னென்கிருர்.

[மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு] - என்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே வளர்ந்து உஜ்ஜ்வலமான திருமேனியை யுடையவனுக்கு. [மன்னுமென்று தொடங்கி] - ஸமஸ்த லோகங்களும் தன்ஸங்கல்பத்தைப்பற்றி நிலைநிற்கிறன; தன்திருவுள்ளத்தை அபாச்ரயமாக வுடைத்தன்றிக்கேயிருக்கும் வஸ்துதான் முதலிலே யில்லை.

இ.—மூன்ரும்பாட்டில், ருத்ராதிகளளவேயன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களுந் தன்னைப்பற்றியல்லது ஸத்தையில்லாதாப்போலே, என்னைப்பற்றியல்லது தனக்கு ஸத்தையில்லை யென்னும்படி இராநின்ருனென்கிருர்.

[என்னுள் கலந்தவன்] ''அகஸ்த்யப்ப்ராதா'' என்னுமாபோலே. மேன்மைக்கு ''ச்ரிய:பதி:'' என்னுமாபோலேயாயிற்று, நீர்மைக்கு - இதுவும். [செங்கனிவாய் இத்யாதி] - சிவந்து கனிந்த வாய், என்னோட்டைக்கலவியாற்பிறந்த ப்ரீதியெல்லாம் ஸ்மிதத்திலே தோற்றும்படி யிருக்கை. [மின்னும் இத்யாதி] - வந்துகலந்தபின்பு புகர்த்து வளர்ந்து ஸ்த்திரனுய்க் கால்வாங்கிப்போகமாட்டாதே நிற்கிற நிலை. வாமநன் வளர்ந்தபடி நோக்குகிற கண், நோக்குக்குத்தோற்று விழும் திருவடிகள், எடுத்தணைக்கும் கை. [மன்னும் இத்யாதி] - ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாய்ப்போருகிற ஸகலசேதநாசேதநங்களும் தன்ஸங்கல்பத்தைப்பற்றி நிலைநிற்கிறன. [தன்னுள் இத்யாதி] - ''ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யாத்'' என்கிறபடியே, ப்ருதக்ஸ்த்திதியோக்யமாயிருப்பதொரு வஸ்து சசவிஷாணத்தோபாதி முதலிலே யில்லை. அவை இவனைப் பற்ருதபோது, ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கிறது ஸ்வரூபத்தாலே, இவன் இவரைக் கலவாதபோது ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கிறது குணத்தாலே.

ஈடு.—மூன்ரும்பாட்டு—ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களும் தன்னைப்பற்றி உளவாம்படியிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், தான் என்னைப்பற்றி உளனுய் என்னோடேவந்து கலந்தானென்கிருர்.

[என்னுள்கலந்தவன்] *அகஸ்த்யப்ப்ராதா* என்னுமாபோலே நிருபகமிருக்கிறபடி. ''நாராயணன்'' ''வாஸுதேவன்'' என்னுமாபோலே, ''என்னுள்கலந்தவன்'' என்றுகாணும் அவனுக்குத் திருநாமம். [செங்கனிவாய்செங்கமலம்] சிவந்து கனிந்த வாய் செங்கமலம்போலே யிராநின்றது. [மின்னும் சுடர்மலைக்கு] வாட்டமில்புகழ்வாமனன், கலந்தபின்பு வளர்ந்தபடியும், புகர்பெற்றபடியும், தரையிலே கால்பாவி நிற்கின்றதையும், திண்மையையுடையனுனபடியும் பற்ற, மலையென்கிருர். [கண்பாதம் கைகமலம்] முகமறிந்து கோத்தவாறே முத்து விலைபெறுமாபோலே, இவரும் இவ்வாவயவங்களைச் சேர்த்து அநுபவிக்கிருர். [மன்னுமூழுவேழுலகும் வயிற்றினுள] ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமான ஸகலலோகங்களும் தன் ஸங்கல்பத்தைப்பற்றிக் கிடக்கிறன. [தன்னுள் இத்யாதி] தன்திருவுள்ளத்தை அபாச்ரயமாக வுடைத்தன்றிக்கேயிருக்கிறவஸ்து யாதொன்று, அது நாஸ்திசப்தத்துக்கு அர்த்தமாகிறது. அப்ரஹ்மாத்மகமாயிருப்பதொரு பதார்த்தந்தானில்லை; *ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யாத்* என்ருனிறே. [தன்னுள் கலவாதது எப்பொருளிந்தானில்லையே] அவை இவனைப் பற்ருதபோது ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கிறது - ஸ்வரூபத்தாலே; இவன் இவரைக்கலவாதபோது ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கிறது - ப்ரணயித்வகுணத்தாலே.

> எப்பொருளுந்தானுய் மரதகக்குன்றமொக்கும்*
> அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதங்கைகமலம்*
> எப்பொழுதும்நாள்திங்கள் ஆண்டூழியூழிதொறும்*
> அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், என்னோடே கலந்த எம்பெருமான், காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநுபவிக்கிலும் க்ஷணந்தோறும் நிரதிசயபோக்யனுயிருக்குமென்று விஸ்மிதராகிருர்.

[எப்பொருளுமென்று தொடங்கி] - எல்லாப்பதார்த்தமும் தானிட்டவழக்காய் என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்து அத்யுஜ்ஜ்வலனுகையாலும் வளர்த்தியாலும் என்னை விட்டுப்போகாதே நிற்கையாலும் மரதகக்குன்றமொக்கும். [அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ] - அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூ. [எப்பொழுதும்] - ஒருக்ஷணமும்.

இ·—நாலாம்பாட்டில், அவன் காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநுபவிக்கிலும் நித்யாபூர்வமாய்க் கொண்டு நிரதிசயபோக்யனாயிருக்கு மென்று விஸ்மிதராகிறார்.

[எப்பொருளும்தானாய்] - ஸகலபதார்த்தங்களும் தனக்கு ப்ரகாரமாகையாலே தானிட்ட வழக்காய். ஸ்வாதீநமல்லாததொரு பதார்த்தத்தைப் பற்றி இப்பாடுபடுகிறானே. [மரதகக்குன்ற மொக்கும்] - ஜகச்சரீரத்வமேயன்றியே அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கீழே ''மின்னும் சுடர் மலைக்கு'' என்று - தம்மோட்டைக் கலவியாலே வந்த புகரைச் சொல்லிற்று; இங்கு - அதுக்கு ஆச்ரயமான அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. [அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ] - முன்புசொன்ன ஸாமாந்யம் ஒப்பாகமாட்டாது, அப்போதலர்ந்ததானாலாயிற்றுஒப்பாவது. [கண்] - பந்தத்தை விளைக்குங் கண். [பாதம்] - பந்தம்பிறந்தால்அநுபவிக்க இழியுந் துறை. [கைகமலம்] - தம்மோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே செவ்விபெற்றபடி. [எப்பொழுதும்] - க்ஷணகாலமும். கலாகாஷ்டாதிகளாலும் பேதிக்கவொண்ணாத அத்யல்பகாலம்அநுபவிப்பது, ஒருநாள் அநுபவிப்பது, ஒருமாஸம்அநுபவிப்பது, ஒருஸம்வத்ஸரம் அநுபவிப்பது, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும்அநுபவிப்பது, இப்படிகாலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் பூர்வக்ஷணத்திலநுபவம்போலேயன்று உத்தரக்ஷணத்திலநுபவம் இருப்பது. [ஊழியூழி] - மேற்போக்கில்லாமையாலே மடிக்கிறார். [அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே] - தாரா வாஹிக ஜ்ஞானத்தில் காலோபஷ்டம்பாதிகளால் வருவதொரு பேதமுண்டிறே ஜ்ஞாநத்துக்கு; அதுபோலன்றிக்கே, அநுபவியாத தொன்றை அநுபவித்தாப்போலே நித்யாபூர்வமா யிருக்கை.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—நீர் ஒருகால் சொன்னத்தை ஒன்பதின்கால் சொல்லி இங்ஙனே கிடந்து படுகிறதென்? என்ன; நான் அது தவிர்கிறேன், நீங்கள் அவ்விஷயம் ஒரு காலிருந்த படியே எப்போதுமிருக்கும்படி பண்ணவல்லிகோளோ? என்கிறார்.

[எப்பொருளுந்தானாய்] ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் 'தான்' என்கிற சொல் லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாம்படி, தான் ப்ரகாரியாய். ஸ்வாதீநமல்லாததொரு பதார்த்தத்தைப் பெற்றுத்தான் இப்பாடுபடுகிறானோ? [மரதகக்குன்றமொக்கும்] கீழ் - ஜகதாகாரனாய் நிற்கும் நிலைசொல்லிற்று: இங்கு அஸாதாரணவிக்ரஹந்தன்னையே சொல்லுகிறது. கீழ் மின்னும் சுடரென்று தம்மோட்டைக்கலவியால் வந்த புகரைச் சொல்லிற்று; அதுக்கு ஆச்ரயமான அஸாதாரணவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது இங்கு. [அப்பொழுதை] 'கீழ் - தாமரையை ஒப்பாகச் சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம்' என்று அழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறார். கேவலம் தாமரையை ஒப்பாகச் சொல்லில், செவ்வியழிந்த ஸமயத்திலும் ஒப்பாகத் தொடங்குமே; அப்போதலர்ந்த செவ்வியையுடைத்தான தாமரை, [கண்பாதம்] கண் - பந்தத்தை விளைக்குங் கண். பாதம் - பந்தமறிந்தால் அநுபவிக்க இழியும் துறை. [கை கமலம்] தம்மோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே செவ்விபெற்றபடி. இவையெல்லாம் அப்போதலர்ந்த கமலம்போலே யிருக்கும். [எப்பொழுதும் இத்யாதி] கலாகாஷ்டாதிகளாலும் பேதிக்க வொண்ணாத அத்யல்பகாலம் அநுபவிப்பது, ஒரு நாள் அநுபவிப்பது, ஒரு மாஸம் அநுபவிப்பது, ஓராண்டு அநுபவிப்பது, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் அநுபவிப்பது, இப்படிக் காலமெல்லாம் அநுபவியாநின்றாலும், கீழ்ச்சொன்ன அப்பொழுதைக் கப்பொழு தென்னாராவமுதமே - பூர்வக்ஷணத்தில் அநுபவம்போலல்லவாயிற்று உத்தரக்ஷணத்தில நுபவம் இருப்பது. தாராவாஹிக விஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம்பாதிகளாலே வருவதொரு பேதமுண்டிறே ஜ்ஞாநத்துக்கு, இங்கு விஷயந்தானே பேதியாநின்றதாயிற்று.

ஆராவமுதமாய் அல்லாவியுள்கலந்த*
காரார்கருமுகில்போல் என்னம்மான் கண்ணனுக்கு*
நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதங்கைகமலம்*
பேராரநீண்முடிநாண் பின்னுமிழைபலவே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், எம்பெருமானுக்கு என்னோட்டை ஸம்ச்லேஷத்திற் பிறந்த அழகுக்கு உபமாநமில்லை யென்கிறார்.

[ஆராவமுதமாயென்று தொடங்கி] - நிரதிசய போக்யனை யிருந்துவைத்து அத்யந்தஹீநனை என்னோடே கலப்பதுஞ்செய்து அத்தாலே கார்காலத்தில் ஆர்ந்த கருமுகில்போலே உஜ்ஜ்வலனாய் என் ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுக்கு. [நேராவாயென்று தொடங்கி] - வாயை ஒவ்வாது செம்பவளம், கண் பாதங்கைகளோடு ஒவ்வாது கமலம். இழை - ஆபரணம்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், என்னோட்டைக்கலவியாலே அவனுக்குப்பிறந்த அழகுக்கு உபமாநமில்லை யென்கிறார்.

[ஆராவமுதம் இத்யாதி] - நிரதிசயபோக்யனாய்வைத்து, "அஸந்நேவ" என்கிற ஆத்மாவோடே வந்துகலந்தான். தன்னையும்அறிந்திலன், என்னையும்அறிந்திலன். [அல்லாவி] - அசித்திற் காட்டிலும் தம்மைக் குறையநினைத்தபடி. அசித்துக்குஇழவில்லை, சேதநனாய்வைத்து ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே அசித்துக்கவ்வருகாக நினைத்திருக்கிறார். [உள்கலந்த] - "பெருமக்களுள்ளவர்" என்கிற ஸூரிகளளவிற் கலக்குமாபோலேதான் கலந்தானோ? என்னை ஆராவமுதாக நினைத்து, என்னளவாகத் தன்னை நினைத்துக்கிடீர் கலந்தது. அவன் இப்படியிருந்தமை என்கொண்டறிவோம் என்னில், [காரார் கரு முகில்போல்] - "என்னோட்டைக்கலவி பெருப்பேறு" என்னுமிடம் வடிவிலே தோற்ற இராநின்றான்; தனக்கு நிறக்கேடாம்படியிறே என்னோட்டைக்கலவி இருப்பது. கார் காலத்தில் ஆர்ந்தமேகம். தன்காலத்திற் காளமேகம். [என்னம்மான் கண்ணனுக்கு] - அவ்வடிவைக்காட்டி முறையையுணர்த்தின க்ருஷ்ணனுக்கு. [நேராவாய்செம்பவளம்] - கீழ்ஒப்பாகச் சொன்ன சிவந்த பவளம் ஜாதியாக நேர்நில்லாது. [கண்பாதங்கைகமலம்நேரா] - முதலுறவுபண்ணும் கண், ப்ராப்யமான திருவடிகள், எடுத்தணைக்கும் கை இவற்றுக்குத் தாமரை ஜாதியாகஒப்பாகா. [பேராரம்] - பெரியஆரம், திருக்கழுத்திலே இருமடியாகச்சாத்தின பெரியதிருவாரம். [நீள்முடி] - ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகம். [நாண்] - விடுநாண். [பின்னும்] - பின்னையும் உபமாந மில்லாத ஆபரணம்அநேகம்.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—இத்தனைபோதும் தாமரையை சிக்ஷித்து உபமாநமாகச் சொல்லிப் போந்தார்; விஷயத்திலே அவகாஹித்தவாறே நேர்கொடுநேரே உபமாநமாய் நின்றதில்லை; அவற்றைக்கழித்து உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறார்.

[ஆராவமுதமாய்] எப்போதும் புதியானின்றாலும் மேன்மேலென த்ருஷ்ணையை விளைக்கும் அம்ருதம் போலே நிரதிசயபோக்யனாய். [அல்லாவியுள்கலந்த] இப்படி போக்யம் குறைவற்றால் போக்தாக்களும் அதுக்கு அநுரூபமாகப்பெற்றதோ. [அல்லாவி] ஒருவஸ்துவாக எண்ணவொண்ணாத என்னுடைய ஆவியோடேகிடீர் வந்துகலந்தது. தன்னையும் அறிந்திலன், என்னையும் அறிந்திலன். [அல்லாவி] அசித்திற்காட்டில் தம்மைக் குறைய நினைத்தபடி. அசித்துக்கு இழவில்லையே, தன்ஸ்வருபத்திலேகிடந்ததே; சேதநனாயிருந்துவைத்து ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே அசித்திற்காட்டில் தம்மைக் குறையநினைத்திருக்கிறார். [உள் கலந்த] *பெருமக்களுள்ளவரான நித்யஸூரிகளளவில் கலக்குமாபோலேதான் கலந்தானோ? என்னை ஆராவமுதாக நினைத்து, என்னளவாகத் தன்னை நினைத்துக்கிடீர் கலந்தது. [உள் கலந்த] *ஏகதத்த்வம்* என்னலாம்படி கலந்தானாயிற்று. அவன் இப்படி கலந்தமை நீர் என்கொண்டு அறிந்ததென்னில்; வடிவிலே தொடைகொண்டேனென்கிறார். [காரார்கரு முகில்போல்] என்னோட்டைக்கலவி 'பெருப்பேறு' என்னுமிடம் தன்வடிவிலேதோற்ற இராநின்றான். கார்காலத்தில் ஆர்ந்த கருமுகில்போலென்னுதல்; காரென்று - கறுப்பாய், கருமைமிக்க முகிலென்னுதல். இவ்வடிவையுடையவன்கிடீர் என்னோடே வந்துகலந்தானென்கிறார். [என்னம்மான் கண்ணனுக்கு] அவ்வடிவழகாலே என்னையெழுதிக்கொண்ட க்ருஷ்ணனுக்கு. [நேரா வாய்செம்பவளம்] பவளமாகிற் சிவந்தன்றோ இருப்பதென்னில்; ப்ரவாளத்தை ஸ்ப்படிகஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி அவ்வருகே சிவந்த பவளத்தைக் கற்பித்தால், அப்படி சிவந்த பவளமாயிற்று ஜாதியாகத் திருப்பவளத்துக்கு ஒப்பாகாதது. [கண்பாதம்கை கமலம்நேரா] குளிர நோக்கின கண், நோக்குக்குத்தோற்று விழுந் திருவடிகள், திருவடிகளிலே விழுந்தாரை யெடுத்தணைக்குங் கை; இவற்றுக்குத் தாமரை ஜாதியாக ஒப்பாகா. [பேராரம்] "பெரியவரை

மார்பிற்பேராரம்'' என்கிறபடியே, திருக்கழுத்துக்கு இருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படியான ஆரம். [நீள்முடி] ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகம். [நாண்] விடுநாண். [பின்னுமிழை பலவே] அநுபவித்துப்போமித்தனைபோக்கி, என்னுற் சொல்லித் தலைக்கட்டப்போமோ?

பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே*
பலபலவேசோதி வடிவுபண்பெண்ணில்*
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம்*
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ! (6)

ஒ.—ஆரும்பாட்டில், தம்மோடே கலந்த எம்பெருமானுடைய அஸங்க்யமான திவ்ய பூஷணுதிகளை யநுபவிக்கிருர்.

[பலபலவே யாபரணமென்று இப்பாட்டெல்லாம்] - பாம்பணைமேலாற்கு ப்ரகாரங்களை எண்ணப் புகில், ஆபரணங்கள், குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்கள், திவ்யவிக்ரஹங்கள், ஐந்த்ரிய ஸுகங்கள், ஜ்ஞாநங்கள் இவையெல்லாம் அஸங்க்யேயங்கள். ஞானமென்று - ஜ்ஞாநஸாதநமான சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்களாகவுமாம். ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் போக்யமாயிருக்கும் பரிகரங்களை யுடையவ னென்னு மிடத்துக்கு உபலக்ஷணம் [பாம்பணைமேலாற்கேயோ வென்றது].

இ.—ஆரும்பாட்டில், தம்மோடே கலந்தவனுடைய ஆபரணுதிகளை அநுபவிக்கிருர்.

[பலபலவேயாபரணம்] - சாதிப்பன்மையும் அவாந்தரப்பன்மையும். [பேரும் பலபலவே] - குண சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களும் பல. சீலப்பேர், வீரப்பேர் அநேகமாயிருக்கை. [பலபலவே சோதிவடிவு] - அக்குண சேஷ்டிதங்களுக்கு ஆச்ரயமான வடிவும் பல. சுத்தஸத்த்வமயமான விக்ரஹத்தையே இதர ஸஜாதீயமாக்குகையாலே, கொண்ட வடிவெல்லாம் ஜோதிவடிவாயிருக்கிறது. ஸௌபரியைப் போலே அநேக வடிவெடுத்தாயிற்று இவரை அநுபவிப்பது. [பண்பெண்ணில்] - அவனுடைய ப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கில். [பலபலஇத்யாதி] - கண்டுண்டு கேட்டுஉற்று மோந்தும் உண்டாகக்கடவதான ஐந்த்ரிய ஸுகமும் பல. [பலபலவே ஞானமும்] - வைஷயிகஜ்ஞாநமும் பலபல. ''ஜ்ஞாயதே அநேந'' என்கிறபடியே, ஜ்ஞாந ஸாதநமான சக்ஷுராதிகளைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். [பாம்பணைமேலாற்கு] - ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் போக்யமான பரிகரங்களையுடையவ னென்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம். பாம்பணை மேலாற்கு - பண்பெண்ணில் - பலபலவே ஆபரணம், பேரும்பலபல, சோதி வடிவு பலபல, கண்டுஉண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம் பலபல, ஞானமும் பலபல, ஓ என்கிருர்.

ஈடு.—ஆரும்பாட்டு—தம்முடனே கலந்து ஆற்ருனுய் அநேகசரீர பரிக்ரஹம்பண்ணி என்னை அநுபவியாநின்ருன்கிடீரென்கிருர்.

[பலபலவேயாபரணம்] ஜாதிபேதமும் வ்யக்திபேதமும் இருக்கிறபடி. திருக்கைக்குச் சாத்துமவையென்ருல் அநேகம்; அவைதன்னிலே 'இடைச்சரி, கடைச்சரி' என்று அநேகமாயிருக்குமிறே. [பேரும்பலபலவே] அநுபவஸமயத்தில் நாமக்ரஹணத்துக்குஇழிந்தவிடமெல்லாம் துறை; சீலப்பேர், வீரப்பேர் அநேகமாயிருக்குமிறே. [பலபலவேசோதி வடிவு] திருநாமத்வாரா காணும் வடிவுகளும் பல. அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்த்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்குகையாலே எல்லாம் சோதிவடிவாயே யிருக்குமிறே. ஸௌபரியைப்போலே அநேகம்வடிவுகொண்டாயிற்று இவரை அநுபவிக்கிறது. முக்தன் தன்னையநுபவிக்கும் போது படுமாபோலே, தான்என்னையநுபவிக்கப் பலவடிவுகொள்ளா நின்ருன். [பண்பு எண்ணில்] ப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கில். [பலபலஇத்யாதி] கண்டு உண்டு கேட்டு உற்று மோந்து உண்டாகக்கடவதான ஐந்த்ரியஸுகங்களும் பலபல. த்ருஷ்டிப்ரியமாயிருக்குமவையும், புஜிக்குமவையும், ச்ரவணேந்த்ரிய விஷயமாயிருக்குமவையும், ஸ்பர்சவிஷயமாயிருக்கு

மவையும், க்ராணேந்த்ரிய விஷயமாயிருக்குமவையுமாய் அநேகமிறே. [பலபலவேஞானமும்] விஷயங்களைச் சொல்லுதல், அவற்றையறிகைக்கு ஸாமக்ரியான ஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லுதல். ஜ்ஞாநமும்பலவுண்டோவென்னில்; விஷயங்கள்தோறும் பேதிக்குமிறே ஜ்ஞாநமும். ஸ்வஸ்ய திரிக்தங்களையெல்லாம் விஷயமாகவுடையனாய், அவற்றையெல்லாம் அறியவும்வல்லனாய், அவற்றையெல்லாம் அநுபவித்தால் வரும் ஏற்றத்தையுமுடையனாயிருக்குமிறே. [பாம்பணை மேலாற்கேயோ] இவையெல்லாம் ஒருவிஷயத்திலே யுண்டாய் அநுபவிக்குமென்னுமிடத்துக்கு உதாஹரணங்காட்டுகிறார். ஸ்பர்சேந்த்ரியத்துக்கு உண்டு, க்ராணேந்த்ரியத்துக்கு உண்டு. கண்ணுக்கினிதாயிருக்கும், இவைதொடக்கமானவை யெல்லாம் உண்டிறே. பாம்பணை மேலாற்கு - பண்பெண்ணில் - பலபலவேயாபரணம் இத்யாதிதொடங்கி, ஓ! என்று அந்வயம்.

> பாம்பணைமேற்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும்*
> காம்பணைதோள்பின்னைக்காய் ஏறுடனேழ்செற்றதுவும்*
> தேம்பணையசோலை மராமரமேழெய்ததுவும்*
> பூம்பிணையதண்டுழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. **(7)**

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், திவ்யசேஷ்டிதங்களை எம்பெருமான் காட்டியருளக் கண்டு அநுபவிக்கிறார்.

[பாம்பணையென்று தொடங்கி] - தேவர்களுக்கு ஸமாச்ரயணீயனாய்க்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே திருவரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளிற்றும், ஏறேழைச் செற்றதும் நிரதிசயபோக்யையான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக. காம்பு - மூங்கில். [தேம்பணையவென்று தொடங்கி] - தேனையும் பணைகளையுமுடைத் தாய் அடிக்குறிக்க வொண்ணாதபடி சோலைசெய்த மராமரம் ஏழ் எய்ததுவும். [பூம்பிணையவென்று தொடங்கி] - நல்லதொடையையுடைத்தாயுள்ள திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனாய்ப் பொன்முடியை யுடையனாய் அத்தாலே மிகவும் மேனாணித்திருந்தவன்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், அவன்திவ்யசேஷ்டிதங்களை அநுபவிக்கிறார்.

[பள்ளியமர்ந்ததுவும் பாம்பணைமேற் பாற்கடலுள்] - திருப்பாற்கடலிலே நீருறுத்தாமைக்குத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே தன் ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுகூலமாகக் கண்வளர்ந்தருளிற்றும் ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காக [ஏறுடனேழ் செற்றதுவுங் காம்பணை தோள் பின்னைக்காய்] - காம்பு - மூங்கில். ருஷபங்களேழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்ததும் நிரதிசயபோக்யையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக. [தேம்பணையஇத்யாதி] - தேனையும் பணையையுமுடைத்தாய், இலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி சோலை செய்த மராமரமேழையும் எய்ததுவும் மஹாராஜர்க்காக. [பூம்பிணையஇத்யாதி] - அழகிதாகத்தொடை யுண்ட வென்னுதல், பூவையுடைத்தாய்த் தொடையுண்டவென்னுதல். ஸ்ப்ருஹணீயமாய் ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தை யுடையனாகையாலே, அழகிதாய்ச் செருக்கியிருந்துள்ள வ்ருஷபம்போலே மேனாணித்திருக்கிறவன்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளி, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணிற்றெல்லாம் எனக்காகக்காண் என்கிறார்.

[பாம்பணை] ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே நீருறுத்தாமைக்கு, சைத்யஸௌகந்த்யஸௌகுமார்யங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந் தருளிற்றும். [காம்புஇத்யாதி] சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் மூங்கில் போலேயிருக் குள்ள தோளழகையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங் களான ருஷபங்களேழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்துப் பொகட்டதும். [தேம்பணைய] மஹாராஜர், 'நீர் வாலியைக் கொல்லமாட்டீர்' என்ன, அவரை விச்வஸிப்பிக்கைக்காக;

தேனையுடைத்தாய்ப் பணைத்து அடிகண்டு இலக்குக்குறிக்கவொண்ணுதபடியா யிருக்கிற மராமரங்க ளேழையும் எய்ததும். [பூஇத்யாதி] பூவையுடைத்தாய்த் தொடையுண்ட வென்னுதல்; நல்லதொடையை யுடைத்தான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனுய், ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தையுடையனுய், இவ்வழகுதன்னை நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பித்து அத்தால்வந்தமேன்மைதோற்ற, அழகியதாய் யுத்தோந்முகமான ருஷபம் போலே மேணுணித்திருக்கிற இருப்பு. பொன் முடியம்போரேறு - பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் - பாம்பணைமேலென்று தனித்தனியே க்ரியையாகக்கடவது. இவையெல்லாம் எனக்காகக் கிடீ ரென்றுமாம்.

பொன்முடியம்போரேற்றை எம்மானை நால்தடந்தோள்*
தன்முடிவொன்றில்லாத தண்துழாய்மாலையனை*
என்முடிவுகாணுதே என்னுள்கலந்தானை*
சொன்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதென்சொல்லீரே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், வாங்மநஸங்களுக்கு நிலமன்றிக்கே விலக்ஷணனு யிருந்துவைத்து என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்த இம்மஹாகுணம் எனக்குப் பேசநிலமன்று என்கிறுர்.

[பொன்முடியென்று தொடங்கி] - பொன்முடியையுடையனுய் மிகவும் செருக்கையுடைய ஏறுபோலே மேணுணித்திருப்பதுஞ்செய்து தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை அடிமை கொண்டவனை. [நால்தடந்தோளென்று தொடங்கி] - அழகிய திருத்தோள்கள் நாலையுமுடையனும், அபரிச்சேத்யமான வைலக்ஷண்யத்தையு முடையனுய், ஸர்வைச்வர்யஸூசகமாய் நிரதிசயபோக்யமான திருத்துழாய் மாலையையுடையவனை. [என் முடிவென்று தொடங்கி] - என்னுடைய நிர்மர்யாதையான நிஹீநதையைப் பாராதே என்னுள்ளே கலந்தவனைச் சொல்லிமுடிக்கும்படி அறியேன்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், வாங்மநஸங்களுக்கு அவிஷயமான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையனுய் வைத்து என்னோடே கலந்த இம்மஹாகுணம் பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கிறுர்.

[பொன்முடியம்போரெற்றை] - ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவபிஷேகத்தையுடையனுய் நிருபாதிக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே மேணுணித்திருக்கிறவனை. [எம்மானை] - சேஷித்வத்தில்எல்லையைக் காட்டி என்னை சேஷத்வத்தினெல்லையிலே நிறுத்தினவனை. [நால்தடந்தோள்] - கற்பகத்தரு பணைத்தாப்போலே நாலாய்ச் சுற்றுடைத்தான தோள்களையுடையவனை. [தன்முடிவொன்றில்லாத] - ''யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே'' என்று மீளும் படியான உத்கர்ஷத்தையுடையவனை. [தண் துழாய் மாலையனை] - ஸர்வாதிக விஷயத்துக்கு அடையாளமான திருத்துழாய் மாலையை யுடையவனை. [என்முடிவுகாணுதே] - தன்னுடைய உத்கர்ஷத்துக்கு முடிவில்லாதவோபாதி என்னுடைய நிகர்ஷத்துக்கும் முடிவின்றிக்கேயிருக்க, அத்தைப் பாராதே அவிஜ்ஞாதாவாய் என்னோடே கலந்தவனை தன்னைப்பிரிந்து நான் முடியுமது காணமாட்டாமையாலே யென்றுமாம். [சொல்முடிவு காணேன்நான்]-அவன்என்னையநுபவிப்பிக்க, அத்தால்எனக்குப் பிறந்த ரஸம் அநுபவித்துவிடுமத்தனை யல்லது பாசுரமிட்டுச்சொல்ல முடியாது. சொல்லிமுடிக்கும்படி அறியேன். [சொல்லுவதென் சொல்லீர்] - விஷயாந்தராநுபவத்துக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லுகிற நீங்கள் இதுக்கு ஏதேனுஞ் சொல்லவல்லீர்களோ?

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—அபர்வாமமரர்களதிபதிய யிருந்துவைத்து என் தண்மையைப்பாராதே என்னோடேவந்துகலந்த இம்மஹாகுணத்தை என்னால் பேசி முடியாதென்கிறுர்.

[பொன்முடியம்போரேற்றை] உபயவிபூதிக்கும் கவித்தமுடியையுடையனுய் அத்தால் வந்த சேஷித்வவுறைப்புத்தோற்ற இருக்கிறவனை. [எம்மானை] தன்சேஷித்வத்திலெல்லையைக் காட்டி, என்னை சேஷத்வத்தினெல்லையிலே நிறுத்தினவனை. [நால் தடந்தோள் இத்யாதி] நாலாய்ப் பணைத்திருந்துள்ள தோள்களையுடையனுய், தன்னைப்பேசப்புக்கால் வேதங்களும் எல்லைகாணமாட்டாதே *யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே* என்று மீளும்படியிருப்பானுயிருக்கிற தண்

துழாய்மாலையனே. எல்லைகாணவொண்ணாத வஸ்துவுக்கு லக்ஷணம்போலே திருத்துழாய் மாலை. [என்முடிவு இத்யாதி] அவன்பக்கல் நன்மைக்கு எல்லை காணவொண்ணாதாப் போலேயாயிற்று இவர்பக்கல் தீமைக்கு எல்லை காணவொண்ணாதா யிருக்கிறபடி. [என் முடிவுகாணதே] என்னளவுபாராதே. *அவிஜ்ஞாதா* என்கிறபடியே, என்தண்மைபாராதே கண்ணைச் செம்பிளித்துவந்துகலந்தானென்னுதல்; அன்றிக்கே, *ஆடியாடியில் விச்லேஷித்த வ்யஸநத்தாலே நான் முடியப்புக, அதுகாணமாட்டாதே என்னோடே கலந்தானென்னுதல். [சொல்முடிவுகாணேன்நான்] என்னோடுவந்துகலந்த ஒருகுணத்தையும் சொல்லில் ஆநந்த குணமொன்றையும் சொல்லப்புக்க வேதம்பட்டது படுமித்தனை. அவன் என்னையநுபவிப் பிக்க, அத்தால் எனக்குப் பிறந்த ரஸம் அநுபவித்துவிடு மத்தனையல்லது பாசுரமிட்டுச் சொல்லி முடியாதென்றுமாம். [சொல்லுவதென்சொல்லீரே] இதரவிஷயங்களை அநுபவித்து அவற்றுக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொன்னிகளாயிருக்கிற நீங்கள்தான் சொல்ல வல்லிகளோ?

சொல்லீரென்னம்மானை யென்னுவியாவிதனை*
எல்லையில்சீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை*
நல்லவமுதம் பெறற்கரியவீடுமாய்*
அல்லிமலர்விரையொத்து ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், தமக்கு எம்பெருமானைப்பேச முடியாமையாலே பேசவுந் தவிர்ந்த ஆழ்வார் பின்னையுந் தம்முடைய சாபலத்தாலே எல்லாரையும் அழைத்து, அவர்களும் தாமும் கூடப் பேசுகையிலே உபக்ரமிக்கிறார்.

[என்னுவியாவிதனை] - நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டிக் கொண்டு என்னுள்ளே நின்றவனை. [எல்லையில் சீரென்கருமாணிக்கச் சுடரை] - எல்லையில்லாத அழகையுடைய கருமாணிக்கத்தினொளியையுடைய தன்னை எனக்குத் தந்தவனை. [நல்லவமுதமென்று தொடங்கி] - ப்ராக்ருதபோக்யங்களில் தலைக்கட்டான அமுதம்போலே போக்யமுமாய் பரமப்ராப்யமான மோக்ஷபுருஷார்த்தமுமாய்த் தன்னுடைய போக்யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தை உபமானமாக வுடையனுமாய். [ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே] - நாட்டிற்காண்கிற ஆணின்படியுமல்லன் பெண்ணின் படியுமல்லன்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், பேசமுடியாதென்று மீண்டவர், சாபலாதிசயத்தாலே எல்லாரையுங் கூட்டிப் பேசத்தொடங்குகிறார்.

[சொல்லீர்] - எல்லாருங்கூடியாகிலும் பேசவல்லிகோளே; [என்னம்மானை] - தன் குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை முறையிலே நிறுத்தினவனை. [என்னுவியாவிதனை] - இவ்வாத்மாவுக்கு தாரகனை. [எல்லையில் சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை] - திவ்யாத்மஸ்ரூபத்தினுடைய குணங்களுக்கு எல்லை யுண்டாகிலும், விக்ரஹகுணங்களுக்கு எல்லையின்றிக்கேயிருக்கிறபடி. எல்லையில்லாத ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடைத்தாய்ப் பெருவிலையனான நீலமணிபோலே புகரையுடைத்தாயிருக்கிற வடிவை என்னை யநுபவிப்பித்தவனை. [நல்லவமுதம்] - நித்யமாய் போக்யமான அமுதம். ப்ராக்ருதபோக்யங்களி லெல்லையான அம்ருத மென்றுமாம். [பெறற்கரிய வீடுமாய்] - ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்க வொண்ணாத பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷமாய். [அல்லிமலர்விரையொத்து] - போக்யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தை உபமானமாகவுடையனாய். [ஆணல்லன் பெண்ணல்லனே] - புருஷவிஸஜாதீயன். பெண்ணல்ல னென்கிற இது த்ருஷ்டாந்ததயா சொல்லுகிறது- ஆக, உபமாந ரஹித னென்றபடி,

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—"பாசுரமில்லை" என்று, கைவாங்கமாட்டாரே; ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து, என்நாயகனை ஸர்வேச்வரனை எல்லாருங் கூடியாகிலும் சொல்லவல்லீர்களோ? என்கிறார்.

[சொல்லீரென்னம்மானை] க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அநுபவித்து அவற்றுக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லியிருக்கிற நீங்களாகிலும் சொல்லவல்லீர்களோ? [என்னம்மானை] தன்குண சேஷ்டிதங்களாலே என்னை முறையிலே நிறுத்தினவனை. [என்னுயிராவிதனை] என்னுத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாயுள்ளவனை. [எல்லை இத்யாதி] திவ்யாத்ம ஸ்வரூப குணங்களுக்கு எல்லைகாணிலும் விக்ரஹகுணங்களுக்கு எல்லையின்றிக்கே யிருக்கிறபடி. அளவிறந்தகல்யாண குணங்களையும், நீலமணிபோலே குளிர்ந்த வடிவழகையும் என்னையநுபவிப்பித்தவனை. [நல்ல வமுதம்] நித்யமுமாய் போக்யமுமான அம்ருதம். ப்ராக்ருதபோக்யங்களில் தலையான அம்ருதம். [பெறற்கரியவீடுமாய்] ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணாத மோக்ஷபுருஷார்த்தமுமாய். [அல்லிமலர் விரைபொத்து] போக்யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தோடொத்து. [ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே] இதரபுருஷஸஜாதீயனல்லன். பெண்ணல்லனென்றவோபாதி, ஆணல்லனென்று அதுதன்னையும் கழிக்கிறது. இத்தால் உபமாநரஹிதனென்றபடி.

ஆணல்லன்பெண்ணல்லன் அல்லாவலியுமல்லன்*
காணலுமாகான் உளனல்லனில்லையல்லன்*
பேணுங்கால்பேணும் உருவாகுமல்லனுமாம்*
கோனைபெரிதுடைத்து எம்பெம்மானைக்கூறுதலே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், எம்பெருமானுடைய ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வவஸ்துவைலக்ஷண்யாதிகளைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ஏவம்விதனானவன் என்னோடு கலந்தபடி பேசி முடியாதென்கிறார்.

[ஆணல்லனென்று தொடங்கி] - ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வவஸ்து விலக்ஷணன். ஸ்த்ரீநபும்ஸகங்களிற் காட்டில் விலக்ஷணனென்று சொல்லிற்று - எம்பெருமானோடு ஒவ்வாமைக்கு ஸ்த்ரீநபும்ஸகங்களோடு புருஷர்களோடு வாசியில்லையென்று தோற்றுகைக்காக. [காணலுமென்று தொடங்கி] - இவற்றோடு அவனோடு ஏகப்ரமாண கம்யத்வ ஸாம்யமுமில்லை, அநாச்ரிதர்க்கு துர்லபன், ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபன். ஆச்ரிதர் ஏதேனுமொன்றை "இவனுக்கு வடிவாகவேணும்" என்று நினைத்தால் அத்தையே தனக்கு வடிவாகக்கொள்ளும். அவ்விருப்பிலே அநாச்ரிதர்க்கு வரவொண்ணாதபடியிருக்கும். இப்படியிருக்கிற எம்பெருமான் என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்தபடி பேசுவோமென்றால் மிறுக்குடைத்து.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப் பேசிலும், அவன் என்னோடு கலந்தபடியைச் சொல்லமுடியாதென்கிறார்.

[ஆணல்லன் இத்யாதி] - ஸ்தீரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வவஸ்து விலக்ஷணன். ஸ்தீரீநபும்ஸகங்களைச் சொல்லிற்று - அவ்வோபாதி புருஷஸாம்ய மென்கைக்காக. [அல்லாவலி] - - நிர்விநியோகமென்னுதல், உக்தங்களல்லாதவென்னுதல். ஆக, ஸஜாதீயவிஜாதீய நிஷேதம் பண்ணினபடி. பட்டரை கோஷ்டியிலே ஒருதமிழன் "ஆனால் அவ்வஸ்துசூந்யமோ? என்ன", "இயல்அறியவில்லையோ? 'அல்லன்' என்ற சப்தந்தானே புருஷோத்தமனென்று காட்டாநின்றது" என்றார். [காணலுமாகான்] - அவற்றைக் காணும் சக்ஷுராதிகளாற் காணப்படான். ஏகப்ரமாணகம்யத்வஸாம்யமு மில்லை. [உளனல்லனில்லையல்லன்] - அநாச்ரிதர்க்குதுர்லபன், ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபன். அத்தை உபபாதிக்கிறது மேல், [பேணுங்கால்] - தேவகிமுதலானோர் தன்னை ஆச்ரயித்தால், [பேணுமுருவாகும்]-அவர்களுகந்தபடியே பிள்ளையாய்ப் பிறக்கும்.

[அல்லனுமாம்] - பிறந்தவிடந்தன்னிலே, விமுகராயிருப்பார்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி யிருக்கும்.
[கோணை பெரிதுடைத்தெம்பெம்மானைக் கூறுதலே] - ஸர்வேச்வரன்என்னையநுபவிப்பித்தபடி, என்னால்
பாசுரமிட்டுச் சொல்லப்புகில் மிகவும் மிறுக்குடைத்து.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—என்னோடு கலந்த எம்பெருமான்படி பேசப் பெரிதும் மிறுக்
குடைத்து என்கிறார்.

[ஆணல்லன் இத்யாதி] நாட்டில்காண்கிற ஆண்களின்படியல்லன், அப்படியே ஸ்த்ரீ
களின்படியுமல்லன்; உபயோகயோக்ய மல்லாத நபும்ஸக பதார்த்தத்தின்படியுமல்லன்.
*நைநம் வாசா ஸ்த்ரியம் ப்ருவந் நைநமஸ்த்ரீ புமாந் ப்ருவந் - புமாம்ஸம் ந ப்ருவந் நைநம் வதந் வததி
கச்சந. அ இதி ப்ரஹ்ம* ஆரணத்தில் இரண்டாமோத்து. *ஸ வை ந தேவா ஸுரமர்த்யதிர்யங்
ந ஸ்த்ரீ ந ஷண்டோ ந புமாந் ந ஜந்து:, நாயங்குண: கர்ம ந ஸந் நசாஸந் நிஷேதசேஷோ ஜயதாதசேஷ:*
என்று. இப்படி பட்டர் அருளிச் செய்தவாறே, ஒரு தமிழன், 'ஜீயா, நாட்டில் காண்கிற
மூன்றின்படியு மல்லனாகில் சொல்லிற்றாகிற வஸ்து, சூந்யமோ பிள்ளை' என்றுகேட்க,
பட்டரும், "பிள்ளை! இயலறிவுக்குப் போந்திருந்ததில்லையீ! ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா
வலியுமல்லது என்றதில்லையே, "அல்லன், அல்லன்" என்கையாலே - 'புருஷோத்தமன்' என்று
சப்தந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ?" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெண்
ணல்லன்" என்கிற இத்தால் - ஸஜாதீயவிஜாதீய நிஷேதம்பண்ணினபடி. [காணலுமாகான்]
ஆண், பெண், அலி என்கிற இவற்றைக்காணும் ப்ரமாணங்களால் காணப்படாதான்.
இத்தால் - ஏகப்ரமாண கம்யத்வ ஸாம்யமுமில்லை யென்கை. [உளனல்லன்] அநாச்ரிதர்க்கு.
[இல்லையல்லன்] ஆச்ரிதர்க்கு. அத்தை உபபாதிக்கிறது மேல் [பேணுங்கால் பேணுமுரு
வாகும்] 'நீ எங்களுக்குப் புத்ரனாய் வந்து பிறக்க வேணும்' என்று சிலர் இரந்தால் அப்படியே
வந்துபிறந்து, *ஸபலம் தேவி ஸஞ்ஜாதம் ஜாதோZஹம் யத் தவோதராத்* என்று நிற்கும். அன்றியே,
பேணுங்கால் - தன்னை அர்த்திக்குங்காட்டில், பேணுமுருவாகும் - தன்னைப்பேணி மறைக்க
வேண்டும்படி வந்து அவதரிக்கு மென்றுமாம். [அல்லனுமாம்] இப்படி தாழநிற்கச்செய்தே
சிசுபாலாதிகளுக்குக்கிட்ட அரிதாம்படியிருக்கும். [கோணைபெரிதுஇத்யாதி] இவ்வோலிலைகளை
எனக்கு அறிவித்த ஸர்வேச்வரன்படிகளைப் பேசவென்றால், சால மிறுக்குடைத்து

கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தவம்மானை*
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன்*
கூறினவந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும்*
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவர்வைகுந்தமே. (11)

ஓ.—நிகமத்தில், இப்பத்தை அப்யஸிப்பார், இதிற்சொன்னபடியே பரிபூர்ணமாக எம்
பெருமானைத் திருநாட்டிலே என்றும் அநுபவிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

[கூறுதலென்று தொடங்கி]-தன்னுடைய ஒரோ சேஷ்டிதமே காலதத்த்வமெல்லாங் கூறினாலும்
பேசவொண்ணாதிருக்கிறவனை ஸர்வகுண சேஷ்டிதாதிகளோடும் பரிபூர்ணனானபடியே பேசுகையிலே
துணிந்து.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தையும் அப்யஸிப்பார் இதிற்சொன்ன பூர்ணாநுபவத்தைப் பரமபதத்திலே
அநுபவிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

[கூறுதலொன்றாரா] - ஆநந்தவல்லியிற் சொல்லுகிறபடியே, ஒரோகுணங்களைப் பேசப்புக்கால்
பேசித்தலைக்கட்டவொண்ணாதாயிற்று. [குடக்கூத்தவம்மானை] - குடக்கூத்தாடின நீர்மையொன்றையும்
பேசப்புக்கால் பேசித் தலைக்கட்டவொண்ணாது. [அம்மானை] - குடக்கூத்தாலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்

கினவனை. [கூறுதலேமேவி] - வேதங்கள் 'பேசநிலமன்று' என்று மீண்ட விஷயத்தைத் தாம் உள்ள படியே பேசுவாராகக் கோலி. [குருகூர்ச்சடகோபன் கூறின] - கோலினபடியே, மயர்வறமதிநல மருளப் பெற்றவராகையாலே கூறினார். [அந்தாதி] - சிலரால் பேதிக்கவொண்ணாதபடி அந்தாதியாகச்சொன்ன. [கூறுதல் வல்லா ருளரேல்] - இவருடைய பாவவ்ருத்தி யொழிய இப்பாசுரமே அமையும். [கூடுவர் வைகுந்தமே] - இவருடைய அநுபவத்தைப் பரமபதத்திலே அநுபவிக்கப்பெறுவர்.

ஈடு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் உண்டாகில் அவர்கள் பரமபதத்திலே போய் நித்யாநுபவம்பண்ணப் பெறுவரென்கிறார்.

[கூறுதல் இத்யாதி] தன்படிகளைப் பேசப்புக்கால், ஆநந்தவல்லியிற் சொல்லுகிறபடியே பேசித் தலைக்கட்டவொண்ணாதிருக்கிறவனை. பேசவொண்ணாதொழிகிறது பரத்வமல்ல, குடக்கூத்தாடின செயலொன்றுமாயிற்று. [அம்மானை] குடக்கூத்தாலே என்னை அநந்யார்ஹ மாக்கினவனை. *விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர் வஸுதேவாத்மஜஸ்ய*. [கூறுதலேமேவி] 'பேச நிலமன்று' என்று வேதங்கள் மீண்டவிஷயமென்று, தாமும் 'பேசவொண்ணாது' என்று கைவாங்காதே, அழகிதாகப் பேசக்கடவோமென்று அத்யவஸித்தார். "நான் சொல்லுவதென் சொல்லீரே" என்று, திரியவும் "சொல்லீரென்னம்மானை" என்று தொடங்குமவரிறே. அத்யவஸித்த இத்தனையோ, கூறிற்றுமுண்டோ? என்னில்—குருகூர்ச் சடகோபனன்றோ. கூறச் சொல்ல வேணுமோ? மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்க்குப் பேசத்தட்டுண்டோ? [கூறின அந்தாதி] விஷயத்துக்கு அநுரூபமாகப் பேசித் தலைக்கட்டின அந்தாதி யாயிரத்திலும் இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லா ருண்டாகில். [கூடுவர் வைகுந்தமே] "அடியார்கள்குழாங்களை யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ" என்று ஆசைப்பட்டுப் பெறாதே *ஆடியாடியாய் வ்யஸநப்படாதே, இப் பாசுர மாத்ரத்தைச் சொல்லவே, நான் ப்ரார்த்தித்துப் பெற்றபேறு பெறுவர்கள். பித்ருதநங் கிடந்தால் புத்ரனழித்து ஜீவிக்குமத்தனையிறே, ஆழ்வார் பட்ட வ்யஸநம்படவேண்டா, இது கற்றார்க்கு இவர்பேற்றிலே அந்வயம்.

முதற்பாட்டில் இவர் ஆசைப்பட்டபடியே அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்து கலந்தபடி சொன்னார்; இரண்டாம்பாட்டில் தம்மோடேகலந்தபின்பு அவன்திருமேனியும் திவ்யாவயவங்களும் திவ்யாயுதங்களும் நிறம்பெற்றதென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில் தம்மோடே கலந்து தன்ஸத்தைபெறுதல், இல்லையாகில் இல்லையாம்படியாய் வந்து கலந்தானென்றார்; நாலாம்பாட்டில் கீழ் இவனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவை நேர்நில்லாமையாலே, அவற்றை சிக்ஷித்துச்சேர்த்து அனுபவித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் அதுதானும் உபமாநமாக நேர்நில்லாமையாலே, அவற்றைக்கழித்து உபமேயந்தன்னையே அநுபவித்தார்; ஆறாம்பாட்டில் இப்படி விலக்ஷணனானவன், முக்தன் தனனை அநுபவிக்குமாபோலே தான் என்னை அநுபவித்தா னென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் தமக்காக ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணினானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் அவனை என்னாற் பேசமுடியாதென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் துணைதேடிக் கொண்டு, திரியவும் பேசுகையிலே உபக்ரமித்தார்; பத்தாம்பாட்டில் 'இப்படிகளால் என்னோடேகலந்த இம்மஹாகுணமொன்றையும் பேச' என்றால் சால மிறுக்குடைத்தென்றார்; நிகமத்தில் இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

———

ஆருந் திருவாய்மொழி—வைகுந்தா: ப்ரவேசம்

—:—

ஒ.—ஆருந்திருவாய்மொழியில் கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸம்ச்லேஷத்தாலே மிகவும் பூர்ணனுமாய் அத்யந்தஹ்ருஷ்டனுமாய் "இவர்க்கு எத்தைக்கொடுப்பன், எத்தைச் செய்வன், இவர் என்னை விடாரிறே" என்று அதிசங்கை பண்ணாநின்றுள்ள ஸ்ரீவைகுண்டநாதனான எம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுண்டான பாரதந்த்ர்ய வாத்ஸல்யாதிகளைக் கண்டு அத்யந்தவிஸ்மிதராய், தாம் எம்பெருமானை விடாத தன்மையரா யிருக்கிறபடியை அவனுக்கறிவித்து அவனை நிலைநிறுத்துகிறார்.

இ.—ஆருந்திருவாய்மொழியில், கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸம்ச்லேஷத்தால் தான் பெறும்பேறு பெற்றானாய் அதனாலேஹ்ருஷ்டனாய், "இப்ப்ரீதிக்கு ஒருகொலைதல் வாராதபடி எத்தைச்செய்வேன், இவராகிறார் கிட்டக்கொண்டு அகலுமவ ரொருத்தர், இக்கலவிக்கு விச்சேதம் வாராதபடி பரிஹரிக்கும் படியென்?" என்று தம்பக்கலிலே அதிசங்கை பண்ணினபடியைக்கண்டு, "இவனுக்கு நம்பக்கலிலே கிடந்தபாரதந்த்ர்ய வாத்ஸல்யங்களிருந்தபடியென்?" என்று விஸ்மிதராய், தாம் அவனை விடாதஸ்வபாவரா யிருக்கிறபடியை அவனுக்கறிவித்து அவனைத் தரிப்பிக்கிறார். "ப்ரணயிப்ரீத்யநுஸந்தாநங்காண் இது" என்று ஆளவந்தார். இப்படி தன்பேறாக வந்தவன் ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனாயிற்று; "அந்தாமத்தன்பு செய்து" என்றும், "வைகுந்தா" என்றும் பேசுகையாலே. "அடியார்கள்குழாங்களை" என்று - இவர் ஸபரிகரனாக அவனை ஆசைப்பட்டார்; அவனும் இவரோடே கலந்தபின்பு "எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்" என்று இவரோடு ஸம்பந்தித்தாரைத்தேடினான்; குணாதிகவிஷயமாகையாலே மேல்விழலாம் எனக்கு, நான் தோஷப்ரசுரனாயிருக்க, வந்து மேல்விழுவதே! என்கிறார்; இரண்டு தலைக்கும் ரஸம் அதிசயித்தால் ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவுஞ் செல்லுமிறே.

ஈடு.—*ஆடியாடியிலார்த்திதீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்தபடி சொல்லிற்று - *அந்தாமத் தன்பு; அந்த ஸம்ச்லேஷத்தால் பிறந்த ப்ரீதி அவனதென்னுமிடஞ் சொல்லுகிறது - இத்திருவாய்மொழி. 'ப்ரணயிப்ரீத்யநுஸந்தாநங்காண் இது' என்று ஆளவந்தாரருளிச் செய்யும்படி. ஆழ்வார்விஷயமாக ஈச்வரனுக்குஉண்டான ப்ரீதிசொல்லுகிறது இதில். *ஊனில் வாழுயிரிலே - ஆழ்வார்தாம் பகவதநுபவம்பண்ணித் தமக்கு அவன்பக்கலிலே யுண்டான ப்ரேமம் அவனளவில் பர்யவஸியாதே, "அடியார்கள்குழாங்களை யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ" என்று - ததீயரளவும் சென்றபடி சொல்லிற்று; இத்திருவாய்மொழியில் - ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வார்பக்கல் பண்ணின ப்ரேமம் இவரொருவரளவன்றிக்கே, ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் வெள்ளமிடுகிறபடி சொல்லுகிறது. இரண்டுதலைக்கும் ரஸம் அதிசயித்தால் ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவும் செல்லுமிறே. "எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும், விடியாவெந்நரகத் தென்றும் சேர்தல் மாறினர்" என்கிறாரிறே. உபயவிபூதியுக்தனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத் மகனாய் ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனான தான் தன்படிகளொன்றும் குறையாதபடி வந்து இவரோடே ஸம்ச்லேஷித்து, அந்த ஸம்ச்லேஷந்தான் 'தன்பேறு' என்னுமிடந்தோற்ற ஹ்ருஷ்டனாய், 'அநாதிகாலம் எதிர் சூழல்புக்குத் திரிந்த வஸ்துவை ஒருபடி ப்ராபிக்கப் பெறுவோமே, இவர்தாம் இனி நம்மை விடிற் செய்வதென்?' என்று அதிசங்கைபண்ணி, அவன் அலமாக்கிறபடியைக் கண்டு, 'நீ இங்ஙன் படவேண்டா' என்று அவன் அதிசங்கையைப் பரிஹரித்து அவனைஉளனாக்குகிறார்; *வைதேஹி ரமஸே கச்சித் சித்ரகூடே மயாஸஹ* என்றாப்போலேயாயிற்று இதில் ரஸமும்; மைதிலீ, உன்னை அறிந்தாயே நம்மை அறிந்தாயே, கலக்கிற தேசம் அறிந்தாயே என்றாரிறே பெருமாள்.

வைகுந்தா! மணிவண்ணனே! என்பொல்லாத்திருக்குறளா! என்னுள் மன்னி*
வைகும்வைகல்தோறும் அமுதாயவானேறே*
செய்குந்தாவருந்தீமை உன்னடியார்க்குத்தீர்த்து அசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தா!* உன்னை நான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், ஆழ்வார், எம்பெருமான் 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்' என்று அதிசங்கைபண்ண, அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிருர்.

[வைகுந்தாவென்றுதொடங்கி] - அத்யந்தபுஷ்கலனும் அதிஸுந்தரனு மிருந்துவைத்து எனக்கு மிகவும் ஸுலபனும் அயர்வறுமமரர்களோடு ஸம்ச்லேஷிக்குமாபோலே என்னுள்ளேபுகுந்து என்னேடே ஸம்ச்லேஷியாநின்றுகொண்டு நாடோறும் அபூர்வவத் போக்யமானவனே. பொல்லாவென்று - பிறர்கண்ணெச்சில் படாமைக்கு. விபரீதலக்ஷணையாகவுமாம். [செய்குந்தாவென்று தொடங்கி] அநுபவவிநாச்யமான பாபகர்மங்கள் ஆச்ரிதர்பக்கல் வாராதபடிபண்ணி அவற்றை ஆச்ரிதவிரோதிகள் பக்கலிலே போக்குகையாகிற சுத்தியையுடையவனே? இப்படி அபிநிவிஷ்டனும் வந்து, என்னேடே கலந்து ஸம்ச்லேஷித்த உன்னைப் பிரிந்து உறுவினநான் இனி ஒருநாளும் விடாதபடி பிடித்தே னென்று கொண்டருள வமையும்.

இ.—முதற்பாட்டில், 'இவர்நம்மைவிடில் செய்வதென்' என்று அவன் அதிசங்கைபண்ண, அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிருர்.

[வைகுந்தா] - ஸம்ச்லேஷஸமயத்தில் ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாக நாமக்ரஹணம் பண்ணுமாபோலே "வைகுந்தா"வென்கிருர்; பிராட்டி "ஆர்யபுத்ர" என்னுமா போலேயும், இடைப்பெண்கள் "க்ருஷ்ண" என்னுமாபோலேயும், அவர்கள்அளவன்றியே, நித்யவிபூதியுக்தனுயிருக்கிற இருப்பையாயிற்று இவர்க்கு விதேயமாக்கிற்று. [மணிவண்ணனே] - நீலமணிபோலே யிருக்கிற வடிவழகையுடையவனே. [என் பொல்லாத்திருக்குறளா] - மஹாபலிக்குத் தன்வடிவைக் காட்டினுப்போலே அர்த்தியாய்வந்து தன்னழகைக் காட்டின ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது. மேன்மையும் நீர்மையும் வடிவழகுங்கூடின பசுங்கூட்டா யிற்று - பரதத்வம் இருப்பது. பொல்லாவென்று - விபரீதலக்ஷணை; உகவாதார்கண்ணெச்சிற் படாமைக்கு என்னவுமாம். [என்னுள்மன்னி] - என்பக்கலே ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்து. [வைகும் வைகல்தோறு மமுதாய] - நாட்செல்ல நாட்செல்ல அபூர்வவத்போக்யனு யிராநின்றுன். [வானேறே] - நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யனுயிருக்குமாபோலே எனக்கும் போக்யனுனவனே. ஏறே என்கிறது - பின்பும் இவனேற்றமே விஞ்சியிருக்கை. [செய்குந்தாவரும்தீமை] - செய்தற்றுக்குந்தாவாய், தப்பவரிதாய் அநுபவிக்கும் பாபம் செய்கும் - செய்யப்பட்டு; [தாவருந்தீமை] - தாவவரிதாய் - கடக்க வரிதான கர்மம் என்றுமாம். [உன்னடியார்க்குத்தீர்த்து] - உன்னை ஆச்ரயித்தார்க்கு அனுபவிக்க வேண்டாதபடிபண்ணி. [அசுரர்க்குத்தீமைகள்செய்] - தத்விரோதிகள்மேலே யேறிட்டு அவற்றை அநுபவிப்பிக்கும். கடலைச்சீறித் தொடுத்த அம்பை, அவன் முகங்காட்டினவாறே அவன்சத்ருக்களான மருகாந்தாரத்தில் அசுரர்கள்மேலே விட்டாப்போலே; "த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்". இப்படி அசலிடப்பெற்றதில்லையாகில் "உரஸா தாரயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சாத்ய மாதவ:" என்று தான் ஏறிட்டுக்கொண்டு அநுபவிக்கும். [குந்தா] - இப்படி ஆச்ரிதர்பக்கல் ஓரமாகிற சுத்தியையுடையவனே. குந்தமென்கிறது - குந்தம்பூவாய், அதின் வெண்மையை நினைத்து, சுத்தி சொல்லுகிறது. [உன்னை] - ஆச்ரிதபக்ஷபாதியான உன்னை. [நான்] - ஆடியாடியில் விடாய்த்த நான். [பிடித்தேன்கொள்] - திருவடிகளைப்பிடித்தேனுகத் திருவுள்ளத்திலே கொள்ளவமையும் 'மதிப்பனல்லன்' என்றுவிடவோ, 'வடிவிற்பசையில்லை' என்றுவிடவோ, 'ஸுலபனன்று' என்றுவிடவோ. [சிக்கெனவே] - தேவர் நெகிழ்கிலும் நெகிழாதபடி பற்றினேன்.

ஈடு.—*முதற்பாட்டில், *அக்காமத்தன்பிலே ஆழ்வாருடனே வந்து கலந்து தான் பெறுப்பேறு பெற்றுனுயிருக்கச்செய்தே, இவர், "அல்லாவியுள்கலந்த" என்றும், "என்முடிவு காணுதே யென்னுள் கலந்தான்" என்றும் தம்முடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தித்தவாறே,*

*வளவேழுலகு தலையெடுத்து இன்னம் இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்? என்று எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த அதிசங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்.

[வைகுந்தா] நித்யவிபூதியுக்தன் தம்முடனே வந்து கலந்தான்' என்று த்ருஷ்டராகிறா ரென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. அவனுடைய முதற்பேரைச் சொல்லுகிறார். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் "ஆர்யபுத்ர" என்னுமாபோலேயும், திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் 'க்ருஷ்ண' என்னுமாபோலேயும் "வைகுந்தா" என்கிறார்; போகம் உத்கூலமானால் பரஸ்பரநாம க்ரஹணத்தாலே தரிப்பதென்றென்று உண்டிறே. [மணிவண்ணனே] அணைத்தபோதை ஸ்பர்சத்தாலே நிமிர்த்துச்சொல்லுகிறார். நீலரத்னம்போலே குளிர்ந்த வடிவையுடையவனே! [என்பொல்லாத்திருக்குறளா] மஹாபலிபக்கலிலே இரப்பாளனாய் நின்றாப்போலேகாணும் இவரைப் பெறுகைக்குச் சிறும்பி இரப்பாளனாய் நின்றநிலை. 'அழகிது' என்னில் - நாட்டொப் பாமென்று- அழகில் விஸஜாதீயதையைச் சொல்லுதல்; கண்ணெச்சில்வாராமைக்குக் கரிபூசுகிறா ரென்னுதல். வைகுந்தாவென்று - மேன்மைசொல்லிற்று; மணிவண்ணனே யென்று - வடிவழகு சொல்லிற்று; என்பொல்லாத்திருக்குறளா வென்று - ஸௌலப்யஞ் சொல்லிற்று; இம்மூன்றுங் கூடினதாயிற்று - பரத்வமாவது. [என்னுள்மன்னி] இந்த்ரன் ராஜ்யலாபம் பெற்றுப்போனான். மஹாபலி ஔதார்யலாபம் பெற்றுப்போனான்; அவ்வடி வழகுக்கு ஊற்றிருந்தது இவர்நெஞ்சிலேயாயிற்று. என்னுடைய ஹ்ருதயத்தே வந்து நித்ய வாஸம்பண்ணி. [வைகும்வைகல் தோறும் அமுதாய] கழிகிறகாலந்தோறும் எனக்கு அபூர்வாம்ருதவத் போக்யனானவன்- [வானேறே] நித்யஸூரிகளோடே கலந்து அவர்களைத் தோற்பித்து மேனாணித்திருக்குமாபோலேயாயிற்று இவரோடே கலந்து இவரைத் தோற்பித்திருந்த இருப்பு. ஏறென்கிறது - பின்பும் அவனேற்றமே விஞ்சியிருக்கை. தம்முடைய அநுபவவிரோதிகளைப் போக்கினபடி சொல்லுகிறார் [செய்குந்தாவருந்தீமை] செய்யப்பட்டு, குந்தாவாய் - தப்பாவாயிருக்குந் தீமையென்னுதல்; அன்றிக்கே, செய்கும் செய்யப்பட்டு, தாவரும் தீமை - கடக்க அரிதான தீமையென்னுதல். [உன்னடியார் இத்யாதி] உன்பக்கலிலே நிக்ஷிப்தபரராயிருப்பார்க்கு வாராதபடி பரிஹரித்து, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளின் மேலே போகடும்படியான சுத்தியையுடையவனே! முன் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவர்கள் அநுகூலித்து நாலடிவர நின்றவாறே - பின்னை அவர்கள்சத்ருக்கள்மேலே போகடுமாயிற்று, ***த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்*** என்கிறபடியே கடலுக்குத் தொடுத்த அம்பை, அவன் முகங் காட்டினவாறே மருகாந்தாரத்தி லசுரர்கள்மேலே விட்டாப்போலே. அங்ஙன் ஒருபோக்கடி கண்டிலனாகில், ***உரஸா தாரயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சாத்ய மாதவ:*** என்று பகதத்தன்விட்ட சக்தியை, அர்ஜுநனைத்தள்ளித் தன் அந்த:புரத்திலே ஏற்றாப்போலே, தானேநிட்டுக்கொண்டு அநுபவித்தல் செய்யுமித்தனை. பாபங்களாவன தான் - அசேதநமாயிருப்பன சில க்ரியாவிசேஷங் களாய், அவை, செய்தபோதே நசிக்கும்; கர்த்தா அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞன் உணர்ந்திருந்து பலாநுபவம் பண்ணுவிக்க அநுபவிக்குமித்தனையிறே. அவன் மார்விலே ஏற்றுக்கொள்ளுகையாவது - "பொறுத்தேன்" என்னத் தீருமித்தனையிறே. "அபூர்வங்காண், சக்திகாண், பலாநுபவம் பண்ணுவிக்கிறது" என்பதில், ஒரு ஸர்வஜ்ஞன் செய்விக்கிறா னென்கை அழகிதிறே. குந்தமென்று - குருந்தமென்றபடியாய், அதன் பூ வெளுத்தாயிற் றிருப்பது, அவ்வழியாலே சுத்தியை நினைக்கிறது. அன்றிக்கே, குந்தாவென்று - திருநாமம்; ***குமுத: குந்தர: குந்த:*** என்கிறபடியே. [உன்னை] ஆச்ரிதபக்ஷபாதியான உன்னை. [நான்] *அடியாடியில் விடாய்த்த நான். நீ உஜ்ஜீவிப்பிக்க, உன்னாலே உளோனான நான். [பிடித்தேன் கொள்] பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்று. முன்பும் சொல்லிப்போரும் வார்த்தையன்றோ இது என்ன; அங்ஙனல்ல, [சிக்கெனவேபிடித்தேன்கொள்] என்னைப்பெறுகைக்குப் பூர்வஜனான நீ விடிலும் விடாதபடி நான் பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்றவேணும். அவனை ***மா சுச:*** என்கிறார்.

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே* உலகுகள்
ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்*
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றமுதமாய்* எங்கும்
பக்கநோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக் கண்ணனே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், தம்மோடுகலந்தபின்னை எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த பௌஷ்கல்யத்தைப் பேசுகிறார்.

[சிக்கெனவென்று தொடங்கி] - என்னோடு கலக்கும் போது அந்யபரதை பிறவாமைக்காக க்ஷுத்ரபதார்த்தங்களும் ஒழியாதபடி எல்லா லோகங்களுக்கு வேண்டும் ஸம்விதாநத்தை ஒருகாலே தன் திருவுள்ளத்தாலே பண்ணியருளி, பிரியாதபடி என்பக்கலிலே புகுந்தான். [புகுந்ததற் பின்னென்று தொடங்கி] - புகுந்தபின்பு விகஸித ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனாய் விஜ்வரனாய் தன்னுடைய ப்ரமோதரஸத்தாலே எனக்கு போக்யமாய் பெரியபிராட்டியார்வந்து ஸ்பர்சித்தாலும் விலங்கப்பார்க்க வறியாதபடியானான், என்னோட்டைக்கலவியாலே குளிர்ந்த திருக்கண்களையுடையவன்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், அவன் தம்மை அநுபவித்தபடியையும், அவ்வநுபவத்தாலே அவன் திருமேனியிற்பிறந்த புகரையுஞ் சொல்லுகிறார்.

[சிக்கெனஇத்யாதி] - க்ஷுத்ரமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமும் பிறிகதிர்ப் படாதபடி தன்ஸங்கல்பத்திலே ஸகலலோகங்களையும் ஒருகாலே வைத்து சிக்கெனப் புகுந்தான் - இனியொருகாலமும் பிரியாதபடி புகுந்தான். புகுந்தபின்பு அவன் இருந்தபடியென்? என்னில்,—[மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர் விளக்காய்] - ஜ்ஞாநவெள்ளத்தால்வந்த மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனாய், விகஸித ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனாய். சேதநனுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால் வரும் ஜ்ஞாநத்தில் விகாரம் ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தாலே ஈச்வரனுக்கும் உண்டாகிறதாயிற்று. அங்ஙனேயாகிலிறே ஆச்ரயணீயனாவது. [துளக்கற்று] - ஆடியாடியில் ஆற்றாமையால்வந்த உண்ணடுக்கந்தீர்ந்தானாயிராநின்றான்; "விஜ்வர:" என்னக் கடவதிறே. [அமுதமாய்] "ப்ரமுமோத ஹ" என்கிறபடியே தன்னுகப்பாலே எனக்கு நிரதிசய போக்யனாய். அவன் தம்மையநுபவித்து இனியனாயிருக்கும் இருப்பிறே இவர்க்கு போக்யம். [எங்கும் பக்கநோக்கறியான்] - பிராட்டி பின்னே வந்தணைத்தாலும் விலங்கப்பார்க்கிறிலன். இங்கே ஆளவந்தார்க்கு குருகைக்காவலப்பன் அருளிச்செய்தவார்த்தை. [என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே] - ஆடியாடியில் ஆற்றாமையால்வந்த தாபந்தீர்ந்து திருக்கண்களும் குளிர்ந்தபடி.

ஈடு.—*இரண்டாம்பாட்டு—அவன், 'இவர் நம்மை விடிற்செய்வதென்' என்று அதிசங்கை பண்ணபடியைச் சொல்லிற்று கீழ்ப்பாட்டில்; இவர், 'விடேன் என்ற பின்பு அவனுக்கு வடிவிற் பிறந்த பௌஷ்கல்யம் சொல்லுகிறது இப்பாட்டில்.*

[சிறிதோரிடமும் புறப்படாத் தன்னுள்ளே உலகுகளொக்கவே விழுங்கிச் சிக்கெனப் புகுந்தான்] 'நாம் ஆழ்வாரை யநுபவிக்கும்போது, செருப்புவைத்துத் திருவடிதொழப்புக்காப் போலேயாகவொண்ணாது' என்றுபார்த்து, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குவேண்டும் ஸம்விதாநமெல்லாம் பண்ணி, அநந்யபரனாய் அநுபவித்து, போகமாட்டாதே யிருந்தான்; ராஜாக்கள் அந்த:புரத்திற் புகுவது, நாட்டுக்கணக்கற்றபின்பிறே. அத்யல்பமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமும் தன்பக்கல் நின்றும்பிரிகதிர்ப்பட்டு நோவுபடாதபடியாகத் தன்ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே லோகங்களை ஒருகாலேவைத்து, இனிப் பேராதபடிபுகுந்தான். [சிக்கெனப்புகுந்தான்] அநந்ய ப்ரயோஜனமாகப் புகுந்தா னென்றுமாம். [புகுந்த இத்யாதி] இவரோடே வந்துகலந்து, அக்கலவியில் அதிசங்கையும் தீர்ந்தபின்பாயிற்று விகஸித ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய் விஜ்வரனுமாயிற்றது. தனக்கு நித்யதர்மமான ஜ்ஞாநத்தை யுடைத்தான ஆத்மவஸ்து, கர்மநிபந்தநமாக ஒருதேஹத்தைப் பரிக்ரஹித்து, இந்த்ரியத்வாரத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு ப்ரஸரிக்கவேண்

டும்படி போந்தது, ஒருநாள் வரையிலே பகவத்ப்ரஸாதமும் பிறந்து ஜ்ஞாநஸங்கோசமும் கழி யக்கடவதாயிருக்குமிறே; அங்ஙனொரு ஹேதுவுமின்றிக்கே யிருக்கிறவனும் இவரோடேவந்து கலப்பதற்குமுன்பு ஸங்குசித ஜ்ஞாநனாய், இவரோடேகலந்தபின்பு விகஸிதமான ஜ்ஞாந வெள்ளத்தையு முடையனானான், திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் புகர்பெற்றது இப்போது. [துளக்கற்று] ஆடியாடியி லாற்றாமையால் வந்த உள்நடுக்கமுந் தீர்ந்தானா யிராநின்றான்; *விஜ்வர:* என்னக்கடவதிறே. 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்' என்கிற உள்நடுக்க மும் அற்றது இப்போது. [அமுதமாய்] *ப்ரமுமோத ஹ* என்கிறபடியே. அவன் தம்மை விரும்பி போக்யமாக நினைத்திருக்கிற இருப்பு தமக்கு போக்யமாயிருக்கிறபடி, [எங்கும் பக்கநோக்கறியான்] 'ஆழ்வார்பக்கல் இவனுக்குண்டான அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தைத் தவிர்க்கவேணும்' என்று நாய்ச்சிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கிலும் அவர்கள்பக்கல் கண்வைக்க மாட்டுகிறிலன். இங்கே, ஆளவந்தார்க்குக் குருகைகாவலப்பன் அருளிச் செய்ததாக அருளிச்செய்யும் வார்த்தை - 'அப்பன்ஸ்ரீபாதத்திலே ஒருரஹஸ்யவிசேஷமுண்டு' என்று மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்ய, 'அதுகேட்கவேணும்' என்று ஆளவந்தாரும் எழுந்தருள, கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற; அப்பனும் அங்கே ஒருகுட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்க, 'இவரை ஸமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது' என்று சுவருக்குப்புறம்பே பின்னே நிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவர் திரும்பிப் பார்த்து, 'இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரேனும் வந்தாருண்டோ?' என்று கேட்டருள, 'அடியேன்' என்று ஆளவந்தாரும் எழுந்தருளிவந்து கண்டு, 'நாங்கள் பின்னே தெரியாதபடி நிற்க இங்ஙன் அருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவென்?' என்ன, 'நானும் தானுமாக அநுபவியா நின்றால், பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கி யணைத்தாலும் அவள்முகங்கூடப் பாராத ஸர்வேச்வரன், என் கழுத்தையமுக்கி நாலுமூன்றுதரம் அங்கே எட்டிப்பார்த்தான்; இப்படி அவன் பார்க்கும்போது சொட்டைக்குடியிலே சிலர் வந்தாருண்டாகவேணும் என்றிருந்தேன் காணும்' என்று அருளிச்செய்தார். [என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே] ஆடியாடியி லாற்றாமையால் வந்த தாபமுந் தீர்ந்து, திருக்கண்களும் குளிர்ந்தது.

தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை* துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணி யெம்பிரானைப் பொன்மலையை*
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கி நாமகிழ்ந்தாட* நாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்த பான்மையேவள்ளலே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், அயர்வறுமமரர்களுக்குப்போலே எனக்குத் தன்னுடைய ஸௌந்தர் யாதிகளை வர்ணிக்கைக்கீடான வாக்கைத் தந்தருளினான். ஒருவனுடைய ஔதார்யமிருக்கும்படியே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

[தாமரைக்கண்ணனை யென்றுதொடங்கி] - திருக்கண்களின் அழகிலே ஈடுபட்டு ஸ்துதிக்கிற அயர்வறுமமரர்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளவனை. [துழாயென்றுதொடங்கி] - விரையும் பூவும் மாறாதே யிருக்கும் திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனான தன்னுடைய திருவழகை எனக்கு நிர்ஹேதுக மாகக் காட்டினவனை. [பொன்மலையை] - என்னோட்டைக் கலவியாலே அபரிச்சேத்யமான திருவழகை யுடையனாய் என்னைப் பிரிந்துபோகைக்கு க்ஷமனன்றிக்கே யிருக்கிறவனை. [நாமருவியென்று தொடங்கி] - அயர்வறுமமரர்கள் ஏத்தக்கடவநிலத்துக்கு நாம்நிலவராய் ஸத்ருசமாம்படி ஏத்தி, குணாநு ஸந்தாநத்தைப்பண்ணி இக்குணாநுஸந்தாந பலாத்காரத்தாலே நிர்மமராய்க்கொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்து ப்ரீதிதத்வம் புதியதுண்டறியாத நாம் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே மகிழ்ந்து ஆடும்படி. [நாவலரென்று தொடங்கி] - ஹர்ஷப்ரகர்ஷம் அநாயாஸேந சொல்லுவிக்கச் சொல்லுகிறகவிக்கு நிலவராய் நிற்கும்படி நம்மைப்பண்ணுகை ஸ்வபாவமாகவுடையனாய் இருக்கிற வள்ளல்.

இ.—மூன்றும்பாட்டில். நித்யஸூரிகளைப்போலே தன்படிகளிலே ஈடுபட்டுப் புகழும்படி பண்ணின இது ஔதார்யமேதான் என்கிறார்.

[தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவும்] - ஒருகால் நோக்கினால், நித்யஸூரிகள் ஜ்வரஸந்நிபதி தரைப்போலே அடைவுகெடக் கூப்பிடுவர்களாயிற்று. [தலைமகனை] - இப்படிகூப்பிடாநின்றாலும் "நிரவத்ய: பர:ப்ராப்தே:" என்கிறபடியே அவ்வருகாயிருக்கும். [துழாயித்யாதி] - அவர்களைக் கண்ணாலே தோற்பித்தான். என்னைத் தோளின்மாலையாலே தோற்பித்தான். விரையும்பூவும் மருவியிருந் துள்ள திருத்துழாய்மாலையை யுடைய என்னையனை. [பொன்மலையை] - என்னோட்டைக்கலவியாலே அபரிச்சிந்நமான அழகையுடையனாய்க் கால்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறவனை; நான் ஏத்தப்பெற்றபடியாலே வளர்ந்தபடி என்னவுமாம். [நாமருவி] - "அருவினையேன்" என்று அகன்றநான் வந்துகிட்டி; பகவத்ப்ரத்யா ஸத்தியை 'பாபம்' என்று அகன்றநான்கிட்டி. [நன்கேத்தி] - நித்யஸூரிகள் ஏத்தக்கடவ விஷயத்துக்கு நிலவனாய், ஸத்ருசமாம்படி யேத்தி. "வானவர் சிந்தையுள் வைத்துச் சொல்லும் செல்வனை" என்றவரிறே. "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்று வேதம் மீண்டவிஷயத்தை நன்றாகவேத்தி என்றுமாம். [உள்ளி] - குணங்களை யநுஸந்தித்து. "நினைந்துநைந்து" என்றவரிறே. [வணங்கி]-குணபலாத்க்ருதனாய் நிர்மமனாய் வணங்கி. "வணங்கினால் - மாறுனதோ" என்றவரிறே. [நாமகிழ்ந்தாட] - பகவதநுபவத்தால்வந்த ப்ரீதிதத்வத்தில் புதியதுண்ணாத நாம் ஹ்ருஷ்டராய், அதுக்குப் போக்குவிட்டாட. [நாவலரித்யாதி] - காலபுஷ்பம்போலே நாவிலே அலராநின்றுள்ள, பாவுண்டு - கவி, அதிலே மருவிநிற்கும்படி - நிலவனாய் நிற்கும்படி தந்த. [நாவலர்பா] - மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதபடியிருக்கை. [பான்மையே வள்ளலே] - வள்ளலே யென்று - ஸம்போதநமாய், வள்ளலே - இதொருஸ்வபாவமே என்னுதல்; பான்மையேய் - அத்தை ஸ்வபாவமாகவுடையவன் என்னுதல். பான்மை - கடன்.

ஈடு.—மூன்றும்பாட்டு—நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகானவன் தன்னை நான் தேசிகனாய் அநுபவிக்கும்படி பண்ணின இதுவும் ஔதார்யமேதா னென்கிறார்.

[தாமரைக்கண்ணனை இத்யாதி] ஒருகால் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கினால், அதிலேதோற்று ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே அடைவுகெட ஏத்தாநிற்பர்களாயிற்று நித்ய ஸூரிகள். *ச்ருதோZயமர்த்தோ ராமஸ்ய ஜாமதக்ந்யஸ்ய ஜல்பத:* என்கிறபடியே. [தலைமகனை] இவர்கள் ஏத்தாநின்றாலும், *நிரவத்ய: பர: ப்ராப்தே * என்று அவன் பரனாயிருக்கும். [துழாய் இத்யாதி] நித்யஸூரிகளைக் கண்ணழகாலே தோற்பித்தான், இவரைக் கண்ணியிலே அகப் படுத்தினான். மார்வில் மாலையைக்காட்டி மாலாக்கினான். விரை - பரிமளம். விரையும் பூவும் மருவியிருந்துள்ள துழாய்க்கண்ணி யெம்பிரானை. [பொன்மலையை] என்னோட்டைக் கலவியாலே அபரிச்சிந்நமான அழகையுடையனாய், கால்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறவனை. நான் ஏத்தப்பெற்றபடியாலே வளர்ந்தபடி யென்னவுமாம். ஆக, இத்தால் - இவரைப்பெற்ற பின்பு வளர்ந்து புகர்பெற்றபடி. [நாமருவி] "அருவினையேன்" என்று அகலக்கடவ நாம் கிட்டி. [நன்கேத்தி] நித்யஸூரிகள் ஏத்தக்கடவ விஷயத்தை நன்றாக ஏத்தி; வானவர்சிந்தையுள் வைத்துச்சொல்லும் செல்வனை, எந்தையேயென்பன் என்று அகன்றவரிறே. *யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே* என்று வேதங்களுங்கூட மீண்டவிஷயத்தை மறுபாடுருவ ஏத்தியென்றுமாம். [உள்ளி] "நினைந்து" என்று - அநுஸந்தாநத்துக்கு ப்ராயச்சித்தம்பண்ணத் தேடாதே அநுஸந்தித்து. [வணங்கி] குணபலாத்க்ருதராய் நிர்மமராய் வணங்கி. "வணங்கினால், உன் பெருமை மாசூணாதோ" என்னும் நாம் வணங்கி. [நாமகிழ்ந்தாட] பகவதநுபவத்தால் வந்த ப்ரீதிதத்வம் கண்டறியாத நாம் ஹ்ருஷ்டராய் அதுக்குப் போக்குவிட்டாட. [நாவலர் இத்யாதி] காட்பூ அலருமாபோலே ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியா நின்றுள்ள சந்தஸ்ஸானது என்பக்கலிலே நிற்கும்படியாகத்தந்த விது தன்னை ஸ்வபாவமாகவுடையையாயிருக்கிற பரமோ தாரனே. [நாவலர்பா] மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதபடியாயிருக்கை, தாமரைக்கண்ணனாய், விண்ணோர்பரவும் தலைமகனாய் துழாய்விரைப்பூ மருவு கண்ணி யெம்பிரானாய், பொன்மலையா யிருக்கிற தன்னை, நாம் மருவி நன்கேத்தியுள்ளி வணங்கி நாம் மகிழ்ந்தாடும்படி, நாவலர்

பாமருவிநிற்கத் தந்த பான்மையேய்ந்த வள்ளலேயென்று சொல்லுகிறாராகவுமாம் அன்றியே, "தாமரைக்கண்ணனை" என்கிற ஐகாரத்தை அவ்யயமாக்கி, தாமரைக்கண்ணனாய் பொன் மலையாயிருக்கிற நீ, நாமருவி - நாவலர் பாமருவிநிற்கத் தந்த பான்மையே - இதுவும் ஒரு ஸ்வபாவமே ! வள்ளலே - பரமோதாரனே! என்கிறாராகவுமாம்.

வள்ளலே! மதுசூதனா! என்மரதகமலையே!* உனைநினைந்து
எள்கல்தந்தவெந்தாய்! உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன் ?*
வெள்ளமேபுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்துகந்து*
உள்ளநோய்களெல்லாம்துரந்து உய்ந்துபோந்திருந்தே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், நிர்ஹேதுகமாக உன்னைத்தரும் ஸ்வபாவனாய் விரோதி நிரஸந ப்ரமுகமான கல்யாணகுணங்களிதனாயிருந்துள்ள உன்னை யநுபவித்துவைத்து, விட உபாயமுண்டோ என்கிறார்.

[வள்ளலேயென்று தொடங்கி] - பரமோதாரனாய் உன்னைபுஜிக்கைக்கு விரோதியான ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கும் ஸ்வபாவனாய். [என்மரதகமலையே] - ச்ரமஹரமாய் அபரிச்சேத்யமான உன்னுடைய அழகை எனக்கு அநுபவிக்கத்தந்தவனே. [உனை நினைந்தெள்கல்தந்தவெந்தாய்] - உன்னை அநுபவித்தால் புறம்புள்ளவற்றையெல்லாம் இகழும் ஸ்வபாவத்தை எனக்குத்தந்தவனே. உன்னை யநுபவித்தால் ஈடுபடும் ஸ்வபாவத்தை எனக்குத்தந்தவனே யென்றுமாம். [வெள்ளமேயென்று தொடங்கி] - அபிரிச்சேத்யமான உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை ஓரிடமொழியாமே அவகாஹித்து அத்தால் வந்த ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஆடிப்பாடிக்களித்து ப்ரதிக்ஷணம் ப்ரீதிபெருகிவர அநர்ஹதாநுஸந்தாநத்தாலும் விச்லேஷத்தாலும் வந்த வ்யஸநங்களெல்லாவற்றையும் போக்கி உஜ்ஜீவித்து உன்திருவடிகளிலே வந்திருந்து.

இ.—நாலாம்பாட்டில், இந்த ப்ரீதி எத்தனை குளிக்குநிற்குமோவென்ன, உன் படிகளை அநுபவித்து வைத்து விடவுபாயமுண்டோ வென்கிறார்.

[வள்ளலேயித்யாதி] - அவன்படிகளைச் சொல்லுகிறார். [வள்ளலே] - உன்னை எனக்குத் தந்த பரமோதாரனே. [மதுசூதனா] - உன்னையநுபவிக்கைக்கு விரோதிகளைப் போக்குமவனே. [என்மரதக மலையே] - உன்னிலும் சீரியதான உன்வடிவழகை எனக்கு அநுபவிக்கத் தந்தவனே ச்ரமஹரமாய் அபரிச்சேத்யமான வடிவு. [உனையித்யாதி] - உன்னை அநுபவித்தால் புறம்புள்ளவற்றையெல்லாம் இகழும் ஸ்வபாவத்தை எனக்குத் தந்தவனே. எள்கல் - இகழ்ச்சியாதல், ஈடுபாடாதல். 'உன்னை அநுபவித்தால் அமையும்' என்றிராதே மேன்மேலென ஈடுபடும் ஸ்வபாவத்தை என்றுமாம் [உன்னை யெங்ஙனம் விடுகேன்] - பாஹ்யருசியைத் தவிர்த்த உன்னைவிட்டு எங்கேபோவேன். உன்பக்கலிலே ஈடுபட்டநான் உன்னைவிட்டால் ஸத்தையுண்டோ. [வெள்ளமேயித்யாதி] - கடல்போலே யிருந்துள்ள உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களிலே அவகாஹித்து. [ஆடிப்பாடி] - ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடான, காயிகமாயும் வாசிகமாயும் உண்டான விக்ருதி. [களித்துகந்துகந்து] - ஹ்ருஷ்டனாய் அது விச்சேதியாத படியாய் மேன்மேலென ஒருபடிப்பட்டிராதே, பெருகிவர, [உள்ளநோய்களெல்லாந் துரந்து] விஷய ப்ராவண்யத்தால் வரும் நோய், விரஹத்தால் வரும் நோய், அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தால் வரும் நோய். [உய்ந்து] - "அஸந்நேவ ஸ பவதி" என்கிற நிலைதவிர்ந்து "ஸந்தமேநம்" என்னும்படி உஜ்ஜீவித்து. [போந்து] - உன்னளவும்போந்து. ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகள்பரிமாற்றமாயிருக்கை. [இருந்தே] - க்ருதக்ருத்யனாயிருந்து. இப்படி யிருந்துவைத்து - உன்னை எங்ஙனம்விடுகேன்.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—"நாமருவிநன் கேத்தி யுள்ளி வணங்கி நாமகிழ்ந்தாட" என்று - தம்முடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தித்தவாறே, 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்?' என்று,

அவன் அதிசங்கைபண்ண, நிர்ஹேதுகமாக உன்வடிவழகை நீ என்னை யநுபவிப்பிக்க அநுபவித்து அத்தாலேசிதிலனான நான் உன்னைவிட ஸம்பாவனையுண்டோ? என்கிறார்.

[வள்ளலே] நிர்ஹேதுகமாக உன்னை யெனக்குத்தந்த பரமோதாரனே! [மதுசூதனா] நீயுன்னைத்தருமிடத்தில் நான் ஸ்வீகரியாதபடி பண்ணும் விரோதிகளை, மதுவாகிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே நிரஸித்தவனே. [என்மரதகமலையே] உன்னை நீயாக்கும்படி உன்னிலும் சிரியதாய், ச்ரமஹரமாய் அபரிச்சேத்யமான வடிவழகையன்றோ எனக்கு ஔதார்யம் பண்ணிற்று. [உனைநினைந்தெள்கல்தந்தவெந்தாய்] உன்னை யநுஸந்தித்தால், இதரவிஷயங்களை நான் விடும்படி பண்ணினவனே யென்னுதல்; அன்றிக்கே, எள்கலாவது - ஈடுபாடாய், உன்னை யநுஸந்தித்தால் *“காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்” என்கிறபடியே அள்ளியெடுக்க வேண்டும்படி பண்ணித் தந்த என்னப்பனே! என்னுதல். [உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்] “உதாரனல்லை” என்று விடவோ? “விரோதி நிரஸநனல்லை” என்று விடவோ? “உனக்கு வடிவழகில்லை” என்று விடவோ? உன்விஷயத்திலே இப்படி ஈடுபட்டநான் உன்னைவிட ஸம்பாவனையுண்டோ? என்னுதல்; உன்னை யநுஸந்தித்தால், இதரவிஷயங்களில் விரக்தனான நான் விட ஸம்பாவனை யுண்டோ? என்னுதல். இனி மேலெல்லாம் அவன் அதிசங்கையைத் தீர்க்கிறார். [வெள்ளமே இத்யாதி] கடலோடொத்திருந்துள்ள உன்னுடைய கல்யாண குணங்களை நாலுமூலையும்புக்கு வ்யாபித்து, நான் மறுநனைந்து ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பாடி, அத்தாலே செருக்கி மிகவும் ப்ரீதனாய். [உள்ளநோய்களெல்லாம்துரந்து] கர்மநிபந்தநமாக வருமவை, உன்னைப்பிரிந்து படுமவை, “அயோக்யன்” என்று அகன்று வருமவை, இத்யாதிகளெல்லாவற்றையும் ஓட்டி. [உய்ந்து] *ஸந்தமேநம் ததோ விதும்* என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்து. [போந்து] ஸம்ஸாரிகளைவிட்டு வ்யாவ்ருத்தனாய். [இருந்து] நிர்ப்பரனாயிருந்து - வள்ளலே மதுசூதனா - உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்.

உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளை நாசஞ்செய்து* உனது
அந்தமிலடிமையடைந்தேன் விடுவேனோ?*
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரை*
சிந்தைசெய்தவெந்தாய்! உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நித்யகைங்கர்யத்தை ப்ராபித்திருந்துள்ள எனக்கு உன்னை விட ஸம்பாவனையுண்டோ வென்கிறார்.

[உய்ந்தென்று தொடங்கி] - ஸ்வரூப ஸத்பாவம்பெற்று ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், முடிவு இன்றிக்கே மிகவுங்கொடிதான என் கர்மங்களை நசிப்பித்து. [ஐந்தென்று தொடங்கி] - திருப்பாற்கடலிலே உன்னோடுட்டை ஸம்ச்லேஷஸுகத்தாலே மலர்ந்த ஐந்துபணங்களை யுடைத்தாய் கண்வளர்ந்தருளுகைக்கேற்றபடி அசைந்துவாராநின்றுள்ள திருவரவணைமேலே சாய்ந்தருளி ஜகத்ரக்ஷாசிந்தாத்மக யோகநித்ரையைப் பண்ணியருளின இக்குணத்தைக்காட்டி என்னை அடிமை கொண்டவனே, இப்படி உபகாரகனானவுன்னை மிகவும் அநுஸந்தித்து.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நித்யகைங்கர்யத்தை லபித்த எனக்கு உன்னைவிட ஸம்பாவனையுண்டோ வென்கிறார்.

[உய்ந்துபோந்து] - ஸ்வரூபத்தைப் பெற்று, ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய்ப் போந்து. [என்னுலப்பிலித்யாதி] - முடிவின்றிக்கே அதிக்ரூரமான கர்மங்களைநசிப்பித்து. [உனதித்யாதி] - விரோதி நிவ்ருத்திமுன்னாக உன்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்திலே அந்வயித்த நான். “அர்த்ததச்ச மயா ப்ராப்தா:” என்கிறபடியே இதிலே எல்லாமுண்டாம்படியானத்தைக் கிட்டின நான். [விடுவேனோ] -

விஷயாந்தரங்களை விரும்பினேனோ விடுகைக்கு, ஸ்வரூபவஸித்தி யின்றிக்கே விடுகிறேனோ, தாஸ்ய பரிமளத்திற்சுவடறியாமே விடுகிறேனோ. [ஐந்துபைந்தலையித்யாதி] - அடிமையிற்சுவடறிந்த திருவநந் தாழ்வான் விடிலன்றோ நான் விடுவது. பகவதநுபவஹர்ஷத்துக்குப் போக்கு விடுகைக்கு ஐந்துபைந் தலையை யுடையனாய், சாய்கைக்கு ஸ்வாபாவிகமான குளிர்த்தியை யுடையனாய், ப்ரீதியாலே தூங்கு மெத்தைபோலே யசைந்து வாராநிற்பானாய், நாற்றந்துடக்கமானவற்றை ப்ரக்ருதியாகவுடையனான திருவநந்தாழ்வான்மேலே. [மேவி] - கிளப்பவொண்ணாதபடி பொருந்தி. திருப்பாற்கடலிலே, யோக நித்திரை - ஜகத்ரக்ஷணசிந்தாத்மக யோகநித்ரையைப் பண்ணியருளின. [சிந்தைசெய்த] - சேதநருடைய உஜ்ஜீவநப்ரகாரமாதல், "ஆத்மாநம் வாஸுதேவாக்க்யம் சிந்தயந் மதுஸூதந:" என்கிறபடியே தன்னை அநுஸந்தித்தலாதல். [எந்தாய்] - இந்நீர்மையைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனே. [உன்னை] - நான் விட்டவன்றும் விடாதஸ்வபாவனான உன்னை. [சிந்தைசெய்து செய்து] - விச்சேதியாதபடி உன்னை யநுஸந்தித்து.

ஈடு.—*அஞ்சாம்பாட்டு—ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் உன்னைவிட ப்ரஸங்கமுண்டோ? என்கிறார்.*

[உய்ந்துபோந்து] நான் உளேனாய், ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாய்ப்போந்து. [என் உலப்பிலாத இத்யாதி] என்னுடைய, முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள கொடிய பாபங்களை வாஸனையோடே போக்கி, உன் திருவடிகளிலே ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான், இனிவிட ப்ரஸங்கமுண்டோ? [விடுவேனோ] விஷயாந்தரங்களை விரும்பினேனோ விடுகைக்கு? ஸவரூபஸித்தியின்றிக்கேயொழிந்து விடுகிறேனோ? தாஸ்யபரிமளத்தில் சுவடறியாமல் விடு கிறேனோ? எனக்குத் தெவிட்டிவிடுகிறேனோ? [ஐந்து இத்யாதி] அடிமையிற்சுவடறிந்த திருவனந்தாழ்வான் உன்னை விடிலன்றோ நான் உன்னை விடுவது. பெருவெள்ளத்துக்குப் பலவாய்த்தலைகள்போலே பகவதநுபவத்தால் வந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடாகப் பலதலைகளையுடையனாய், மதுபாகமத்தரைப்போலே ஆடாநிற்பானாய், சைத்யஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யங்களை யுடையனான திருவநந்தாழ்வான்மேலே, திருப்பாற்கடலிலே, 'ஸகல ப்ராணிகளும் கரைமரஞ்சேர்ந்ததாம் விரகென்?' என்றுயோகநித்ரையிலே திருவுள்ளஞ்செய்த என்னையனானவனே! [யோகநித்திரை] *ஆத்மாநம் வாஸுதேவாக்க்யம் சிந்தயந்* *என்கிற படியே தன்னை யநுஸந்தித்தல் [எந்தாய்] நீர்மையைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கின வனே! [உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து] நான் நினைக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணின உன்னை நினைந்து வைத்து விட ப்ரஸங்கமுண்டோ?*

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து உன்னெடுமாமொழியிசைபாடியாடி* என்
முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன் யான்*
உன்னைச்சிந்தையினலிகழ்ந்த இரணியனகன்மார்வங்கீண்ட* என்
முன்னைக்கோளரியே! முடியாததேன்எனக்கே? (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், 'உமக்கினிச் செய்யவேண்டுவதென்' என்று எம்பெருமான் கேட்டருள, நான் பெறாததுண்டோ, எல்லாம்பெற்றேன் என்கிறார்.

[உன்னையென்று தொடங்கி] - நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து ப்ரீதிபலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு அபரிச்சேத்யரஸமான இயலை நல்லிசையாலே பாடியாடி அவ்வழியாலே என்னுடைய ப்ராக்தநமான ப்ரதிபந்தகங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்கினேன். [உன்னையென்று தொடங்கி] - நிரதிசய போக்யனானவுன்னை மநஸ்ஸாலே இகழ்ந்த ஹிரண்யனுடைய அகன்ற மார்வைப் பிளந்து பண்டே எனக்கு உபகரித்த நரஸிம்ஹமே.

இ.—ஆறும்பாட்டில், உமக்கினிச் செய்யவேண்டுவதென்? என்ன - நான் பெறாததுண்டோ, எல்லாம்பெற்றேன் என்கிறார்.

[உன்னையித்யாதி] - போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமானவுன்னை, "நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்கிற விதிப்ரேரிதனாயன்றிக்கே, விடமாட்டாமையாலே அநவரதபாவனை பண்ணி. [உன்னெடுமாமொழியிசை பாடியாடி] - நெடியமொழி, மாவானவிசை. இரண்டின் வைலக்ஷண்யமும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணா திருக்கை. ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்ப்பாடி, "ஏதத்ஸாம காயந்நாஸ்தே" என்கிற முக்தாநுபவத்தை இங்கேபெற்றேன். [ஆடி] - காயிகமானவிக்ருதி. பால்குடித்து நோய்போக்குமாபோலே [என்முன்னைத் தீவினைகள்] - அநாதிகாலஸஞ்சிதமான கர்மங்களை. [முழுவேரரிந்தனன்] - ஸவாஸநமாகப்போக்கினேன். யானென்கிறது - பேறு தம்மதானபடியாலே. விரோதியை நீபோக்கினபடியென்? என்ன; - நரஸிம்ஹமாய் வந்து ஹிரண்யனைப்போக்கினாப்போலே. [உன்னை] - வகுத்தவனுமாய் உபகாரகனுமான வுன்னை. [சிந்தையினாலிகழ்ந்த] - உன்னை வாக்கால் இகழுகை யன்றிக்கே, நெஞ்சாலேயிகழ்ந்த. ப்ராப்தியாலும் அழகாலும் இகழப்போகாது, விஷயீகரிக்கைக்கு மித்ரபாவமேயமையும். நெஞ்சோடே தூஷித்தாலாயிற்று கைவிடுவது. [இரணியனகல்மார்வம்] - அஹங்காரமமகாரத்தாலே யகன்றமார்வம். திருவுகிருக்கிரை போரும்படி வரத்தை யூட்டியாக இட்டு வளர்த்ததிறே. [கீண்ட] - நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றத்தைக்கண்ட வாறே ஒத்துப்பதஞ்செய்தது: அநாயாஸேந கிழித்தபடி. [என்முன்னைக்கோளரியே] - ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ் வானுக்கு உபகரித்ததும் தமக்கென்றிருக்கிறார். ஆச்ரிதரிலே ஒருவர்க்குச்செய்தது தனக்குச்செய்த தாக நினைத்திராதவன்று பகவத்ஸம்பந்தமில்லையாமித்தனை. [முடியாததென்னெனக்கே] - ஆச்ரித ப்ரதிஜ்ஞா ஸமகாலத்திலே உன்னையழியமாறித் தோற்றுவாயானபின்பு பெறாததுண்டோ, எல்லாம்பெற்றே னல்லேனோ.

௬-—ஆறாம்பாட்டு—ஆச்ரிதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே தோற்றுவானொரு வனான பின்பு எனக்கு ஒரு கர்த்தவ்யாம்ச முண்டோ? என்கிறார்.

[உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து] இனிமையாலே விடவொண்ணாதிருக்கிற உன்னை மாறாதே அநுஸந்தித்து. [உன்னை] போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமான உன்னை. [சிந்தைசெய்து செய்து] *நிதித்யாஸிதவ்ய:* என்கிற விதிப்ரேரிதனாயன்றிக்கே, போக்யதையாலே விடமாட் டாதே அநவரதபாவனை பண்ணி. [உன் இத்யாதி] நெடுமையும் மஹத்தையும் - மொழிக்கும், இசைக்கும் விசேஷணம். இயலிற்பெருமையும், இசையிற்பெருமையுஞ் சொல்லுகிறது. இய லும் இசையும் கரைகாணவொண்ணாதபடியிருக்கிற மொழியைப் பாடி, அதுஇருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமை ஆடி. [என் இத்யாதி] என்னுடைய ப்ராக்தநமான கர்மங்களை வாஸனை யோடே போக்கினேன். முழுவேர் - வேர்முழுக்க என்றபடி; பக்கவேரோடே என்றபடி - அவன் விரோதியைப் போக்கச்செய்தேயும், பலாந்வயம் தம்மதாகையாலே [அரிந்தனன்யான் என்கிறார்]. [உன்னை இத்யாதி] எனக்குப் பண்டேஉபகரித்தவனே! [உன்னைச்சிந்தையினா லிகழ்ந்த] உக்திமாத்ரமன்றிக்கே, நெஞ்சாலே இகழ்ந்தானாயிற்று. இத்தால் - அவன் விடுவது, புத்திபூர்வம் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினாரை; கைக்கொள்ளுகைக்கு மித்ரபாவம் அமையும். [இரணியனகன்மார்வங்கீண்ட] வரபலபுஜபலமூட்டியாக வளர்ந்த சரீரமானது திருவுகிர்க்கு இரைபோராமையாலே, அநாயாஸேந கிழித்துப்போகட்டானாயிற்று. [என்முன்னைக்கோள ரியே] நரஸிம்ஹமாயுதவிற்றும் தமக்கென்றிருக்கிறார். கோளென்று-மிடுக்காதல், தேஜஸ் ஸாதல். *மஹாவிஷ்ணும்* என்கிற மிடுக்காதல், *ஜ்வலந்தம்* என்கிற தேஜஸ்ஸாதல். ஆச்ரிதரிலே ஒருவனுக்குச் செய்ததும் தனக்குச் செய்ததாக நினைத்திராதவன்று பகவத்ஸம் பந்தமில்லையா மித்தனை. [முடியாததென் எனக்கே] நீ ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே வந்து தோற்றுவாயாயிற்ற பின்பு எனக்கு முடியாததுண்டோ?

முடியாததென்னெனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டான்* உகந்துவந்து
அடியேனுட்புகுந்தான் அகல்வானுமல்லனினி*
செடியார்நோய்களெல்லாந்துரந்து எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்*
விடியாவெந்நரகத்து என்றுஞ்சேர்தல்மாறினரே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், நீர் எல்லாம்பெற்றுச் சமைந்தீரோவென்ன; என்பக்கல் எம்பெருமான் பண்ணின பக்ஷபாதராஜகுலத்தாலே என்னோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளானருங்கூட ஸம்ஸாராதுத்தீர்ணரானார்கள். ஆனபின்பு நான் பெறுததுண்டோ வென்கிறார்.

[முடியாததென்னெனக்கேலினி] - எனக்கு ஆப்தவ்யமாயிருப்பது ஒன்றுண்டோ. [முழுவேழுலகுமென்று தொடங்கி] - ப்ரளயகாலத்தில் இஜ்ஜகத்தையடையத் தன்திருவயிற்றிலே வைத்துக் கொண்டவன் ஜகத்துக்குத் தன்னையொழியச் செல்லாதாப்போலே என்னையொழியத் தனக்குச் செல்லாமையாலே அத்யபிநிவிஷ்டனாய் என்னுள்ளே புகுந்தான், இனி ஒருகாலமும் விச்லேஷிப்பதுஞ் செய்யான். [செடியாரென்று தொடங்கி] - ஸாம்ஸாரிக து:கங்களெல்லாம் போக்கிக் கீழும்மேலும் ஏழுபடிகாலான அஸ்மதீயர் ஸம்ஸாரத்திலே என்றும் கிடக்கக்கடவதான தன்மையைத் தவிர்ந்தார்கள்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், நீர் எல்லாம்பெற்றீரோவென்ன; என்பக்கல் அவன் பண்ணின பக்ஷபாதராஜகுலத்தாலே என்னோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளானருங்கூட ஸம்ஸாரோத்தீர்ணரானார்கள்; ஆனபின்பு நான்பெறுததுண்டோ வென்கிறார்.

[முடியாததென்னெனக்கேலினி] - எனக்காகில் இனி முடியாததுண்டோ? இனி அநவாப்தமாயிருப்பதுண்டோ. எங்ஙனேயென்னில்,—[முழுவேழித்யாதி] - ப்ரளயாபத்தில் ஸகலலோகமும் நோவுபடாதபடி திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவன், ஜகத்துக்குத் தன்னையொழியச் செல்லாதாப்போலே என்னையொழியச் செல்லாதானாய் ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்து உட்புகுந்தான், ஒருநீராகக் கலந்தான், தன்பக்கல் ஜகத்துப் புக்காப்போலன்றிக்கே உகந்துபுகுந்தான். இவனுக்கும் ஜகத்துக்குஞ் செல்லாமையொக்கும், உகப்பேற்றம் இவ்விஷயத்தில் இவனுக்கு. மத்ஸம்பந்திகளளவும் கீழ்மேலோடும்படி புகுந்தான். [அகல்வானுமல்லனினி] - ப்ரளயாநந்தரம் உமிழ்ந்தான். இங்கு அங்ஙனேசெய்வானாயிருக்கிறிலன். சேதநரைப்போலே பாபத்தாலேயகன்று ஒருஸுக்ருதத்தாலே கிட்டுதலில்லையே யிவனுக்கு. பனைநிழல்போலே யும்மைநோக்கிவிடவமையுமோ, உம்மோடு ஸம்பந்தித்திருப்பார் செய்வதென்? என்ன; - அவர்களும் பெற்றார்கள். [செடியாரித்யாதி] - தூறுமண்டின நோய்களெல்லாந்துரந்து. விஷயப்ராவண்யத்தாலே வந்தநோய், பகவதலாபத்தாலே வந்தநோய், இவற்றையெல்லாம் வாஸனையோடேயோட்டி. [எமர்] - வேறொன்றாலன்றியே என்னோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக. எவ்வளவென்னில், - [கீழ்மேலெழுபிறப்பும்] - கீழேழுபடியும் மேலேழுபடியும். [விடியாவெந்நரகத்து] - ஒருநாளிலே முடிவுண்டான தண்டல் யமனது, விடியாதநரகம் ஸம்ஸாரம். [வெந்நரகம்] - "நரகம்" என்று புத்திபிறக்கு மதில், தன்மை தோற்றாத நரக மிது. [என்றுஞ்சேர்தல் மாறினரே] - என்றுங் கிட்டக்கடவதான தன்மையுந் தவிர்ந்தார்கள். நானும் ப்ரார்த்திக்கவேண்டிற்றில்லை, அவனும்நினைப்பிடவேண்டிற்றில்லை. என்பக்கல் அவன்பண்ணின பக்ஷபாதராஜகுலத்தாலே மாறிக்கொண்டு நின்றார்கள்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—என்னளவில் விஷயீகாரம் என்னுடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவும் சென்றதுகிடீர் என்கிறார்.

[முடியாததென்னெனக்கேலினி] எனக்காகில் இனி முடியாதது உண்டோ? எனக்கு இனி முடியாததுண்டோ? எனக்கினி அநவாப்தமா யிருப்பதொன்றுஉண்டோ? நீர்இது என்கொண்டு சொல்லுகிறீர்? என்ன, [முழுஇத்யாதி] ப்ரளயாபத்திலே அகப்பட்ட பூமி, தன் வயிற்றிலே புகாதபோது படும்பாடடங்க தான் என்பக்கல் புகுராதபோதுபடுவானாய் வந்து

புகுந்தான்; எனக்கு இனி முடியாதது உண்டோ? [அடியேனுட்புகுந்தான்] ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்துப் புகுந்தான். [உட்புகுந்தான்] ஒருநீராகக் கலந்தான். தன்பக்கல் ஜகத்துப் புக்காப் போலன்றியே, உகந்து புகுந்தான். இவனுக்கும் ஜகத்துக்கும் செல்லாமை யொக்கும், உகப்பே இவ்விஷயத்தில் தன்னேற்றம். [அகல்வானுமல்லனினி] அந்தபூமிக்கு, ப்ரளயங் கழிந்தவாறே அகலவேணும்; இவனுக்கு அதுவுமில்லை. முதலிலே பிரிவை ப்ரஸங்கிக்க வொட்டுகிறிலன். சேதநரைப்போலே பாபந்தாலே அகன்று ஒருஸுக்ருதத்தாலே கிட்டு மதில்லையே இவனுக்கு. உம்மை அவன் இப்படி விரும்பினானாகில்; பனிநீரைல்போலேயுமுமை நோக்கிக்கொண்டு விடவமையுமோ? என்ன, - [செடியார்இத்யாதி] செடி - பாபம். பாபத் தாலே பூர்ணமான துஃக்கங்கள். தூறுமண்டின நோய்களெல்லாம் துரந்து. விஷயப்ராவண் யத்தாலே வந்த நோய், அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த நோய், பகவதநுபவவிச்லேஷத் தாலே வந்த நோய், இவற்றையெல்லாம் வாஸநையோடேஓட்டி. "உள்ளநோய்களெல்லாம் துரந்து" என்கிறவிடத்திலும் சொல்லிற்றில்லையோ இது என்னில்; - அங்குச்சொல்லிற்று - தம்மளவு; இங்கு - தம்ஸம்பந்திஸம்பந்திகள் விஷயமாயிற்று. இப்படி இவர்களோட்டிற்று எத்தாலே யென்னில்; [எமர்] வேறொன்றாலன்று; என்னோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக. ஸம்பந்தம் எவ்வளவென்னில் - கீழ்மேலெழுபிறப்பும்] கீழேழுபடிகாலும் மேலேழுபடிகாலும் தம்மோடே ஏழுபடிகாலுமாக இருபத்தொருபடிகால். [விடியாவெங்கரத்து] ஒருநாள்வரை யிலே கர்மக்ஷயம்பிறந்தவாறே விடியுமதிறே யமன்தண்டல். இது விடியாவெங்கரகமிறே. "நரகம்" என்றுபுத்திபிறக்கும் அதில், தண்மை தோற்றாத நரகம்இது. [என்றும்சேர்தல்மாறி னரே] என்றும் கிட்டக்கடவதான தண்மை தவிர்ந்தார்கள். நானும் ப்ரார்த்திக்கவேண்டிற் றில்லை, அவனும் நினைப்பிடவேண்டிற்றில்லை. எத்தாலேயென்னில்;—என்பக்கல் அவன் பண்ணின பக்ஷபாதராஜகுலத்தாலே மாறிக்கொண்டு நின்றார்கள். முடியாததுஎன் எனக்கேல் இனி? என்று அங்வயம்.

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து அடியையடைந்துள்ளந்தேறி*
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்*
பாறிப்பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள்நீறெழ* பாய்பறவையோன்
றேறிவீற்றிருந்தாய் உன்னையென்னுள் நீக்கேலெந்தாய்! (8)

ஒ. — எட்டாம்பாட்டில், நிர்ஹேதுகமாக உன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலேபெற்ற இஸ்ஸம்ருத்தி இனி ஒருநாளும் விச்சேதியாதொழியவேணும், இதுவே எனக்கு வேண்டுவது என்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

[மாறிமாறியென்று தொடங்கி] - பர்யாயேண சாவதுபிறப்பதாய் ஒரு நன்மையின்றியே யிருக்கச் செய்தே ஸாம்ஸாரிக விஷயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகத் திருவடிகளைப்பெற்று விஷயவாஸநையாலும் பகவதலாபத்தாலு முள்ள அந்தஃகரண காலுஷ்யமெல்லாம் நீங்கி முடிவு இல்லாத ஆநந்த ஸமுத் ரத்திலே நான் முழுகினேன். [பாறிப்பாறியென்று தொடங்கி] - தன்திருச்சிறகில் வேகத்திலே அஸுரஸமூஹங்களானவை சிந்நம்பிந்நமாய் தூளியாம்படி ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்வபாவனும் அத்யந்த விலக்ஷணனுமான பெரிய திருவடிமேலே ஏறி உன்னுடைய ஸர்வைச்வர்யத்தாலே வரும் வீறு தோற்றும் படி இருந்தவனே. இத்தால் - இப்படியே தமக்குண்டான ப்ரதிபந்தக நிரஸநம்பண்ணி, அத்தாலே மேனாணித்திருந்த இருப்பைச்சொல்லுகிறது. ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யும் ஸ்வபாவனென்று மாம். [உன்னையென்று தொடங்கி] - என்னோடே இப்படி வந்து கலந்த நீ ஒருநாளும் பிரியாதொழிய வேணும், இப்படியுள்ள கலவியாலே என்னை யடிமை கொண்டவனே.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், நிர்ஹேதுகமாகப்பெற்ற இஸ்ஸம்ருத்தி ஒருநாளும் விச்சேதியாதொழிய வேணுமென்று இரக்கிறார்.

[மாறிமாறியித்யாதி] - ஸபரிகரமாக உம்மைவிஷயீகரிக்கைக்கு நீர் செய்ததென்? என்ன; - அநாதியாகச் சாவது பிறப்பதாய்ப் போந்தேன், அநுபவித்து மீளுதல், ப்ராயச்சித்தம்பண்ணுதல் செய்யக் காலமில்லையாயிற்று: இப்படி ஜந்மபரம்பரையாய்ப் போராநிற்க, உன்திருவடிகளைவந்து கிட்டிக்கொண்டு நின்றேன். அதாகிறது - 'இந்தஸித்திக்கு இத்தலையில் ஒருமுதலுண்டு' என்று தோற்றுதபடியாலே சொல்லுகிறது. [உள்ளந்தேறி] - நெடுநாள் விஷயவாஸநையாலும் பகவதலாபத்தாலுமுள்ள அந்த:கரண காலுஷ்யம்போய் ஹ்ருதயந்தெளிந்து. ''ஸா தம்ஸமாஸாத்ய விசுத்தஸத்வா''. ஹ்ருதயந்தெளிந்த மாத்ரமே யன்றிக்கே, [ஈறிலின்பமித்யாதி] - முடிவில்லாத ஆநந்த ஸமுத்ரத்திலே நான் அவகாஹித்தேன். திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், இவர்களும் குமிழிநீருண்கிற விஷயத்திலேயிறே நான் அவகாஹிக்கப்பெற்றது விரோதிவர்க்கஞ் செய்ததென்? என்னில், - பெரிய திருவடியுடைய திருச்சிறகைக்கேட்குமித்தனை. [பாறியித்யாதி] - சிந்நம் பிந்நமாய் அஸுரவர்க்கத்தினுடைய பலவகைப்பட்ட குழாங்களானவை நீறும்படி விரோதிவர்க்கத்திலே பாயாநின்றுள்ள அத்விதீயனான பெரியதிருவடிமேலேயேறி ஐச்வர்யத்தால் வந்த வீறுபாடுதோற்றும்படி யிருந்தவனே. பெரிய திருவடிக்கு அத்விதீயத்வம் - அவன்கருத்தறிந்து செய்கை யில் தலைவனாகை. [உன்னையென்னுள் நீக்கேல்] - என்னோடே இப்படி கலந்த உன்னை என்பக்கலி னின்றும் நீக்கநினையாதொழியவேணும். தம்முடைய இனிமையாலே இவரும் அவன்பக்கலிலே அதிசங்கை பண்ணுகிறார். தம்முகப்பு அவனை எதிரிட்டபடி. [எந்தாய்] - விரோதியைப்போக்கிவந்து கலக்கைக்கடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—இப்படி கனத்தபேற்றுக்குநீர் செய்த ஸுக்ருதமென்? என்ன, —ஒருஸுக்ருதத்தால் வந்ததல்ல, நான்பிறந்து படைத்ததென்கிறார். அதுவுமொன்றுஉண்டு, அநாதியாகப்பிறந்து போந்தே னென்கிறார்.

[மாறிமாறி இத்யாதி] ஸபரிகரமாக உம்மை விஷயீகரிக்க, நீர் செய்ததென்? என்ன; - கடலுக்குள்ளே கிடந்ததொரு துரும்பு திரைமேல் திரையாகத் தள்ள வந்து கரையிலே சேருமாபோலே, மாறிமாறிப்பிறந்து வாராநிற்க, திருவடிகளிலே கிட்டிக்கொண்டு நிற்கக் கண்டேனித்தனை. அநுபவித்து மீளுதல், ப்ராயச்சித்தம்பண்ணி மீளுதல்செய்யக் கால மில்லையாயிற்று. [அடியையடைந்து உள்ளந்தேறி] உள்ளந்தேறி அடியை யடைந்தவரல்லர், அடியை யடைந்தாயிற்று உள்ளந்தேறிற்று. [உள்ளந்தேறி] நெடுநாள் விஷயவாஸநை யாலும் பகவதலாபத்தாலுமுள்ள அந்த:கரணகாலுஷ்யம்போய் ஹ்ருதயந் தெளிந்து. தெளிந்தவளவேயன்றியே [ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்] முடிவின்றிக்கே யிருக்கிற பெரிய ஆநந்தஸாகரத்திலே அவகாஹித்தேன். திருவடி, திருவநந்தாழ்வான் இவர்கள் குமிழிநீருண்கிற விஷயத்திலேயிறே நான் அவகாஹிக்கப்பெற்றது. ஆனால் உம் முடைய விரோதிகள் செய்ததென்? என்ன, - அதுக்குக் கடவாரைக் கேளீகோ ளென்கிறார், [பாறி இத்யாதி] அஸுரவர்க்கத்தினுடைய பலவகைப்பட்ட குழாங்களானவை, பாறிப் பாறி நீறெழுந்துபோம்படியாக ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே பாயாநின்றுள்ள அத்விதீயமான பறவையை மேற்கொண்டு உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருந்தவனே! பெரிய திரு வடிக்கு அத்விதீயத்வம் - அவன்கருத்தறிந்து நடக்கையில் தலைவனாகை. அவன் ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்துக்குப்பண்ணின வ்யாபாரம் பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலே பேராதே யிருந்த வித்தனை. [உன்னையித்யாதி] ஸ்வாமியான நீ இனியொருகாலமும் உன்னை என்பக்கல் நின்றும் பிரித்துக்கொண்டுபோகாதொழியவேணும். [உன்னையென்னுள்நீக்கேல்] என்னோடே இப்படி கலந்த உன்னை, உன்னுடைய கலவியால் வந்த ரஸமறிந்த என்பக்கல்நின்றும் நீக்க நினையாதொழியவேணும். தம்முடைய இனிமையாலே அதிசங்கை பண்ணுகிறார். தம் உகப்பு அவனை எதிரிட்டபடி. [எந்தாய்] விரோதியைப்போக்கிக் கலக்கைக்கு அடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

எந்தாய்தண் திருவேங்கடத்துள்நின்ருய் இலங்கைசெற்ருய்* மராமரம்
பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளிகோத்தவில்லா!*
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினுயமுதே உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்
மைந்தா* வானேறே! இனியெங்குப்போகின்றதே? (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டி என்னை வசிகரித்து, விச்லேஷிக்க முடியாதபடி என்னோடே கலந்திருந்துள்ள உனக்கு இனி போகவுபாயமில்லை யென்கிருர்.

[எந்தாயென்று தொடங்கி] - என்னை அடிமைகொண்டருளுகைக்காக நிரதிசயபோக்யமான திருமலையிலே நின்றருளினவனே. [மராமரமென்று தொடங்கி] - பரந்த அடியையுடைய மராமரம் ஏழும் உருவ அநாயாஸேந எய்தவனே. [கொந்தார்] - தழைத்திருக்கை. [உன்னையென்னுள்ளே குழைத்த வெம்மைந்தா] - விச்லேஷாநர்ஹமாம்படி என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்து அக்கலவியாலே நவீக்ருதமான யௌவநத்தை யுடையவனே. [வானேறே] - தம்மோடே கலந்தபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தம்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், விச்லேஷிக்க முடியாதபடி என்னோடே கலந்து வைத்து, ஒன்றுஞ் செய்யாதாரைப்போலே 'பரகு பரகு' என்கிறதென்? என்கிருர். 'இவர்நினைவறியவேணும்' என்று அவன் கால்வாங்கப்புக, 'இனியெங்குப் போகின்றது' என்கிருர் என்னவுமாம்

[எந்தாய்] - 'வகுத்தஸ்வாமி' என்னும் முறையை யறிவித்தவனே [தண் திருவேங்கடத்துள் நின்ருய்] - ச்ரமஹரமான திருமலையிலே நின்ருயிற்று ஸம்பந்தத்தை யறிவித்தது [இலங்கைசெற்ருய்] - ஸம்பந்தஜ்ஞாந விரோதிவர்க்கம் லங்கைபட்டது பட்டது. [மராமரமித்யாதி] - மஹாராஜரை இசைவித்தாப்போலேயாயிற்று இவரை யிசைவித்தது. [பைந்தாள்] - பரந்த அடியை யுடைத்தாகை. [வாளி கோத்த] - துளையுள்ளதொன்றிலே அம்பை யோட்டினுப்போலேயாயிற்று அநாயாஸமிருந்தபடி. [கொந் தாரித்யாதி] - வைத்தவளையத்தைக் காட்டியாயிற்று இவரை யிசைவித்தது. கொந்தார் - தழைத்திருக்கை. [அமுதே] - அந்தவொப்பனையாலே எனக்கு நிரதிசயபோக்யனானவனே. [உன்னையித்யாதி] - கலக்கிற விடத்தில் ''ஏகதத்த்வம்'' என்னலாம்படியாயிற்று கலந்தது. [எம்மைந்தா] - என்னோடே கலக்கப்பெற்ற இத்தாலே நவீக்ருதயௌவந ஸ்வபாவனானவனே. [வானேறே] - அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரை அநுபவித்ப்பிதாப்போலேயாயிற்று இவரை யநுபவிப்பித்தது. [இனியெங்குப்போகின்றதே] - நித்யஸூரிகளை விடிலன்ருே என்னை விடலாவது. போகிலும், கூடப்போகவேண்டும்படியன்ருே கலந்தது.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—முதலிலே உன்னை யறியாதிருக்கிற என்னை, உன்னையும் உன் போக்யதையையும் அறிவித்து உன்னையல்லது செல்லாதபடியாக்கின நீ இனி என்னை,விட்டுப் போகாதொழிய வேணு மென்கிருர்,

*[எந்தாய்] ச்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து நின்று உன் ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டி என்னை சேஷத்வத்திலே நிறுத்தினவனே! [இலங்கைசெற்ருய்] பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷ விரோதியைப் போக்கினுப்போலே, என்னுடைய சேஷத்வ விரோதியைப் போக்கினவனே! [மராமரம் இத்யாதி] ஆச்ரித விஷயத்தில் மழுவேந்திக்கொடுத்துக் கார்யம் செய்யும்படி. பரந்தவடிவை யுடைத்தான மராமரங்க ளேழும் மறுபாடுருவும்படியாக, பண்டே தொளையுள்ள தொன்றிலே ஓட்டினுப்போலே அம்பைக்கோத்த வில்வலியையுடையவனே! [கொந்தார் தண்ணந்துழாயினுய்] வைத்தவளையத்தோடே நின்ருயிற்று மராமரமெய்தது. அவதாரத்துக்குச்சேர ஏதேனு மொன்ருலே வளையம் வைக்கிலும், திருத்துழாயல்லது தோற்ருது இவருக்கு. கொந்தார் - தழைத்திருக்கை. [அமுதே] மராமரமெய்கிறபோது இலக்குக்குறித்து நின்ற நிலை இவர்க்கு போக்யமாயிருந்தபடி. [உன்னை இத்யாதி] கலக்கிற விடத்தில் *ஏகதத்த்வம்* என்னலாம்படி கலந்து, இனி 'போவேன்' என்ருல், போகப்போமோ? போகிலும், கூடப்போமித்தனை. [மைந்தா] என்னோடேகலந்த இத்தாலே நவீக்ருதமான*

யெளவநத்தையுடையவனே! [வானேற] தன்போக்யதையை நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பித்து, அத்தாலே வந்த மேன்மை தோற்ற இருக்குமாபோலேயாயிற்று இவரை அநுபவிப்பித்து மேன்மை தோற்ற இருந்தபடி. [இனியெங்குப்போகின்றதே] உன்னையல்லது செல்லாதபடியான என்னைவிட்டு உன்னையொழியக் காலக்ஷேபம் பண்ணவல்லார்பக்கல் போகவோ? நித்யஸூரிகளை விடிலன்றே என்னைவிடலாவது. 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்? என்று அவனுக்கு உண்டான அதிசங்கையைப் பரிஹரியா நிற்க, 'நீ என்னை விட்டுப் போகாதேகொள்' என்கிற இதுக்குக் கருத்தென்? என்னில்;—விலக்ஷணவிஷயம், தானும் காற்கட்டி எதிர்த்தலையையும் காற்கட்டப்பண்ணுமாயிற்று. [எந்தாய்] நீ சேஷியல்லாமற்போகவோ? [தண்திருவேங்கடத்துள் நின்றாய்] ஸுலபனல்லாமற்போகவோ? [இலங்கை செற்றாய்] விரோதி நிரஸந சீலனல்லாமற் போகவோ? [மராமரம் இத்யாதி] ஆச்ரித விஷயத்திலே மழுவேந்திக்கொடுத்துக் கார்யஞ்செய்யுமவனல்லாமற்போகவோ? [கொந்தார் தண்ணந்துழாயினாய்] ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்கு மாலையிட்டிலையாய்ப்போகவோ? [அமுதே] போக்யபூதனல்லாமற்போகவோ? [உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த] ஒரு நீராகக் கலந்திலையாய்ப்போகவோ?[எம்மைந்தா] நவீக்ருத ஸ்வபாவனல்லாமற்போகவோ? [வானேற] மேன்மையனல்லாமற்போகவோ? [இனி எங்குப்போகின்றதே] போகிலும் கூடப்போமித்தனை யொழிய, *ஏகதத்த்வம்* என்னலாம்படி கலந்து தனித்துப்போகலாமோ?

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள்* தாய்தந்தையுயி
ராகின்றாய் உன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ?*
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும்நாதனே! பரமா! தண்வேங்கட
மேகின்றாய்!* தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், காலத்ரயத்திலும் உன் க்ருபையாலே எல்லாப்படியாலும் எனக்கு, உபகாரகனான உன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்துவைத்து, இனிவிட ஸம்பாவநை புண்டோவென்கிறார்.

[போகின்றவென்று தொடங்கி] - காலத்ரயத்திலும் தாயுந்தமப்பனுஞ் செய்யும் நன்மைகளையும் என்னாத்மா தான் தனக்குப் பார்த்துக்கொள்ளும் நன்மைகளையும் செய்யும் ஸ்வபாவனானவனே! இப்படி யுபகாரகனாய்நின்றுள்ள உன்னைக்காணவல்லேனோ வென்றிருக்கிற நான் காணப்பெற்று வைத்து இனிவிட வுபாயமுண்டோ. [பாகின்றவென்று மேலுக்கு] - உன்னுடைய ஐச்வர்யாதிகளுக்கு ஒத்தாரும் மிக்காருமில்லாதபடி யிருந்துவைத்து என்னோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்காக நிரதிசயபோக்ய மான திருமலையைவிடாதே யெழுந்தருளிநிற்பதுஞ்செய்து என்னோட்டைக் கலவியாலே பருவம் செய்து அதிபரிமளமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனானவனே.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், நாம் போகாதொழிகிறோம், நீர் விடாதொழியவேணுமே யென்ன;—நீ பண்ணின உபகாரங்களைக் கண்டுவைத்து விட ஸம்பாவநை யுண்டோ வென்கிறார்.

[போகின்றவித்யாதி] - காலத்ரயத்திலும் தாயும் தமப்பனும் செய்யும் நன்மைகளையும். [உயிராகின்றாய்] - ''ஸ பித்ராச பரித்யக்த:'' என்று அவர்கள் விடுமளவிலும் தான் தனக்குப்பார்க்கும் நன்மைகளையும் செய்யுமவனே. இச்சேதநர் அநாதிகாலம் தன் விநாசத்தையே சூழ்ந்துகொள்ள, முகந்தோற்றாத படி நின்று ஸத்தையை நோக்கிப் போந்தவனல்லையோ. [உன்னை] - இப்படி உபகாரகனானவுன்னை. [நான்] - உபகார ஸ்ம்ருதியுடையேனான நான் கிட்டப்பெற்றவினி விடுவேனோ. [பாகின்றதொல்புகழ்] - ''விதித: ஸஹி தர்மஜ்ஞ:'' என்கிறபடியே ஸர்வத்ர பரம்பியிருப்பதாய் ஸ்வாபாவிகமான கல்யாண குணங்களை யுடையவனே. [மூவுலகுக்கும் நாதனே] - குணஹீநனானாலும் விடவொண்ணாத ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகிறது. [பரமா] - ஸம்பந்தமாத்ரமேயாய், மேன்மை யளவுபட்டிருக்குமோவென்னில்; - ஸர்வாதிகனாயிருக்கும். மேன்மையாலே கிட்டவொண்ணாதா யிருக்குமோவென்ன, - [தண்வேங்கடமேகின்றாய்] - ச்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து ஸுலபனானவனே. [தண்துழாயித்யாதி] - என்னோட்டைக் கலவி

யாலே குளிர்ந்து அதிபரிமளிதமான திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்க்ருதனும், செய்ததுவாய்த்துச் செல்வனும், பிடித்துமோந்த இலைத்தொடையும் தானுமாயிருக்கிறபடி.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—நாம் போகாதொழிகிறோம்; நீர் நம்மைவிடாதொழியவேணுமே யென்ன,-நீ பண்ணின உபகாரங்களைக் கண்டுவைத்து விட ஸம்பாவனையுண்டோ? என்கிறார். காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவிதபந்துவுமான உன்னை விட ஸம்பாவனையில்லை யென்கிறார்.

[போகின்ற இத்யாதி] காலத்ரயத்திலும், பரிவுடைய தாய்செய்வதுஞ் செய்து, ஹிதகாமனை தமப்பன்செய்வதுஞ் செய்து, *ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:* என்று - அவர்கள் விடுமளவிலும், தான் தனக்குப்பார்க்கும் ஹிதமும் பார்க்கும்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ராப்தனுமாய், உபகாரகனுமான உன்னை, உபகாரஸ்ம்ருதியையுடைய நான் கிட்டப்பெற்று வைத்து, விட ஸம்பாவனையுண்டோ? [பாகின்ற இத்யாதி] *விதித:* என்கிறபடியே சத்ரு கோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாம்படி பரம்பியிருப்பதாய் ஸ்வாபாவிகமான கல்யாண குணங்களை யுடையையாய், த்ரைலோக்யத்துக்கும் நிர்வாஹகனானவனே! [பரமா] குணங்களுக்கும் ரக்ஷணத்துக்கும் உன்னையெண்ணினால் பின்னை எண்ணலாவாரில்லாதபடி ஸர்வாதிகனாயிருக்குமவனே! இப்படி ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து, என்னை அடிமை கொள்ளுகைக்காக, ச்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவனே! உன்னை நான் அடைந்தேன் விடுவேனோ? என்று அந்வயம். [தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே] இவருடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தீரும்படியாக வந்து விஷயீகரித்துத் தன்னை அநுபவிப்பித்து, 'இவர் தன்னைவிடிற் செய்வதென்' என்கிற அதிசங்கையுந் தீர்ந்து, தோளிலிட்டமாலையும் பரிமளிதமாய், பிடித்து மோந்த இலைத்தொடை மாலையுந் தானுமாய் நின்றபடி.

கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங்
கண்ணனை* புகழ்நண்ணித்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்சொன்ன*
எண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள் இவையுமோர்பத்திசையோடும்*
பண்ணிற்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இப்பத்தை இனிதாய் அநுஸந்திக்குமவர்கள் பகவத்பரிக்ரஹமாவர் என்கிறார்.

[கண்ணித் தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனை] - தம்மோடே கலக்கையால் அவனுக்குப்பிறந்த செவ்வியைச் சொல்லிற்று. [புகழ்நண்ணி] - அவன் தம்பக்கல் பண்ணின அபிநிவேசகுணத்திலே மிகவும் அவகாஹித்து. [தென்குருகூரென்று தொடங்கி] - ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் எம்பெருமான் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹத்தில் ஒன்றுங்குறையாமே ஆழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்தை இசையோடும் பண்ணோடும் பாடவல்லார்களுக்கு 'கேசவன்தமர்' என்னும் ஆகாரம்போக்கி ஆகாராந்தரமில்லை.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தையும் இனிதாக அநுஸந்திக்குமவர்கள் பகவத்பரிக்ரஹ மாவரென்கிறார்.

[கண்ணியித்யாதி] - 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்'? என்று அவனுக்கு ஓடின அதிசங்கை தீருகையாலே பிறந்த செவ்வியைச் சொல்லுகிறது. வைத்த வளையமும் செவ்விபெற்றிருக்கக் கண்களும் விகஸிதமாயிற்று. [புகழ்நண்ணி] - அவன் தம்பக்கலிலே பண்ணின அபிநிவேசகுணத்திலே அவகாஹித்து. [எண்ணிற் சோர்விலந்தாதி] - அவன்மநோரதத்தில் ஒன்றுங் குறையாதபடி அருளிச்செய்த. [இசையொடும் பண்ணிற் பாடவல்லார்] - இதில் அபிநிவேசத்தாலே இசையோடும் பண்ணோடும் பாடவல்

லார்கள். பண்ணாகிறது காநம். இசையாகிறது - குருத்வ லகுத்வாதிகள் தன்னிலே நெகிழ்ந்து பொருந்துகை. த்வநியிலே - நிறத்திலே யென்றபடி. [கேசவன்தமரே] - குல சரண கோத்ராதிகள் வேறின்றிக்கே 'விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள்' என்னுமாபோலே இதுவே ப்ரகாரமாயிருக்கை.

௬௫.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் ஆரேனுமாகவுமாம், அவர்களுக்குக் குலசரணகோத்ராதிகள் அப்ரயோஜகம், இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் பகவதீய ரென்கிறார்.

[கண்ணி இத்யாதி] இப்போதாயிற்று வளையம் செவ்விபெற்றதும், முடிநற்றரித்ததும், திருக்கண்கள் விகஸிதமாயிற்றதும். [புகழ்நண்ணி] அவன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹ குணத்திலே அவகாஹித்து. [தென்குருகூர்ச் சடகோபன் மாறன்] - ஒன்று திருநாமம், ஒன்று சத்ருவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவாயுள்ளவ ரென்கிறது. [எண்ணில் சோர்விலந்தாதி] அவன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹாதிசயத்தை அநுஸந்தித்து, அவற்றில் ஒன்றும் குறையாமே அருளிச்செய்த ஆயிரத்தில் இப்பத்து. [இசையொடும் பண்ணிற்பாடவல்லார்] இதில் அபிநிவேசத்தாலே இசையோடும் பண்ணோடும் பாடவல்லவர்கள். பண்ணாகிறது - காநம். இசையாகிறது - குருத்வ லகுத்வாதிகள் தன்னிலே நெகிழ்ந்து பொருந்துகை. த்வநியிலே - நிறத்திலே யென்றபடி. [அவர்கேசவன்தமரே] அவர்கள் ஆரேனுமாகவுமாம், குலசரண கோத்ராதிகள் அப்ரயோஜகம்; "விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள்" என்னுமாபோலே, இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் பகவதீயர்.

முதற்பாட்டில்—எம்பெருமான் 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்' என்கிற அதிசங்கையைப் போக்கினார்; இரண்டாம்பாட்டில் - அதுபோனபின்பு அவனுக்குப் பிறந்த புதுக்கணிப்பைச் சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில் - தமக்கு அவன் பண்ணின ஔதார்யத்தை யநுஸந்தித்து வித்தரானார்; நாலாம்பாட்டில் - அவன் உமக்குப்பண்ணின ஔதார்யமேது? என்ன, இதரவிஷய வைராக்யமென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் - இதரவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் இனி யொருநாளும் விடே னென்றார்; ஆறாம் பாட்டில் - ஆச்ரிதர்க்கு உதவுவாயான பின்பு எனக்கு ஒரு குறையுண்டோ? என்றார்; ஏழாம் பாட்டில் - என்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் ஒரு குறையில்லையென்றார்; எட்டாம் பாட்டில் - இதுக்குத் தாமநுஷ்டித்த உபாயம் இன்ன தென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் - "இவரகவாயறியவேணும்" என்று ஓரடி பேரநிற்க, இனிப் போகவொண்ணா தென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் - நாம் போகாதொழிகிறோம், நீர்தாம் போகாதொழியவேணுமேயென்ன, காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவிதபந்துவுமான உன்னை விட ஸம்பாவனையில்லை யென்றார்; இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி—கேசவன்தமர் : ப்ரவேசம்.

ஓ.—ஏழாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் பண்ணின அபிநிவேசாதிசயம் ஆழ்வார் தம் பக்கல் அடங்காதே தம்மோடு பரம்பராஸம்பந்தராரானார்பக்கலிலுங்கூட வெள்ளமிட்டபடியைக்கண்டு, "இது என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிசயமிறே" என்று கொண்டு ப்ரீதராய்த் தம்மை இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கிடான குணசேஷ்டிதாதிகளை யநுஸந்தித்துத் தத்ப்ரதிபாதகமான திருநாமங்களாலே பேசி யநுபவிக்கிறார்.

இ.—ஏழாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான்பண்ணின அபிநிவேசாதிசயம் ஆழ்வார்தம்மளவில்பர்யவஸியாதே பரம்பரயா ஸம்பந்தரானார்பக்கலிலுங்கூட வெள்ளமிட்டபடியைக் கண்டு, இது என்பக்கல்பண்ணின விஷயீகாராதிசயமிறே என்று ப்ரீதராய், தம்மை இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கீடான குணசேஷ்டிதாதிகளை யநுஸந்தித்து, தத்ப்ரதிபாதகமான திருத்வாதசநாமங்களாலே பேசி யநுபவிக்கிறார். திருநாமமாகிறது வைஷ்ணவசிஹ்நமாகையாலே "நான் வைஷ்ணவனானே னென்கிறார்" என்பர் எம்பார், "மரணாந்தாநிவைராணி நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜநம், க்ரியதாமஸ்யஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா தவ", "தர்மே மநச்ச தே பத்ர", ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், மஹாராஜர், ஸ்ரீகண்டாகர்ணன் இவர்கள் நிதர்சநம்.

ஈடு.—ஆடியாடியில் "வாடிவாடும்" என்கையாலே ஒரு நீர்ச்சாவியாய் வாடினபடி சொல்லிற்று; அந்த ஒரு நீர்ச்சாவியானது தீரக் காரார்கருமுகில் கலந்து வர்ஷித்தபடி சொல்லிற்று - அந்தாமத்தன்பில்; அப்படி வர்ஷித்தபடியாலே "ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான் மூழ்கினன்" என்று வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடி சொல்லிற்று - வைகுந்தா மணிவண்ணனில்; "எமர் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் மாசதிரிது பெற்று" என்கையாலே அவ்வெள்ளம் இருகரையும் புரண்டபடி சொல்லுகிறது - கேசவன் தமரில்.

இவர் ஆடியாடியில் பட்ட ஆர்த்திதீர வந்து கலந்தபடி சொல்லிற்று - அந்தாமத்தன்பு: அக்கலவியால் பிறந்த ப்ரீதி அவனதானபடி சொல்லிற்று - வைகுந்தாமணி வண்ணன்: அந்த ப்ரீதிதான் ஆழ்வாரொருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரளவும் வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடியைச் சொல்லுகிறது - இத்திருவாய்மொழியில். ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரோடேவந்து ஸம்ச்லேஷித்து அத்தால் பிறந்தப்ரீதி தம்மொருவரளவிலுமன்றிக்கே தம்மோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரளவும் பெருகினபடியைக் கண்டு, "இது இவன் என்பக்கல் பண்ணின பக்ஷபாதாதிசயமிறே" என்று இனியராய், தம்மை விஷயீகரிக்கைக்கு ஈடான குணசேஷ்டிதாதிகளை அநுஸந்தித்து அவற்றுக்கு வாசகமான திருத்வாதசநாமத்தாலே அவனைப்பேசி அநுபவிக்கிறார். ஸர்வேச்வரன் ஒருவனை விஷயீகரித்தால், அது பின்னை அவனளவிலே நில்லாதிறே. ***மரணாந்தாநி வைராணி*** ருஷிகள் குடியிருப்பையழித்து, மைதிலியைப் பிரித்து, நம்முயிர்நிலையிலே நலிந்தாப்போலே ஸ்ரீஜடாயு மஹாராஜரை நலிந்து, இவையெல்லாம் செய்யமாட்டானே இவன் இனி. ***நிர்வ்ருத்தம் ந:ப்ரயோஜநம்*** இவன் ஜீவிக்கிற நாளிலே "நாம் செய்யும் நன்மை இவன் விலக்காதொழிவதுகாண்" என்றிருந்தோம்; அது அந்நாளில் பெற்றிலோம்; நாம் தேடியிருந்தது முந்துறமுன்னம் ஸித்திக்கப்பெற்றோமிறே. ***க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்கார:*** இவன் நாம்செய்யும் நன்மை விலக்காதானவளவுபிறந்த இன்றும் இழக்கவேணுமோ? வேண்டுவன செய்யப்பாரும். ***மமாப்யேஷ யதா தவ*** நீர் இருப்பத்திருந்தீராகில் குடற்றொடக்குடையாரிலே ஒருவன் செய்யுமித்தனையன்றோ? நாம் இவனுக்கு வேண்டுவனசெய்ய, நீர் பின்னைக் கடக்க நில்லீரென்றாரிறே, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்பக்கல் ஓரம் ராவணனளவுஞ் சென்றதிறே. "மஹாராஜர்க்கு சத்ரு" என்று வாலியை நிரஸித்துவைத்து, மஹாராஜர் கண்ணநீர் பொறுக்கமாட்டாதே ***ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப:*** என்று தாமும் கண்ணநீர் விழவிட்டாரிறே. ***தர்மே மநச்ச தே பத்ர*** ஸ்ரீமாலாகாரர்பக்கல் விஷயீகாரம் அவர்ஸந்தாநத்தளவும் சென்றதிறே. ஸ்ரீகண்டாகர்ணன்பக்கல் பண்ணின விஷயீகாரம் அவன் தம்பியளவுஞ் சென்று, "நீ அவனுக்கு நல்லையாகில் அவன்முன்னாகப்போ" என்று அருளிச்செய்தானிறே. எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால்; "ஸ்ரீவைஷ்ணவனானே னென்கிறார்" என்பராம்; வைஷ்ணவத்வசிஹ்நமிறே திருத்வாதசநாமம். ஆழ்வாருடைய நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை இத்திருவாய்மொழி.

கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும்*
மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா!*
ஈசனென்கருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகன்* எம்பிரானெம்மான் நாராயணனாலே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், ஸ்வஸம்பந்திகள்பக்கலிலும் எம்பெருமான் அபிநிவிஷ்டனானபடியைக் கண்டு, இதெல்லாம் என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிசயமிறே யென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

[கேசவன் தமர் கீழ்மேலெமரேழெழு பிறப்பும்] - கீழேழுபடிகாலும் மேலேழுபடிகாலும் என்னோடு ஸம்பந்திகளா யிருப்பாரெல்லாம் பகவத்பரிக்ரஹ மானார்கள். [மாசதிரிதுபெற்று] - கேசவன்தமராகிற. இப்பெருஞ்சதிரைப் பெற்று. ஆகஸ்மிக பகவத்ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றென்னவுமாம். [நம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா] - நம்முடைய இஸ்ஸம்பத்து மிருகிறபடியென்? அவ்வழியே அயர்வறுமமரர்களைப் போலே என்னை அடிமைகொண்ட ஆச்ரிதவத்ஸலனான நாராயணனாலே.

இ.—முதற்பாட்டில், ஸ்வஸம்பந்திஸம்பந்திகள்பக்கலிலும் அவன் அபிநிவிஷ்டனானபடியைக் கண்டு, இதெல்லாம் என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிசயத்தாலே யென்று ப்ரீதராகிறார்.

[கேசவன் தமர்] - அவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். [எமர்கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும்] - கீழேழுபடிகாலும் மேலேழுபடிகாலும் என்னோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாகக் கேசவன்தமரானார்கள். "ஆழ்வார்பரிகரம்" என்றுயிற்று - அவன் விரும்புகிறது. "கேசவன்தமர்" என்றுயிற்று - இவர் விரும்புகிறது [மாசதிரிதுபெற்று] - கேசவன்தமராகிற பெருஞ் சதிரைப் பெற்றென்னுதல், "மாதவனென்றதேகொண்டு" என்றத்தைச்சொல்லுதல், "விதிசூழ்ந்ததால்" என்கிற ஆகஸ்மிக பகவத்க்ருபையைச்சொல்லுதல், [மாசதிர்] - தந்தலையாலே வந்ததாகிலிறே ஸாவதியா யிருப்பது. [இதுபெற்று] - காணக்காண அவன் தலையாலே சுமக்கிறபடி. [நம்முடைவாழ்வு] - வைஷ்ணவஸம்பத்து. [வாய்க்கின்றவா] - ஊற்றுமாறாதே மேன்மேலெனப் பெருகிவருகிறபடியென்? ஆக "ஏழுபடிகால்" என்று ஓரளவில்லை, நம்மளவும் வரச்செல்லுகிறதிறே. [ஈசன்] - ஸர்வநியந்தாவானவன் [என்கருமாணிக்கமென் செங்கோலக்கண்ணன்] - அந்த ஸாமாந்யரக்ஷணமன்றிக்கே, தன்வடிவழகை எனக்கு முற்றூட்டாக்கித் திருக்கண்களாலே என்னை அங்கீகாரஹனுக்கினவன். ஆரைப்போலே என்னில், [விண்ணோர் நாயகனெம்பிரான்] - நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பிக்குமாபோலே என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [எம்மான்] - அவர்களைப்போலே என்னை அங்கீகாரஹனுக்கினவன். [நாராயணனாலே - தன்மேன்மைபாராதே ஸர்வாந்தர்யாமியாய்க் கொண்டு இவற்றின் ஸத்தையை நோக்கிநிற்கும் வத்ஸலனானவனாலே நாராயணனாலே - எமர் - கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும் - கேசவன்தமரானார்கள்; மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா. நாராயணனாலேயென்கிறவிடம் மாசதிரினுடைய உபபாதகம்.

ஈடு.—முதற்பாட்டு—ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகள்பக்கலிலும் எம்பெருமான் அபிநிவிஷ்டனானபடியைக் கண்டு, இதெல்லாம் என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிசயமிறே என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

[கேசவன்தமர்] ப்ரசஸ்தகேசனான நிலையிலே தோற்றிருக்குமவர்க ளென்னுதல்; விரோதிநிரஸநசீலதையிலே தோற்றிருக்கு மவர்க ளென்னுதல்; *தஸ்மாத் கேசவநாமவாந்* என்கிறபடியே, ஸர்வநிர்வாஹகனான நிலையிலே தோற்றிருக்குமவர்க ளென்னுதல், "ஸர்வேச்வரனுடையார்" என்றுயிற்று, ஆழ்வார் இவர்களை விரும்புகிறது. எமர் என்கிற ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தங்கொண்டாயிற்று, அவன் இவர்களை விரும்புகிறது. இத்தால், ஒரு வைஷ்ணவாபிமாநமே வேண்டுவது அவன் விஷயீகரிக்கைக் கென்றபடி. [கேசவன்தமர்] அவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். [கீழ்மேல் இத்யாதி] எமர் கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும் கேசவன்தமரானார்கள். *ஏகாஹமபி கௌந்தேய

பூமிஸ்த்தமுநகம் குரு, குலம் தாரயதே தாத ஸப்த ஸப்த ச ஸப்த ச* என்கிறபடியே, *நச பூர்வாந் தசாபராநாத்மாநஞ்ச*. [மாசதிரிதுபெற்று] "விதிசூழ்ந்ததால்" என்கிற ஆகஸ்மிக பகவத்க்ருபையாதல், "மாதவனென்றதேகொண்டு" என்கிற உக்திமாத்ரத்தையாதல், தாம் பெற்றபேற்றைத் தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரும் பெறும்படியான பேற்றைப் பெற்றென்னுதல். [மாசதிரிதுபெற்று] பெருஞ்சதிரைப்பெற்று. தடக்கைச்சதுரனைப்பெற்று என்றபடி. தந்தலையாலே வந்ததாகிலிறே ஸாவதியா யிருப்பது. [இதுபெற்று] காணக்காண அவன் சிரஸா வஹிக்கிறபடி. [நம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா] நம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரையும் அவன் இப்படி விஷயீகரிக்கிறது நம்முடைய ஸம்பத்திறே. [நம்முடைவாழ்வு] ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பத்து. [வாய்க்கின்றவா] ஊற்றுமாறாதே மேன்மேலெனப்பெருகி வருகிறபடி. ஏழ்படிகா லென்றதுதான் ஓரளவில்லை. இன்று நம்மளவும் வரச்செல்லுகிறதிறே. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுவென்? என்னில், [ஈசன்] வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே, [என்கருமாணிக்க மென்செங்கோலக்கண்ணன்] கண்ணழகாலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்கி, தன்வடிவழகை என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [விண்ணோர்நாயகனெம்பிரானெம்மான்] நித்யஸூரிகளைத் தோற்பிக்குமாபோலே என்னை வடிவழகைக்காட்டித் தோற்பித்து, என்னை அவ்வடிவழகையநுபவிப்பித்த உபகாரகன். [நாராயணனாலே] தன்மேன்மையைப் பாராதே உகவாதாரையும் விடமாட்டாதபடி வத்ஸலனாயுள்ளவனாலே. ஸமிதைபாதி ஸாவித்ரிபாதியாக வன்றிக்கே, அவனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே. நாராயணனாலே, எமர் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் கேசவன்தமரானார்கள், மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா! நாராயணனாலே என்றவிடம் மாசதிரினுடைய உபபாதகம்.

நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன் வேதமயன்*
காரணம்கிரிசை கருமமிவைமுதல்வனெந்தை*
சீரணங்கமரர்பிறர்பலரும் தொழுதேத்தநின்று*
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான் என்மாதவனே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய்க் க்ரியாஸாதநம் க்ரியை தத்ஸாத்யமானகார்யம் இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனுமாய் இப்படி வேதத்திலே மிகவும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவன் க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணி, சீர்மையையுடையராய் அப்ராக்ருதஸ்வபாவரான நித்யஸூரிகளும் மற்றும் பலரும் தொழுது ஏத்தும்படி நின்று குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப் பறிக்கையாகிற மஹோபகாரத்தைப்பண்ணுவதுஞ்செய்து இப்படிகளாலே "நாராயணன்" என்னுந்திருநாமத்தையுடையனுமாய் என்பக்கலிலே ப்ரவணனான ச்ரிய:பதி என்னை அடிமைகொண்டான். "சீரணங்கென்று - பெரியபிராட்டியார்" என்றுஞ் சொல்லுவர்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், ப்ரஸ்துதமான நாராயணசப்தார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

[நாரணன்] - அர்த்தத்தைச்சொல்லுகைக்காக சப்தத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார். அதுக்குப் பொருளென்னென்னில். - [முழுவேழுலகுக்கும்நாத னித்யாதி] - ஸர்வலோகேச்வரன். [காரணம்] - க்ரியாஸாதநம், [கிரிசை] - அதடியாகவரும் க்ரியை, [கருமம்] - தத்ஸாத்யமான கார்யம், இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கை. [வேதமயன்] - இப்படி வேதப்ரதிபாத்யனானவன். [சீரணங்கித்யாதி] - குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தாப்போலே என்விரோதியைப்போக்கின மஹோபகாரகன். சீரியராய் அப்ராக்ருதஸ்வபாவரான நித்யஸூரிகளும், [பிறர் பலரும்] - இவ்வருகுண்டான தேவமநுஷ்யாதிகளெல்லாரும். [தொழுதேத்தநின்று] - "சிறியார் பெரியார்" என்னாதே முறைதோற்ற நின்று ஏத்தும்படிநின்று குவலயாபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்த மஹோபகாரகன். [என்மாதவனே] - என்பக்கலிலே ப்ரவணனான ச்ரிய:பதி. [எந்தை] - என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவன். சீரணங்கென்று - பிராட்டியாகவுஞ் சொல்லுவர். [எந்தை] - மாதவனான நாராயணன் இவர்க்கு ஸ்வாமி. அதவா, காரணம் - உபாதாநம், கிரிசை - கடநிர்மாணக்ரியை. கருமம் - உதகாஹரணாதியென்றுமாம்.

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு—"நாராயணனாலே" என்று நாராயணசப்தம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றே; அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக சப்தத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்.

[நாரணன்] இதுக்கு அர்த்தமென்? என்னில், - [முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்] ஸர்வஸ்வாமீ. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணமென்? என்னில், - [வேதமயன்] *நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம* இத்யாதிகளாலே "ஸர்வஸ்வாமீ" என்று ஓதப்படுகிறவன். [காரணம் கிரிசை கருமமிவை முதல்வன்] தன்விபூதியில், காரணமாயும், கார்யமாயும், உதகாஹரணமாகிற பலமாயும் வரக்கடவதான இவற்றுக்கு நியந்தாவாயுள்ளான். க்ரியாஸாதநம், அதடியாக வரும் க்ரியை, தத்ஸாத்யமான கார்யம், இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனுயிருக்கு மென்றுமாம். [எந்தை] எனக்கு ஜநகனானவன். [சிரணங்கு] ஸ்ரீயான அணங்கு. அணங்கென்று தெய்வப்பெண் என்றபடி; பெரியபிராட்டியார். அன்றியே, சிரணங்கமரரென்று நித்யஸூரிகளுக்கு விசேஷணமாகவுமாம். சேஷத்வாநுருபமான ஆத்மகுணங்களை தரியாநிற்பாராய் அப்ராக்ருத ஸ்வபாவரான நித்யஸூரிகள், இவ்வருகுண்டான ஸம்ஸாரிகள், இப்படி, "சிறியார் பெரியார்" என்று வாசியின்றிக்கே எல்லாரும் எழுத்துவாங்கி ஏத்தும்படியாக நின்று, குவலயாபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்த உபகாரகன். *ந ஸமம் யுத்தமித்யாஹு:* என்னும்படியாக. [என்மாதவனே] நான்தோற்ற துறை. மாதவனான நாராயணன் எந்தை. ஸ்ரீமந்நாராயணன் எனக்கு ஸ்வாமி யென்கிறார்.

> **மாதவனென்றதேகொண்டு என்னையினியிப்பாற்பட்டது***
> **யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்று என்னுட்புகுந்திருந்து***
> **தீதவங்கெடுக்குமமுதம் செந்தாமரைக்கட்குன்றம்***
> **கோதவமிலென்கன்னற்கட்டி எம்மானென்கோவிந்தனே. (3)**

ஒ.—மூன்றும்பாட்டில், மாதவனென்கிற உக்திமாத்ரத்தாலே என்னுடைய ஸகலதோஷங்களையும் போக்கி என்னை விஷயீகரித்தருளினானென்கிறார்.

[மாதவனென்று தொடங்கி] - மாதவனென்னுந் திருநாமத்தினுடைய உக்திமாத்ரத்தையே அநேகவ்யயாயாஸஸாத்ய ஸமாச்ரயணமாகக்கொண்டு என்னை, போனநெடுங்காலமெல்லா மிழந்தோம், இனி, மேலுள்ள காலமாகிலும் இவர்பக்கல் ஒரு தோஷமும் சேரவொட்டேனென்று என்னுள்ளே வந்துபுகுந்து நிரந்தரவாஸம்பண்ணி எனக்கு நிரதிசயபோக்யமாய்க்கொண்டே "ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம்" என்னலாம்படி அநாதியாய் வருகிற தோஷத்தையும், நாடோறும் ஒருஹேதுவசத்தாலே வருகிற தோஷத்தையும் போக்குவதுஞ்செய்து என்னோட்டை ஸம்ச்லேஷத்தாலே விகஸிதமாய்ச் சிவந்திருந்துள்ள திருக்கண்களையும் வளர்ந்த திருமேனியையுமுடையான். "தீது, அவம்" என்றது - நிஷ்க்ருதியில்லாத பாபமும், நிஷ்க்ருதியுண்டான பாபமுமென்றுமாம், [கோதவமென்று தொடங்கி]-பாகுதப்பாதல் மற்றொன்றினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே வரும் தோஷமாதல், ஒன்றுமின்றிக்கே யிருந்துள்ள கன்னற்கட்டிபோலே நிரதிசயபோக்யமாய்த் தன்னுடைய போக்யதையைக்காட்டி என்னை அடிமைகொண்டவன். [என்கோவிந்தன்] - என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக கோவிந்தனானவன்.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், "மாதவன்" என்ற உக்திமாத்ரத்தாலே என்னை விஷயீகரித்து, என்னுடைய தோஷங்களையும் போக்கினானென்கிறார்.

[மாதவனென்றதேகொண்டு] - மாதவனென்கிற உக்திமாத்ரத்தையேகொண்டு. என்பக்கல் அஹ்ருதயமான உக்திமாத்ரமே உள்ளது, அத்தை, அந்த:புரத்திலுள்ளார்வார்த்தையாகையாலே ஸஹ்ருதயமாகவும் அநேகாயாஸ ஸாத்யமான ஆச்ரயணமாகவுங் கொண்டு. [என்னை] - கேவல நாராயண சப்தத்துக்கும் இதுக்கும் வாசியறியாத என்னை. [இனி] - "போனகாலமே போரும், இனி விடேன்" என்னாநின்றான். "பழுதே பலபகலும் போயின" என்று ஈச்வரனைக்கிட்டின சேதநனிருக்குமிருப்பைத் தான் ஏறாநின்றான். [இப்பாற்பட்டது] - அணைக்குக்கிழக்குப்பட்ட நீரோபாதியிறே போன

காலம், இனிமேலுள்ள காலமாகிலும் ஒருபொல்லாங்கும் சேரவிட்டுக்கொடேனென்று. [யாதவங்களும்] - அவித்யாதிகளான நரகஹேதுக்கள், விரஹம், "அயோக்யன்" என்று அகலுகை. [என்னுட்புகுந்து] - அது உக்திமாத்ரமன்றிக்கே என்பக்கலிலே வந்து புகுந்து. [இருந்து] - ராஜாக்கள் ஆஸநப்பற்றுலே ஜயிக்குமாபோலே ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாக இருந்து. இவரை வரநிறுத்தவொண்ணுதே புகுந்திருந்து செய்கிறதென்? என்னில், - [தீதவங்கெடுக்கும்] - தீதாகிறது - மயர்வறமதிநல மருளப்பெறுவதற்குமுன்பு புத்திபூர்வகமாகப்பண்ணின கர்மங்கள். அவமாகிறது - பின்பு ப்ராமாதிகமானவை. நிஷ்க்ருதியில்லாத கர்மங்களும், நிஷ்க்ருதியுள்ளவையு மென்றுமாம். [அமுதம்] - போக்குவது தன்போக்யதையைக்காட்டி. [செந்தாமரை இத்யாதி] - என்னோட்டைக் கலவியாலே சிவந்த திருக்கண்களையும் வளர்ந்த திருமேனியையு முடையனானன். ஸதைகரூபமான வடிவு விகஸிதமாயிற்று. [கோதுஇத்யாதி] - கோதும் அவமு மில்லாத கன்னற்கட்டிபோலே எனக்கு நிரதிசயபோக்யனானவன். கோதாவது - த்ரவ்யாந்தர ஸம்பந்தத்தால் வரும் குற்றம். அவமாவது - பாகுதப்பால் வரும் குற்றம். [எம்மான்] - அந்த போக்யதையைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினான். [என் கோவிந்தனே] - அவதரித்ததும் தம்மை விஷயீகரிக்கைக்காக, பூபார நிர்ஹரணாதிகளுக்கன்று என்றிருக்கிறார்.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு—கீழே "மாசதிரிதுபெற்று" என்றார்; இத்தன்மைக்கு அடியென்? என்ன; நினைவின்றிக்கேயிருக்க அந்த:புரவாஸிகள் சொல்லும் வார்த்தையைச் சொன்னேனென்கிறார்; *ஜாமாதா தயிதஸ்தவேதி பவதீஸ்ம்பந்தத்ருஷ்ட்யா ஹரிம்பச்யேம* என்றாரிறே பட்டர்.

[மாதவனென்றதேகொண்டு] நான் "மாதவன்" என்ற உக்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு. இத்தையே திருவுள்ளத்திலே குவாலாகக்கொண்டு. "அல்லாத திருநாமங்களுக்கும் இதுக்கும் வாசியறிவதே" என்று இத்தையே குவாலாகக்கொண்டு. [என்னை] அல்லாத திருநாமங்களுக்கும் இதுக்கும் வாசியறியாத என்னை. [இனி] முன்பு கழிந்த காலம் கழிந்தேவிட்டதிறே. மேல் அத்யல்பகாலமாய்த் தோற்றுகின்றதாயிற்று ஈச்வரனுக்கு. "பழுதேபல பகலும் போயின" என்று ஈச்வரனைக் கிட்டின சேதநனிருக்கும் இருப்பைத் தான் என் பக்கலிலே இராநின்றான். *புத்த்வா காலமதீதஞ்ச முமோஹ* என்று இராநின்றானாயிற்று. [இப்பாற்பட்டது] அணைக்குக்கிழக்குப்பட்ட நீரோபாதியிறே போனகாலம், இனிமேலுள்ள காலமாகிலும். [யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்று] உன்னை யாதொரு தபஸ்ஸிலும் புக்கு க்லேசிக்கவிடேனென்று. அம்பி துணையாக ஆறிழிகையிறே இவனைவிட்டு உபாயாந்தரத்தைப் பற்றுகை. அவங்கள் - நரகஹேதுவான அவித்யாதிகள். புறம்பே, சில ப்ரயோஜநங்களைக் கொண்டு போகவிடுதல், "அயோக்யன்" என்று அகலவிடுதல், உபாயாந்தரபரிக்ரஹம் பண்ணவிடுதல் செய்யேனென்று. [என்று] *ஏதத் வ்ரதம் மம* என்கிறபடியே ஸங்கல்பித்து இப்படி ஸங்கல்பித்து நெடுங்கைநீட்டாக இருக்கையன்றிக்கே, என்ஹ்ருதயத்திலே வந்துபுகுந்து. "புகுந்தாலும் போக்குவரத்து உண்டாமாகில், வாலிபோன வழியை அடைத்து மஹாராஜர் குறும்பு செய்தாப்போலேயாம்" என்று ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாக இருந்து, [புகுந்திருந்து] இவரை வரநிறுத்தவொண்ணுதே இவர்க்குமாகத் தான் புகுந்திருந்தானத்தனை. புகுந்து செய்த க்ருஷியேது? என்னில், [தீதவங்கெடுக்கும்] தீதாவது - பொய்நின்றஞானத்துக்கு முன்பு புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணிப்போந்த பாபம்; அவமாவது ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு ப்ராமாதிகமாகப் பண்ணினவை. இரண்டாலுமாக பகவத்ப்ராப்திப்ரதிபந்தக கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. அன்றியே, *கோக்நே சைவ ஸுராபே ச சோரே பக்நவ்ரதே ததா, நிஷ்க்ருதிர்விஹிதா ஸத்பி: க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:* என்கிறபடியே, நிஷ்க்ருதியுள்ள பாபங்களையும் இல்லாத பாபங்களையும் சொல்லிற்றாகவுமாம். இவற்றைக்கெடுப்பது கஷாயபாநத்தைப் பண்ணுவித்தோ வென்னில், [அமுதம்] தன்னுடைய போக்யதையை அநுபவிப்பித்தாயிற்று. [செந்தாமரைக்கண்குன்றம்] ரஸநேந்த்ரியத்துக்கே யன்றியே கண்ணுக்கும் போக்யமாயிருக்கை. [குன்றம்] இத்தலையில் தீதும் அவமும் போக்கினானாயிருக்கையன்றிக்கே, "தனக்கு உண்டாய்க்கழிந்தது" என்று தோற்றும்படியாயிற்று வடிவிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம்; *வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி து:க்கித:* என்றிருக்குமவனிறே. [கோதவமிலென் கன்னற்கட்டி] கோதாவது - த்ரவ்யாந்தரஸம்ஸர்க்கத்தாலே வருமது. அவமாவது பாகத்

தாலே வருமது. தார்ஷ்டாந்திகத்தில், கோதும் அவருமாகிறது ஆந்ருசம்ஸ்யத்துக்காகவாதல், இவனுக்கு உபகாரமாகவாதல் விஷயீகரிக்கை. தனக்குப் புறம்பாயிருப்பதொரு போக்யவஸ்து இல்லாதபடி தான் போக்யனாயிருக்கும். [எம்மான்] நான் "வேறொன்று போக்யம்" என்று இராதபடி என்னைத் தோற்பித்தவன். [என்கோவிந்தனே] க்ருஷ்ணாவதாரமும் தமக்கென்று இருக்கிறார்; *ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர்தங் கோவிறே.

கோவிந்தன்குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றேகுனித்து*
தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தி* என்னைக்கொண்டு என்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்து எமரேழேழுபிறப்பும்*
மேவுந்தன்மையமாக்கினன் வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், என்னோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தராநுரையுங்கூட என்னைப்போலே யாக்கினன் ஒருவனுடைய ஸாமர்த்த்யமிருந்தபடியே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

[கோவிந்தனென்று தொடங்கி] - தன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைச் சொல்லாநின்றுகொண்டே ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே குனிக்கவும் தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தையும் ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும் பாடி ஆடும்படியாகவும் என்னைத்திருத்தி. [என்னையென்று தொடங்கி] - ஸம்ஸாரத்திலே மக்நனாயிருக்கிற என்னைப் பரிக்ரஹித்துப் பின்னை என்னுடைய துஸ்ஸாதமான பாபங்களையும் போக்கிக் கீழேழுபடிகாலும் மேலேழுபடிகாலும் என்னோடு ஸம்பந்திகளானாரைத் தன்னையல்லது செல்லாத ஸ்வபாவராக்கினான், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக ஜகத்தெங்கும் வ்யாப்தனாயிருக்கிறவன் தான் நினைத்தபடி செய்யவல்லன்.

இ.—நாலாம்பாட்டில், என்னளவன்றிக்கே, என்னோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தராநுரையுங்கூட என்னைப்போலே தன்னைக்கிட்டி யநுபவிக்கும்படி பண்ணினன் ஒருவனுடைய ஸாமர்த்த்யமே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

[கோவிந்தன்] - நித்யவிபூதியில் ஐச்வர்யம்போ லன்றிக்கே, பிறந்து படைத்த ஐச்வர்யமான கோஸம்ருத்தியை யுடையவன். [குடக்கூத்தன்] - ப்ராஹ்மணர், ஐச்வர்யம் மிக்கால் யாகாதிகளைப் பண்ணுமாபோலே, இடையர்க்கு கோஸம்ருத்தியுண்டானால் செருக்குக்குப் போக்குவீடாக ஆடுவதொன்றாயிற்று - குடக்கூத்து. [கோவலன்] - இவையிரண்டுக்கும் இட்டுப்பிறந்தவன். பிறந்து படைத்த ஐச்வர்யமிது. [என்றென்றே குனித்து] - வாசிகமாகவும் காயிகமாகவும் போக்குவிட்டு [தேவும்] - ஐச்வர்யத்தையும். [தன்னையும்] - ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும்; "ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா:". இரண்டையுஞ்சேர்த்து [பாடியாடத்திருத்தி] - தரிசுகிடந்த தரையைச் செய்காலாக்குமாபோலே, நித்யஸம்ஸாரியை நித்யஸூரிகள்யாத்ரையாம்படி பண்ணி. [என்னைக் கொண்டு] - என்னைக் குணங்கோடேவிஷயீகரித்து. [என் இத்யாதி] - என்னுடைய துஸ்ஸாதமான பாபங்களையும் பாறும்படியோட்டி. "மேரு மந்தர மாத்ரோZபி". [எமர் இத்யாதி] - என்னுடைய ஸம்பந்தமே ஹேதுவாகக் கீழேழுபடிகாலும், மேலேழுபடிகாலும் கர்மத்தைப்போக்கி. [மேவுந்தன்மையமாக்கினன்] - மேவுந்தன்மையை யுடையோமாம்படி பண்ணினான். தன்னையொழியச் செல்லாதஸ்வபாவராக்கினன். [எம்பிரான் விட்டு] - ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்து ஊரை வளையுமாபோலே, வ்யாப்திக்கு ப்ரயோஜநம் தம்மை வசீகரிக்கையென்றிருக்கிறார். [வல்லன்] - தான் நினைத்தபடி செய்யவல்லன்.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—என்னோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரையுங்கூட என்னைப் போலேயாக்கினனொருவனுடைய ஸாமர்த்த்யம் இருக்கும்படியே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

[கோவிந்தன்] ஸ்ரீவைகுண்டத்திலில்லாததொரு ஸம்பத்திறே இது. கோஸம்ருத்தியாலுண்டான ஐச்வர்ய முள்ளது இங்கேயிறே. [குடக்கூத்தன்] ப்ராஹ்மணர் ஐச்வர்யம் விஞ்சினால் யாகங்கள் பண்ணுமாபோலே, இடையர் ஐச்வர்யம்மிகுத்தால் செருக்குக்குப்

போக்குவிடுவதொன்றாயிற்று, குடக்கூத்தாவது. *அவாக்யநாதர:* என்றிருக்கக்கடவ வஸ்து, தைர்யபங்கம் பிறந்து செருக்குக்குத் தலைச்சாவி வெட்டியாடினபடியிறே. [கோவலன்] இவற்றுக்கு அடியான பிறப்புடையவன். பிறந்து படைத்த ஐச்வர்யமிறே இது. [என்றென்றே குனித்து] இக்குணங்களை மாறாதே சொல்லாநின்றுகொண்டு, உடம்பு இருந்தவிடத்திலிராதே ஆடி. அவனுடைய ஆச்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்தித்தால் இவர்க்குப் பேசாதிருக்கவொண்ணாதிறே. [தேவும்] தேவுமென்கிறது ஐச்வர்யத்தை. தன்னை யென்கிறது ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை; அதிறே தானான தன்மை; *ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா:* என்றானிறே. *ஆத்மபூதம் பரதம் நாதிவர்த்தேதா:* என்கிறான் என்று சிலர் சொல்லுவர்கள். பட்டர், "நீரானதன்மையாகிறது ஆச்ரித பரதந்த்ரனாகை. உம்முடைய தம்பி சொன்ன வார்த்தையை மறுத்து நீரானதன்மையை இழவாதேகொள்ளு மென்கிறான்" என்று. [பாடியாடத்திருத்தி] "என்றென்றே குனித்து" என்கிறவிடத்துக்கும், "பாடியாட" என்கிறவிடத்துக்கும் வாசியென்? என்னில்; இது, ஸௌலப்யபரம்; இங்கு, ஐச்வர்யமும் ஸௌலப்யமும் இரண்டுமுண்டு; விஷயபேதத்தாலே சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, என்றென்று என்கிற விடம், அஹ்ருதயமான உக்திமாத்ரமாய், குனிக்கையாவது உத்யோகத்தளவாய், இங்கு ஸஹ்ருதயமாகப்பாடுவது ஆடுவதான படியாய், என்றென்றே குனித்து, பாடுவதாடுவதாம்படி யென்றதாதல். [திருத்தி] தரிசுகிடந்த தரையைச் செய்காலாம்படி திருத்துவாரைப்போலே நித்யஸூரிகள்யாத்ரையே யாத்ரையாம்படி திருத்தி. [என்னைக்கொண்டு] என்னைக் கைக்கொண்டுஒருபாயாநுஷ்டாநத்தைப் பண்ணுவித்து" என்னில் இப்போதிவர்க்கு அபஸித்தாந்தமாம்; பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றாராகச் சொல்லுமதுக்கும் சேராது. ஆனால் என் சொல்லுகிறது? என்னில்; சேற்றிலே விழுந்த மாணிக்கத்தை யெடுத்துக்கழுவி விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே, என்னை ஸ்வீகரித்து, என்னால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத பாபங்களையும் உருமாய்ந்துபோம்படி ஒட்டி. [எமர்இத்யாதி] இதுதான் என்னொருவனளவன்றிக்கே, என்னோடு ஸம்பந்தமுடையார் ஏழேழு பிறப்பும் தன்னைக்கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையோமாம்படி பண்ணினான். [எம்பிரான் விட்டு வல்லன்] எனக்கு உபகாரகனான ஸர்வேச்வரன், நினைத்தகார்யஞ் செய்துதலைக்கட்ட வல்லன். ஸர்வசக்தி மாட்டாததுண்டோ? வ்யாப்தியும் தமக்காகவென்றிருக்கிறார்.

> விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதங்கைகள்கண்கள்*
> விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு*
> விட்டிலங்குமதியஞ்சீர் சங்குசக்கரம்பரிதி*
> விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனன்தனக்கே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், தம்மையும் தம்மோடு ஸம்பந்திகளானாரையும் ததேகபோகராக்கிற்று தன் திருவழகைக் காட்டி யென்கிறார். தம்மையும் தம்முடன் ஸம்பந்திகளானாரையும் பெறுகையாலே எம்பெருமானுக்கு நிரதிசயமான ஔஜ்ஜ்வல்யம் பிறந்ததென்கிறா ரென்றுமாம்.

விட்டிலங்குகை - மிகவும் விளங்காநிற்கை. மதியம் - சந்த்ரன். பரிதி - ஆதித்யன். அம்மான் - ஸர்வேச்வரன். மதுசூதனன் - தம்முடைய ப்ரதிபந்தகநிராஸகன்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஸபரிகரரான தம்மை இப்படியாக்கிற்று தன் அழகைக்காட்டி யென்கிறார். "ஆழ்வாரைப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே திருமேனி உஜ்ஜ்வலமானபடி" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். "விசோதிதஜடஸ் ஸ்நாதச் சித்ரமால்யாநுலேபந:, மஹார்ஹவஸநோ ராமஸ் தஸ்த்தௌ தத்ர ச்ரியாஜ்வலந்"

[விட்டிலங்கித்யாதி] - விட்டு விளங்காநின்றுள்ள, சிவந்த தேஜஸ்ஸையுடைத்தான தாமரைப்பூப்போலே தலையிலே வைக்கப்புகுகிற திருவடிகளும் அணைக்கப்புகுகிற கைகளும், குளிரநோக்குகிற கண்

களும். விட்டிலங்கித்யாதி] - அத்யுஜ்ஜ்வலமான நீல பர்வதம்போலே யாயிற்றுத் திருமேனி. [விட்டிலங்கித்யாதி] - மறுவற்று ப்ரகாசத்தை யுடைத்தான சந்த்ரனைப்போலேயாயிற்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். [சீர்சங்கு] - பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே வந்த ஐச்வர்யம். சக்கரம், பரிதி - ஆதித்யன். கண்டதில் மின்னிற்றென்றை உபமாநமாகச் சொல்லுமத்தனையிறே. [விட்டிலங்கித்யாதி] - உத்தமான தேஜஸ்ஸையெல்லாம் முட்டாக் கிடாநின்றுள்ள தேஜஸ்ஸையுடைய முடி. [அம்மான் மதுசூதனன் தனக்கே] - மதுவைப்போக்கினாப்போலே என் விரோதிவர்க்கத்தைப்போக்கி என்னை அடிமைகொண்ட ஸர்வேச்வரனுக்கு.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—திருமாலையாண்டானோடே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிற நாளில், பாட்டுக்கள்தோறும் சிலவார்த்தைகளை அருளிச்செய்து "இது அர்த்த மானாலோ" என்றால், "இது விச்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான்; ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விச்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்ததீ!" என்ன, "இப்பாட்டால், தன் அவயவஸௌந்தர்யத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினா னென்கிறார்" என்று அருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங் கிடக்க, பட்டர் அருளிச்செய்வதொன்று உண்டு; "ஆழ்வாரையும் ஆழ்வார்பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்து, அத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று; *விசோதிதஜடஸ் ஸ்நாதச்சித்ரமால்யா நுலேபந:, மஹார்ஹவஸநோ ராமஸ் தஸ்த்தௌ தத்ர ச்ரியா ஜ்வலந்* என்று நின்றாப் போலே.

[விட்டிலங்கு இத்யாதி] மதகு திறந்தாப்போலே விட்டு விளங்காநின்றுள்ள, சிவந்த ஒளியையுடைத்தான தாமரைபோலே யாயிற்று தாம் தோற்றுவிழும் திருவடிகள், தம்மை அணைத்த கை, குளிரநோக்கின திருக்கண்கள், இவை உபமேயத்துக்கு உபமாநம் நேராகப் போராமையாலே, அது தன்னையே சிக்ஷித்துச் சொல்லுகிறார். அன்றிக்கே, விட்டுவுக்கு - இலங்கு செஞ்சோதித்தாமரைபாத மென்று அந்வயம். [விட்டிலங்கு இத்யாதி] *சோபயந் தண்டகாரண்யம்* என்னுமாபோலே யிராநின்றது வடிவழகு. தம்மையணைத்த போதைக் குளிர்ந்தவடிவு இருந்தபடி. விட்டிலங்குகிற ப்ரகாசத்தையுடைய சந்த்ரனைப்போலே யாயிற்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். [சீர்சங்கு] பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே வந்த ஐச்வர்யம். *உண்பது சொல்லி லுலகளந்தான்வாயமுதம் கண்படைகொள்ளற் கடல்வண்ணன்கைத்தலத்தே* ப்ரஸாதத்தைச் சூடிக் கைப்புடையிலே கிடப்பாரைப்போலே, அவன்வாயாலே ஊட்ட உண்டு, வடிவைப் பாராத் திருக்கையிலே சாயுமித்தனை. [சீர்சங்கு] "உன்செல்வம் சாலஅழகியது" என்னும்படி வாயதுகையதான ஐச்வர்யமிறே. [சக்கரம்பரிதி] கண்டதில் மின்னிற்றொன்றை உபமாநமாகச்சொல்லுமித்தனையிறே; ஆதித்யனைப்போலேயன்றே திரிவாழியாழ்வான் இருப்பது. [விட்டிலங்குமுடி] இவையித்தனையும் தன்புகராலே முட்டாக்கிடுமாயிற்று திருவபிஷேகம். [அம்மான்மதுசூதனன் தனக்கே] ஸர்வேச்வரனா யிருந்துவைத்து ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனுனவனுக்கு. விட்டுவுக்கு - இலங்கு இத்யாதி - என்று முதலாக அந்வயம்.

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று எத்தாலுங்கருமமின்றி*
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாடநின்றூழியூழிதொறும்*
எதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்பும் எனக்கேயருள்கள்செய்ய*
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான் திரிவிக்கிரமனையே. (6)

ஓ.—ஆறும்பாட்டில், தன்பக்கலிலே நான் ப்ரவணனாகைக்கு எம்பெருமான் அநேக காலம் வருந்திற்றெல்லாம் தன்னுடைய க்ருபையாலே யென்கிறார்.

[மதுசூதனையென்று தொடங்கி] - மதுஸூதநனை யொழிய, மற்றொரு ப்ராப்யத்தை உடையேனல்லேன் என்று அத்யவஸித்து மற்றுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் கொண்டு கார்யமின்றிக்கே காலமுள்ளதனையும் நின்று தன்னுடைய ஸ்தோத்ராத்மகமாய் ஸ்பஷ்டமாக வாசகமான பாட்டுக்களைப் பாடி அந்தஹர்ஷத்தாலே ஆடும்படியாக. [எதிரென்று தொடங்கி] - அநேகஜந்மங்களையெல்லாம் என்னை

யகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்கீடான திருவவதாரங்களைப்பண்ணி. [எனக்கே யருள்கள்செய்யவென்று மேலுக்கு] - ஸர்வேச்வரனுய்வைத்து ஸர்வஸுலபத்வார்த்தமாக த்ரிவிக்ரமனுயிருக்கிற எம்பெருமானை அதுக்கு மேலே எனக்கே நிரவதிக ப்ரஸாதம்பண்ணும்படி எனக்கென்னவே விதிசூழ்ந்தது தம்மை விஷயீகரித்தல்லது எம்பெருமானை யிருக்கவொட்டாமையால், அவனுடைய க்ருபாகுணத்தை - விதியென்கிறது.

இ.—ஆரும்பாட்டில், தன்பக்கலிலே நான் ப்ரவணனுகைக்கு க்ருபாபரதந்த்ரனுய் அநேக காலம் வருந்தினன் அவ னென்கிறுர்.

[மதுசூதனை இத்யாதி] - விரோதிநிரஸநசீலனையொழிய மற்றொரு ப்ராப்யத்தை உடையேனல்லே னென்று அத்யவஸித்து. [எத்தாலுமித்யாதி] - வேறொரு பதார்த்தத்தாலும் ஒரு ப்ரயோஜநமின்றிக்கே. ப்ராப்யாபாஸங்களிலும் ப்ராபகாபாஸங்களிலும் நெகிழ்ந்து அவனை யொழிந்த எல்லாவற்றுலும் ஒரு ப்ரயோஜநமின்றிக்கே யிருப்பர். [துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்] - துதியென்று - ஸ்துத்யகுணமாய், குணங்களை விளாக்குலை கொண்டு பேசவற்றுன வாசகசப்தம். ஸ்தோத்ராத்மகமாய் ஸ்பஷ்டமாக வாசக மான பாடலென்னவுமாம். [பாடியாடநின்று] - ஹர்ஷத்தாலே பாடியாடும்படி நின்று. "தேஹி மே" என்று ப்ரயோஜனங்களைப் பற்றி யகலுகைக்காக வன்றிக்கே; அதிலே நிலைநின்று கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் இதுவே யாத்ரையாம்படி. உமக்கு இப்பேற்றுக்கு அடியென்? என்ன, - [எனைத்தோர் பிறப்பும் எதிர்சூழல்புக்கு] - நான் இழவுக்கு யத்நம்பண்ணிப்போந்த காலமெல்லாம் என்னைப்பெறுகைக்கு அவன் க்ருஷிபண்ணிப்போருகையாலே பெற்றேன். எதிரானசூழல் - என்னையகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக் கீடான திருவவதாரங்கள். [எனக்கேயருள்கள்செய்ய] - எனக்கும் பிறர்க்குமாக வன்றிக்கே எனக்கே யருள்கள் பண்ணும்படி. [அம்மான் திரிவிக்கிரமனை] - எனக்கென்னவே விதிசூழ்ந்தது. ஸர்வேச்வரனுய் வைத்து ஸ்ரீவாமநனுய் ஸகலலோகங்களையும் திருவடியின்கீழே இட்டுக்கொண்டவனை. அது பரதசை யென்னும்படிஎனக்கென்னவே விதிசூழ்ந்தது. தம்மை விஷயீகரித்தல்லது அவனையிருக்கவொட்டாமை யாலே அவனுடைய க்ருபாகுணத்தை - விதியென்கிறது. "ஸ தம்நிபதிதம்".

ஈடு.—ஆரும்பாட்டு—தன்பக்கல் நான் ப்ரவணனுகைக்கு எம்பெருமான் வருந்திற் றெல்லாம் தன் க்ருபையாலே யென்கிறுர்.

[மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று] விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனனவனையொழிய வேறு சிலரைத் தஞ்சமாகவுடையேனல்லே னென்றுயிற்று இவர் இருப்பது. ஸத்த்வந்தலை யெடுத்தபோது ஒருகால் இவ்வார்த்தை சொல்லுமது நமக்கு முள்ளதொன்றிறே; இவர்க்கு வாசியென்? என்னில், [எத்தாலும்கருமமின்றி] அந்த உக்திக்குச்சேர்ந்த அநுஷ்டாந முண்டாயிருக்கும். பராப்யாபாஸங்களிலும் ப்ராபகாபாஸங்களிலும் நெகிழ்ந்து, அவனை யொழிந்த எல்லாவற்றுலும் ஒரு ப்ரயோஜநமின்றிக்கே யிருப்பர். [துதிஇத்யாதி] ஸ்தோத் ராத்மகமான பாடலென்னுதல், ஸ்துத்யகுணங்களை விளாக்குலை கொள்ளும்படியான பாடல்களென்னுதல். கல்பந்தோறும்கல்பந்தோறும் துதிசூழ்ந்தபாடல்களைக்கொண்டு பாடு வது ஆடுவதாம்படி பண்ணினுன். [நின்று] *தேஹி மே* என்று ப்ரயோஜநங்களைப்பற்றி யகலுகையன்றிக்கேயிருக்கை. இப்படி அவன் பண்ணுகைக்கு ஹேதுவென்? என்ன, சொல்லுகிறுர்; [விதிசூழ்ந்ததால்] - [எதிர் சூழல்புக்கு] ஒருவனைப் பிடிக்க நினைத்தவன் அவன் போம்வரம்புக்கு எதிர்வரம்பே வருமாபோலே, இவர்பிறந்த ஜந்மங்கள்தோறும் தானும் எதிரே பிறந்து வந்தானுயிற்று. இவர் கர்மமடியாகப் பிறக்க, அவன் அநுக்ரஹத்தாலே பிறந்து வந்தவித்தனை. சூழலென்று அவதாரத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே; எனைத்தோர் பிறப்பும் எதிர்சூழல்புக்கு எனக்கே அருள்கள்செய்ய விதிசூழ்ந்ததா லென்கிறுர். விதியென் கிறது பகவத்க்ருபையை. பகவத்க்ருபையை விதியென்பானென்? என்னில்; அவனுக்குத் தப்பவொண்ணுததாகையாலே. நாம் நினைத்தவை தலைக்கட்டவொட்டாத கர்மம்போலே, ஈச்வரன் நினைத்த கார்யங்களும் க்ருபாபரதந்த்ரனுய்த் தலைக்கட்டமாட்டான்; *வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த்த: க்ருபயா பர்யபாலயத்* - காகுத்ஸ்த்த: - தங்களிலும் க்ருபையேவிஞ்சி ரக்ஷித்துக்

கொண்டு போரும் குடியிலே பிறந்தவர். வதார்ஹமான காகத்துக்கு விட்ட அம்புக்குட்படக் கண்ணழிவுபண்ணுமவரிறே. [எனக்கேல்இத்யாதி] ஸர்வேச்வரனை யிருந்துவைத்து, ஸ்ரீவாமநனுய்வந்தவதரித்து மூன்றடியாலே த்ரைலோக்யத்தையும் திருவடிகளின்கீழே இட்டுக்கொண்டு எல்லாரோடும் பொருந்தின ஸௌலப்யந்தான் பரத்வமென்னும்படி, என்னை விஷயீகரிக்கைக்கு ஒரு விதி சூழ்ந்தது. அம்மான் திரிவிக்கிரமனை எனக்கே அருள்கள்செய்ய எனக்கென்னவே ஒருவிதி சூழ்ந்தது.

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கணெம்மான் என்செங்கனிவாய்*
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனனென்றென்றுள்ளி*
பரவிப்பணிந்து பல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே*
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாணென்வாமநனே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், உன்னுடைய குணநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்துதிப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணிக் கொண்டு உன்னை யநுபவிக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமாகக் கொண்டிருக்கும் மநஸ்ஸை எனக்குத் தந்தாய்; ஸ்ரீவாமநனுன உனக்கு அரியதுண்டோ? என்கிறார்.

[என்செங்கனிவாயென்று தொடங்கி] - சிவந்து தோற்றின திருவதர நிறத்திலே பகைத்தொடையாயும் அதிதவளமான திருமுத்தின் நிறத்தைக்காட்டி என்னை ஈடுபடுத்தினவன். [என்றென்று தொடங்கி] - இப்படி பலகால் நினைத்தும் அடைவுகெடப் பேசியும் குணபரவசனாய் வணங்கியும் இப்படி காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு உன்திருவடிகளிலே அடிமை செய்யும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தாய், என் வாமனனேயென்று - எம்பெருமானை யுகக்கிறார்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், உன்னையநுபவிக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமென்னும் மநஸ்ஸைத் தந்தாயென்கிறார்.

[திரிவிக்கிரமனென்று தொடங்கி] - ஸகலலோகங்களையும் தன் ஸௌலப்யத்தாலே காற்கீழே யிட்டுக்கொண்டான். என்னைத் தன் கண்ணழகாலே தோற்பித்துப் புறம்புள்ள துவக்கை யறுத்தான். [என்செங்கனிவாயித்யாதி]-சிவந்து கனிந்த திருவதரத்தின் நிறத்திலே உஜ்ஜ்வலமாய், வெள்ளைப்பளிங்கு போலே அதிதவளமான திருமுத்தின் நிரையின் நிறத்தைக்காட்டி என்னை அநங்யார்ஹனுக்கினவன். [என்றென்றித்யாதி] - இப்படிப் பலகாலும் நினைத்தும் அடைவுகெடப் பேசியும் குணபரவசனாய் வணங்கி, இப்படி காலதத்த்வமுள்ளதனையும் போக்யமுமாய் ப்ராப்தமுமான உன் திருவடிகளையே யநந்ய ப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யும் மநஸ்ஸையே தந்தாய். விஷயாந்தரங்கள் அஸ்திரமுமாய் அபோக்யமுமாமாகையாலே. ''சஞ்சலம்ஹி மந:'' என்னும்படியிறே யிருப்பது. [வல்லைகாணென் வாமனனே] - சுக்ராதிகள்வார்த்தை செவிப்படாதபடி மஹாபலியை வடிவழகாலே வஞ்சித்தாப்போலே என்னை அநங்யார்ஹனுக்கிக்கொள்ள வல்லைகாண். இச்சக்தியை உடையவனுக்கு முடியாததுண்டோ?

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—உன்னுடைய குணநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்துதிப்ரணாமங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு உன்னை அநுபவிக்கும்இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் மநஸ்ஸை எனக்குத் தந்தாயென்கிறார்.

[திரிவிக்கிரமன்] மூன்றடியாலே ஸகலலோகங்களையும் தன்காற்கீழே இட்டுக்கொண்டவன். [செந்தாமரைக்கணெம்மான்] நோக்காலே என்னைத் தன்காற்கீழே இட்டுக்கொண்டவன். [என்செங்கனிவாய்இத்யாதி] இவர் *ஜிதம்* என்றபின்பு, அவன் ஸ்மிதம் பண்ணினபடி. என்னை அநங்யார்ஹனாக்குகையாலே சிவந்து கனிந்த திருவதரத்தினுருவிலே, அழகிலே, நிறத்திலே, பொலிந்த பரபாகத்தாலே ஸம்ருத்தமாய், பரிசுத்தமான ஸ்ப்படிகம் போலேயிருக்கிற திருமுத்துநிரையினுடைய நிறத்தை யுடையவன். [என்றென்றுள்ளி] இதர

விஷயங்களினுடைய ஸ்மிதத்திலுண்டான ஸ்ம்ருதி, அகவாய்கண்டவாறே விட்டல்லது நிற்கவொண்ணாதா யிருக்குமிறே: இதுமாறுதே அநுஸந்திக்கலாமிறே. [பாவிப்பணித்து] அக்ரமமாகக் கூப்பிட்டு, நிர்மமனாய்த் திருவடிகளிலே விழுந்து. இப்பேறுதானொருநாளுண்டாய் மற்றைநாள் மறுக்கை யன்றிக்கே [பல்லூழியூழி] கல்பந்தோறும், கல்பந்தோறும் பரம போக்யமான உன்திருவடிகளையே அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு தொழும் மநஸ்ஸைத்தந்தாய். விஷயாந்தரங்கள் அஸ்த்திரமாகையாலும் அபோக்யமாகையாலும் ஒன்றையே பற்றி நிற்க விஷயமில்லையாகையாலே, மநஸ்ஸு *சஞ்சலம் ஹி மந:* என்று சஞ்சலமாயிறே யிருப்பது; அப்படியன்றியே, நித்யமுமாய் நிரதிசயபோக்யமுமா யிருக்கையாலே மருவித் தொழும் மநஸ்ஸைத் தந்தா யென்றுமாம். பழையநெஞ்சைத் திருத்தினவளவன்றிக்கே, கருவூலத்திலே ஒரு நெஞ்சைத்தந்தாய். *திவ்யம் ததாமி* போலே. "பழையநெஞ்சு இது" என்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணவொண்ணாதபடி இராநின்றது. [என் வாமனனே வல்லே காண்] கொள்கைக்கும் கொடுக்கைக்கும் உனக்கு ஒன்றேயோ பரிகரம். வாமந வேஷத்தைக் காட்டி என்னெஞ்சைத் திருத்தித்தந்தாய்: அவ்வடிவழகாலே, மஹாபலி, "என்னது" என்றிருந்த பூமியை யபஹரித்தாய்; வல்லே காணென்று - உகக்கிறார்.

வாமனனென்மரதகவண்ணன் தாமரைக்கண்ணினன்
காமனைப்பயந்தாய்* என்றென்று உன்கழல்பாடியேபணிந்து*
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க என்னைத்
தீமனங்கெடுத்தாய்* உனக்கென்செய்கேன்? என்சிரீதரனே! (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், எம்பெருமான் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை யென்கிறார்.

[என் மரதகவண்ணன்] - எனக்கு ச்ரமஹரமான நிறத்தையுடையவன். [காமனைப்பயந்தாய்] - லோகத்தையெல்லாம் தன்னழகாலே பிச்சேற்றும் காமனுடைய அழகுக்கும் உபாதாநமானவனே. [என்றென்று தொடங்கி] - கீழ்ச்சொன்ன திருநாமங்களை இனிதாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டே உன் திருவடிகளிலே விழுந்து நிர்த்தோஷாந்த:கரணனாய் ஸாம்ஸாரிகது:க்கமெல்லாம் நீங்கும்படியாக என்னுடைய மநோதோஷத்தைப் போக்கினாய். பூர்ணனாகையாலே உனக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக என்னாற் செய்யலாவது காண்கிறிலேன்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், என் திறத்தில் நீ பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை என்கிறார்.

[வாமனனித்யாதி] - ஸௌலப்யத்தையும், ச்ரமஹரமான வடிவழகையும், அதுக்குப்பரபாகமாய்த் தன்பேறாகநோக்கின கண்ணழகையு முடையவன். [காமனைப் பயந்தாய்] - லோகத்தையெல்லாம் தன்னழகாலே பிச்சேற்றும் காமனுடைய அழகுக்கும் உத்பாதகனானவனே. மாநஸாநுபவ வைசத்யத்தாலே முன்னிலையாகப்பேசுவர் ஒரோ விடங்களிலே. அதுக்குமேலே சிலபரிமாற்றங்களை யாசைப்பட்டு, அதுகிடையாமையாலே படர்க்கையாகப் பேசுவர்: இவையிரண்டுக்கும் அடி அபிநிவேசம். [என்றென்றித்யாதி] - இத்திருநாமங்களை இடைவிடாதே ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்ச்சொல்லி. அத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே உன்திருவடிகளிலே விழுந்து. [தூமனத்தனனாய்] - பந்தஹேதுவன்றிக்கே குணாநுபவமே யாத்ரையாம்படியான நிர்த்தோஷாந்த:கரணனாய். [பிறவித்துழதிநீங்க] - ஜந்மமாகிற துழதியுண்டு - தூர்த்து:க்கம், அது போம்படியாக [என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்] - விஷயாந்தரஸ்பர்சியான நெஞ்சைப் போக்குவதுஞ் செய்தாய். [உனக்கித்யாதி] - ச்ரிய:பதியாகையாலே பூர்ணனான உனக்கு என்னால் ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யலாவது ஒன்றுங் காண்கிறிலேன், ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணியல்லது நிற்கமாட்டுகிறிலேன்.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—எம்பெருமான் தந்திறத்திற் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங் காணுமல் தடுமாறுகிறுர்.

[வாமனன்] வடிவழகைச் சொல்லுகிற தென்னுதல், நன்மைகளைத் தருமவனென்னுதல். [என்மரதகண்ணன்] ச்ரமஹரமான வடிவழகை என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [தாமரைக்கண்ணினன்] வடிவழகேயன்றிக்கே, அகவாயில் தண்ணளிக்கு ப்ரகாசகமான திருக்கண்களையுடையவன். [காமனைப்பயந்தாய்] வடிவழகாலே நாட்டை வெருட்டித்திரிகிற காமனுக்கு உத்பாதகனானவனே! அநுஸந்தாநத்திலே ஒருவைசத்யம் பிறந்தவாறே முன்னிலை போலே தோற்றும், அப்படியுஞ் சொல்லிக் கூப்பிடுவர்; அதுக்கு மேலே சிலபரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு அது கிடையாமையாலே படர்க்கையாகவுஞ் சொல்லிக் கூப்பிடுவர்; இவையிரண்டுக்கும் அடி அபிநிவேசம். [என்றென்று இத்யாதி] இத்திருநாமங்களை இப்படி வாயாலே மாறாதே சொல்லாநிற்கத் திருவடிகளிலே விழுந்து. [தூமனத்தனனாய்] பந்த மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவான நெஞ்சின்றிக்கே மோக்ஷத்துக்கே ஏகாந்தமானநெஞ்சையுடையனாய். பரிசுத்தாந்த:கரணனாய். அதின் பலமாய் வருமதிறே ஜந்மம்போமது; பிறவித்துழதியுண்டு - தூர்த்து:க்கம், அது நீங்கும்படியாக. என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்] அம்ருதத்தையும் விஷத்தையுமொக்க விரும்புவாரைப்போலே, உன்னையும் உகந்து க்ஷுத்ர விஷயங்களையும் உகக்கும் பொல்லாத நெஞ்சைத் தவிர்த்தாய். நல்ல நெஞ்சைத் தந்தவளவன்றிக்கே, பொல்லாத நெஞ்சைக் கெடுப்பதுஞ் செய்தாய். [உனக்கு இத்யாதி] பண்ணின உபகாரத்தின் கனத்தாலே ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணியல்லது தரிக்கமாட்டுகிறிலேன். அதுக்கு விரகுகாண்கிறிலேன். நான் ஒரு உபகாரங் கொள்ளாதொழிதல், நீ குறைவாளனாதல் செய்யப் பெற்றிலேன், புஷ்கலனாயிருக்கிற உனக்கு நான் எத்தைச்செய்வேன்?

சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்றிராப்பகல்வாய்
வெரீஇ* அலமந்துகண்கள்நீமல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து*
மரீஇயதீவினைமாள இன்பம்வளரவைகல்வைகல்
இரீஇ* உன்னையென்னுள்வைத்தனை என்னிருடீகேசனே! (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆடியாடியிற்பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் போய் மிகவும் ப்ரீதனும்படி என்னுள்ளே வந்து பேராதபடி புகுந்தருளி, என்னுடைய இந்த்ரியங்களை நீயிட்ட வழக்காக்கினாய் என்று ப்ரீதராகிறுர். பக்திபூர்வகமாக உன்னை யநுபவியாநிற்க, ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கி நிரதிசய ஸுகமும் பிறக்கும்படியாக உன்னை என்னுள்ளே வைத்தாயென்று ப்ரீதராகிறு ரென்றுமாம். வாய் வெரீஇ - வாய்வெருவி. மரீஇய - மருவின. இரீஇ வைத்தனை - இருத்தி வைத்தாய்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆடியாடியிற்பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் போய் ஹ்ருஷ்டனும்படி என்னுள்ளே வந்து புகுந்தருளி, என்னுடைய இந்த்ரியங்களை நீயிட்ட வழக்காக்கினு யென்று ப்ரீதராகிறுர். பக்திபூர்வகமாக உன்னை யநுபவியாநிற்க,ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கி நிரதிசயஹர்ஷம் பிறக்கும்படி உன்னை என்னுள்ளே வைத்தாயென்று ப்ரீதராகிறு ரென்றுமாம்.

[சிரீஇதரன்] - ''ச்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி: ஆஸ்தே'' என்று நித்யஸூரிகளோலக்கத்திலே பிராட்டியும் தானும் சேரவிருக்கு மிருப்பிலே யாயிற்று - இவர் ஊனில்வாழுயிரில் ஆசைப்பட்டது. [செய்ய தாமரைக்கண்ணன்]-நீர்பாய்ந்த பயிர்போலே, அவன்ஸந்நிதியாலே குளிர்ந்த திருக்கண்களையுடையவன். ''வக்ஷஸ்ஸ்த்தலே ச்ரியமுத்வஹந் விபு: விஸ்தாரிபத்மோத்பல பத்ரலோசந:'' ''மையகண்ணாள்'' என்றிறே அவளை யநுபவிக்கிறவன்கண்ணிருப்பது. [என்றென்றித்யாதி] - பக்திபாரவச்யத்தாலே இவர் தேஹயாத்ரை யிருக்கும்படியிறே யிது'' என்று பூர்வர்கள்நிர்வாஹம்; ''ஆடியாடியிலோடின ஆர்த்தி சொல்லுகிறது - இன்பம் வளர, என்கிறதுக்கு முன்பு'' என்பர் பட்டர். [இராப்பகல் வாய்வெரீஇ] -

"இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ" என்கிறவிடம். வாய்வெருவி - [அலமந்து] - "எங்கும்நாடி நாடி" என்கிறத்தைச் சொல்லுகிறது. [கண்கள் நீர்மல்கி] - "தனகுவளையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்" என்கிறத்தைச் சொல்லுகிறது. [வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து] - "உள்ளம் மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்" என்கிறவிடம். [மரீஇய தீவினை மாள] - பொருந்தின து:க்கம் ஸவாஸநமாகப் போம்படி. மரீஇய - மருவிய ஆயிரமாண்டு முதலையின் கையிலே யானை இடர்பட்டாப்போலே ஆடியாடியில் இவராற்றுமை. [இன்பம் வளர] - அந்தாமத்தன்பு தொடங்கி இவ்வளவும் வர விளைந்த ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது. [வைகல்வைகல்] நாள்தோறும் நாள்தோறும். [உன்னை யென்னுளிரீஇ வைத்தனை] - இருத்திவைத்தாய். து:க்க நிவ்ருத்திக்கும் ஸுகஸித்திக்குமாகப் பண்ணின க்ருஷி என்னுடைய ஹ்ருதயஸந்நிதியேயாயிற்று. [என்னிருடீகேசனே] - என்னுடைய இந்த்ரியங்களும் எனக்குப் பரிகரமாய் விரோதிக்கை தவிர்ந்து, இன்பம் வளருகைக்கு உனக்குக் கையாளாயின.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—ஆடியாடியிற்பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் நான் மறந்து மிகவும் ப்ரீதனும்படி பண்ணி, இந்த்ரியங்களைத் தானிட்ட வழக்காக்கினுனென்கிருர். பக்திபூர்வகமாக உன்னை அநுபவியா நிற்கச்செய்தே, ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கி நிரதிசயஹர்ஷமும் பிறக்கும்படி உன்னை என்னுள்ளே வைத்தாயென்று ப்ரீதராகிருராகவுமாம்.

[சிரீதரன்] பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்விலே யுடையவன். [செய்யதாமரைக் கண்ணன்] நீர்பாய்ந்த பயிர் செவ்வி பெற்றிக்குமாபோலே, அவள் திருமார்விலே யிருக்கையாலே குளிர்ந்த கண்ணழகை யுடையவன். *வக்ஷஸ்ஸ்த்தலே ச்ரிய முத்வஹந் விபு: விஸ்தாரிபத்மோத்பல பத்ரலோசந:* என்கிறபடியே. [என்றென்று] இப்படி மாருதே சொல்லி. [இராப்பகல் இத்யாதி] "இவர் பக்திபரவசராகையாலே இவருடைய தேஹ யாத்ரை யிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அன்றிக்கே, பட்டர் "மரீஇய தீவினைமாள என்கிற விடத்தளவும் - ஆடியாடியில் இவர்க்கு ஓடின தசையாய், இன்பம் வளர என்கிற இது - அந்தாமத்தன்பு தொடங்கி, கேசவன் தமரளவும் வரவுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று. 'இராப்பகல் வாய்வெரீஇ' என்கிறது - "இவளிராப் பகல் வாய்வெரீஇ" என்றத்தை. 'அலமந்து' என்கிறது - "எங்கும் நாடிநாடி" என்றத்தை. 'கண்கள்நீர்மல்கி' என்கிறது - "தனகுவளையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்" என்றத்தை, 'வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து' என்கிறது - "உள்ளமலங்கவெவ்வுயிர்க்கும்" என்றத்தை. மரீஇய தீவினைமாள] ஆயிரமாண்டு முதலையின் கையிலே ஆனை இடர்பட்டாப்போலே, ஆடியாடியிலாற்றுமை. இவர்க்கு இப்படி பொருந்தின விச்லேஷவ்யஸநம் ஆறும்படியாக. [இன்பம் வளர] அந்தாமத்தன்பு தொடங்கிப் பிறந்த ப்ரீதி. [வைகல்வைகல்] கழிகிற காலந்தோறும் [உன்னை யென்னுள் இரீஇ வைத்தனை] உன்னை என்னுள்ளே யிருத்திவைத்தனை. [என் இருடீகேசனே] எனக்குப் பரிகரமாய் விரோதித்த இந்த்ரியங்களும் உன்பக்கலிலே படையற்றன. பரமசேஷியைக் கண்டார் த்வாரசேஷிகளளவில் நில்லார்களிறே.

> இருடீகேசனெம்பிரான் இலங்கையரக்கர்குலம்*
> முருடுதீர்த்தபிரானெம்மான் அமரர்பெம்மானென்றென்று*
> தெருடியாகில்நெஞ்சேவணங்கு திண்ணமறியறிந்து*
> மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. (10)

ஓ.—பத்தாம்பாட்டில், நமக்கு மிகவும் உபகாரகனானவனை யொருகாலும் விடாதே கொள்ளென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுசாஸிக்கிருர்.

[இருடீகேசனென்று தொடங்கி] - லங்கையில் ராக்ஷஸஸந்தாநத்தில் முருடனான ராவணனை முடித்து உபகரித்தாப்போலே தன்னழகாலே என் இந்த்ரியங்களை அநந்யபரமாக்குகையாகிற மஹோபகாரத்தைப் பண்ணினவன். [எம்மானென்று தொடங்கி] - அபர்வறுமமரர்க ளதிபதியாய்

வைத்து என்னை யடிமை கொண்டான் என்று கொண்டு மிகவும் அநுஸந்தித்து நெஞ்சே அறிவுடையை யாகில் அவனை யநுபவி, இத்தை த்ருடதரமாகக்கொள். [அறிந்தென்று தொடங்கி] - 'அவனை விட அடாது' என்றறிந்து ஸர்வகுண ஸம்பந்நனும் நிரதிசய ஸௌந்தரனானவனை நம்முடைய அயோக்யதாநு ஸந்தாநத்தாலே 'விடுவோம்' என்று தோற்றினாலும் விடாதேகிடாய்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், எனக்கு உபகாரகனானவனை ஒருகாலும் விடாதே கிடாயென்று, திருவுள் ளத்தைக்குறித்து அநுசாஸிக்கிறார்.

[இருடீகேசனெம்பிரான்] - இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு விஷய ப்ரவணனாய் நசியாதபடி, தன்னழ காலே அவற்றைத் தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாக்கின மஹோபகாரகன். [இலங்கைஇத்யாதி] - இலங்கையில் ராக்ஷஸஸந்தாநத்திலே விபீஷணாதிகளை யொழிய முருடான ராவணாதிகளை நிரஸித்தாப்போலேயாயிற்று என்னுடைய இந்த்ரிய வச்யதையைத் தவிர்த்தபடி. [எம்மானித்யாதி] - விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்தமாத்ரமே யன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பிக்குமாபோலே என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [என் றென்று] - இப்படிநினையா நின்றுகொண்டு. [தெருடியாகில்] - தெருளுதியாகில். அறிவுடையையாகில். ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கும் அறிவுக்கும் வாய்த்தலையான ஏற்றமுண்டாகில், [நெஞ்சேவணங்கு] - உபகாரக னான அவன்திருவடிகளிலே விழப்பார். [திண்ணமறி] - இத்தை "ஓலக்க வார்த்தை" என்றிராதே, த்ருடமாக புத்திபண்ணு. [அறிந்து] - "அவன் விடஅடான்" என்று அறிந்து. [மருடியேலும் விடேல் கண்டாய்] - உனக்கு ஒருபோதாக அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே அகல நினைப்பதொரு அறிவு கேடுண்டு, அவ்வளவிலும் விடாதேகிடாய். [நம்பிபற்பநாபனையே] - அவன்குணபூர்த்தி யிருந்தபடி கண்டாயே, வடிவழகிருந்தபடி கண்டாயே, முன்பு உபகரித்துநின்றபடி கண்டாயே. இவ்விஷயத்தைவிட்டால் எத்தைக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்க.

*ரு.—பத்தாம்பாட்டு—நமக்கு மிகவும் உபகாரகனானவனை நீ ஒருகாலும் விடாதேகிடா யென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டில்.

[இருடீகேசனெம்பிரான்] தன்னையறிகைக்குப் பரிகரமாகத் தந்த இந்த்ரியங்களைக் கொண்டு சப்தாதிவிஷயங்களை விரும்பி நான் அநர்த்தப்படாமே, தன்னையே யறிகைக்குப் பரிகரமாம்படி பண்ணி யுபகரித்த மஹோபகாரகன். [இலங்கைஇத்யாதி] இவருடைய இந்த்ரியவச்யதையைத் தவிர்த்தபடி, லங்கையில் ராக்ஷஸஜாதியில் விபீஷணாதிகளை வைத்து, முருடரான ராவணாதிகளை நிரஸித்தாப்போலேயாயிற்று. [எம்மான் அமரர்பெம்மான்] இந்த்ரியங்களினுடைய இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்த மாத்ரமன்றிக்கே, நித்யஸூரி களுக்குத் தன்னை அநுபவிக்கக் கொடுக்குமாபோலே எனக்குத் தன்னை அநுபவிக்கத் தந்தவன். இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு [தெருடியாகில்] தெருளுதியாகில். ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வார மாகில். [நெஞ்சே வணங்கு] ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கும் அறிவுக்கும் வாய்த்தலையான ஏற்றம் உனக்குண்டாகில், உபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே விழப்பார். [திண்ணமறி] இத்தை "ஓலக்கவார்த்தை" என்றிராதே த்ருடமாகப் புத்திபண்ணு. [அறிந்து] அறிகைதானே போரும் ப்ரயோஜநம். அதுக்குமேலே [மருடியேலும் விடேல்கண்டாய்] உனக்கு ஒருபிச் சுண்டிறே அவன்வைலக்ஷண்யத்தைப் பாரா வருவது - 'நாம் இவ்விஷயத்தை தூஷிக்கை யாவதென்?' என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; அத்தைத் தவிரப்பார்கிடாய். [நம்பிபற்பநாபனையே] கெடுவாய், இவ்விஷயத்தை விட்டுப் புறம்பேபோய் மண்ணை முக்கவோ? அவன்குணபூர்த்தி யிருந்தபடி கண்டாயே, வடிவழகு இருந்தபடி கண்டாயே, முன்பு நமக்கு உபகரித்தபடி கண்டாயே.

பற்பநாபனுயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன்*
எற்பரனென்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம்* என்னமுதம்கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன்* விசும்போர்பிரான் எந்தைதாமோதரனே. **(11)**

ஒ.—பதினோராம்பாட்டில், அத்யந்த விலக்ஷணனாயிருந்துவைத்து, அத்யந்த ஸுலபனாய் என்னை அடிமைகொண்டவன் என்னையல்லது அறியா னென்கிறார்.

[பற்பநாபனென்று தொடங்கி] - ஜகதுத்பத்திகாரணமான திருநாபிகமலத்தை யுடையனாய் அபரிச்சேத்யமானவன் ஸமஸ்த கல்யாணகுணகனானவன் மதேகசித்தன். [என்னையென்று தொடங்கி] - என்னைத் தனக்கு அர்ஹனாக்கிப் பரிக்ரஹித்து எனக்குத் தன்னை அஸாதாரணமாகத் தந்த விலக்ஷண கல்பகமுமாய் நிரதிசயபோக்யமானவன். [கார்முகில் போலும் வேங்கட நல்வெற்பன்] - இவனுக்கு இவ்வௌதார்ய முண்டாயிற்றது திருமலையின் மிதியாலே. [விசும்போர் பிரான்] - அயர்வறுமமரர்களதிபதி.

இ.—பதினோராம்பாட்டில், அத்யந்த விலக்ஷணனாய் வைத்து அத்யந்தஸுலபனாய் என்னை அடிமை கொண்டவன் என்னையல்லது அறியா னென்கிறார்.

[பற்பநாபன்] - ஜகதுத்பத்திகாரணமான திருநாபிகமலத்தை யுடையவன். [உயர்வறவித்யாதி] - அபரிச்சேத்யமான சௌர்யவீர்யாதிகுணப்ரதையை யுடையவன். திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்த்யம். அது - அல்லாத குணங்களுக்கு உபலக்ஷணம். [எற்பரன்] - அம்மேன்மை யுடையவன் மதேகசித்தன். [என்னையாக்கி] - என்னைத் தனக்கு அர்ஹனாக்கி. [கொண்டு] - பரிக்ரஹித்து. [எனக்கே] - அஸாதாரணமாக [தன்னைத்தந்த கற்பகம்] - ஔதார்யத்தில் ப்ரஸித்தமான கல்பகதருவிற்காட்டில் இவனுக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது - அர்த்தியையுண்டாக்கிக் கொடுக்கமாட்டாது, ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுமவர்கள் தான் மேல்விழுமதில்லை, ஒருவனுக்கே குறைவறக் கொடுக்கமாட்டாது, பலங்களைக்கொடுக்குமித்தனைபோக்கித் தன்னைக்கொடுக்குமதில்லை. [என்னமுதம்] - எனக்கு நிரதிசயபோக்யமானவன். தானே போக்யமாயிருக்குமதில்லையே அதுக்கு. [கார்முகில் இத்யாதி] - இந்த ஔதார்யத்துக்கடி திருமலையில் ஸம்பந்தமாயிற்று. "கொடுத்தோம்" என்று நினையாதே கொடுக்கும் மேகஸ்வபாவமான திருமலை. [விசும்போர்பிரான்] - நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய் வைத்து ஆச்ரிதைகளான இடைச்சிகளுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யிருக்கிற ஸௌலப்யத்தைக் காட்டி என்னை அடிமைகொண்டவன்.

ஈடு.—பதினோராம்பாட்டு. அத்யந்தவிலக்ஷணனாயிருந்துவைத்து, அத்யந்த ஸுலபனாய் என்னை அடிமைகொண்டவன் என்னையல்லது அறியாதானா னென்கிறார்.

[பற்பநாபன்] ஸகலஜகதுத்பத்திகாரணமான திருநாபிகமலத்தையுடையவன். [உயர்வற இத்யாதி] பேசப்புக்கால் பரிச்சேதித்துப்பேசவொண்ணாதபடியான சௌர்யவீர்யாதி குணப்ரதையையுடையவன். திறல் - பராபிபவநஸாமர்த்த்யம். அல்லாத குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் இது. காரணத்வப்ரயுக்தமான மேன்மை அது, பராபிபவநஸாமர்த்த்யந் தொடக்கமான குணங்கள் அவை, இப்படி யிருக்கிறவன் [எற்பரன்] மதேகசித்தன். [என்னை இத்யாதி] ஔதார்யத்தில் ப்ரஸித்தமாயிருப்பது கல்பகமிறே, அதில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. [என்னையாக்கிக்கொண்டு] அர்த்திகளை யுண்டாக்கிக் கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. [எனக்கே] ஒருவனுக்கே குறைவறக் கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. [தன்னைத்தந்த] - சில ப்ரயோஜநங்களைக் கொடுக்குமதல்லது தன்னைக்கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. [என் அமுதம்] தான் போக்யமாயிருக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. எனக்கு நிரதிசயபோக்யமானவன். [கார் முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன்] இந்த ஔதார்யத்துக்கு அடி திருமலையின் ஸம்பந்தம்;

ஸஹ்யம் பற்றின ஔதார்யமிறே. கொடுத்தத்தை நினையாதே கொடுக்கும் மேகம் போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடைய திருமலையைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக வுடையவன். [விசும்போர் பிரான் இத்யாதி] நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்குமவைத்து, ஆச்ரிதரான இடையருக்கும் இடைச்சிகளுக்கும் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி வந்து அவதரித்து அச்செயலாலே என்னை அடிமைகொண்டவன்.

> தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை*
> ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்*
> தாமோதரனுருவாகிய சிவற்குந்திசைமுகற்கும்*
> ஆமோதரமறிய எம்மானையென்னுழிவண்ணனையே. (12)

ஆ.—பன்னிரண்டாம்பாட்டில், பகவத்ஜ்ஞாநத்தில் அபிமாநிகளா யிருந்துள்ள ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் எம்பெருமானை அறியவொண்ணா தென்கிறார்.

[தாமோதரனையென்று தொடங்கி] - ஜகத்காரணபூதனும் ஜகத்துக்கு ப்ரளயாபத்ஸகனுமாய் ஆச்ரிதபவ்யனுமானவனை ஒருவர்க்கு அளவிடலாமோ என்று அறிந்தார்களாகக்கொண்டு தொழும் ஸ்வபாவருமாய் எம்பெருமானுக்கு சரீரவத் அந்தரங்கரான ருத்ரனுக்கும் ப்ரஹ்மாவுக்கும், தன்னுடைய குணார்ணவத்தை என்பக்கலிலே மடுத்து என்னை அடிமைகொண்டவனைப் பரிச்சேதிக்கலாமோ.

இ.—பன்னிரண்டாம்பாட்டில், "எற்பரன்" என்று என்னளவிற் செய்தாப்போலே தானே காட்டக் காணுமத்தனையல்லது, பகவத்ஜ்ஞாநத்திலே அபிமாநிகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால் அவனை அறிய வொண்ணா தென்கிறார்.

[தாமோதரனை இத்யாதி] ப்ரஹ்மாதிகள் பாசுரமிருக்கிறபடி. ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யம் ஒருவர்க்கும் தரைகாணப்போமோ. [தனிமுதல்வனை] - "ஸதேவ" என்கிறபடியே - ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமும் தானேயா யிருக்கிறபடியைத்தான் அறியப்போமோ. [ஞாலமுண்டவனை] ஆபத்ஸகத்வத்தைத்தான் அறியப்போமோ. [ஆமோதர மறியவொருவர்க்கு] - எங்களையொழிய ஒருவர்க்குத்தான் அறியப்போமோ என்பர்கள். இப்படி சொல்லிக்கொண்டு தொழும் ஸ்வபாவருமாய், அவனுக்கு சரீரவத் அந்தரங்கரான ருத்ரனுக்கும் ப்ரஹ்மாவுக்குந்தான் அறியலாமோ. [என்னுழிவண்ணனை யெம்மானை] - தன் குணார்ணவத்தை என்பக்கலிலே மடுத்து என்னை அடிமைகொண்டவனை. எம்மானை யென்னுழிவண்ணனை - தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றே தொழுமவர்களாய், தாமோதரனுருவாகிய சிவற்குந் திசைமுகற்கும் - தரமறியவாமோ.

ஈடு.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு—"எற்பரன்" என்கிறபடியே என்னளவில் அவன் செய்தாப்போலே செய்வார்க்கு அவனைக்காணலாமல்லது, 'ஸ்வயத்நத்தாலே அறிவோம்' என்பார்க்கு அறியப்போகா தென்கிறார்.

தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கென்று மிற்று ப்ரஹ்மாதிகள் சொல்லுவது. [தாமோதரனை] அவன் ஆச்ரிதபரதந்த்ரனாய் நிற்கிற நிலையை அறியப்போமோ? [தனிமுதல்வனை] *ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்* என்கிறபடியே த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாயிருக்கிற இருப்பை அறியப்போமோ? [ஞாலமுண்டவனை] உண்டாக்கிவிடுகையன்றிக்கே, ஆபத்ஸகனாய்நிற்கும் நிலையை அறியப்போமோ? ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கு என்னுநிற்பர்கள். தாங்கள் எல்லாம் அறிந்தார்களாக நினைத்து, ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கு என்றே தொழுமவராய், தாமோதரனுருவாகிய-ஸர்வேச்வரனுக்கு சரீரவத் விதேயரான சிவற்கும் திசைமுகற்கும் தரமறிய ஆமோ? அல்லாதாரிற்காட்டில்

தாங்கள் அறிந்தார்களாக அபிமாநித்திருக்கிறவர்களாலேதான் அறியப்போமோ? ஆரைத்தானென்னில், [எம்மானை என்னுறிவண்ணனை] குளப்படியிலே கடலைமடுத்தாற்போலே, தான் குறுர்ணவமா யிருக்கிற இருப்பை எனக்கு அறிவித்தவனை. இப்படி அவன் தானே காட்ட, நான் கண்டாப்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமித்தனையல்லது, ஸ்வயத்நத்தாற் காண்பார்க்கு அறியப்போமோ? எம்மானை யென்னுறிவண்ணனை - தாமோதரனைத் தனி முதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கென்றே தொழுமவர்களாய், தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும் தரமறியவாமோ? என்று அந்வயம்.

வண்ணமாமணிச்சோதியை அமரர்தலைமகனை*
கண்ணனைநெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பண்ணியதமிழ்மாலையாயிரத்துள் இவைபன்னிரண்டும்*
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பாட்டு அண்ணல்தாளணைவிக்குமே. (13)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் [கற்றவர்களை இத்திருவாய்மொழிதானே எம் பெருமான்திருவடிகளிலே சேர்க்கு மென்கிறுர்.

[வண்ணமென்று தொடங்கி] - நிறமுடைத்தாய் மஹார்க்கமான மணியினுடைய ஒளியையுடையனும் அயர்வறுமமரர்களதிபதியுமாய் அஸ்மதாதிகளுக்கும் ஸுலபனுகைக்காக க்ருஷ்ணனுய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணுவதுஞ்செய்து என்பக்கலிலே மிகவும் அபிநிவிஷ்டனுனவனை. [பண்ணில்] - பண்ணிலே நடந்த.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இத்திருவாய்மொழிதானே அவன்திருவடி களிலே சேர்க்குமென்கிறுர்.

[வண்ணமாமணிச்சோதியை] - அழகிய நிறத்தையுடைத்தாய்ப் பெருவிலையனை நீலமணிபோலே யிருக்கிற வடிவையுடையவனை. [அமரர் தலைமகனை] - இவ்வழகு நித்யஸூரிகளாலும் அநுபவித்து முடிக்கவொண்ணுதபடி அவ்வருகா யிருக்கை. [கண்ணனை] - இவ்வழகு விலக்ஷணுதிகாரமாகை யன்றிக்கே, அஸ்மதாதிகளுக்கும் ஸுலபனுனவனை. [நெடுமாலை] - என்னளவில் பர்யவஸியாதே, என்னேடு பரம்பரயாஸம்பந்தித்தவர்களளவும் செல்லும் வ்யாமோஹாதிசயத்தை யுடையவனை [பண்ணிய] - வேதம் போலே அடியின்றிக்கே யிருக்கிறதன்று. "அபௌருஷேயம்" என்னுமதிற் காட்டிலும் விலக்ஷணமா யிருக்கிறதாயிற்று வக்த்ருசுத்தியாலே. [பண்ணில்] - இவைதான் பண்ணிலே புணர்க்கப்பட்டன. [பன்னிருநாமப்பாட்டு] - ஸ்ரீவைஷ்ணவசிஹ்நமான திருநாமங்களைவைத்துப் பாடினவை [அண்ணல்தா ளணைவிக்குமே] - ஸர்வேச்வரன்திருவடிகளை அணைவிக்கும் - சேர்க்கும். இப்பத்தோட்டை ஸம்பந்தந்தானே கேசவன்தமராக்கும்.

ஈடு.—நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை, இத்திருவாய்மொழிதானே எம்பெருமான் திருவடிகளைச் சேர்த்துவிடு மென்கிறுர்.

[வண்ணம்] அழகிய நிறத்தை யுடைத்தாய்ப் பெருவிலையனை ரத்நம்போலேயிருக்கிற விக்ரஹத்தையுடையவனை. [வண்ணமாமணிச்சோதியை] வண்ணம் - நிறம். [மாமணி] மா - கறுப்பு.; கறுத்தமணிபோலே. நீலரத்நம்போன்ற வடிவில்தேஜஸ்ஸையுடையவனென்றுமாம். இவ்வழகைக் கொள்ளைகொள்ளும் போக்தாக்களைச் சொல்லுகிறது [அமரர்தலைமகனை] ஒருநாடாக அநுபவியாநின்றாலும் தன்னழகைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதிருக்கிறவனை. [கண்ணனை] அவர்களே அநுபவித்துப்போகாமே, இங்குள்ளாரும் அநுபவிக்கும்படி க்ருஷ்ணனுய்வந்து அவதரித்தவனை. [நெடுமாலை] ஒருவனை விஷயீகரித்தால் அவனளவில் தலைக்கட்டாத வ்யாமோஹத்தையுடையவனை [தென் குருகூர்ச்சடகோபன் பண்ணிய] வேதம்

போலே பிறப்பிலியன்று. *அபௌருஷேயம்* என்னுமதிலும் விறுண்டாயிருக்கிறதாயிற்று வக்த்ருவிசேஷத்தாலே. இவை பண்ணிலேயாயிற்று நடந்தது. [பன்னிருநாமப்பாட்டு] வைஷ்ணவத்வசிஹ்நமான திருநாமங்களை வைத்துப் பாடினவை. இவை செய்வதென்? என்னில், [அண்ணல்தா ளணைவிக்கும்] ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளோடே சேர்த்துவிடும். இத்திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தந்தானே கேசவன் தமராக்கிவிடும்.

முதற்பாட்டில் தம்மோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷயீக்ருதரானார்க ளென்றார். இரண்டாம்பாட்டில் அதுக்கு அடி நாராயணனாகையாலே என்றும், அந்நாராயணசப்தார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில் இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேது சொன்னார்; நாலாம்பாட்டில் ஸர்வகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினா னென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் இப்படி தம்மை யநுபவிப்பித்ததனாலே அவன் வடிவில்புகரைச் சொன்னார்; ஆறாம்பாட்டில் இப்படி என்னை விஷயீகரிக்கைக்கடி நிர்ஹேதுக க்ருபையென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் தன்னையே ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சைத் தந்தா னென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் தந்தவளவன்றிக்கே, விரோதியான நெஞ்சையும் போக்கினா னென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் தன்னுடைய கல்யாண குணங்களையே நான் அநுபவிக்கும்படி என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தா னென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் அநுபவ விரோதியான இந்த்ரியங்களையும் தன்வழியாக்கிக்கொண்டானென்றார்; பதினோராம்பாட்டில் ஏவம்பூதனானவன் என்னையல்லது அறியானா னென்றார்; பன்னிரண்டாம்பாட்டில் என்னைப் போலே காண்பார்க்குக் காணலாமதொழிய ஸ்வயத்நத்தால் அறியப்போகா தென்றார்; நிகமத்தில் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை : ப்ரவேசம்

ஒ.—எட்டாந் திருவாய்மொழியில், தம்முடைய பரிகரத்தையும் தம்மைப்போலே யாக்கி, "இத்தநாற் போராது" என்று பார்த்தருளி, தனக்கு அஸாதாரணமாய், பர்யங்கவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே பெரிய பிராட்டியாரையும் தனக்குப் பர்யங்கபூதனான திருவநந்தாழ்வான் தொடக்கமான அபர்வநுமமரர்களையும் பரிகரமாகவுடைத்தாய், எத்தனையேனும் அளவுடைய ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வஸாமர்த்யபலத்தால் துஷ்ப்ராபமாய், ஓரளவு மில்லையேயாகிலும் திருவடிகளையே பற்றினார்க்கு அநாயாஸேந பெறலாய், துஃக்கந்தரஹிதமாய், அத்யந்த ஸுகருபமாய், நிரதிசயமங்களமாய், அநுபவிப்பார்க்கு அதிஸ்ப்புடமாய், அபரிச்சேத்யமாய், உத்தமமுமாயுள்ள முக்தப்ராப்யமான தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தை, ஸர்வேச்வரனாகையாலே அபேக்ஷித ஸம்விதாநக்ஷமனுமுள்ள ச்ரிய:பதியான எம்பெருமான், தமக்கும் தம்பரிகரத்துக்கும் தருகையிலே யுபக்ரமித்தருளுகிற விருப்பைக் கண்டு அதிப்ரீதரான ஆழ்வார், "எல்லாரையும் சத்ருசபோகபாகிகளாக்கவேணும்" என்று பார்த்தருளி, அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், அதுக்கு உறுப்பாக ஐச்வர்யத்தையும் உபதேசித்து, நானும் இவர்களைப் போலே யாகாதே ததேகபோகனுய்க்கொண்டு அவனை புஜிக்கப்பெற்றே னென்று த்ருப்தராய் முடிக்கிறார்.

இ.—எட்டாந் திருவாய்மொழியில், தம்முடைய பரிகரத்தையும் தம்மைப்போலே யாக்கி, "இத்தாற் போராது" என்றுபார்த்து, முக்தப்ராப்யமான ஐச்வர்யத்தைத் தமக்கும் தம்பரிகரத்துக்கும் தருகையிலே யொருப்பட்டிருக்கிற விருப்பைக் கண்டு அதிப்ரீதராய், ஸம்ஸாரிகள் படுகிற அநர்த்தத்தைக் கண்டு, "எல்லாரும் ஈத்ருசபோகபாகிக ளாகவேணும்" என்று மோக்ஷப்ரதத்வத்தை யுபதேசிக்க, அது ராவணனுக்குச் சொன்ன ஹிதம்போலே நிஷ்ப்பலமாகையாலே, "இவர்களைப்போலே யாகாதே நாம் ததேக போகராகப் பெற்றோமே" என்று த்ருப்தராய் முடிக்கிறார். "இத்திருவாய்மொழி பரத்வோபதேசம்" என்று பூர்வர்கள் நிர்வஹிப்பர்கள். "பலவிடத்திலும் பரத்வஞ்சொல்லா நின்றது. மோக்ஷப்ரதத்வம் தனியே சொல்ல வேண்டுவதொன்று, அத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். இவைதான் ஒன்றை யொன்று ஒழிந்திராது. மோக்ஷப்ரதத்வம் ஸர்வேச்வரத்வத்தோடே வ்யாப்தம். ஸர்வேச்வரனாகில் மோக்ஷப்ரதனாயிருக்கும். மோக்ஷமாகிறது - தனக்கு அஸாதாரணமாய் முக்தப்ராப்யமான தன்னுடைய ஐச்வர்யம். அதாகிறது - பிராட்டி திருவநந்தாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளைப் பரிகரமாக வுடைத்தாய், அளவுடையார்க்கும் ஸ்வயத்நஸாத்ய மன்றிக்கே தன்னாலே தன்னைப்பெறுவார்க்கு அநாயாஸஸித்தமாய், நிரதிசய ஸுகரூபமாய், அபரிச்சேத்யமாய், அதிஸ்ப்புடமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஐச்வர்யம்.

ஈடு.—ஸர்வேச்வரன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹம் தம்மொருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரளவிலும் வெள்ளமிட்டபடியைச் சொன்னார் கீழ்; இத்திருவாய்மொழியில் - "நம்மோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக அவன் இப்படி விஷயீகரிப்பானான பின்பு ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நம்மோட்டை ஒரு ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கி அவன்க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்" என்று, அவர்களுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். இத்திருவாய்மொழிதன்னை - 'ஈச்வரத்வஞ் சொல்லுகிறது' என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; 'மோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறது' என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. இவைதான் ஒன்றையொன்று விட்டிராது, ஈச்வரனாயிற்று மோக்ஷப்ரதனுமவன்; மோக்ஷப்ரதனும்போது ஈச்வரனாகவேணும். இதுதன்னிற் செய்ததாகிறது என்? என்னில்; ஆழ்வார்க்கு முதல் தன்னிலே ஸர்வேச்வரன் அத்வேஷத்தைப் பிறப்பித்து ஆபிமுக்யத்தைப் பிறப்பித்து, ருசியை யுண்டாக்கி, இவர்விடிலும் தான் விடாதே விரும்பி, இதுதான் இவர்தம்மளவிலன்றிக்கே தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரளவும் இப்படியே பெருகிக் கரைபுரளுகிறபடியை அநுஸந்தித்து, "ஸர்வேச்வரன்ஸ்வபாவம் இதுவானபின்பு, நாம் பெற்றபேறு எல்லாரும் பெறும்படி பண்ணுவோம்" என்று, ஸம்ஸாரிகளை யடையப்பார்த்து, அவர்களுக்கு, 'மோக்ஷப்ரதன்' என்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார். இவர், தாம்பெற்றதாய்ப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கிற பேறு தான்; பிராட்டி, திருவடி திருவநந்தாழ்வானைப் பரிகரமாகவுடைத்தாய், எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் ஸ்வயத்நத்தாலே ப்ராபிக்க அரிதாய், அவனாலே பெறப் பார்ப்பார்க்கு வருத்தமறப்பெறலாய், ஸம்ஸாரத்தில் போகங்கள்போலே அஸ்த்திரமாயிருக்கை யன்றிக்கே நித்யமாய், அவிசதமாயிருக்கை யன்றிக்கே, அத்யந்தம் ஸ்ப்புடமாய், து:க்கமிச்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸுகைகதாநமாய், மங்களமாய், உத்தமமாய், அபரிச்சிந்நமாய், இப்படியிருக்கிற முக்தப்ராப்ய போகத்தைத் தமக்கும் தம்பரிகரத்துக்கும் அவன் கொடுப்பானாகப் பாரிக்கிற படியைக் கண்டு, "ஸம்ஸாரிகளையும் ஈத்ருசபோகிகளாம்படி பண்ணவேணும்" என்று பார்த்து அவர்களைக்குறித்து ஹிதம் அருளிச்செய்ய, அது கேட்டபின்பும் அவர்கள் பழைய நிலையில்நின்றும் குலையாதே, மால்யவான் தொடக்கமானார் ராவணனுக்குச் சொன்ன ஹிதம்போலே அவர்கள் இத்தை அநாதரித்திருக்க, 'நாம் நம்முடைய அநுபவத்தைவிட்டு இவர்களோடே துவக்குண்கிற இதுக்கு ப்ரயோஜநமென்?' என்று, வழி பறிக்கும் நிலத்தில் தம்மைப்பொருள்கொண்டு தப்பினார் ஹ்ருஷ்டராமாபோலே, 'நாம் முந்துறமுன்னம் இவர்களைப்போலே யாகாதொழியப் பெற்றோமிறே' என்று ஸ்வலாபத்தை அநுஸந்தித்து இனியராகிறார்.

அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது* இருவரவர்முதலுந் தானே*
இணைவனுமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம்*
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபிக்கிறுர்.

[அணைவதென்று தொடங்கி] - பெரிய பிராட்டியாரும் எம்பெருமானும் திருவநந்தாழ்வான் மேலே யிருக்குமிருப்பைக் காண்கை முக்தப்ராப்யமென்று கருத்து. ஆகம் - உடம்பு. [இருவரவர்] - ப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மருத்ரர்கள். [இணைவனென்று தொடங்கி] - தேவமநுஷ்யாதி ஸமஸ்த ஐந்து ஸஜாதியனுய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி மோக்ஷப்ரதனும். [புணைவன்] - துஸ்தரமான ஸம்ஸாரத்தை "கடக்கவேணும்" என்றிருக்கும் ஆச்ரிதர்பரமெல்லாம் தானே நிர்வஹிப்பானுகை.

இ.—முதற்பாட்டு. ஸர்வஸங்க்ரஹமாய், இதிலேயோரொரு பதத்தைப்பற்றி மேலிற்பாட்டுக் களும், அவைதம்மைப்பற்றி யெழுவனவுமாகிறன மேல்.

[அணைவதரவணைமேல்] - மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றம், இவற்றை ஸ்வபாவமாகவுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே யணைவது. சேஷபூதன் அடிமைசெய்தல்லது தரிக்கமாட்டாதாப்போலே, சேஷியும் திருவநந்தாழ்வான்மேலே யணைந்தல்லது தரியானுயிருக்கிறபடி. [பூம்பாவை] - பூவென்று - அழகு. பாவையென்று - ஸ்த்ரீத்வம். நிரவதிகமான போக்யதையையும் ஸ்த்ரீத்வத்தையுமுடையளா யிருக்கை. தேஹகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் குறைவற்றிருக்கை. [ஆகம் புணர்வது] - இவளுடைய ரூபகுணத்திலே துவக்குண்டு ஆத்மகுணத்தளவும் செல்லமாட்டாதிருக்கை. அணைவது, புணர்வது என்கையாலே - போகம் ஒத்திருக்கிறபடி. "ரமமாணு வநேத்ரய:". மாதா பிதாக்கள் கூடவிருக்கும் படுக்கையிலே ஸம்பந்தமேஹேதுவாக ஏறும் புத்திரனைப்போலே, பிராட்டியும் அவனும் திருவநந்தாழ்வான்மேலே யிருக்க "தமேவம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி" - என்கிறபடியே அதிலேயேற, அவர்கள் இவனை யணைக்கையிறே முக்தப்ராப்யம். [இருவரவர் முதலுந்தானே] - "நப்ரஹ்மா நேசாந:" என்று ச்ருதிப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குக் காரணபூதன். "காரணந்து த்யேய:" என்கிறபடியே உபாஸ்யனும் அவனே. ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் காரணத்வமில்லை, பாவநாத்ரயாந்விதராகையாலே [இணைவனு மெப்பொருட்கும்] - தேவாதி ஸகலபதார்த்தங்களோடும் ஸஜாதீயனு யவதரிக்கும். அவதாரப்ரயோஜநம் சொல்லுகிறது [வீடுமுதலாம்]-மோக்ஷஹேதுவாகைக்காக அவதரிக்க வேண்டுகிறது. பரமபதம், சென்று அபேக்ஷிக்க நிலமல்லாமையாலே, ஸஜாதீயனுய் வந்து அவதரிக்கிறது. உத்க்ருஷ்டனுகில் வெருண்டு அகலுவர்கள், தாழப்பிறக்கில் காற்கடைக்கொள்ளுவர்கள். ஸர்வஸாதாரணன் மோக்ஷப்ரதனுகைக்காக வந்தவதரித்தால், ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கியாதோவென்னில். [பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்குப் புணைவனும்] - "ஸம்ஸாரமாகிறதொருகடல், அது நம்மாற்கடக்கவரிது. ஒரு ஸர்வசக்தியைப்பற்றிக் கடக்கவேணும்" என்று நினைப்பார்க்கு ப்ரதிபூவாய்த் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும். ஸர்வபர நிர்வாஹகனிறே - ப்ரதிபூ. "விஷ்ணுபோதம்" என்கையாலே தெப்பமென்னவுமாம்.

ஈடு.—முதற்பாட்டு—முக்தப்ராப்யபோகத்தைச்சொல்லுகிறது. முதற்பாட்டுத்தான் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமாய், மேலுள்ள பாட்டுக்களிலே ஒருபதத்தைப் பற்றிப் போருமவையும்; அதுதன்னைப் பற்றி யெழுமவையுமா யிருக்கிறது.

[அணைவது அரவணைமேல்] முக்தப்ராப்யபோகந்தான் இருக்கிறபடி. பர்யங்கவித்யை யிற் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வேச்வரனும் பிராட்டிமாருங் கூடத் திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே யிருக்கிற இருப்பிலே, இச்சேதநன் முக்தனுய்ச்சென்று கிட்டினுல் *அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி* நான் ராஜபுத்ரன், ப்ரஹ்மப்ரகாரபூதன் என்னக்கடவன்; 'ஆகில் இங்ஙனே போராய்' என்றுல், அவன் அங்கீகாரம் பெற்று, மாதாபிதாக்களிருந்த படுக்கையிலே ப்ரஜை

சென்று ஏறுமாபோலே ***தமேவம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி*** என்று ஏறக்கடவனாகச் சொல்லுகிற அப்பேற்றைச் சொல்லுகிறது. [அணைவது] தாபத்ரயங்களாலே நொந்த ஸம்ஸாரிசேதநன், ***ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோzஸ்மி*** என்கிறபடியே-அப்பெரியமடுவிலே விழுந்து தன்தாபமெல்லாம் ஆறுமாபோலேயாயிற்று, முதலிலே இவை யில்லாதவன் திருவநந்தாழ்வான்மேலே யணைந்து, இவை உண்டாய்க்கழிந்தாரைப்போலே யிருக்கும்படி. விடாயர் மடுவிலே விழுமாபோலே யாயிற்று அணைவது. [அரவணைமேல்] நாற்றம், குளிர்த்தி மென்மைகளை ஸ்வபாவமாகவுடைய திருவநந்தாழ்வானோடே யணைவது; 'புல்குமணையாம்' என்னக்கடவதிறே அவனை. சேஷபூதன் அடிமைசெய்தல்லது தரியாதாப்போலே, சேஷியும் சேஷபூதனோடே அணைந்தல்லது தரியாதானா யிருக்கிறபடி. [பூம்பாவையாகம்புணர்வது] போக்யதைகவேஷையாய் நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பெரிய பிராட்டியாரோடே கலந்து வர்த்திப்பது. [ஆகம்புணர்வது] ஆத்ம குணங்கள் குமிருந்துபோமித்தனை. 'அணைவது, புணர்வது' என்கிறதிறே மூவர்க்கும் போகம் ஒத்திருக்கையாலே. ***ரம்யமாவஸதம் க்ருத்வா*** அறுபதினாயிரமாண்டு மலடுநின்ற சக்ரவர்த்தி தன் ஆதரத்துக்குப் போரும்படி சமைத்த மாளிகைகளிலும், திருவுள்ளத்துக்குப்பொருந்தி அழகியதா யிருந்தது—காட்டிலே இளையபெருமாள் சமைத்த ஆச்ரமமாயிற்று. ***த்ரயோ ரமமாணா:*** நாயகரான பெருமாள் ரஸமல்லவே பிராட்டியது, பிராட்டிக்குப் பிறக்கும் ரஸமன்றே பெருமாளது, அப்படியே, அச்சேர்த்திகண்டு உகக்குமவரிறே இளையபெருமாள். (வகே) ''படைவீடர் காட்டிலே ரமித்தார்கள்'' என்று தோற்றாதே, காடர் காட்டிலே வர்த்தித்தாப்போலே பொருந்தி யிருந்தபடி. ஆகச் சொல்லிற்றாயிற்று - ஸர்வேச்வரனும் பிராட்டிமாருமாகத் திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே இருக்கக் கண்டு உகந்து அடிமை செய்கை முக்தப்ராப்ய போகமாகிறது. [இருவரவர்முதலுந்தானே] ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குக் காரணபூதனாயிருக்கும். ***ஸ ப்ரஹ்மா ஸ சிவ:*** என்கிற ப்ரஸித்தியாலே 'இருவரவர்' என்கிறார். அவ்விபூதியைச் சொல்லுகிற விடத்திலே 'அணைவது, புணர்வது' - என்கையாலே - அது போகபூமியாய் நித்யமாயிருக்குமென்னுமிடமும், இங்கு 'முதல்' என்கையாலே - இவ்விபூதியில் கார்யகாரண பாவத்தால் வந்த ஸம்பந்தமும், இதுதான் ஆவது அழிவதாமென்னு மிடமும் சொல்லுகிறது. இத்தால் ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் ஸம்ஸாரபத்தர்க ளென்னுமிடமும், ஈச்வரனே மோக்ஷப்ரதனாக வல்லானென்னு மிடமும் சொல்லுகிறார். ஆக, ஆச்ரயணீயன் அவனே, ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் ஆச்ரயணீயரல்ல ரென்கை; ***ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்த்திதா: ப்ராணிந: கர்மஜநித ஸம்ஸாரவசவர்த்திந:*** என்னாநின்றதிறே. இப்படி ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் காரண பூதனாகையாலே வந்த மேன்மையையுடையவன். [எப்பொருட்குமிலைவனாய்] தேவாதி ஸகல பதார்த்தங்கள்தோறும் ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரிக்கும். ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்நடுவே வந்து அவதரிப்பது, உபேந்த்ரனாவது, சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவஸுதேவர்களளவிலே அமைத்து வந்து பிறப்பது, மஹாவராஹமாவது, குப்ஜாம்ரமாவதாகாநிற்கும். இப்படி தாழவிட்டுப் பிறக்கிறது எதுக்காக வென்னில், [வீடுமுதலாம்] மோக்ஷப்ரதனாகைக்காக. அவதரித்த விடங்களிலே, பக்ஷிக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது, பிசாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகாநிற்கும். அவன் வந்து அவதரிப்பது மோக்ஷப்ரதனாகைக்காகவாகில் எல்லாரும் பின்னை முக்தராகவேண்டாவோ? என்னில், — [பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு - புணைவன்] ''ஸம்ஸாரமென்றொரு பெருங்கடல், அது எங்களாற் கடக்கப்போகாது, ப்ரபலனான நீயே கழித்துத்தரவேணும்'' என்று இருப்பார்க்கு ப்ரதிபூவாய் நின்று கடத்திக்கொடுக்கும். புணையாமவ னென்றபடி - ஸர்வபரநிர்வாஹகனுமவ னென்றபடி. ***ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்த க்லேசபாஜநம், த்வாமேவ சரணம் ப்ராப்ய*** என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்கும். புணைவனென்று - தெப்பமாமவ னென்னவுமாம். ***விஷ்ணுபோதம்*** என்னக்கடவதிறே. ஏகதேசத்தைப்பற்றி நிற்கையன்றிக்கே, அக்கரையும் இக்கரையுமாய் நிற்கும் ஓடமாயிற்று.

நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்பட மற்றெவ்வெவையும்*
நீந்துந்துயரில்லா வீடுமுதலாம்*
பூந்தண்புனற்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த*
பூந்தண்துழாய் என்தனிநாயகன்புணர்ப்பே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், ''வீடுமுதலாம்'' என்கிறபதத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, எம்
பெருமான்தானே வேணுமோ, அவனோடுள்ள ஸம்பந்தமே மோக்ஷப்ரத மென்கிறார்.

[நீந்துமென்று தொடங்கி] - கடக்கவரிதான துஃக்கத்தையுடைத்தான ஜந்மமரணாதிகளொன்றும்
இல்லாத மோக்ஷத்துக்கு அடியாம்; [பூந்தண்புனல் என்று தொடங்கி] - பூத்துக்குளிர்ந்த நீரையுடைய
பொய்கையிலே முதலையாலே நலிவுபட்ட ஆனையினுடைய இடரைப்போக்கின நிரதிசயபோக்யனும்
என்னை யநந்யார்ஹமாக அடிமைகொண்ட எம்பெருமானோட்டை ஸம்பந்தம். இங்கு, ஸ்ரீகஜேந்த்
ராழ்வானுடைய ஆபந்நிவாரணம் - த்ருஷ்டாந்ததயா சொல்லிற்று.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், 'வீடுமுதலாம்' என்கிறபதத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, அவன்
தானே செய்யவேணுமோ, அவனோடுண்டான ஸம்பந்தமே மோக்ஷப்ரத மென்கிறார்.

[நீந்தும் துயர்ப்பிறவியுட்பட மற்றெவ்வெவையும் நீந்தும்] - துஸ்தரமான துஃக்கத்தையுடைய ஜந்மம்
முதலான ஸர்வவிகாரங்களையும் கடத்தும். நீந்துமென்றது - நீத்துமென்றபடி. ''நீந்தும்'' என்கிற
வர்த்தமாந நிர்த்தேசத்தாலே - துஸ்தரமென்கை. [துயரில்லாவீடுமுதலாம்] துஃக்ககந்தரஹிதமான மோக்ஷத்
துக்கு ஹேதுவாம் இது பிள்ளைதிருநறையூ ரரையர்நிர்வாஹம். நீந்தும் துயர்ப்பிறவியுட்பட மற்றும் -
நீந்தும் துயரான - எவ்வெவையும் - இல்லா வீடுமுதலாமென்றுமாம். இவர், வீடென்கிறது - ஸம்ஸார
நிவ்ருத்திமாத்ரத்தை யன்று, ஸுகபாவைக லக்ஷணையான பகவத்ப்ராப்தியை; ''முக்திர்மோக்ஷோமஹா
நந்த:'' என்னக்கடவதிறே. [பூந்தண் புனற்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த] - இது த்ருஷ்டாந்தம். பரப்பு
மாறப் பூத்துக் குளிர்ந்த நீரையுடைய பொய்கையிலே முதலையாலே நலிவுபட்ட யானையிடரைப் போக்கின.
[பூந்தண்துழாய் என் தனிநாயகன்] - செவ்வியையுடைத்தாய்க் குளிர்ந்த திருத்துழாயாலே யலங்க்ருதனுன
அத்விதீயநாயகன். இத்திருத்துழாயின் குளிர்வாஸத்தாலே யாயிற்று யானையை ஆச்வஸிப்பித்தது.
ஆனைக்கு உதவினதும் தமக்கு உதவிற்றாக நினைத்திருக்கிறார். [புணர்ப்பு] - அவனோட்டைச் சேர்த்தி,
ஸம்பந்தம் தனிநாயகன் புணர்ப்பு - வீடுமுதலாமென்று அந்வயம்

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு—என் தனிநாயகன்புணர்ப்பு என்கையாலே எம்பெருமான்
தான் வேணுமோ? அவனோடுள்ள ஸம்பந்தமே மோக்ஷப்ரத மென்கிறார்.

[நீந்தும் இத்யாதி] ''பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு'' என்கிறவதினுடைய விவரணமா
யிருக்கிறது. நீந்தும் துயர்ப்பிறவியுட்பட மற்றெவ்வெவையும் நீந்தும், துயரில்லா வீடு முதலா
மென்று பிரித்து யோஜிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, ஒன்றாக வீட்டுவிசேஷணமாகவுமாம். [நீந்தும்
இத்யாதி] 'நீந்தும்' என்கிற வர்த்தமாநநிர்த்தேசத்தாலே - கடக்க அரிதான துஃக்கத்தை
விளைப்பதான ஜநநந்தொடக்கமான மற்றுமுண்டான அபக்ஷயவிநாசாதிகளையும் கடத்தும்;
[துயரில்லாவீடுமுதலாம்] துஃக்ககந்தரஹிதமான மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாம்- கடக்க அரி
தான துஃக்கத்தையுடைத்தான ஜந்மந்தொடக்கமாக நீந்தும் துயரான மற்றெவ்வெவையும்
இல்லாத மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவா மென்னுதல். இவர் வீடு என்கிறது - ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி
மாத்ரத்தையன்று, ஸுகபாவைகலக்ஷணையான பகவத்ப்ராப்தியை. *முக்திர்மோக்ஷோ மஹா
நந்த:* என்னக்கடவதிறே. இப்படி துஃக்கத்தைப்போக்கி வீடுமுதலாக எங்கேகண்டோம்?
என்னில், - [பூந்தண் இத்யாதி] பரப்புமாறப்பூத்துக் குளிர்ந்த புனலையுடைத்தான பொய்
கையிலே போய்ப்புக்கு முதலையாலே இடர்ப்பட்ட ஆனையினுடைய துஃக்கத்தை வாஸநை
யோடே போக்கினவன். 'பூவிற்செவ்வியழியாமே திருவடிகளிலே யிடவேணும்' என்று நினைத்து

அது பெருமையால் வந்த இடரைப் போக்கின. [பூந்தண்டுழாயென் தனிநாயகன்] வைத்த வளையத்தோடே காணும் மடுவிலேபோய் விழுந்தது. திருத்துழாயிற் பரிமளம்போலேகாணும் ஆனையிடரைக் கடிந்தது. ஆனையிடராவது - "'ஸர்வேச்வரன் ஆபத்ஸகன்' என்றிருந்தோம்; இவன் இப்படி ஆபந்நனுக உதவாதொழிவதே; நிர்க்ருணனுயிருந்தானே! என்று நாட்டிலுள்ளார் நினைக்கிற் செய்வதென்" என்று அத்தாலேவந்த இடராகிலுமாம். [என் தனிநாயகன்] ஆனையிடரைப் போக்குகையன்றிக்கே, தம் இடரைப்பரிஹரித்தாப்போலேயாயிற்று இவர்க்கு இருக்கிறது. [புணர்ப்பு] அவனோட்டை ஸம்பந்தம்—அவன் திருவடிகளில் ஸம்பந்தம், து:க்கநிவ்ருத்தியையும் பண்ணி, *ஸுகபாவைகலக்ஷணம்* என்கிற பேற்றையும் தரும். தனிநாயகன் புணர்ப்பு - வீடுமுதலாம் என்று அந்வயம்.

புணர்க்குமயனும் அழிக்குமரனும்*
புணர்த்ததன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னி*
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர்*
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், "இருவரவர்முதலுந் தானே" என்கிற பதத்தை விவரியாநின்று கொண்டு, ச்ரிய:பதியான எம்பெருமானுடைய ஐச்வர்ய ஸூசகமான சேஷ்டிதங்களை யெங்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலா மென்கிறார்.

[புணர்க்குமென்று தொடங்கி] - ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கும் ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்ரனுக்கும் திருநாபிகமலத்திலும் திருவுடம்பிலுமாக இடங்கொடுத்து அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனும்; உந்திக்குப்புணர்ப்பாவது-ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பத்திஸ்த்தாநமாகை. [புணர்த்தவென்று தொடங்கி]-தன் மார்விலே ஸம்ச்லிஷ்டையான பெரியபிராட்டியாரை யுடையனும் ஏகார்ணவத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக சயாநனுயிருந்துள்ளவனுடைய பெருந்தொழில். தான் தனக்கு ஸத்ருசமான சேஷ்டிதங்களை யுடையனென்றுமாம்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், "இருவரவர்முதலுந் தானே" என்கிற பதத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, ச்ரிய:பதியான அவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களை யெங்குங் காணலா மென்கிறார்.

[புணர்க்குமித்யாதி] - ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவ ப்ரஹ்மாவுக்கும், ஸம்ஹாரத்துக்குக்கடவ ருத்ரனுக்கும் நிர்வாஹகனும். "ததார்சிதபந்தாநௌ," "ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய ப்ரஜாபதே". [புணர்த்தவித்யாதி] - தன்னையுண்டாக்கின திருநாபி கமலத்திலே யிருந்தாலாயிற்று ஸ்ருஷ்டிக்கு க்ஷமனாவது, ருத்ரன் திருமேனியில் வலப்பார்ச்வத்தைப்பற்றி இருந்தாலாயிற்று ஜகத்ஸம்ஹாரத்துக்கு க்ஷமனாவது. இவர்களிருப்பை மாற்றினால் அதிகரித்த காரியத்துக்கு க்ஷமரல்லரென்கை. ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே - அந்தர்யாமித்வஞ் சொல்லுகிறது. புணர்த்ததன்னுந்தி யென்கையாலே - காரணத்வஞ் சொல்லிற்று. ஆகத்துமன்னி யென்கையாலே - திருமேனியைப் பற்றி லப்தஸ்வரூபரென்னுமிடஞ் சொல்லிற்று. [புணர்த்தவித்யாதி] - தன்மார்விலேஸம்ச்லேஷிக்கப்பட்ட பெரியபிராட்டியாரை யுடையவன். கீழே - நீர்மை சொல்லிற்று, இத்தாலே - மேன்மை சொல்லுகிறது. [தான்சேர் புணர்ப்பன்] - ஏகார்ணவத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாகக் கண்வளர்ந்த சேஷ்டிதத்தை யுடையவனென்னுதல்; தனக்கு ஸத்ருசமான சேஷ்டிதங்களை யுடையவனென்னுதல். [பெரும்புணர்ப் பெங்கும் புலனே] - இப்படிப்பட்ட அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்கள் எங்கும் ப்ரஸித்தமன்றோ வென்கை.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு. "இருவரவர்முதலுந்தானே" என்கிற பதத்தை விவரியாநின்று கொண்டு, ச்ரிய:பதியானவவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார்.

[புணர்க்கும் அயனும்] இவற்றை ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவு மாம். [அழிக்கும் அரனும்] சுடுதடிபோலே இவற்றையடைய அழித்துக்கொண்டு நிற்கிற ருத்ரனுமாம். *ததாதர்சிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ* *ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய ப்ரஜாபதே* என்கிறபடியே அவன் அந்தராத்மாவாய் நின்று ப்ரவர்த்திப் பிக்க, இவற்றைச் செய்கிறார்கள். [புணர்த்ததன் னுந்தியோடாகத்துமன்னி]. புணர்க்கும் அயனும் அழிக்கும் அரனும். இவைதான் இவர்கள் செய்யவல்லராவது அவன் திருமேனியைப் பற்றி யிருந்தபோதாயிற்று, ஸ்தநந்தயப்ரஜை, வாயில் முலைவாங்கினால் தரியாதாப்போலே. இத் தால், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அந்தர்யாமித்வஞ் சொல்லிற்று. புணர்த்ததன் னுந்தி யென் கையாலே காரணத்வஞ் சொல்லிற்று: ஆகத்து மன்னியென்கையாலே - திருமேனியைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபரென்னுமிடஞ் சொல்லிற்று; [புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்வில்] தன் திருமார் வில் நித்யஸம்ச்லிஷ்டையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரை யுடையனாய். இது இப்போது சொல்லுகிறதென்? என்னில்; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகன் என்றவோபாதி, லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமும் ஐச்வர்யத்துக்கு உடலாகையாலே. பெரியபிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தி, நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் உடலா யிருக்குமிறே. [தான்சேர்புணர்ப்பன்] ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக ஏகார்ணவத்திலே சாய்ந்தருளினவ னென்னுதல், தனக்குத்தகுதியான சேஷ்டிதங்களை யுடையவனென்னுதல். [பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே] ப்ரஹ்மாதிகள் அதிகரித்த கார்யங் களை அவர்கள்வழியாலே நடத்தியும், தான் அதிகரித்த கார்யங்களைத் தானே நடத்தியும் போருகையாலே, தன்னுடைய பெரும் புணர்ப்பு - ஆனைத்தொழில்கள் எங்கும் காணலா யிருக்கும்.

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி*
நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவிர்*
அலமந்துவிய அசுரரைச்செற்றான்*
பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், க்ஷுத்ரமான விஷயஸுகங்களை விட்டு நிரதிசயஸுகருபமான மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தை வேண்டியிருப்பீர், எம்பெருமானை யாச்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

[புலனைந்துமென்று தொடங்கி] - ஐந்துவிஷயங்களிலும் ப்ரவணமாம் ஐந்து இந்திரியங்களுக்கும் வச்யராகையைத்தவிர்ந்து நிரதிசயபோக்யமான திருநாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர். [அலமந்தென்று தொடங்கி] - உங்களுடைய ஸமாச்ரயணவிக்நங்களை நிச்சேஷமாகப் போக்கும்ஸ்வபாவனான எம் பெருமானுடைய ஸமாச்ரயிக்கும்தசையிலே ஸாத்யதசையிற்போலே இனிதாயிருந்துள்ள கல்யாண குணங்களிலே நிரந்தரமாக ப்ரவணராகுங்கோள்.

இ.—நாலாம்பாட்டில், "இப்படிப்பட்டவன்" என்றநுஸந்தித்து ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று மோக்ஷத் தைப் பெறவேண்டியிருப்பார், அவன்கல்யாணகுணங்களிலே யவகாஹியுங்கோ ளென்கிறார்.

[புலனைந்தென்று தொடங்கி] - அஞ்சுவிஷயங்களிலும் ப்ரவணமாம் ஐந்திந்த்ரியங்களுக்கும் வச்ய ராகையைத் தவிர்ந்து. சிலபதார்த்தத்தை வறைநாற்றத்தைக் காட்டி முடிக்குமாபோலே சப்தாதிகளிலே மூட்டி நசிப்பிக்கையாலே, இந்த்ரியங்களை பொறியென்கிறது. [நலமந்தமித்யாதி] - இவ்விபூதி அநந்த க்லேசபாஜநமா யிருக்குமாபோலே, முடிவிறந்தபோக்யதையை யுடைத்தாயிருக்கை. நாடென்கையாலே - அவித்யா நிவ்ருத்யாதிகளன்று, மோக்ஷ மென்கை. புகுவீரென்கையாலே - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே தேசப்ராப்தியையும், அதுக்கிச்சையே யதிகார மென்னுமிடத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [அலமந்தித்யாதி] - விரோதிவர்க்கஞ் செய்வது என்? என்னில்;—அஸுரஸங்கங்களைத் தடுமாறிமுடியும்படி நிரஸித்தாப் போலே நிரஸிக்கும். [பலமுந்தித்யாதி] - ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலே, ஆச்ரயண தசையே தொடங்கி ரஸியாநிற்கிற கல்யாணகுணங்களிலே யவகாஹியுங்கோள். [ஓவாதே] - "அபர்வணி கடல்

தீண்டலாகாது'' என்னுமாபோலே, இதுக்குக் காலநியதி யில்லையென்கை. தமக்கு ரஸித்தபடியாலே யிடைவிடாமல் அநுபவியுங்கோ ளென்கிறார். ''நானும்சொன்னேன் நமருமுரைமின்'' என்னுமவரிறே.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—அவனுடைய ஈச்வரத்வத்தில் கண்ணழிவற்றிருந்தது, 'இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை' யென்னும் 'நன்மைபெறவேணும்' என்றிருப்பார் அவனைக் கடுக ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

[புலன் இத்யாதி] புலனைந்து என்கிறது - விஷயங்களையாய், அவற்றிலே ப்ரவணமாகக் கடவவான பொறியைந்து உண்டு - ச்ரோத்ராதிகள்; அவற்றுக்கு வச்யராகை தவிர்ந்து. சில பதார்த்தங்களை வறைநாற்றத்தைக்காட்டி முடிக்குமாபோலே, சப்தாதிகளிலே மூட்டி நசிப்பிக்கையாலே, இந்த்ரியங்களை - 'பொறி' என்கிறது. இத்தால் பரிச்சிந்நவஸ்துக்ராஹகமான இந்த்ரியவச்யராகை தவிர்ந்து. [நலம் இத்யாதி] நன்மைக்கு முடிவின்றிக்கே யிருக்கிற நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர்! ''ஸ்வவிநாசங்காண் மோக்ஷம்'' என்கையன்றிக்கே, ஆப்ததமரான இவர் நன்மைக்கு முடிவில்லாததொரு தேசவிசேஷமுண்டாக அருளிச்செய்து வைத்தாரிறே. [புகுவீர்] இப்பேற்றுக்கு இசைவே அதிகார மென்கிறார். அது ஒருநாடு முண்டாய், 'அது பெறவேணும்' என்னும் நசையு முண்டானாலும், ப்ரபலவிரோதிகள் கிடக்குமாகில் ப்ரயோஜநமில்லையே யென்னில், - [அலமந்துவீய அசுரரைச் செற்றான்] விரோதி போக்குகை நம்பணியோ? என்கிறார். தடுமாறி முடிந்துபோம்படி அஸுரவர்க்கத்தை அழியச் செய்தான். அவனுடைய [பலமுந்துசீரில்படிமின்] பலம்முற்பட்டிருக்கிற கல்யாண குணங்களிலே ப்ரவணராகுங்கோள். *ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்* என்னும்படி - ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலே, ஸாதநதசையே தொடங்கி இனிதாயிருக்குமிறே. [ஓவாதே] ''அபர்வணி கடல்தீண்டலாகாது'' என்னுமாபோலே ஒரு நியதியில்லை இதுக்கு, மாறாதே ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோள். தமக்கு ரஸித்தபடியாலே, இடைவிடாமல் அநுபவியுங்கோ ளென்கிறாரென்றுமாம். ''நானும் சொன்னேன் நமரு முரைமின்'' என்னுமாபோலே.

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும்*
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்*
மாவாகியாமையாய் மீனாகிமானிடமாம்*
தேவாதிதேவபெருமான் என்தீர்த்தனே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஹயக்ரீவாதிரூபத்தினாலே திருவவதாரம் பண்ணியருளி, தன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளாநிற்கும் என்றுகொண்டு, முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஸர்வஸஜாதியத்வத்தை விவரிக்கிறார்.

[ஓவாவென்று தொடங்கி] - நிரந்தர துக்காவஹமான ஜந்மமகப்பட மற்றுமெல்லாவற்றுக்கும் ''நிஷ்ப்பலம்'' என்றுகைவிடாத காரணமாய். [தேவாதிதேவபெருமான்] - ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கும் ஆதிதேவராயுள்ள அபர்வருமமரர்களதிபதியானவன். [என்தீர்த்தனே] - என்னை ப்ரயோஜநாந்தர பரதையைத் தவிர்த்தவன்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ''இணைவனா மெப்பொருட்கும்'' என்கிறபதத்தை விவரித்துக்கொண்டு, ஹயக்ரீவாத்யவதாரங்களாலே ரக்ஷிக்கு மென்கிறார்.

[ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்பட] - நீந்துந்துயரிற்காட்டில் தன்னேற்றம். நிரந்தர துக்காவஹமான ஜந்மமுட்பட - ஜந்மம் தொடக்கமாக. [மற்றெவ்வெவையும்] - மற்றுமுண்டான ஸ்த்திதிஸம்ஹாராதி ஸர்வத்துக்கும். [மூவாத் தனிமுதலாய்] - மூவாதொழிகையாவது - முசியாதொழிகை. இவன் தன்னைப் பெறுகைக்காக கரணகளேபரங்களைக் கொடுக்க, அவற்றைக் கொண்டு விஷயப்ரவணராய்

அநர்த்தப்படாநின்றால், "நிஷ்ப்பலமாயிற்று" என்று முசியா தொழிகை. [மூவுலகும் காவலோன்] - மேலும், கீழும், நடுவும்: க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதம். [காவலோன்] - சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலே ரக்ஷிக்கை. "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ:" இத்யாதி. தன்மேன்மை குலையாதேநின்றோ ரக்ஷிப்பதென்னில்,—[மாவாகியாமையாய் மீனாகி] - வித்யாப்ரவர்த்தகமான அவதாரங்கள். [மானிடமாம்] - அநுஷ்ட்டேயார்த்த ப்ரகாசகமான ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். "மர்யாதாநாஞ்ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா சஸ: என்றும், யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்ட்ட:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே. இப்படி செய்கிறவன்தான் ஆரென்னில்— [தேவாதிதேவபெருமான்] - ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதிதேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகானவன் கிடீர் இப்படித் தாழநின்றானென்கை. இந்த்ராதிகளும் பூமியில் துர்க்கந்தாதிகள் பொறுக்கமாட்டாதே யொருயோஜநத்துக்கவ்வருகேயிறே நிற்பது. [என்தீர்த்தனே] - என்னை ப்ரயோஜநாந்தர பரதையைத் தவிர்த்தவன் நானிழிந்தாடும் துறை யென்றுமாம்.

௫. —அஞ்சாம்பாட்டு—கீழே "இணைவனுமெப்பொருட்கும்" என்றார்; அத்தை உபபாதிக்கிறார்.

[ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்பட] கீழே "நீக்துந்துயர்ப்பிறவி" என்றார்: இதிலே ஒருகால் விட்டுப்பிடிக்குமதுவு மில்லை யென்கிறார்; உச்சிவீடும் விடாத துயரை விளைக்கக்கடவதான ஜந்மந்தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான ஐக்துக்கும்; அவற்றையுடைத்தான பதார்த்தங்களுக்கும். மூவாவென்கிற இத்தை கீழேகூட்டுதல்; மூவாத்தனிமுதலென்று மேலேகூட்டுதல். ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமாய்ப்போருகிற இதுக்குத் தனிமுதலென்னுதல், முசியாத அத்விதீயகாரணமா யென்னுதல். தான், "தன்பக்கலிலே வழிபடவேணும்" என்று நினைத்து உபகரணங்களைக் கொடுத்துவிட, கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு வழிகெட நடவாநின்றால், 'இப்போது இங்ஙனே போயிற்றதாகில், க்ரமத்திலே நம்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பித்து மீட்டுக்கொள்ளுகிறோம்' என்று அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணி உதாஸீநனாயிருக்கும்; இப்படி தன்னினைவைத் தப்பிப்போரச்செய்தேயும், கர்ஷகனாயிருக்குமவன் 'ஒருகால்பதர்த்ததிறே' என்று சோம்பிக் கைவாங்காதே மேலே மேலே கோலுமாபோலே, 'ஒருகாலல்லாவொருகாலாகிலும் ஆகிறது' என்று ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். "சோம்பாது இப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த வித்தா" என்னக்கடவதிறே. இப்படி இவன் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிப்பது எவ்வளவென்னில்; [மூவுலகுங்காவலோன்] ஸ்ருஷ்டிக்குக்கர்மீபவிக்கும் எல்லையளவும். கீழும், மேலும், நடுவுமென்னுதல்; க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதக மென்னுதல். [காவலோன்] சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலே ரக்ஷிக்கை. இப்படி ரக்ஷிப்பது தன்மேன்மை குலையாதே நின்றோ வென்னில், [மாவாகி இத்யாதி] அகர்மவச்யனானவன் கர்மவச்யரோடொக்கப் பிறந்தாயிற்று. [மாவாகி] ஹயக்ரீவமூர்த்தியாய் அவதரித்தபடி. [ஆமையாய்மீனாகி] வித்யாப்ரகாசகமான அவதாரங்கள். [மானிடமாம்] ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். அநுஷ்ட்டேயார்த்த ப்ரகாசகமான அவதாரங்கள்; *மர்யாதாநாஞ்ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா ச ஸ:* என்றும், *யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்ட்ட:* என்றும் சொல்லுகிறபடியே. இப்படி தாழவிட்டு அவதரிக்கிறவன்தான் ஆரென்னில், - [தேவாதிதேவபெருமான்] மநுஷ்யகந்தம்பொறுத தேவர்கள்கந்தம்பொறுத நித்யஸூரிகளுக்கு அவ்வருகானவன். [என்தீர்த்தனே] நல்ல போக்யஜாதம் இருக்க, நிஷித்தத்ரவ்யங்களை விரும்புவாரைப்போலே, தானும் தன்னுடைய குணங்களும் இருக்க, சப்தாதிவிஷயங்களை விரும்பிப்போந்த என்னை, அவற்றைவிட்டுத் தன்னையே விரும்பும்படியான சுத்தியைப்பிறப்பித்த சுத்தியையுடையவன். அன்றிக்கே, நான் இழிந்தாடும் துறையென்னுதல்.

தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற்பூந்தாமம்*
சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு*
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை*
பேர்த்துமொருவரால் பேசக்கிடந்ததே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், அர்ஜுநன் ஆராய்ந்த பகவத்பரத்வம் இன்னமும் சிலர் ஆராய வேண்டும்படியா யிருந்ததோ வென்கிறார்.

[தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற்பூந்தாமம்சேர்த்தி] - திருவடிகளினின்றும் புறப்பட்ட கங்காஸ்பர்சத்தாலே ருத்ரன் சித்தனாய், "சிவன்" என்னும் பேரையுடையனாம்படி பண்ணின எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸுலபமான திருவடிகளிலே அழகிய பூமாலைகளைச்சாத்தி. [பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை] - அர்ஜுநன் இப்படி யாராய்ந்த பகவத்பரத்வம்.

இ.—ஆறும்பாட்டில், "தேவாதிதேவபெருமான்" என்றுநின்றீர்; இம்மேன்மையை ப்ரதிபாதித்துத் தரவேண்டாவோவென்ன,—அர்ஜுநனே நிஷ்கர்ஷித்திலனோ, நாம் இன்றி நந்து சொல்லவேண்டும்படி குறையாய்க்கிடந்ததோ வென்கிறார்.

[தீர்த்தன்] - "த்ரவீபூதஸ்ததா தர்மோ ஹரிபக்த்யா மஹாமுநே, க்ருஹீத்வா தர்ம பாநீயம் பாதம் நாதஸ்ய துஷ்டயே, க்ஷாளிதம் பரயா பக்த்யா பாத்யார்க்யாதிபிரர்சித்தம், ததம்புபதிதம்த்ருஷ்ட்வா ததார சிரஸா ஹர:, பாவநார்த்தம் ஜடாமத்யே யோக்யோऽஸ்மீத்யவதாரணாத், வர்ஷாயுதாநத பஹூநி நமுமோச ததா ஹர:" என்றும் "ஸ்வசிரோத்ருதேந" என்றும் "ஸசிவச் சிவோऽபூத்" என்றும் - ருத்ரனை, சுத்தனாய் "சிவன்" என்றுசொல்லும்படி பண்ணினவன். [உலகளந்தசேவடிமேல்] - அவனுடைய ஸர்வ ஸுலபமான திருவடிகளிலே. இது க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயா யிருக்க, ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தைச் சொல்லுகிறது - வரையாதே தீண்டுகை யிரண்டவதாரத்துக்கும் ஒத்திருக்கையாலே. [பூந்தாமம் சேர்த்தி] - அழகிய மாலையைச்சாத்தி. பூமாலையென்னவுமாம். [அவையேயித்யாதி] - அந்தப் பூமாலைகள்தன்னையே ருத்ரன் ஜடையிலேகண்டு. [அவையே] - தஜ்ஜாதீயங்களன்றியே அவைதன்னையே. [சிவன்முடிமேல்] - இவன் திருவடிகளிலே யிட்டத்தை அவன்தலையிலே கண்டான். [தான்கண்டு] - அர்ஜுநன் தானேகண்டு; ச்ருதியாலேயாதல், ஆப்தவாக்யத்தாலே யாதலன்றிக்கே. அதாகிறது - அர்ஜுநனுக்கு ஓரஸ்த்ராபேக்ஷையாலே அத்தேவதையை யர்ச்சிக்க வேண்ட, "அத்தை யென்காலிலேயிடு" என்று இடுவிடுத்துக் கொள்ள ஸ்வப்நத்திலே அம்மாலையை சிரஸ்ஸிலே தரித்துக்கொண்டுவந்து அஸ்த்ரத்தைக் கொடுத்துப் போயிற்று - [பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த] - அவன் ஸாரதியாய்த் தாழநிற்கச்செய்தேயும், அதிற்கலங்காதே "ஸது பார்த்தோ மஹாமநா:" என்கிற அர்ஜுநன் நிஷ்கர்ஷித்ததன்றோ. [பைந்துழாயான் பெருமை] - ஸர்வாதிகனுடைய பரத்வம். ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணமிறே திருத்துழாயை யுடையனாகை. [பேர்த்து மொருவரால் பேசக்கிடந்ததே] - இது பின்னைச் சிலரால் ஆராயவேண்டும்படி யிருந்ததோ.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு—நீர்சொல்லுகிறவனுக்கு இந்த உத்கர்ஷமெல்லாம் உண்டோ? என்ன; முன்பே அர்ஜுநன் நிருபித்து நிர்ணயித்த அர்த்தம் நாம் இன்று ஆராயும்படி குறை பட்டிருந்ததோ? என்கிறார்.

[தீர்த்தன்] *பாதோதகேந ஸ சிவஸ் ஸ்வசிரோத்ருதேந* என்றும், *பாவநார்த்தம் ஜடாமத்யே யோக்யோऽஸ்மீத்யவதாரணாத்* *என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தன் திருவடிகளோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே அசுத்தரையும் சுத்தராக்கவல்ல சுத்தியையுடையவன், இது எப்போது தான் செய்ததென்னும் அபேக்ஷையிலே, [உலகளந்தசேவடி] என்று, அத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார்.—[குறைகொண்டு] தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு. [நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து] அருகே நின்ற தர்மதத்த்வம் இவன் நினைத்தவாறே ஜலமாய் இவன் குண்டிகையிலே ப்ரவேசித்தது. [மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி] ஸ்ரீபுருஷஸூக்*

தாதிகளைக் கொண்டு ஸ்துதித்து. [கறைகொண்ட கண்டத்தான் சென்னிமேலேற[க்] கழுவினன்] "யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ண அறியாதே இவனதீயிலே கைவளராநின்றான்; அதுபோகவேணும்" என்று இவன் ஜடையிலே யேறும்படி அவன் திருவடிகளை விளக்கினான்; ஸ்ரீபாததீர்த்தங் கொண்டு துஷ்புத்ரர்கள் தலையிலே தெளிக்குமாபோலே. இவ்விடந் தன்னில் க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமாயிற்று சொல்லுகிறது, ஸ்ரீவாமநாவதாரமென்? என்னில் க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கும் வாமநாவதாரத்துக்கும், வரையாதே எல்லாரோடும் பொருந்துமது உண்டாகையாலே சொல்லுகிறார். [பூந்தாமம்சேர்த்தி] அர்ஜுநனுக்கு ஒரு தேவதை பக்கலிலே ஒரு அஸ்த்ரம் பெறவேண்டுவதாய் அவன் அதுக்கு உத்யுக்தனான ஸமயத்திலே, இவன் ச்ரமத்தை யாற்றுகைக்காக 'புஷ்பங்களை நங்காலிலேயிட்டு ஜீவி' என்று அருளிச்செய்ய, அவனும் திருவடிகளிலேயிட, அந்த தேவதை ராத்ரியிலே ஸ்வப்நத்திலே அந்த புஷ்பங்களைத் தன் தலையிலே தரித்துக்கொண்டு வந்து அஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணிற்றாகச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தை அருளிச்செய்கிறார். பூமாலையென்னுதல், அழகியமாலையென்னுதல். [அவையே] அவற்றோடு ஸஜாதீயங்களன்றிக்கே. [சிவன்முடிமேல் தான் கண்டு] பாடே பார்ச்வத்திலே யன்றிக்கே அவன் தலைமேலே கண்டானாயிற்று. [தான்கண்டு] ஆப்தர் சொல்லக் கேட்கையன்றிக்கே, ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலாதலன்றிக்கே, தானே கண்டானாயிற்று. ப்ரத்யபிஜ்ஞார்ஹமாம்படி ப்ரத்யக்ஷித்து. [பார்த்தன் இத்யாதி] அவன் ஸாரதியாய்த் தாழநிற்கச்செய்தேயும், அவனுடைய ஈச்வரத்வத்தில் கலங்காதே, *ஸது பார்த்தோ மஹாமநா:* என்கிறபடியே பேரளவுடைய அர்ஜ்ஜுநன் நிருபித்து, நிர்ணயித்து, *நம: புரஸ்தா தத ப்ருஷ்ட்டதஸ்தே* என்று அநுவர்த்தித்த [பைந்துழாயான்பெருமை] ஸர்வாதிகத்வத்யோதகமான திருத்துழாய் மாலையையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய பரத்வம், இன்று சில அறிவுகேடர், செல்லவிட்டு வரவிட்டு ஆராயுமளவாயிருந்ததோ?

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்புக்கு
இடந்திடும்* தன்னுள்கரக்குமுமிழும்*
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை* மால்செய்கின்றமால் ஆர்காண்பாரே? (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், "பகவதைச்வர்ய ஸாதநத்தில் ஓரோவொன்றே நிரபேக்ஷ ஸாதநமான க்ஷீரார்ணவசயநாதிகளாகிற உபபத்திகளைச் சொல்லவேணும்" என்று உபக்ரமித்த ஆழ்வார், அவற்றினுடைய ஆநந்த்யத்தாலே ஒருவர்க்கும் அறியமுடியாதென்கிறார். கேழல் - வராஹம். பாரென்னு மடந்தையை - பூமிக்கபிமாநிநியான பிராட்டியை. மால் - ஸர்வேச்வரன். செய்கின்றமால் - பண்ணுகிற வ்யாமோஹம்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், "ஒருதேவதை இவனை யநுவர்த்தித்தது" என்று ஏற்றஞ் சொல்லவேணுமோ, இவ்விபூதி அவனுக்கு அஸாதாரண மென்னுமிடத்துக்குத் தனித்தனியே பூர்ணமான உபபத்திகள் அநேகமன்றோ வென்கிறார்.

[கிடந்து]-திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினபடியாதல், "பாஹும் புஜகபோகாபம் உபதாயாரிஸூதந:, அஞ்சலிம் ப்ராங்முக:க்ருத்வா ப்ரதிசிச்யே மஹோததே:" என்று கடற்கடற்கரையிலேகண் வளர்ந்தருளினபடியாதல். [இருந்து] - "உடஜே ராமமாஸீநம் அபித:பாவகோபமம்" என்று - சித்ரகூடத்திலிருப்பு. [நின்று] - "அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம் ததர்ச தநுரூர்ஜிதம், ராமம் ராமாநுஜஞ்சைவ பர்த்துச்சைவாநுஜம் சுபா" என்று ராவணவதம் பண்ணி வீரச்ரீயோடே நின்றநிலை. [அளந்து] - மஹாபலி அபஹரித்த பூமியை எல்லை நடந்து மீட்டுக்கொண்டு. [கேழலாய்] - பூமியை ப்ரளயங்கொள்ளத் தன்மேன்மைபாராதே நீருக்குஞ் சேற்றுக்கும் இருயாதவடிவைக்கொண்டு, [கீழ்புக்கிடந்திடும்] - அண்டபித்தியிலேபுக்கு ஒட்டு விடுவித்துக்கொண்டேறினபடி. [தன்னுள்கரக்கும்] - ப்ரளயாபத்திலே

ப்ரளயந்தனக்குத் தெரியாதபடி திருவயிற்றிலே வைத்துக்காக்கும். [உமிழும்] - "இவையென்பட்டனவோ" என்று உமிழ்ந்து பார்க்கும், [தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்] - அவளோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே மிகவும் பெருத்ததோளாலே ஆரத்தழுவும். பெருமைக்குமேலே, தடமென்றும் - பெருமையாய், அறப்பெருத்த தோளென்றபடி. [பாரென்னும் மடந்தையை] - பூமிக்கபிமாநிநியான பிராட்டியை. பூமியை ப்ரகாரமாக வுடையளாகையாலே, தத்வாசிசப்தத்தாலே - இவளைச்சொல்லுகிறது. [மடந்தையை] - நிருபாதிக ஸ்த்ரீவத்தை யுடையவளை. [மால்] - ஸர்வேச்வரன். [செய்கின்றமால்] - பண்ணுகிற வ்யாமோஹம். [ஆர்காண்பாரே] - எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்குங் காணப்போகாது. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ப்ராப்தி யில்லாமையே யன்றிக்கே, இவனுடைய வ்யாமோஹாதிசயம் பரிச்சேதிக்கவும் மாட்டார்கள்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—ஒருவன் அநுவர்த்தநங் கொண்டு நிச்சயிக்கவேணுமோ? அவனுடைய இஷ்டஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றோ இஜ்ஜகத்து இருக்கிறது: இதுவே போராதோ பரத்வஹேது? என்கிறார்.

[கிடந்து] திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தபடியாதல்; *ப்ரதிசிச்யே* என்னும்படியாகக் கடற்கரையிலே சாய்ந்தபடி யாதல். *பாஹும் புஜகபோகாபம்* திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தாப் போலேயாயிற்று திருக்கையை மடித்துச் சாய்ந்தா விருக்கும்படி. *அரிஸூதந:* கிடந்த கிடையிலே லங்கை குடிவாங்கவேண்டும்படி யிருக்கை. *ப்ரதிசிச்யே மஹோததே: ஒரு கடலோடே ஒருகடல் ஸ்பர்த்தித்துச் சாய்ந்தாற்போலே யிருக்கை. [இருந்து] பரமபதத்திலே யிருந்தபடியாதல்; *உடஜே ராமமாஸீநம்* என்று ருஷிகளாச்ரமங்களிலே யிருந்து. [நின்று] திருமலையிலே நின்றபடி யாதல்; ராவணவதஸமநந்தரத்திலே கையும் வில்லுமாய் லங்காத்வாரத்திலே நின்ற நிலையாதல்; வாலியைக்கொன்று நின்ற நிலையாதல். *அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம் ததர்ச தநுரூர்ஜிதம்! ராமம் ராமாநுஜஞ்சைவ பர்த்துச்சைவாநுஜம் சுபா* என்கிறபடியே. அவர்களுடைய ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலே கேட்குமித்தனையிறே இவனுடைய பரத்வம்; *தமஸ: பரமோ தாதா சங்கசக்ரகதாதர:* என்னுதல், *த்வமப்ரமேயச்ச* என்னுதல் சொல்லாநிற்பர்களிறே. [அளந்து] தன்னதானபூமியை மஹாபலிபோல்வார் இருஞ்சிக்கொள்ள, அத்தை எல்லை நடந்து மீட்டுக் கொண்டு. [கேழலாய்க்கீழ்புக்கிடந்திடும்] நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இருயாதவராஹவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ப்ரளயஸலிலத்துக்குள்ளே முழுகி அண்டபித்தியிலே சேர்ந்த பூமியைப் பிரித்தெடுக்கும். [தன்னுள்கரக்கும்] ரக்ஷிக்க என்று ஒருபேரை யிட்டுக்கொண்டு கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொள்ளாதே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தபடி. "மேலொருகாலம் ப்ரளயம்வரும்" என்று ஏலக்கோலி ப்ரளயம் வந்தாலும் 'இங்குண்டோ?' என்று இனைத்துக்காட்டலாம்படி முன்புத்தையதொன்றும் தெரியாதபடி வைக்கும். [உமிழும்] 'இவை என்பட்டன' என்று பார்க்கைக்காகப் பின்னை வெளிநாடு காண உமிழும். [தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்] மிகப்பணைத்த திருத்தோள்களாலே, ஆரும்படியாகத் தழுவும். [பாரென்னுமடந்தையை] ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை. பூமியை ப்ரகாரமாக வுடையளாகையாலே தத்வாசகசப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. தன்விபூதியினுடைய ரக்ஷணம் ஒருதலையானால் அவன் படும் பாட்டை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டையாய் அதுக்கு அபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டி அணைக்கும், அத்தாலே தானும் ஹ்ருஷ்டனாய் அணையாநிற்கும். [மால்] ஸர்வாதிகனான ஸர்வேச்வரன். [செய்கின்ற மால்] அவனேற்றுகிற பிச்சை [ஆர் காண்பாரே] ஒருவராலே "இவ்வளவு" என்று பரிச்சேதிக்கலா யிருந்ததோ?

காண்பாராரெம்மீசன் கண்ணனையென்காணுமாறு*
ஊண்பேசில் எல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்று*
சேண்பாலவீடோவுயிரோ மற்றெப்பொருட்கும்*
ஏண்பாலுஞ்சோரான் பரந்துளனுமெங்குமே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், அவனுடைய அத்புத கர்மங்கள் தனித்தனியும் எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் பரிச்சேதிக்க முடியா தென்கிறார்.

[காண்பாராரென்று தொடங்கி] - ஸர்வேச்வரனை க்ருஷ்ணனைக் காண்கைக்கு அளவுடையார் இல்லை. எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் காணவொண்ணாதபடி அபரிச்சேத்யமாயிருக்கும் அவன்படி. [ஊணென்று தொடங்கி] - ப்ரளயகாலத்தில் திருவயிற்றிலே ஜகத்தை வைக்கிறபோது ஜகத்தெல்லாம்கூட ஓரவதாநத்துக்கும் போந்ததில்லை - இது அபரிச்சேத்யதைக்கு உதாஹரணம். [சேணென்று தொடங்கி] - உயர்த்தியே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான பரமபதஸ்த்தரான நித்யஸூரி ப்ரப்ருதிகளென்ன, முக்தாத்ம ஸ்வரூபமென்ன, பத்தரானதிர்யகாதிகளகப்பட எல்லாப் பதார்த்தங் களுக்கும் ஓரிடமும் விடாதே எங்கும் வ்யாபித்து உளனும்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பார்க்கு அவனுடைய ஒரோ வற்புதகர்மங்கள்தான் எவ்வழியாலே பரிச்சேதிக்கப்படுவ தென்கிறார்.

[காண்பாராரெம்மீசன் கண்ணனை] - ஸர்வேச்வரனாய் வைத்து, க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து எனக்கு ஸுலபனானவனை ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பாரார்? [என் காணுமாறு] - காணும் ப்ரகாரமென்? “காண்போம்” என்னுமவர்கள்தான் எவ்வழியாலே பரிச்சேதிப்பது? [ஊண் பேசில்] - ஊண்படி சொல்லில். [எல்லாவுலகு மோர்துற்றாற்று] - ஸகலலோகங்களும் ஓரவதாநத்துக்குப் போராது. இது அபரிச்சேத்யதைக்கு உதாஹரணம். [சேண்பால வீடோ] - உயர்த்தியே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான பரமபதமென்ன. [உயிரோ] - முக்தாத்மாக்களென்ன. [மற்றெப்பொருட்கும்] - மற்றுமுண்டான தேவதிர் யகாதி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும். [ஏண்பாலும் சோரான்] - எட்டுத்திக்குக்களிலு முள்ளாரை விடா னென்னுதல், எண்ணப்பட்ட இடந்தோறும் விடானென்னுதல். [பரந்துளனுமெங்குமே] - எல்லாப் பதார்த்தங்களிலும் பரிஸமாப்ய வ்யாபித்துளனும். வ்யாபித்திருக்கும் ஸர்வவ்யாபக வஸ்துவை, வ்யாப்யங்களிலே யொன்று பரிச்சேதிக்கவற்றோ வென்கை.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—அவனுடைய அத்புதகர்மங்களைத் தனித்தனியும் திரளவும் பரிச்சேதிக்கப் போகாது எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கு மென்கிறார்.

[காண்பாராரெம்மீசன் கண்ணனை] ஸர்வேச்வரனா யிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனாய் வந்த வதரித்து எனக்குக் கையாளானவனை, அவன்தானே காட்ட நான்கண்டாப்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமித்தனை போக்கி, ஸ்வயத்நத்தாலே சிலர்க்குக்காணப்புக்கால் காணப்போமோ? அது கிடக்க, காண்பார்சிலருண்டாயிற்று. [என் காணுமாறு] எவ்வளவைத் தான் காண்பது. அளவுடையார் சிலர் காண இழிந்தார்களென்னு, விஷயத்தைப் பரிச் சேதிக்கப் போகாதே. ஏன்தான் பரிச்சேதிக்கப் போகாதொழிகிற தென்னில்; - இதுவன்றோ அவனுடைய அபதாநம் இருக்கிறபடி. அவனுடைய ஊணாகிற ஒரு செயலைச் சொல்லப் பார்க்கில், ஸர்வலோகங்களும் ஓரவதாநத்துக்குப் போராது, இவ்வபதாநத்தை யுடையவனை ஒருவராலே பரிச்சேதிக்கலா யிருக்கிறதோ? ‘அவனுடைய செயல் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாது’ என்கைக்கு, ஸ்வரூபமோதான் பரிச்சேதிக்கலா யிருக்கிற தென்கிறார் [சேண்பாலவீடோ] உயர்த்தியே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான பரமபதமென்ன, முக்தாத்ம ஸ்வரூபமென்ன, மற்று முண்டான தேவாதிகளென்ன, இவற்றை யுடைத்தான [ஏண்பாலும் சோரான்] எண்ணப் பட்ட ப்ரதேசங்களென்னுதல், எட்டுத்திக்கும் வ்யாபித்து விடாதேநிற்கு மென்னுதல். [பரந்துளனுமெங்குமே] இப்படி வ்யாபிக்குமிடத்தில் ஒருகுறையுண்டாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, குறையற வ்யாபித்திருக்கும். ஆனபின்பு ‘வ்யாபகவஸ்துவை வ்யாப்யத்திலே ஒன்று பரிச்சேதித்துக்காண்கை’ என்று ஒரு பொருளுண்டோ?

எங்குமுளன்கண்ணன் என்றமகனைக்காய்ந்து*
இங்கில்லையாலென்று இரணியன்தூண்புடைப்ப*
அங்கப்பொழுதே அவன்வீயத்தோன்றிய* என்
சிங்கப்பிரான்பெருமை ஆராயுஞ்சீர்மைத்தே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், எம்பெருமானுடைய ஸர்வகதத்வத்தை யிசையாதார் இசைய வேண்டும்படியாக ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காக அபேக்ஷாஸமகாலத்திலே தூணிலே வந்து தோற்றி யருளின ஸ்ரீ நரஸிம்ஹத்தினுடைய பெருமை ஒருவரால் ஆராயுமளவல்ல வென்கிறார். வீய - முடிய.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ''ஸகல பதார்த்தங்களிலும் ஒருவனே பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கும்'' என்றால் இதுகூடுமோவென்ன; - அநுபூதாம்சத்திலே ஸம்சயத்தைப் பண்ணில் ஹிரண்யன் பட்டது படுவர்களென்கிறார்.

[எங்குமுளன் கண்ணன்] - ஸர்வேச்வரன் ஸர்வகதனென்றான், இதுவாயிற்று அவன் சொன்ன தப்பு. ''மயா ததமிதம் ஸர்வம்ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா'' ''நததஸ்தி விநாயத்ஸ்யாத் மயா பூதம்சராசரம்'' என்று அவன்தானே சொன்னத்தை யாயிற்று இவன் சொல்லிற்று. [என்றமகனைக்காய்ந்து] - இவ்வர்த்தத்தை சத்ருக்கள் சொல்லிலும் ஆதரிக்கவேணும், இவன் பருவத்தாலும் ஸம்பந்தத்தாலும் ஏதேனுமொன்றைச் சொல்லிலும் ஆதரிக்கவேணும், இப்படியிருக்க அதிக்ருத்தனுய் [இங்கில்லையா லென்றிரணியன் தூண்புடைப்ப] - ''ஸர்வகதன்'' என்று நீ சொன்னவன் இங்குமுண்டோவென்று தானிருந்த தூணைத்தட்ட. அளந்திட்ட தூணிறே. தனக்கேற ''இல்லை'' என்று ஸம்ப்ரதிபந்நமான தூணிறே. [அங்கப்பொழுதே] - அந்தூணிலே ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே. [அவன் வீயத்தோன்றிய] - சீற்றத்தோடே வந்துதோற்றிய தோற்றரவிலே பிணமானான். [என் சிங்கப்பிரான்] - ப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினது தமக்கு உதவிற்றா யிருக்கிறபடி. [பெருமை] - பரத்வம். [ஆராயும் சீர்மைத்தே] - சிலரால் அறியுமளவே?.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—நீர்சொன்னது அநுபபந்நமாயிருந்ததீ!, 'ஒருவஸ்துவே அநேக பதார்த்தங்களிலே குறைவற வ்யாபித்திருக்கும்' என்றால் இது கூடுமோ? என்ன;—கெடுவி காள், அவன்ஸர்வகதத்வத்தை இசையாத இரணியன்பட்டது படாதேகிடிகோ ளென்கிறார்.

[எங்குமுளன்கண்ணன்] இதுவாயிற்று அவன் சொன்ன தப்பு, ஸர்வேச்வரன் ஸர்வகதனென்றான். *மயா ததமிதம் ஸர்வம்* *ந ததஸ்தி விநா யத் ஸ்யாத் மயா* என்று அவன்தான் சொன்ன வார்த்தையாயிற்று இவன்தான் சொல்லிற்று. [என்றமகனைக்காய்ந்து] இவ்வர்த்தத்தைச் சத்ருவேசொல்லிலும் கேட்டபோதே காலிலே விழவேண்டும் வார்த்தை சொல்லிற்று; ப்ரமாணவிருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லிலும் கொண்டாட வேண்டும்படி யாயிற்று ஸம்பந்தம்; பருவத்தாலுங் கொண்டாடவேணும்; [பள்ளியிலோதிவந்த] பள்ளி யோதும் பருவத்தி லுள்ளவையடையக் கொண்டாட்டமா யிருக்கும். அதுக்கு மேலே, [தன் சிறுவன்] - தன்வயிற்றிற்பிறந்தவன் வார்த்தை மிகவும் ப்ரியமாயிருக்கும். [வாயிலோராயிர நாமம்] அதுக்குமேலே திருநாமத்தைச் சொல்லிற்று. [ஒள்ளியவாகிப்போத] இவை யொன்று மில்லையாகிலும் சொன்னபோதை இனிமைதான் கொண்டாடவேணும். [ஆங்கத னுக்கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி] அஸஹ்யாபசாரமிறே. [பிள்ளையைச்சீறி] திருநாமஞ் சொன்னதுவே ஹேதுவாக 'புத்ரனன்று' என்று விட்டான் அவன்; திருநாமஞ் சொன்ன வர்களோடே தமக்கு எல்லாவுறவுமுண்டாக நினைத்திருக்கையாலே இவர், [பிள்ளை] என்கிறார். [மகனைக்காய்ந்து] வயிற்றிலே பிறந்தவனா யிருக்கச்செய்தேயும் திருநாமஞ்சொல்லப் பொறுக்கமாட்டாமே சீறினானாயிற்று. [இங்கு இத்யாதி] எங்குமுளனாகில் நீ சொல்லுகிற வன் இங்கில்லையாயிரானோ என்று தூணையடித்துக்காட்டினான். [அளந்திட்ட தூணையவன் தட்ட] 'முன்பே நரஸிம்ஹத்தை வைத்து நட்ட தூண்' என்னவொண்ணாதே; தானே தனக்குப் பொருந்தப்பார்த்து நறுக்கிநட்ட தூணாகையாலே. [அவன்தட்ட] வேறேசிலர் தட்டினார் களாகில், 'கையிலே யடக்கிக் கொண்டுவந்து தூணிலேபாய்ச்சினார்கள்' என்னவுமாமிறே; தானேயாயிற்று தட்டினானும். [அங்கு அப்பொழுதே] அத்தூணிலே, அடித்தவிடத்திலே, அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே. [அவன்வீயத்தோன்றிய] தன்தோற்றரவிலே, அவன்பிணமாம்படி தோற்றின. அதிர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டபோதை அட்டஹாஸமும், நாமடிக்கொண்ட உதடும், நெற்றியது கண்ணும் உச்சியது புருவமுமாய்க்கொண்டு தோற்றின போது பொசுக்கின பன்றிபோலே உருகினானாயிற்று பொன்னனாகையாலே, [என்சிங்கப் பிரான்பெருமை] ஆச்ரிதவர்க்கத்துக்காக நரஸிம்ஹமாய் உபகரித்தவனுடைய பரத்வம் இன்று சிலரால் ஆராயும்படி யிருந்ததோ?

சீர்மைகொள்விடு சுவர்க்கநரகீறு*
ஈர்மைகொள்தேவர் நடுவா மற்றெப்பொருட்கும்*
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற*
கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனை நான்கண்டேனே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், அல்லாதார் செய்தபடி செய்கிறார்; உபயவித மஹாவிபூதிகனுமிருந்த எம்பெருமானை நான் அநுபவிக்கப்பெற்றே னென்கிறார்.

[சீர்மையென்று தொடங்கி] - பரமபதம் ஸ்வர்க்கம் நரகம் இவைமுடிவாக ஈரப்பாடுடைத்தான தேவர்கள் நடுவாக மற்றுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாய்க்கொண்டு ஸர்வகதனும். [தனிநின்றவென்று தொடங்கி] - ஸம்ஸாரிகளோடு வ்யாவ்ருத்தனுய்த் திருநாட்டிலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிற திருநிறத்தையுடையனும் என்னை விஷயீகரித்த க்ருஷ்ணனை.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், வழிபறிக்குமிடத்திலே தம் கைப்பொருள் கொண்டு தப்புவாரைப்போலே, நான் அநுபவிக்கப் பெற்றே னென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

[சீர்மைகொள்வீடு] - சீர்மையையுடைத்தான பரமபதம், ஸ்வர்க்கம், நரகம் இவை முடிவாக; ஈரப்பாட்டையுடைய தேவர்கள் நடுவாக மற்றுமுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும். [வேர்முதலாய் வித்தாய்] - த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாய். [பரந்து] - "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத்" என்கிற படியே ஸர்வகதனுய். [தனிநின்ற] - "ஸச்ச த்யச்சாபவத்" என்கிறபடியே ஸர்வசப்தவாச்யனுய் ஜகதாகாரேண அத்விதீயனுய் நிற்கை. [தனிநின்றகார்முகில்போல் வண்ணனித்யாதி] - பரமபதத்திலே வர்ஷுகவலாஹகம் போலே ச்ரமஹரமான வடிவோடே அத்விதீயனுய் எழுந்தருளியிருக்குமவன், க்ருஷ்ணனுய் எனக்கு உபகரிக்கையாலே நான் அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—'இவர்களைவிடீர், நாம் முந்துறமுன்னம் இவர்களைப்போலே யாகாதே அவனை அநுபவிக்கப்பெற்றோமிறே' என்று ஸ்வலாபாநுஸந்தாநத்தாலே ஹ்ருஷ்டரா கிறார்.

[சீர்மைகொள் இத்யாதி] ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றான பரமபதம், பரிமிதஸுகமான ஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்ட து:க்கமேயான நரகம், இவைமுடிவாக, ஈரப்பாடுடையரான தேவர்கள் நடுவாக, மற்றுமுண்டான திர்யகாதிகளுக்கும். [வேர்முதலாய்வித்தாய்] த்ரிவித காரணமும் தானேயாய். [பரந்து] *தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத் தததுப்ரவிச்ய ஸச்ச த்யச்சாபவத்* என்கிறபடியே முந்துற இவற்றையடைய உண்டாக்கி, பின்னை இவற்றினுடைய வஸ்துத்வ நாமபாக்த்வங்களுக்காக அநுப்ரவேசித்து, இப்படி ஜகதாகாரனுய்நின்று, [தனிநின்ற இத்யாதி] இப்படி ஜகச்சரீரனுய் நின்றவளவேயன்றிக்கே, தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிற அழகிய திருமேனியை யுடையனுயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனுய் வந்து:அவதரித்து எனக்குக் கையாளான வனை நான் முந்துற முன்னம் கண்டநுபவிக்கப் பெற்றே னென்கிறார்.

கண்டலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மானை*
வண்டலம்பும்சோலை வழுதிவளநாடன்*
பண்டலையிற்சொன்னதமிழ் ஆயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்*
விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்கள் இத்திருவாய்மொழியிற் சொன்னபடியே எல்லாப்படியாலும் விலக்ஷணமான முக்தப்ராப்யமான ஐச்வர்யத்தைப் பெறுவரென்கிறார்.

[கண்டலமென்று தொடங்கி] ஆழ்வாரோட்டைக் கலவியாலே விஸ்த்ருதமாய்ச் சிவந்த திருக்கண் களையும் நிறம்பெற்ற திருமேனியையு முடையனுன ஸர்வேச்வரனை பகவத்விஷயீகாரத்தாலே புஷ்ட மாகையாலே வண்டுகள் தேனிலே அலையாநின்ற திருச்சோலையையுடைய திருவழுதிவளநாட்டையுடைய ரான. பண்டலையில் - பண்ணின்மேல். விண்டலையில் - விண்ணின்மேலே.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றவர்கள் இதிற் சொன்ன முக்த ப்ராப்யமான ஐச்வர்யத்தைப் பெறுவர்க ளென்கிறார்.

[கண்டலங்கள்செய்ய] - "பூதலம்" என்னுமாபோலே கண்ணிற் பரப்பை நினைக்கிறது. விஸ்த்ருதமாய்ச் சிவந்த திருக்கண்களை யுடையவன். [கருமேனியம்மானை] - இதுக்குப் பரபாகமாய் ச்ரமஹரமான வடிவழகையுடைய ஸர்வேச்வரனை. [வண்டலம்புமித்யாதி] - வண்டுகள் தேனிலே யலையாநின்ற சோலையையுடைய திருவழுதிவளநாட்டை யுடையவர். [பண்டலையிற்சொன்ன] - தலையானபண்ணிலே சொன்னதென்னுதல், பண்ணின்மேலே சொன்னதென்னுதல். [விண்டலையில்] - தலையான விண்ணிலே என்னுதல், விண்ணின்மேலே என்னுதல். [வீற்றிருந்து] - ஸாம்ஸாரிகமான ஸங்கோசமெல்லாந் தீருகையாலே வீறுபட இருந்து. [ஆள்வரெம்மாவீடே] - எனக்கும் என்பரிகரத்துக்கும் தருவானாகச் சமைந்திருக்கிற பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவர்.

ஈடு.—நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்கவல்லார்கள் இத்திருவாய்மொழியிற் சொன்ன முக்தப்ராப்யபோகத்தைப் பெறுவ ரென்கிறார்.

[கண்டலங்கள்] "பூதலங்கள்" என்னுமாபோலே திருக்கண்களின் பரப்பைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. பரந்து சிவந்திருந்துள்ள திருக்கண்களையும், அவற்றுக்குப் பரபாகமாம்படி கறுத்த திருமேனியையுமுடைய ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடிற்று. [வண்டுஇத்யாதி] வெள்ளத்திலே அலைவாரைப் போலே தேன்வெள்ளத்திலே வண்டுகள் அலையாநின்றுள்ள சோலையையுடைய திருவழுதிவளநாட்டையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. தலையான பண்ணிலே சொன்ன தமிழாயிற்று இப்ப்ரபந்தந்தான். அன்றியே, பண்ணின்மேலே சொன்னவென்னுதல். ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள் *நாகஸ்ய ப்ருஷ்ட்டே* என்கிறபடியே, பரமபதத்திலே தங்கள் வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருந்து, எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷமானது தங்களுக்கு விதேயமாம்படி பெறுவர். [விண்டலை] தலையான விண்ணிலே யென்னுதல், விண்ணின்மேலே யென்னுதல். அங்குள்ளார் தங்களாஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணும்படியாகப் பெறுவர். ஆத்மலாபத்தளவுமன்றிக்கே, பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷத்தை ஆளப்பெறுவர். [வீற்றிருந்து] ஸாம்ஸாரிகமான ஸங்கோசமெல்லாந் தீரும்படி வீறுபட்டிருந்து. [ஆள்வர் எம்மாவீடே] "தன்பால் மனம்வைக்கத் திருத்தி வீடுதிருத்துவான்" என்று எனக்கும் என்பரிகரத்துக்கும் தருவானாகச் சமைத்து நிற்கிற பரமபதத்தை யாளப்பெறுவர்.

முதற்பாட்டில் இத்திருவாய்மொழியில் பரக்கச்சொல்லுகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, "ஸம்ஸாரமாகிற இக்கடலைக் கடக்கவேணும்" என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்கு மென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில் அவன் வேணுமோ? அவனோட்டை ஸம்பந்தமே கடத்துமென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில் - அவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்கள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம் என்றார். நாலாம்பாட்டில் - "அந்நமில்பேரின்பத்தைப் பெறவேணும்" என்றிருப்பார் அவனை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் - மேல் "இணைவனுமெப்பொருட்கும்" என்றத்தை விவரித்தார்; ஆறாம்பாட்டில் இவ்வுத்கர்ஷமெல்லாம் அவனுக்கு உண்டோ? என்ன,—நாம் ஆராயவேண்டாதபடி அர்ஜுநன் பண்டே தெரிந்து அறுதியிட்டா னென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் - ஒருவன் அநுவர்த்தநங்கொண்டு அறியவேணுமோ? அவனுக்கு இஷ்ட ஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றோ ஜகத்து இருக்கிறதென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதாநங்கள் ஒருவரால் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார் ஹிரண்யன் பட்டது படுவரென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் ஏவம்பூதனானவனை நான் கண்டு அநுபவிக்கப் பெற்றே னென்றார்; நிகமத்தில் - இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு : ப்ரவேசம்

ஒ.—ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், கீழில் திருவாய்மொழியில் ப்ராப்யமாகச்சொன்ன மோக்ஷத்தை இவர்க்கு எம்பெருமான் கொடுப்பானாக உபக்ரமிக்க, இளையபெருமாளையும் ஸ்ரீபரதாழ் வானையும் போலே பகவத் பாரதந்த்ர்யத்தாலல்லது செல்லாதபடியை யுடைய ஆழ்வார், அப்படி யன்றிக்கே "தமக்கு" என்றொரு புருஷார்த்தத்தைக் கோலுமது, 'அஹம், மம' என்கிற அபிமானத் துக்கு விஷயமாகையால் ஐச்வர்யாதிகள் ஹேயமானாப்போலே ஹேயம்'' என்று பார்த்து அத்தை உபேக்ஷித்து, "பரமபதஸ்த்தனாய் ஸுகியாகவுமாம், ஸம்ஸாரத்திலே து:க்கியாகவுமாம், இவற்றில் நிர்ப் பந்தமில்லை, உனக்கேயாயிருக்கு மிருப்பே எனக்கு வேண்டுவது'' என்று ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, அத்தை ஈண்டெனத் தந்தருள வேணுமென்று எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கிறார்.

இ.—ஒன்பதாந் திருவாய்மொழியில், கீழே ஈச்வரன் இவர்க்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பானாகச் சமைந்து நிற்கிறபடியைக் கண்டு, தமக்கு பகவத்பாரதந்த்ர்யத்தாலல்லது செல்லாதபடியைப் பார்த்து, "எனக்கு என்றொரு புருஷார்த்தத்தைக் கோலுமது மமகாரவிஷயமாகையாலே ஐச்வர்யாதிகளோபாதி ஹேயம்'' என்று அத்தை உபேக்ஷித்து, 'பரமபதஸ்த்தனாய் ஸுகியாகவுமாம், ஸம்ஸாரஸ்த்தனாய் து:க்கியா கவுமாம், இவற்றில் நிர்ப்பந்தமில்லை; உனக்கேயாயிருக்குமிருப்பே எனக்கு வேண்டுவது' என்று ஸ்வப்ராப் யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். இதுதான் ஸ்வரூபமன்றோ, அபேக்ஷிக்கவேணுமோ வென்னில், — புருஷார்த் தாந்தரங்களுக்கும் ஸாதாரணமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தோடே இருக்கையாலே அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தம் அவனுக்கு உபாயபாவம் ஸ்வரூபமாயிருக்கச்செய்தே உபாயாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறாப்போலே, உபேயாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸ்வரூபாநுகூலமான புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தம். இவருடைய இந்தஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ராமாயணபுருஷர்கள்பக்கலிலே காணலாம். "விலலாபஸபாமத்யே ஜகர்ஹேச புரோஹிதம்'' என்று ச்ரீபரதாழ்வான். "பரவாநஸ்மிகாகுத்ஸ்த'' இத்யாதி, "குருஷ்வமாமநுசரம்'' என்று இளையபெருமாள்.

ஈடு.—கீழில் திருவாய்மொழியிலே "நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவீர்'' என்று இவர் தாமும் அருளிச்செய்து, ஸர்வேச்வரனும் இவர்க்கும் இவர்பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷங்கொடுப் பானாகப் பாரிக்க, அத்தைக்கண்டு; தேவரீர் எனக்கு மோக்ஷம் தந்தருளப் பார்த்ததாகில் இங்ஙனே தரப்பார்ப்பது; அதாகிறது "உனக்கு மோக்ஷங்கொள்'' என்று எனக்காகத் தருகையன்றிக்கே, 'நமக்காகக்கொள்' என்று தேவர்க்கே யாம்படியாகத் தரவேணுமென்று தாம் நினைத்திருந்தபடியை அவன் திருமுன்பே ப்ரார்த்திக்கிறார். ஆனால் இதுதான் பின்னை இத்தனைநாள் நிஷ்கர்ஷியாதொழிவானென்? என்னில்; அவன் மேன்மேலென குணாநுபவத் தைப் பண்ணுவிக்கையாலே அதுக்குக் காலம்போந்ததித்தனையல்லது, இது நிஷ்கர்ஷிக்க அவஸரம்பெற்றிலர். ஆனாலும் இப்போதும் குணாநுபவமேயன்றோ பண்ணுகிறதென்னில்;— அது அப்படியே; அவன் தம்பக்கலிலே மேன்மேலெனப்பண்ணுகிற விருப்பத்தைக்கண்டு, "இவனுக்கு இந்தவ்யாமோஹம் முடிய அநுவர்த்திப்ப தொன்றாயிருந்தது; நாம் இவனை மீட்டாகிலும் நம்முடைய ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிப்போம்'' என்று பார்த்து, "நீ இங்ஙனே நில்'' என்று அவனை நிறுத்திவைத்து ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறார். எம்பார் இத்திரு வாய்மொழி யருளிச்செய்யப்புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்'' என்றுகேட்டுக் கதவுகளையும் அடைப்பித்து, குஹ்யமாகவாம் அருளிச்செய்வது. ப்ராப்யமாகில் இப்படியன்றோ இருப் பது, இவர் நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டுகிறதென்? என்னில்;—ஸர்வேச்வரன் இவ்வாத்மாவுக்கு சேஷியாய் இவனும் சேஷபூதனாய், அவனுடைய உபாயபாவமும் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே யன்றோ இவனுக்கு இன்று ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது; அப்படியே, அவன் ஸ்வதந்த்ரனாகை யாலே நினைத்தபோது நினைத்தபடி கொள்வா னொருவனாகையாலே, ப்ராப்திஸமயத்தில் அநு பவம் இருக்கும்படியையும் நிஷ்கர்ஷித்துப் பெறவேணுமிறே. உத்தரார்த்தத்திலும் இவ்வர்த்

தத்தைச் சொல்லாநின்றதிறே. த்வயந்தன்னில் நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டுகிறதென்? என்னில்;— பூர்வார்த்தத்தாற் சொன்ன ஸாதநம் ஸர்வபலப்ரதமாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தரபரராய்ச் சரணம்புகுவார்க்கும் அவற்றைக்கொடுத்துவிடுவா னொருவனிறே ஸர்வேச்வரன். இது தன்னி லோடுகிறதென்? என்னில்; - ‘முக்தனுய் நிரதிசய ஸுகாநுபவத்தைப் பண்ணவுமாம், ஆத்மப்ராப்தியைப் பெறவுமாம்: ஆத்மவிநாசமேயாகவுமாம், நரகாநுபவம் பண்ணவுமாம், இவற்றில் எனக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை; உனக்காய் வருமன்று இவையித்தனையும் வரவுமாம், எனக்காய்வருமன்று இவையித்தனையும் வேண்டா; ஆனபின்பு, தேவருக்கு உறுப்பாமிதுவே எனக்கு வடிவாம்படி பண்ணியருளவேணும்” என்று ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிருர். இப்படிப்பட்ட பரிமாற்றந்தான் லோகத்தில் பரிமாறுவதொன்றல்ல; இவ்வாழ்வார்பக்கலிலே காணுதல்; ராமாயண புருஷர்களில் ஸ்ரீபரதாழ்வான், இளையபெருமாள், இவர்கள் பக்கலிலே காணுதல் செய்யுமித்தனை. கைகேயி “ராஜந்” என்ற சொல் பொறுக்கமாட்டாமே திரளிலே வந்து கூப்பிட்டானிறே. *விலலாப ஸபாமத்யே* ஒரு திரளாகவிருந்து என்னுடைய சேஷத்வத்தை அபஹரிப்பதே! *தஸ்யபிர்முஷிதேநேவ யுக்தமாக்ரந்திதும் ப்ருசம்* என்னும்படி இழந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடியா யிருக்குமிறே கூப்பீடும். *ஜகர்ஹேச* ஸந்த்யாவந்தநத்துக்குப் பிற்பாடரை சிஷ்டகர்ஹை பண்ணுவாரைப்போலே கர்ஹித்தான் *புரோஹிதம்* அறமெயாக இக்குடிக்கு முன்னேடி ஹிதம்பார்த்தாய். *ஸபாமத்யே புரோஹிதம் ஜகர்ஹே* *நியமாதிக்ரமம் ரஹஸி போதயேத்* என்கிற நிலையும் பார்த்திலன், *ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய* ஒருவனுக்கு இரண்டு வஸ்துசேஷமானல் ஒன்றையொன்று நிர்வஹிக்குமோ? ஆனல், ராஜ்யந்தான் என்னையாண்டாலோ? *தர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி* “பெருமாள் காடேறப்போனர், சக்ரவர்த்தி துஞ்சினன்; நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்கவொண்ணுது; நின்றுரில் ப்ரதாநர்தலையிலே முடியை வைக்கவேணும்” என்று பார்த்தாயித்தனைபோக்கி இதுக்கு விஷயபூதனை என்னைப் பார்த்து வார்த்தைசொல்லிற்றில்லை. *கதம் தசரதாஜ்ஜாதோ பவேத் ராஜ்யாபஹாரக:* அவர் போகட்டுப் போன ராஜ்யத்தை அபஹரித்து, அவரைப்பிரிந்த அநந்தரத்திலே முடிந்தவன் வயிற்றிலே பிறந்தேனும்படி எங்ஙனே நான்? இளையபெருமாள் “நில்” என்ன, *குருஷ்வ* என்றுரிறே. அந்வயத்தாலே தரிக்கக்கடவ வஸ்துவை வ்யதிரேகித்து நிற்கச்சொல்லுகையாவது அழிக்கையிறே. குரு என்னுதே, *குருஷ்வ* என்றுரிறே - ஆருடைய ப்ரயோஜநத்துக்கு ஆர்தா னிரக்கிறுர்? உம்முடைய இழவுக்கு நீர் பதறுகிருக்கிற தென்? *அநுசரம்* பண்ணும் ப்ரகாரத்தை விதிக்கிருர். நீர்தாம் “நில்” என்று அருளிச்செய்தது, நான், நிற்கச் சொல்லுகைக்கு யோக்யனும்படி யிருக்கையிறே; உம்முடைய சாயையை “நில்” என்று சொல்லிற்றிலீரே, சாயைபோபாதி உம்மைப் பின் செல்வேனுக வேணும். “நீரும்நிழலும் வாய்த்திருப்பதொரு ப்ரதேசத்தைப் பார்த்துப் பர்ணசாலையைச் சமையும்” என்ன, “நந்தலையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வைத்தபோதே பெருமாள் நம்மைக் கைவிட்டார்” என்று வேறுபட்டார். *ஏவமுக்தஸ்து ராமேண* “இதுக்கு முன்பெல்லாம் நங்குறையாலே யிழந்தோம்” என்றிருந்தோம்; இவர்தாமே நம்ஸ்வரூப மழியக் காரியம்பார்த்தார், இனி, ‘நம்ஸ்வரூபம்’ என்றெரன்றுண்டோ? என்று வேறுபட்டார். *லக்ஷ்மண:* பாரதந்த்ர்யத்தை நிருபகமாகவுடையவர். *ஸம்யதாஞ்ஜலி:* நாம் நம் ஸ்வரூபத்தை யழித்துக்கொண்டவன்று நோக்குகையன்றிக்கே, சேஷிதானே யழிதநவன்றும் ஸ்வரூபத்தைத் தரவற்றுயிற்று அஞ்ஜலி. ஸர்வாபிமத ஸாதநமாயிற்று. *ஸீதாஸமக்ஷம்* பண்ணின அஞ்ஜலிக்கு அந்யபரதைபாவிக்க வொண்ணுதவள்ஸந்நிதியிலே. *காகுத்ஸ்தம்* பிராட்டிஸந்நிதியும் மிகையாம்படியான குடியிற் பிறப்பை யுடையவரை. *இதம் வசநமப்ரவீத்* “இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவானே” என்று கொண்டாடுகிருன் ருஷி. *பரவாநஸ்மி* உம்முடைய அஸ்மிதைபோலல்லகாணும் என்னுடைய அஸ்மிதை. இப்படிக்கொத்த பாரதந்த்ர்யத்தை யாயிற்று இவர் ஆசைப் படுகிறது. “இதுதான் ஒருவர் அபேக்ஷிக்குமதுவு மல்ல, அபேக்ஷிப்பாரில்லாமையாலே நாம் கொடுத்துப் போருமதுவு மல்ல; அவ்வழி புல்லெழுந்துபோயிற்றுக்காணும்” என்று அவன் அநாதரித்திருக்க; புருஷன் அர்த்திக்க வருமதிறே - புருஷார்த்தமாவது; “இப்பேறித்தனையும் நான் பெற்றேனுகவேணும்” என்று இவர் அபேக்ஷிக்க, அவனும் தலைதுலுக்கப்பெற்றுராய்த் தலைக்கட்டுகிருர்.

எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம்* நின்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து* ஒல்லைக்
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே!*
அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே. (1)

ஓ.—முதற்பாட்டில், எத்தனையேனும் உத்க்ருஷ்ட புருஷார்த்தமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷையில்லை, உன்திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்குமித்தனையே வேண்டுவ தென்கிறார்.

விட்டுத்திறம் - விட்டிடையாட்டம், செப்பம் - சொல்லோம். [நின் செம்மா பாத பற்புத் தலை சேர்த்து] - உமக்குச் செய்யவேண்டுவது என்? என்னில்; - அகவாய் சிவந்து புறங்கரியதாய் நிரதிசய போக்யமான உன்னுடைய திருவடிகளை என்தலையிலே சேர்த்தருளவேணும்; ஆச்ரிதர்க்கு அருமைப்பட வேண்டாதபடி செவ்விதாய்ப் பரமபூஜ்யமான பாதபத்ம மென்றுமாம். ஒல்லை - ஈண்டென. [கைம்மா துன்பம் கடிந்தபிரானே] - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபந்நிவாரணமாகிற மஹோபகாரத்தைப் பண்ணினவனே; இது - த்ருஷ்டாந்தம். [அம்மாவடியேன்] - உம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்கைக்கு உறவறியவேணுமிறே என்னில்; - நீ நாதன் நான் அடியேன். [வேண்டுவது] - "உறும்" என்று வேண்டுகிறேனல்லேன், உகந்து அபேக்ஷிக்கிறேன். [ஈதே] - இவ்வடிமையும் மற்று என்ன புருஷார்த்தமும் வேணுமென்னில்; - இதுவே யமையும்.

இ.—முதற்பாட்டில், எத்தனையேனும் விலக்ஷணமான பரமபதத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷையில்லை, உன்திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்குமித்தனையே வேண்டுவ தென்கிறார்.

[வீடு] - மோக்ஷம். [மாவீடு] - உத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷம், அவித்யாநிவ்ருத்திமாத்ர மன்று. [எம்மாவீடு] - எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் உத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷங்கிடீர் என்ன; - ஆனாலும் அபேக்ஷையில்லை. [வீட்டுத்திறம்] - வீட்டிடையாட்டம். [செப்பம்] - செப்போம். சொல்லோம். என் கருத்தறிகைக்காக நீ 'கொள்' என்றும், நாம் "வேண்டா" என்று நிஷேதார்த்தமாகவும் ப்ரஸங்கிக்கக் கடவோமல்லோம். ஒருதமிழன் "எம்மாவீட்டு விகற்பங்களும் செவ்வியவாம்" என்றான்; அப்பக்ஷத்தில் ஸாலோக்ய ஸாரூப்ய ஸாமீப்ய ஸாயுஜ்யம் என்கிற இவையெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலே உண்டாகை. உமக்குச் செய்ய வேண்டுவது என்? என்ன - [நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து] - ப்ராப்தமாய் அகவாய் சிவந்து அதுக்குப் பரபாகமான புறவாயிற் கறுப்பை உடைத்தாய் விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, நாற்றம், இவற்றாலே நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளை. ஆச்ரிதர்க்கு அருமைப்பட வேண்டாதபடி செவ்விதாய் பூஜ்யமான திருவடிக ளென்னவுமாம். [தலைசேர்த்து] - என்தலையிலே கொக்குவாயும் படுகண்ணியும்போலே சேர்த்தருளவேணும். சேர்த்து என்று - ல்யப்பன்று; விதியாய், சேர்த்தருளவேணுமென்கை. [ஒல்லை] - ஈண்டென. [கைம்மா இத்யாதி] - இது த்ருஷ்டாந்தம். "கைம்மா துன்பம்" என்னுமித்தனை, பேச்சுக்கு நிலமன்று. பாய்மா - குதிரை. கைம்மா - ஆனை. இப்பேச்சாலே சொல்லிற்று - துதிக்கையொழிய முழுகிற்றென்கை. [துன்பம்கடிந்த] - "பரமாபதமாபந்ந:" என்கிற தசையிலே "அதந்த்ரிதசமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தம்" என்று த்வரையோடேவந்து ஸவாஸநமாக து:க்கத்தைப் போக்கினவனே. [பிரானே] - அவனுக்கு உதவிற்று தமக்கு உதவிற்றாயிருந்தபடி. நம்மோடு உமக்கு ஸம்பந்தம் ஏதாக அபேக்ஷிக்கிறீரென்ன - [அம்மாவடியேன்] - நீ ஸ்வாமி, நான் சேஷபூதன். [வேண்டுவது] - "உத்க்ருஷ்டம்" என்று வேண்டுகிறேனல்லேன். "நிஷித்தம்" என்றாலும் விடவொண்ணாதபடி எனக்கு ராகப்ராப்தம். மற்று என் வேணுமென்ன, [ஈதே] - உன் திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்குமிதுவே.

ஈடு.—முதற்பாட்டில், எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷையில்லை, உன் திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்கவேணு மென்கிறார்.

"ஆழ்வீர்! மோக்ஷத்தைக்கொள்ளும்" என்றான் ஈச்வரன், "வேண்டா" என்றார்; "மாவீடுமிடீர் - விலக்ஷணமான மோக்ஷங்கிடீர்" என்றான், "அதுவும் வேண்டா" என்றார். "எம்மாவீடுகிடீர்-ஐச்வர்யம், ஆத்மலாபம்' என்றிருக்கவேண்டா, பரமபுருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷம்" என்றான்; அதுவும் எனக்கு வேண்டாவென்கிறார். எவ்வகையாலும் நன்றான மோக்ஷத்திடையாட்டமும் [செப்பம்] செப்போம்; சொல்லோம். நீ ப்ரஸங்கிக்கவும் கடவையல்லை, நான் ப்ரதிஷேதிக்கவும் கடவனல்லேன். [எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்] ஒரு தமிழன் "எம்மாவீட்டு விகல்பமும் செவ்வியவாம்" என்றான். அந்தப்பக்ஷத்திலே, வீட்டு விகல்பமாவது - ஸாலோக்யஸாரூப்ய ஸாமீப்யஸாயுஜ்ய 'மென்கிறவை. செவ்வியவாகையாவது-ஸாலோக்யாதிகளெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலே யுண்டாகை, ஆனால் உமக்கு வேண்டுவதென்? என்னில், [நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து] இது'எனக்கு வேண்டுவது. செம் என்று - சிவப்பாய், மா வென்று - கறுப்பாய்; உன்னுடைய, அகவாய் சிவந்து புறவாய் ச்யாமமாய்; விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, நாற்றங்களுக்குத் தாமரையை ஒருபோலி சொல்லலாம்படி யிருக்கிற திருவடிகளைக் கொண்டுவந்து என்தலையிலே வைக்கவேணும். அன்றிக்கே, செம்மையால் நினைக்கிறது - செவ்வையாய் ஆச்ரிதர்க்கு வருந்தவேண்டாத படியான ஆர்ஜ்ஜவத்தையுடைத்தாய்; மாவென்று-மஹத்தையாய், பரமபூஜ்யமான திருவடிகளென்னவுமாம். சேர்த்து என்றது - சேர்க்கவேணு மென்றபடி. கொக்குவாயும் படுகண்ணியும் போலே, உன் திருவடிகளும் என்தலையும் சேரவேணும். சேர்ந்து என்று - ல்யப்பாகை யன்றிக்கே, விதியாய், சேர்த்தருளவேணு மென்கை. *யாவந் ந சரணௌப்ராது: பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாங்விதௌ, சிரஸாதாரயிஷ்யாமி நமே சாந்திர்ப்பவிஷ்யதி* பிள்ளாய்! உன்னுள் வெதுப்பு ஆறுவது எப்போது? என்றார்கள்; பெருமாளும் தமக்கு வருத்தமுடி சூடி, நானும் எனக்கு வருத்தமுடி சூடின அன்று என்றானிறே. [நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து] மயிர் கழுவிப் பூச்சூட இருப்பாரைப்போலே, இவரும் ஈறிலின்பத்திருவெள்ளத்திலே முழுகிப் பூச்சூட இருக்கிறார் காணும். "அப்படியே செய்கிறோம்" என்றான்; அக்க்ரமம் பற்றாது. [ஒல்லை] செய்து கொடு நின்று, "செய்கிறோம்" என்னவேணும். இப்படி த்வரிக்கவேண்டு மிடமுண்டோ? என்ன, [கைம்மாதுன்பங் கடிந்தபிரானே] நீ த்வரித்துவந்து விழும்படி அறியாயோ? *பரமாபதமாபந்ந:* ஸர்வேச்வரன் தன்னைப்பெறுதே வந்து விழும்படியான ஆபத்தாயிற்று. *மநஸா அசிந்தயத்* கூப்பிடோவிற்று. [கைம்மாதுன்பம்] ஆனையும் தன்னளவிலேயிறே நோவுபடுவது. துதிக்கை முழுத்தின ஆபத்திறே. அப்படி உமக்கு ஆபத்து உண்டோ? என்ன: அங்கு முதலையொன்று, எனக்கு முதலை ஐந்து; அங்கு ஆயிரம் தேவஸம்வத்ஸரம், இங்கு அநாதிகாலம்; அங்கு ஒருசிறுகுழி, இங்கு பிறவியென்னும் பெருங் கடல்; அதுக்கு சரீரநாசம், எனக்கு ஆத்மநாசம்; ஆனையின் காலையாயிற்று முதலைபற்றிற்று, இங்கு என்னுடைய நெஞ்சையாயிற்று அருவித்தின்றிடுகிறது; ஆனால் அதுக்கும் இதுக்குமுள்ள வாசிபாராய். [பிரானே] ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுடைய து:க்கத்தைப் போக்கின விதுவும், "தமக்குப் பரிஹரித்தது" என்றிருக்கிறார். அதுக்கு உதவினமையுண்டு, உமக்கென்னென்ன,—[அம்மா] அதுக்கும் எனக்கும் ஒவ்வாதோ தேவரோட்டை ஸம்பந்தம். நீ ஸ்வாமி யன்றோ. நீரார்? என்ன, [அடியேன்] நான் சேஷபூதன். இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும்பற்றி "தவிர வொண்ணாது" என்றபேக்ஷிக்கிறீரோ? என்ன, [வேண்டுவது] ராகப்ராப்தம். இது வாகில் வேண்டுவது, இது செய்கிறோம்; இதுவும் இன்னுமெதுவும் வேணுமென்றான். [ஈதே] "நின் செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்ற இதுவே யென்கிறார்.

ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதெஞ்ஞான்றும்* என்
மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய்*
எய்தாநின்கழல் யானெய்த* ஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், "இப்புருஷார்த்தம் பெற்றேன்" என்று நான் தேறும்படி ஈண்டெனப் பண்ணியருளவேணு மென்கிறார்.

[ஈதேயானுன்னைக்கொள்வது] - பலகாலும் கேட்கிலும் நான் உன்னைக் கொள்வது இதுவே. [என்ஞான்றும்] - இவ்வபிஸந்தி எத்தனை நாளைக்கு நிற்குமென்னில்; - யாவதாத்மபாவி. [என் மைதோய் சோதி மணிவண்ணவெந்தாய்] - இங்ஙனேயிருக்கிற அடிமைச்சுவடு உனக்கு எங்ஙனே வந்த தென்னில்: - ச்ரமஹரமான உன் திருவழகை எனக்குக்காட்டி அவ்வழியே நீ என்னை அடிமை கொள்கையாலே. [எய்தா நின்கழல் யானெய்த ஞானக்கைதா] - பெறுதற்கு அரிதான திருவடிகளை நான் பெற்றேனென்னுமது அறியும்படி பண்ணவேணும். ஞானமென்று - பக்தியோகமுமாம். ஜ்ஞாநப்ரதாநம் அமிழ்ந்தினார்க்குக் கைகொடுத்தாப்போலே இருத்தலால் [ஞானக்கைதா], என்கிறார். [காலக்கழிவுசெய்யேலே] - "செய்கிறேம்" என்னவொண்ணாது, செய்துகொடுநிற்கவேணும்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், "இந்தப் புருஷார்த்தத்தைப் பெற்றேன்" என்று நான் தெளியும்படி பண்ணியருளவேணு மென்கிறார்.

[ஈதேயானுன்னைக்கொள்வது] - "இவரைப் பலகால் கேட்கவே தடுமாறி அகவாயிற் கிடந்தது தெரியும்" என்று திரியவும் கேட்க, [ஈதே.] இப்படி நிச்சயித்தது எத்தைக் கொண்டென்ன, [யானுன்னை] - இரண்டு தர்மியையும் கொண்டறியுமித்தனை. இது நம்மை அர்த்திப்பாருமில்லை, அத்தாலே நாம் கொடுத்தறிவதுமில்லை, உம்முடைய பக்கலிலே கண்ட இத்தனை; இது உமக்கு எத்தனை நாளைக்கு நிற்கு மென்ன, [என்ஞான்றும்] - யாவதாத்மபாவி நிற்கும். இவ்வடிமைச்சுவட்டில் ருசியைப்பிறப்பித்தார் ஆரென்ன [என் மைதோய்சோதி மணிவண்ண வெந்தாய்] - உன்வடிவழகிறே ருசிஜநகம். கருமையோடே கூடின ஒளியையுடைய மணிபோலே யிருக்கிற வடிவழகைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவனே. அபேக்ஷைதான் என்னென்ன, - [எய்தா நின்கழல் யானெய்த ஞானக்கைதா] - ஸ்வயத்நத்தாலே காண பார்க்குக்கிட்ட வரிதான திருவடிகளை நீயே காட்டக் காண விருக்கிற நான் "பெற்றேன்" என்று தெளியும் படி பண்ணவேணும். [ஞானக்கைதா] - "மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற போதே பெற்றிலீரோ" என்று நினைத்திருக்குமது போராது, "நானுன்னைப் பெற்றேன்" என்றிருக்கும்படி தெளிவாகிற கையைத் தர வேணும். ஞானமென்று - பக்தியாய், பக்தியாலே நம்மைப்பெறவேண்டாவோவென்ன; அத்தையும் நீயே தந்தருளவேணுமென்கிறு ரென்றுமாம். ஜ்ஞாநப்ரதாநம் அமிழ்ந்தினார்க்குக் கைகொடுத்தாப்போலே யிருக்கையாலே [கைதாவென்கிறார்.] எம்பார்க்கு முதலியாண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தை—ஒருவன் கிணற்றிலே விழுந்தால் இருவராக வெடுக்கும். [காலக்கழிவுசெய்யேலே] "செய்கிறேம்" என்ன வொண்ணாது, செய்துகொடு நிற்கவேணும்.

ஈடு.—*இரண்டாம்பாட்டு. முதற்பாட்டில் காயிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார் இதிலே - மாநஸமான பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார்.*

கீழ்ப்பாட்டிலே "ஈதே" என்னச்செய்தேயும், "ஓரர்த்தத்தையே பலகால் கேட்டவாறே மற்றொன்றிலே தடுமாறிச் செல்லவுங்கூடுமே, இதிலே நிலைநின்றமை யறியவேணும்" என்று, இதுவும் இன்னுமெதுவும் வேணும் என்றான். [ஈதேயென்கிறார்.] "நீரிதிலே நிலைநின்றீர்" என்னுமிடம் நாம் அறியும்படி யென்? என்ன, [யானுன்னைக்கொள்வது] இருவருடையவும் தர்மியே இதில் ப்ரமாணம். ஸ்வாமியான உன்பக்கல் சேஷபூதனான நான் கொள்ளுமது இதுவே. நம்முடைய ஸ்வாமித்வமும் உம்முடைய சேஷத்வமும் கிடக்கச்செய்தே யன்றோ நெடுநாள் இழந்து போந்தது, ஆனபின்பு நமக்கு அதிசங்கை வர்த்தியா நின்றதுகாணும்; இது எத்தனை குளிக்கு நிற்கும்? என்ன, [என்ஞான்றும்] யாவதாத்மபாவி இதுவே எனக்கு வார்த்தை. "இதிலே நிலைநிற்கும்படி உம்மை இத் துச்சிக்ஷை பண்ணுவித்தாரார்" என்றான் ஈச்வரன்; இப்படி யார் கற்பித்தார்? மற்றுமுண்டோ? தேவர்வடி வழகிறே! [என்மைதோயித் யாதி] மைதோய்ந்திருந்துள்ள தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான மணியினுடைய நிறம்போன்ற திரு நிறத்தைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கி உன் சேஷித்வத்தை அறிவித்தவனே! அழகிது, உமக்குச் செய்யவேண்டுவதுதா னென்? என்ன, [எய்தாநின்கழல் யானெய்த] ஸ்வயத் நத்தாலொருவர்க்கும் ப்ராபிக்க வொண்ணாத திருவடிகளை "உன்னாலே பேறு" என்றிருக்கிற நான் ப்ராபிக்கும்படி பண்ணு. அது நீர் மயர்வறமதிநலம் பெற்றவன்றே பெற்றிலீரோ?

வென்ன, [ஞானக்கைதா] இது நினைத்திருக்கு மளவு போராது, அது நான் "பெற்றேன்" என்று தெளியும்படி பண்ணவேணும். அமிழ்ந்தினார்க்குக் கை கொடுத்தாப்போலே யிருக்கையாலே ஜ்ஞாநலாபம் "ஞானமான கையைத்தா" என்கிறார். இங்கே, எம்பார்க்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது - "ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கும் எளிதாய், ஏறுமவனுக்கும் எளிதாயிருக்குமிறே; அப்படியே யாகிறது" என்று. [ஞானக்கைதா] அங்ஙனன்றிக்கே, அது, பின்னை பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையார் பெறும் பேறன்றோ வென்ன, [ஞானக்கைதா] அவற்றையும் தேவரே பிறப்பித்து, தேவர் திருவடிகளைப் பெறவேணு மென்னவுமாம். அப்படிசெய்கிறோமென்ன, [காலக்கழிவுசெய்யேலே] "ஒல்லை" என்றதுதானே யன்றோ எனக்கு எப்போதும் வார்த்தை.

செய்யேல்தீவினையென்று அருள்செய்யும்* என்
கையார்சக்கரக் கண்ணபிரானே!
ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யாதேத்த* அருள்செய் எனக்கே. **(3)**

ஒ.—மூன்றும்பாட்டில், உத்க்ரமணதசையான துர்க்கதியிலும் நான் இளையாதே உன் திருவடிகளை ஏத்தும்படி பண்ணியருளவேணு மென்கிறார்.

[செய்யேலென்று தொடங்கி] - கையும் திருவாழியுமா யிருக்கிற அழகைக்காட்டி எனக்குண்டான பாஹ்யவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்த மஹோபகாரகனான க்ருஷ்ணனே! [ஐயார்கண்டமடைக்கிலும்] - மிக்க ச்லேஷ்மம் மிடற்றைக் கட்டிலும்.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், காயிகமான அடிமையை வேண்டினார் - முதலிலே; அநந்தரம் - மாநஸமான அடிமையை வேண்டினார். இதில் - வாசிகமான அடிமையை வேண்டுகிறார்.

[செய்யேல் தீவினையென்று அருள் செய்யும்] - விஷயப்ராவண்யரூபமான துஷ்கர்மங்களைப் பண்ணாதே கொள்ளென்று ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும். விஷயப்ராவண்யத்தை மாற்றுவது சாஸ்த்ர ப்ரதாநாதிகளாலேயோ? என்னில், [என்கையார் சக்கரக்கண்ணபிரானே] - கையும் திருவாழியுமான அழகையும் ஸௌலப்யத்தையும் காட்டி பாஹ்யருசியைத் தவிர்த்த மஹோபகாரகனே. [ஐயார் கண்டமடைக்கிலும்] - ஐயாருகையாவது - ச்லேஷ்மம் செறிகை. அது மிடற்றைக்கட்டிலும் "துர்கதாவபி ஜாதாயாம்" என்கிறபடியே உத்க்ரமணதசையாய்ச் செல்லிலும். [நின்கழல் இத்யாதி] - உன்திருவடிகளை இளையாதே ஏத்தும்படி. து:க்கநிவ்ருத்தியேயன்று எனக்கு வேண்டுவது, உன்னை அநுபவிக்கவேணுமென்கை. இது ஒரு ஸாக்ருதபலமன்றோ? என்ன, [அருள்செய்] - "இவன் பெற்றிடுவான்" என்று இரங்கி யருளவேணும். இது ஸர்வர்க்கும் ப்ரயோஜநமாகாதோ? என்ன, [எனக்கே]-எனக்கொருவனுக்கும் செய்தருளவேணும்.

ஈடு.—மூன்றும்பாட்டு—இதில் - வாசிகமான பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார்.

[செய்யேல் இத்யாதி] "கையும் திருவாழியும் பொருந்தியிருக்கிற இருப்புக் கண்டாயே, நம் பவ்யதை கண்டாயே; நம்மை அனுபவிக்கை அழகியதோ? க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாய் அநர்த்தப்படுகை அழகியதோ" என்று கையில்திருவாழியையும் பவ்யதையையும் காட்டியாயிற்று இவருடைய விஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்தது; சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலன்று. [ஐயார் இத்யாதி] "து:க்கநிவ்ருத்திவேணும்" என்கிறேனல்லேன்; *துர்க்கதாவபி' என்கிறபடியே, ஏதேனும் உத்க்ரமணஸமயத்திலும் உன் திருவடிகளை நான் இளையாதே ஏத்தும்படி பண்ணியருளவேணும். செறிந்த ச்லேஷ்மாவானது கண்டத்தை யடைக்கிலும்

உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை நான் மாறாதே ஏத்தவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணும். உத்க்ரமண தசை பார்த்திருப்பர்களும் கோழைப் பையலார் வந்து மிடறு பிடிக்க. நீர் சொல்லுகிற அது ஒரு ஸுக்ருதபலமன்றோ வென்ன, - [அருள்செய்] "இவன் பெற்றிடுவான்" என்று இரங்கியருளவேணும். இது பின்னை? ஸர்வர்க்கும் ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்ன, [எனக்கே] எனக்கு ஒருவனுக்கும் செய்தருளவேணும்.

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்துமென்று* என்
மனக்கேவந்து இடைவீடின்றிமன்னி*
தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே*
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே. **(4)**

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், உபநிஷத்குஹ்யமான பாரதந்த்ர்யமே எனக்குத் தந்தருள வேண்டுவதென்கிறார்.

[எனக்கேயென்று தொடங்கி] - எல்லாக்காலத்திலும் எனக்கே அடிமைசெய் என்று நான் தரிக்கும்படி அருளிச்செய்து என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து நிரந்தரமாக இருந்தருளுவதும் செய்து. [தனக்கேயென்று தொடங்கி] - ஸ்ரக் சந்தநாதிகளைப்போலே தனக்கே சேஷமாக என்னைக் கொள்ளும் இது எனக்கு அஸாதாரணமாக க்ருஷ்ணனை நான் கொள்ளும் புருஷார்த்தம்.

இ.—நாலாம்பாட்டில், மனோவாக்காயங்கள் ஸ்வரூபாநுகூலமாக தேவர்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி பண்ணியருளவேணு மென்றார் - கீழ் மூன்றுபாட்டாலே. அதுக்கடியான உபநிஷத்குஹ்யமான பாரதந்த்ர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அபேக்ஷிக்கிறார் இதில்.

[ஆட்செய்யென்று] - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [எனக்காட்செய்என்று] - அப்ராப்த விஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [எனக்கே ஆட்செய்யென்று] - விஷயாந்தர வ்யாமிச்ரதையை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [எக்காலத்தும்] - "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்கிற படியே நித்யமாகவேணும். [என்று] - "க்ரியதாமிதி மாம்வத" என்று ஏவிக்கொண்டு அருளவேணும். [என்மனக்கேவந்து] - தூரஸ்தனாகாதே என்ஹ்ருதயத்திலே புகுரவேணும். [இடை வீடின்றி] - வேறு போக்கின்றியே நிரந்தரமாகவேணும். [மன்னி] - திருவுள்ளத்தில் அந்யபரதையின்றிக்கே ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாக வேணும். [தனக்கே யாகவெனைக்கொள்ளுமீதே] - இருந்து கொள்ளும் காரியம் சொல்லுகிறது. சேஷசேஷிகள் கலந்தால் சேஷபூதனுக்கும் வருவ தொரு ரஸமுண்டிறே; அப்படியேயன்றியே நீ உகந்த அடிமை கொண்டருளவேணும் ஸ்ரக் சந்தநாதிகளைப்போலே மிக்க அம்சம் கழிக்கலாயிருக்கை. கீழ் - முன்னிலையாய்ப் போரச்செய்தே தனக்கேயென்கிறது - "முகத்தைப்பார்க்கில் நோக்கிலும் ஸ்மிதத்திலும் துவக்குண்டு அத்தாலே நிஷ்கர்ஷம் குலையும்" என்று கவிழ்ந்திருந்து கையோலை செய்துகொடுக்கிறார். எனக்கே ஆட்செய் என்கிறவிடம் - அந்யசேஷத்வத்தைத் தவிர்க்கிறது. தனக்கேயாக என்கிறவிடம் - தன்னோடு தனக்குள்ள அந்வயத்தைத் தவிர்க்கிறது [எனக்கே கண்ணனை யான்கொள்சிறப்பு] - எனக்கு அஸாதாரணமான சிறப்பு; ப்ராப்தனாய் பவ்யனானவனைக்கொள்ளும் சிறப்பு; ஸ்வரூப ஜ்ஞாநமுடைய நான் கொள்ளும் சிறப்பு. சிறப்பாகிறது - ஏற்றம். அதாகிறது - புருஷார்த்தம். தனக்கே யென்கிறது - பாரதந்த்ர்யகாஷ்ட்டை. எனக்கே யென்கிறது - புருஷார்த்தம்.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—இத்திருவாய்மொழியில் இவர் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யமாவது ஸ்ரக் சந்தநாதிகளோபாதி தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே என்றிறே; இவ்விடத்திலே எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி - "ஸர்வேச்வரன் த்ரிவிதசேதநரையும் ஸ்வரூபாநுரூபமாக அடிமை கொள்ளாநின்றான்; நாமும் இப்படி பெறுவோமே யென்று". முக்தரும், நித்யரும், தாங்களும் ஆநந்தித்து அவனையும் ஆநந்திப்பிப்பர்கள்; பத்தர் தாங்கள் ஆநந்தியாதே அவனை ஆநந்திப்பிப்பர்கள்; *இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானிறே. "மயர்வற மதிநல மருளப்

பெற்றவர், 'தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே' என்று ப்ரார்த்திப்பானேன்? 'திருவுள்ளமானபடி செய்கிறான்' என்றிராதே" என்று பிள்ளைதிருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, "அது கேளீர்; முன்பு பிரிந்தன்று, பின்பு பிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்கத் திருமார்விலே யிருக்கச்செய்தே, 'அகலகில்லேன் அகலகில்லேன்'' என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே; அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப்பண்ணுகிறது" என்று அருளிச்செய்தார். எம்மாவீட்டி லெம்மாவீடாய், வைஷ்ணவஸர்வஸ்வமுமாய், உபநிஷத்குஹ்யமுமாய், ஸர்வேச்வரன்பக்கலிலே அபேக்ஷித்துப் பெறுமதாய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்ததுமான பாரதந்த்ர்யத்தை அவன்பக்கலிலே அபேக்ஷிக்கிறார். முதலிலே "ஆட்செய்" என்னவேணும்; ஆட்செய்யென்று - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதில் "எனக்காட்செய்" என்னவேணும்; எனக்காட்செய் என்று அப்ராப்தவிஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. எனக்கேயாட்செய் என்று தனக்கு மெனக்கும் பொதுவான நிலையைத் தவிர்த்து, "எனக்கேயாட்செய்" என்னவேணும். இதுதான் ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய் மன்னி நிற்கவேணும்; *க்ரியதாமிதி மாம் வத* என்கிறபடியே, "இன்னத்தைச் செய்" என்று ஏவிக்கொள்ளவேணும்; இப்படி ஒரு வார்த்தை அருளிச்செய்து நெடுங்கைநீட்டாக இருக்கவொண்ணாது, என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுரவேணும்; புகுந்தாலும் போக்குவரத்துண்டாகவொண்ணாது, ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்ட்டையாக எழுந்தருளியிருக்கவேணும், இருந்துகொள்ளும் காரியமென்? என்றால், [தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே] ஸ்ரக் சந்தநாதிகளோபாதியாகக்கொள்ளவேணும். அது சூடுமவனுக்கும் பூசுமவனுக்கு முறுப்பாய் மிகுதிகழித்துப் போகடு மித்தனையிறே. ஒருமிதுனமாய்ப் பரிமாறுகின்றால் பிறக்கும் இனிமையும் இரண்டு தலைக்கும் ஒத்திருக்குமிறே, அங்ஙன் என்னுடைய ப்ரீதிக்கு நான் அந்வயித்தவனாக வொண்ணாது. "நின்" என்றும், "அம்மா" என்றும் - முன்னிலையாக ஸம்போதித்துக்கொண்டு போரா நிற்கச்செய்தே, இங்குப் படர்க்கையாகச் சொல்லுவானேன்? என்னில்; "ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிற ஸமயத்திலே திருமுகத்தைப் பார்க்கில் வ்யவஸாயங் குலையும்" என்று, கவிழ்ந்திருந்து கையோலைசெய்து கொடுக்கிறார். [எனக்கே கண்ணனை] "தனக்கேயாக" என்றபின்புத்தை, எனக்கேயிறே. புருஷார்த்தமாகைக்காகச் சொல்லுகிறார். ஒரு சேதநனிறே அபேக்ஷிப்பான். நீர் அபேக்ஷிக்கிற இது செய்வோமாகப் பார்த்தால் எல்லார்க்கும் செய்யவேணுங்காணு மென்ன, [யான்கொள்] ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை நீ பிறப்பிக்க அத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நான் ஒருவனும் பெறும்படி பண்ணவேணும். உமக்கும் எப்போதும் நம்மாற்செய்யப்போகாதென்ன, [சிறப்பே] பலகால் வேண்டா, ஒருகால் அமையும்; அதுதன்னிலும், திருவாசலைத் திருக்காப்புக்கொண்டு ஒருவர் அறியாதபடி சிறப்பாகச் செய்யவும் அமையும். சிறப்பாகிறது - ஏற்றம். அதாவது - புருஷார்த்தம். ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தைக் கொண்டருளவேணு மென்றபடி. சிறப்பாவது - முக்தியும், ஸம்பத்தும், நன்றியும். இவற்றில், நான் உன்பக்கல் கொள்ளும் மோக்ஷம் உனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமதுவே. உன்பக்கல் நான் கொள்ளும் ஸம்பத்தென்னவுமாம். நன்றியென்னவுமாம்.

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கநரகம்*
இறப்பிலெய்துக வெய்தற்க* யானும்
பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை*
மறப்பொன்றின்றி யென்றுமகிழ்வேனே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், தேஹமே ஆத்மாவாகவுமாம்; தேஹாதிரிக்தனயிருப்பா னொருவன் ஆத்மாவாகவுமாம்; அவ்விடத்தில் ஆதரமில்லை; ஆச்ரிதார்த்தமான அநேகாவதாரங்களில் ஒன்று ஒழியாமே யநுபவிக்கவேணு மென்கிறார்.

[சிறப்பிலென்று தொடங்கி] - சரீரவிச்லேஷம் பிறந்தால் ஸுகைகதானமான மோக்ஷம் ஸ்வர்க்கம் நரகம் இவற்றைப்பெறவுமாம் தவிரவுமாம். [யானும்] - நானும் அத்தலையும் பெற்றேனும் விடுவதுகாண் என்று கருத்து. [பிறப்பிலென்று தொடங்கி] - கர்மவச்யமான பிறவியின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே ஸம்ஸாரிகள்பக்கலுண்டான க்ருபாதிசயத்தாலே அஸங்க்யாவதாரங்களைப் பண்ணி யருளும் ஸர்வேச்வரனை ஒன்றும் மறவாதே ப்ரீதிபூர்வகமாக அநுபவிக்கவேணும்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், உமக்கு ஸ்வரூபமெது? ஸ்வரூபாநுரூபமாயிறே புருஷார்த்தம் இருப்ப தென்ன; நான் ஆராகிறேன், நானுயிற்றவஸ்து அத்தலைக்கே யாவதுவே எனக்கு வேண்டுவ தென்கிறார்.

[சிறப்பில்வீடு] - ஸுகைகதாநமான மோக்ஷம். [சுவர்க்கம்] - பரிமித ஸுகமான ஸ்வர்க்கம். [நரகம்] - நிஷ்க்ருஷ்ட து:க்கமேயான நரகம். [இறப்பில்] - சரீரவிச்லேஷத்தில். [எய்துக] - ப்ராபிக்க. இத்தால் - தேஹாதி வ்யதிரிக்தமாக ஆத்மாவுமுண்டாய்ப் பரமபதாதிகளை யநுபவிக்கவுமாம். [எய்தற்க] - ப்ராபியாதொழிக. தேஹாதிகளே யாகவுமாம். இதில் ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை. [யானும்] - ஸ்வரூப நிர்ணயத்தில் நிர்ப்பந்தமின்றிக்கே "அத்தலைக்கேயாமதுவே பேறு" என்றிருக்கிற நானும்; ச சப்தத்தால் - நானும் இத்தைப் பெற்றேனும்விடுவதுகாணென்கிறார். [பிறப்பிலித்யாதி] - ஜந்மஹேதுவான கர்மஸம்பந்த மின்றிக்கே யிருக்க, அநுக்ரஹத்தாலே அஸங்க்யாவதாரங்களைப் பண்ணும் ஸர்வேச்வரனை. [மறப்பொன்றின்றி] - அவதாரங்கள், அவற்றிலுண்டான சேஷ்டிதங்கள், இவற்றில் ஒன்றும் மறவாதே. இத்தலையிலுள்ள வெல்லாம் மறக்கலாம், அத்தலையிலுள்ள ஒன்றும் நழுவவொண்ணாது. [என்றும் மகிழ்வேனே] - மகிழ்கையென்றும், அநுபவிக்கையென்றும் - பர்யாயம். ப்ரீதிபூர்வகமாக என்றும் அநுபவிக்கவேணும்.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—கீழ் மநோவாக்காயங்கள் மூன்றாலு முண்டான பேற்றை ஆசைப்பட்டு, இவைமூன்றாலு முண்டான அநுபவத்தில் உன்னுடைய ப்ரீதியிலே அந்தர்ப் பூதமுமிதுக்கு மேற்பட எனக்காயிருக்கு மாகாரத்தைத் தவிர்க்கவேணு மென்றார்; "இதுதான் ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் பரிமாறுவதொன்றல்ல, இவர்தாம் தம்மை யாராகநினைத்து இந்தப்பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார் என்று ஆராய்ந்துபார்ப்போம்" என்று நீர் ஆராய்த்தான் நம்மை இப்படி அபேக்ஷிக்கிற தென்ன; "தேஹமே ஆத்மா" என்பார்; கேவலதேஹத்துக்கு இந்த்ரியமொழிய அநுபவ மில்லாமையாலே "இந்த்ரியங்களேகாண் ஆத்மா" என்பார்; அந்த இந்த்ரியங்களும் மநஸ்ஸஹகாரமில்லாதபோது பதார்த்தக்ரஹணம் பண்ணமாட்டாமையாலே "மநஸ்ஸேகாண் ஆத்மா" என்பார்; "அம் மநஸ்ஸுதனக்கும் ப்ராணங்கள் ஸஹகரிக்க வேண்டுகையாலே ப்ராணங்காண் ஆத்மா" என்பார்; "இவையெல்லா மூண்டானாலும் அத்யவஸாயம் வேணுமே, அதுக்குக் கருவியான புத்திதத்வமேகாண் ஆத்மா" என்பார்; "இவையித்தனைக்கும் அவ்வருகாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாயிருப்பதொன்று ஆத்மா" என்பா ராகாநிற்பர்கள்; அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை, ஏதேனுமாகவுண்டான வஸ்து தேவர்க்கு உறுப்பாமிதுவே வேண்டுவதென்கிறார், *வபுராதிஷு யோபி கோபி வா* என்றாப்போலே.

[சிறப்பில்வீடு] நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவன் நித்யஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைப் பெற்று அநுபவிக்கக்கடவதாகச் சொல்லுகிற மோக்ஷம், பரிமித ஸுகத்தை யுடைத்தான ஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்டது:க்கமே யான நரகம்; இவற்றை சரீரவியோக ஸமயத்தில் ப்ராபிக்க, ப்ராபியாதொழிக. இதுக்குக் கருத்தென்? என்னில்; தேஹாதிரிக்தனா யிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டாகவுமாம், தேஹமே ஆத்மாவாகவுமாம், இதில் நிர்ப்பந்தமில்லை யென்கை. தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொரு வஸ்து உண்டாகிறே ஸ்வர்க்காத்யநுபவங்க ளுள்ளது, கேவலதேஹம் இங்கே தக்தமாகக் காணாநின்றோமிறே. [யானும்] ச சப்தத்தாலே - நான் இப்பேறித்தனையும் பெறுவதுகாணென்கிறார். ஸ்வரூபநிர்ணயத்தில் நிர்ப்பந்தமின்றிக்கே, "நான் ஆரேனுமாக அமையும்" என்று இருக்கிற நானும். [பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை] பிறக்கைக்கு ஹேதுவான கர்மமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, கர்மவச்யரும் பிறவாத ஜன்மங்

களிலே பிறக்கவல்ல ஸர்வாதிகனே. *அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே* [மறப்பொன்றின்றி] அவதாரங்களிலும் சேஷ்டிதங்களிலும் ஒரு மறப்பின்றிக்கே. [மறப்பொன்றின்றி] இத்தலையிலுள்ளதெல்லாம் மறக்கலாம், அத்தலையிலுள்ளதொன்றும் நழுவவொண்ணாது. [என்றும்மகிழ்வேனே] மகிழ்ச்சியென்றும், அநுபவமென்றும் - பர்யாயம். அநுபவிப்பேனென்கிறார். ஆக, இத்தாலே - ஸ்வரூபமும் வெளியிடுகிறார். பெருமானென்கையாலே - தம்முடையசேஷத்வமும், மறப்பொன்றின்றி என்கையாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வமும், என்றுமென்கையாலே - நித்யத்வமும், மகிழ்வு என்கையாலே - போக்த்ருத்வமும்.

மகிழ்கொள்தெய்வம் உலோகமலோகம்*
மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தவம்மானே*
மகிழ்கொள்சிந்தை சொற்செய்கைகொண்டு* என்றும்
மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாராயே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், தேவாதிபதார்த்தங்களைத் தனித்தனியே நியதஸ்வபாவங்களாம்படி ஸ்ருஷ்டித்தாப்போலே ப்ரீதியுக்தமான மனோவாக்காயங்களோடேகூட நானும் ப்ரீதியுக்தனாய்க்கொண்டு என்றும் உன்னை அநுபவிக்கும்படி பண்ணவேணு மென்கிறார்.

[மகிழ்கொள்] - ஆநந்தயுக்தம். [உலோகமலோகம்] - சேதநாசேதநங்கள். [சோதி]-சந்த்ரஸூர்யாதிகள். [மலர்ந்த அம்மானே] - உண்டாக்கின ஸர்வேச்வரனே.

இ.—ஆறும்பாட்டில், தேவாதிபதார்த்தங்களைத் தனித்தனியே நியதஸ்வபாவங்களாம்படி பண்ணினாப்போலே, எனக்கும் உன்னை யநுபவிக்கையே ஸ்வபாவமாகப் பண்ணவேணு மென்கிறார். தேவாதிஸர்வஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணின நீ ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜநமான உன்னுடைய அநுபவத்தை, மாநஸாநுபவமாத்ரமன்றிக்கே பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணும்படி எனக்குத் தரவேணுமென்கிறாராகவுமாம்.

[மகிழ்கொள் தெய்வம்] - மநுஷ்யாதிகளிற்காட்டில் போகஸம்ருத்தியாலே ப்ரீதியுக்தரான தேவர்கள். [உலோகம்] - ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான அசித் அம்சம். "லோக்யத இதி - லோக:" [அலோகம்] - ப்ரத்யக்ஷத்தால் காணவொண்ணாத சேதநவஸ்து. [மகிழ்கொள்சோதி] - ப்ரகாசகத்வாதிகளாலே ப்ரீதியுக்தரான சந்த்ராதித்யர்கள். [மலர்ந்தவம்மானே] - "பஹு ஸ்யாம்" என்கிறபடியே ஸூக்ஷ்ம சிதசித் விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு விஸ்த்ருதனான ஸர்வேச்வரனே. [மகிழ்கொள்சிந்தை] - "நீ" என்றால் நெஞ்சு ப்ரீதியுக்தமாகவேணும். [சொல்] - அந்த ப்ரீதி வழிந்த சொல். [செய்கை] - ப்ரீதிகாரிதமான செயல். [என்றும் மகிழ்வுற்று] - ஸர்வகாலமும் நானும் ப்ரீதியுக்தனாய். [உன்னை வணங்கவாராய்] - ப்ராப்தனான உன்னை முறையிலே அநுபவிக்க வரவேணும்.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு—தேவாதிபதார்த்தங்களை உண்டாக்கினாப்போலே, என்னையும் உன்னை யநுபவிப்பேனாம்படியாகப் பண்ணவேணு மென்கிறாராதல். அன்றியே, தேவாதிபதார்த்தங்களுக்கு ஓரோஸ்வபாவம் நியதமாம்படி பண்ணினாப்போலே, எனக்கு உன்னை யநுபவிக்குமது நியதஸ்வபாவமாம்படி பண்ணியருளவேணு மென்கிறாராதல்.

[மகிழ்கொள்தெய்வம்] போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாலே மநுஷ்யரிற்காட்டில் ஆநந்தப்ரசுரராயிருந்துள்ள தேவர்கள். [உலோகம்] லோக்யத இதி - லோக: என்கிறபடியே, சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமான அசித்து. [அலோகம்] இவற்றை க்ரஹிக்கும் ஸாதநங்களால் க்ரஹிக்கப்படாதே *சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யமான சித்வஸ்து. [மகிழ்கொள்சோதி] தாஹகமான தேஜ:பதார்த்தம். சந்த்ரஸூர்யர்களென்னவுமாம். இவற்றை யுண்டாக்கின ஸர்வேச்வரனே. *பஹு ஸ்யாம்* என்கிறபடியே தன்விகாஸ

மாகையாலே [மலர்ந்த] வென்கிறார். சிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மமே காரணமுமாய் கார்யமுமாகக் கடவதிறே. நீர் சொன்னவையெல்லாம் செய்தமை யுண்டு, உமக்கு இப்போது செய்ய வேண்டுவதுதா னென்னென்ன, [மகிழ்கொள் இத்யாதி] என்னுடைய ஹ்ருதயம் உன்னை யநுபவித்து மகிழ்ச்சியை யுடைத்தாம்படி பண்ணவேணும்; என்னுடைய வாக்வ்யவஹாரமும் அப்படியேயாகப் பண்ணவேணும்; என்னுடைய வ்யாபாரமும் ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாகப் பண்ணும் கைங்கர்யமாகவேணும். நானும் தனியே யநுபவித்து ப்ரீதியையுடையேனும்படி பண்ணவேணும், என்றும் இப்படி நான் உன்னை யநுபவிக்கும்படி வரவேணும்.

வாராய் உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ்*
பேராதே யான்வந்தடையும்படி
தாராதாய்* உன்னையென்னுள்வைப்பிலென்றும்
ஆராதாய்* எனக்கென்று மெக்காலே. **(7)**

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், தம்முடைய அபிநிவேசத்தின் மிகுதியாலே எல்லாக்காலமும் என்னை அடிமை கொள்ளலாம்படி வரவேணு மென்கிறார்.

[உன்னென்று தொடங்கி] - உன் திருவடிக்கீழ் நிரந்தர கைங்கர்யத்தை எனக்குந் தராதே யிருந்துவைத்து மறக்கவொண்ணாதபடி உன்னை என்னுள்ளே நிரந்தரமாகக் காட்டுகிறவனே.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், "வாராய்" என்றபோதே வரக்காணாமையாலே விஷண்ணராய், பின்னையும் அபிநிவேசத்தாலே நான் உன்னைக் கிட்டும்படி வாரா யென்கிறார்.

[வாராய்] - வரவேணும். [உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ்] - ப்ராப்தமுமாய்ப் பூஜ்யமுமாய் போக்யமுமான திருவடிகளின்கீழே. [பேராதே] - இடைவிடாதே. [யான்] - ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நான். [வந்தடையும் படி] - வந்து அடிமைசெய்யும்படி. "தாராதாய்" என்கைக்கும், கீழ் "வாராய்" என்கைக்கும் பொது நடுவுசொன்னவிடம் அப்யபரோக்ஷ்யிலே - ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் [தாராதாய்] - உன்னைத் தருகிறிலே. "வாராத" இன்னாப்பாலே இத்தை நிருபகமாகச் சொல்லுகிறார் [உன்னையித்யாதி] - இது பெறுதொழிந்தால் அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ? கிட்டாவிட்டால் மறந்துபிழைக்க லாகாதோ? நிரதிசய போக்யனான உன்னை பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணாதபோது தரிக்கமாட்டாத என்னுள்ளே நிரந்தரமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறவனே. [எனக்கென்று மெக்காலே] - எனக்கு எல்லாக்காலத் திலும், எல்லாவவஸ்தையிலும் எனக்கென்று மெக்காலமும் - உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ்பேராதேயான் வந்தடையும்படி - வாராய்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—தம்முடைய அபிநிவேசத்தாலே, எல்லாக்காலமும் என்னை அடிமை கொள்ள வரவேணுமென்கிறார்.

உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளின்கீழே புநராவ்ருத்தியில்லாத பேற்றை நான் பெறும்படி உன்னை எனக்குத் தாராதே யிருக்கிறவனே! வாராத இன்னாப்பாலே, தாராதாய் என்று - இத்தை அவனுக்கு நிருபகமாகச் சொல்லுகிறார். அப்யபரோக்ஷ்யிலே - ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். தரன்னையாவிட்டால் நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறவத்தைத் தவிர்க்கவுமாமிறே. அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லாநின்றது. நிரதிசயபோக்யனான உன்னை பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணாதபோது தரிக்கமாட்டாத என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே உன்னைக் கொண்டு புகுந்துவைக்குமிடத்தில், ஒருநாளும் அமையாதபடியி ருக்கிறவனே. [எனக்கென்று மெக்காலே] எனக்கு எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவவஸ்தையிலும், வாராய் - வரவேணும். உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதே யான்வந்தடையும்படி தாராதாயென்னுதல், வாரா யென்னுதல்.

எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள்மன்னில்*மற்று
எக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்*
மிக்கார் வேதவிமலர்விழுங்கும்*என்
அக்காரக்கனியே! உன்னையானே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், அத்யல்பகாலமாகிலும் சேஷியாய் என்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறில் பின்னை ஒருகாலமும் அதுவும் வேண்டா என்று தனக்கு அடிமைசெய்கையிலுள்ள விடாயாலே அருளிச்செய்கிறார்.

[எக்காலம்] - எல்லாக்காலமுமாகவுமாம். [மிக்காரென்று தொடங்கி] - விமலதயா வேத ப்ரதிபாத்யராய் ஜ்ஞாநபக்திகளால் மிக்கிருந்துள்ள அயர்வறுமமரர்களுக்கு நிரதிசயபோக்யனை உன்னை எனக்குக் காட்டினவனே!

இ.—எட்டாம்பாட்டில், தம்முடைய விடாயாலே அத்யல்பகாலமாகிலும் ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறில் பின்னையொருகாலமும் அதுவும் வேண்டாவென்று அருளிச்செய்கிறார்.

[எக்காலத்து] - எத்தனையேனும் கூறிடவொண்ணாத அத்யல்ப காலத்திலும். [எந்தையாய் என்னுள் மன்னில்] - வகுத்தஸ்வாமியாய் என்னோடு கலக்கப்பெறில், மற்றெக்காலத்திலும் இதுதன்னையும் வேண்டே னென்கிறார்'' என்பார் ஆளவந்தார்; ''எக்காலமென்றது - எல்லாக் காலத்திலு மென்றபடி. எக்காலத்திலும் ஈதொன்றுமொழிய மற்றொன்றும் வேண்டே னென்கிறார்,' என்று எம்பெருமானார். இது ஆருடைய பரிமாற்றமென்ன, [மிக்கார்] - பகவத்ப்ரேமத்தால் அதிசயித்தவர்கள். [வேதவிமலர்] - வேதத்திலே நிர்மலராக ப்ரஸித்தரானவர்கள்; ''யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:''. [விழுங்கும்]-நித்யாநுபவம் பண்ணும். [அக்காரக்கனியே] - அவர்களுக்கு ஸர்வவித போக்யமும் தானே யென்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம். அக்காரம் போலேயும், கனிபோலேயு மிருக்கை. அக்காரம் வ்ருக்ஷஸ்தானேயாய் அது கோட்புக்குப் பலித்தாற்போலே யிருக்கை. அவர்களுக்கு நிரதிசயபோக்யனை உன்னை எனக்குக் காட்டினவனே! [உன்னை] - ப்ராப்தனாய் போக்யனை உன்னை. [யான்] - உன்போக்யதையிலே சபலனான நான்.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு - அத்யல்பகாலமாகிலும் சேஷியாய் என்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெறில், பின்னை யொருகாலமும் இதுவும்வேண்டா என்று, தமக்கு அடிமைசெய்கையிலுண் டான விடாயின்மிகுதியை அருளிச்செய்கிறார்.

[எக்காலம் இத்யாதி] இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி - ''இனிக்கூறிட வொண்ணாதபடி சிறுகூறான அத்யல்பகாலத்திலும், நீ ஸ்வாமியான முறை தப்பாதபடி என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுரப்பெறில், மற்றெக்காலத்திலும் - இதொழிந்த எல்லாக் காலத் திலும், யாதொன்றும் வேண்டேன், பின்னை இதுதானும் வேண்டேன். ஜ்வரஸம்பந்திதர் 'ஒருகால் நாக்கு நனைக்க' என்னுமாபோலே. 'க்ஷணகாலம் அநுபவிக்க அமையும்' என்னும் படியான விஷயமுண்டோ? வென்ன, [மிக்காரித்யாதி] - பகவதநுபவத்தில் மிக்காராய், *யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:* என்கிறபடியே வேதத்திலே விமலராக ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டுள்ள நித்யஸூரிகள் அநுபவியாநின்றுள்ள அக்காரம்போலவும் கனிபோலவுமுண் டான உன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே! அக்காரம்- வ்ருக்ஷமாய், அதுகோட்புக்குப் பழுத்தபழம்போலே நிரதிசயபோக்யனானவனே! அக்காரக் கனி என்கிற இது - அவர்களுக்கு ஸர்வவிதபோக்யங்களும் தானே யென்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம். [உன்னையானே] இப்படி நிரதிசயபோக்யனான உன்னை, உன்சுவடறிந்த நான், எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்.'' இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, ''இது பொருள் அழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய

ப்ரக்ருதிக்குச் சேராது, பெறிலும் பெருதொழியிலும் சிறுகக்கோலமாட்டார்; இங்ஙனே யாகவேணும்" என்று அருளிச்செய்வர். "[எக்காலத்து இத்யாதி] எல்லாக்காலத்திலும் எனக்கு சேஷியான நீ நான்சேஷமான முறை தப்பாமே வந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், [மற்று - யாதொன்றும்-வேண்டேன்] - பின்னை இதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்"

யானேயென்னை யறியகிலாதே*
யானேயென்தனதே யென்றிருந்தேன்*
யானேநீ யென்னுடைமையும்நீயே*
வானேயேத்தும் எம்வானவரேறே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், நிரதிசயபோக்யமான இவ்வடிமையை அநாதிகாலம் நான் இழந்தேனென்று சோகிக்கிறார்.

[யானே யென்று தொடங்கி] - நானும் என்னுடைமையும் உனக்கு சேஷமாயிருக்கச் செய்தே இதுக்குமுன்பு போனகாலமெல்லாம் உனக்கடிமை யென்னுமிடத்தை அறியாதே நானென்றும் என்னதென்றும் உண்டான விபரீதஜ்ஞாநத்தையுடையேனாய் இருந்தேன். "யானே" என்கிறவிடத்தில் அவதாரணைக்குக் கருத்து - இவ்வஜ்ஞாநம் பகவத்க்ருதமன்று, என் தோஷத்தாலே வந்ததென்று, [வானேயென்று தொடங்கி] - அயர்வறுமமரர்கள் என்றும் அடிமைசெய்து வாழாநிற்க, நீயும் அவர்களை அடிமைகொண்டு செல்லாநிற்க, இஸ்ஸம்பத்தில் எங்களுக்கும் அவர்களோபாதி ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இழப்பதே! என்று கருத்து.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், இஸ்ஸம்பந்தத்தையும் உன்போக்யதையையும் அநாதி காலம் இழந்தேனென்கிறார்.

[யானே] - அவனுக்குக் கலக்கமில்லாமையாலே தன்னைத் தருகைக்கு எதிர்சூழல்புக்குத் திரிய, நான் என்னை முடியச் சூழ்த்துக்கொண்டேன். [என்னையறியகிலாதே] - தேஹாத்மாபிமாநத்தாலே என்னை "அவனுக்கு ப்ரகாரம்" என்றறிந்திலேன். [யானேயென்தனதே யென்றிருந்தேன்] - "ஈச்வரோ஽ஹம்" என்றிருந்தேன். இவன் "நான்" என்றால் ஈச்வரனுக்கும் கிட்டவரிதாயிறே இருப்பது. [என்தனதே யென்றிருந்தேன்] - நானும் எனக்குரியனன்றிக்கேயிருக்க, எனக்கு ஒருடைமையு முண்டாக நினைத்திருந்தேன். தேஹத்தை ஆத்மாவாகவும், ஈச்வரவிபூதியை என்னுடைமையாகவும், இந்த விபரீதஜ்ஞாநமேயாயிருந்தேன். [இருந்தேன்] - இப்படி ஸ்வரூபம் நசித்துக்கிடக்க, அநுதாபமின்றிக்கே க்ருதக்ருத்யனைப்போலே இருந்தேன். "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்றிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க, ஒரு கார்யமில்லாதாரைப் போலே இருந்தேன். அர்த்ததத்த்வம் இங்ஙனன்றோ வென்ன, [யானேநீ] - நானும் உனக்கு ப்ரகாரமே, என்னுடைமையும் உனக்கு ப்ரகாரமே. இது எங்கேயுள்ள பரிமாற்ற மென்ன, [வானேயேத்தும்] - வானிலுள்ளார் முறையறிந்தேத்த, நீ சேஷியான உத்கர்ஷத்தோடே இருக்குமவனல்லையோ? "மஞ்சா:க்ரோசந்தி" போலே. எம்மென்று - தமக்கும் அவர்களோடே ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கிறபடி.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—"மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும்" என்று நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணுகிறபடியை அநுஸந்தித்தார்; அவர்களோடொத்த ப்ராப்தி தமக்கு உண்டாயிருக்க, இழந்திருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தித்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார்.

[யானே] என் இழவு பகவத்க்ருதமல்ல, அவன் எதிர்சூழல்புக்குத் திரியாநிற்க, நானேகிடீர் விநாசத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டேனென்கிறார். [என்னையறியகிலாதே] ராஜபுத்ரன் வேடன்கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னை வேடனாக ப்ரதிபத்திபண்ணுமாபோலே, ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனான என்னை யறியாதே. [யானேயென்தனதேயென்றிருந்

தேன்] "அவனும் அவனுடைமையும்" என்றிருக்கை தவிர்ந்து; நானும் என்னுடைமையு மென்று வகுத்துக்கொண்டு போந்தேன். [இருந்தேன்] இப்படி நெடுநாள் போருகிற விடத்தில் ஒருநாள் அநுதாபம் பிறக்கவுமாமிறே, அதின்றிக்கே க்ருதக்ருத்யனும் நிர்ப்பரனு மிருந்தேன்; "தீவினையேன் வாளாவிருந்தேன்" என்னுமாபோலே - *அஹம் ஸர்வம் கரிஷ் யாமி* என்கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, ஒருகார்யமில்லாதாரைப்போலே கையொழிந் திருந்தேன்; "முடிந்தேன்" என்றுப்போலே யிருக்கிறதிறே; ஒருகாலை யிழவே போந்தி ருக்க, அநாதிகாலம் இழந்துபோந்தேன். அங்ஙனன்றோ அர்த்ததத்த்வமென்ன, [யானேநீ] *அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யச்ச* என்னுநிற்பர்களாயிற்று முக்தர், *மத்தஸ்ஸர்வ மஹம் ஸர்வம்* என்னுநிற்பர் ஸம்ஸாரத்தில் தெளிவுடையார்; *அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி* "நான் ராஜபுத்ரன்" என்னுமாபோலே, "நான் ப்ரஹ்மம்" என்னலாம்படியிறே ஸம்பந்த மிருக் கும்படி. *ஸ வாஸுதேவ:* என்றது வாஸுதேவசரீரமென்றபடியிறே. [என் உடை மையும் நீயே] - *யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்* என்னுமாபோலே. இது எங்கே பரிமாறக் கண்டு சொல்லும் வார்த்தை! என்ன, நித்யஸூரிகளுடைய இப்படியன்றோ உன்னை யநுபவிப்பது. *மஞ்சா:க்ரோசந்தி* என்கிறபடியே [வானேயேத்துமென்கிறது]. [எம்வானவரேறே] - அவர்கள் தங்கள்சேஷத்வாநுருபமாக அடிமைசெய்யாநிற்க, இவனும் தன்சேஷித்வத்தால் வந்த உத்கர்ஷந்தோற்ற இருக்கும் இருப்பு. எம்என்று - எனக்கும் அவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இழந்து அநர்த்தப்பட்டே னென்கிறார்.

ஏறேலேழும்வென்று ஏர்கொளிலங்கையை*
நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி*
தேறேலென்னை உன்பொன்னடிச்சேர்த்தொல்லை*
வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், "இவன் தானே வந்து ஸ்வப்ராப்யத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுகிறானிறே" என்று கைவிடாதே, ப்ரதிபந்தகங்களைநீக்கி என்னை ஈண்டென உன்தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொண்டருளவேணு மென்கிறார்.

[ஏறேலென்று தொடங்கி] - நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விக்நமான எருது ஏழையும் அடர்த்தருளி ஸ்ரீ ஜநகராஜன்திருமகளோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விக்நமாய் அதிஸம்ருத்த மான லங்கையை பஸ்மமாக்கின வீரச்ரீயாலே வந்த அத்யௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனே! [தேறேல்] - தேறுதேகொள். 'தேறேன்' என்று பாடமானபோது - தரியேனென்கிறது. [என்னையென்று தொடங்கி]-என்னை உன் திருவடிகளிலே ஈண்டெனச் சேர்த்தருளி ஒருநாளும் பிரியாதபடி பார்த்தருள வேணும்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், என்னை விச்வஸியாதே ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கி என்னை ஈண்டெனத் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளவேணு மென்கிறார்.

[ஏறேலேழும்வென்று] - ஏறேழையும் நிரஸித்து. ஏல் - அசை. நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களேழையும் வென்று. [ஏர்கொளிலங்கையை நீறேசெய்த] - கட்டழைப்பட்டு அதிஸம்ருத்தமான லங்கையை பஸ்மஸாத்கரித்த. [நெடும் சுடர்ச்சோதி] - ராவணனை அழியச்செய்து வீரச்ரீயோடே நின்றபுகர். அவர்களுடைய விரோதிகளைப் போக்கினாப்போலே, என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கவேணும். [தேறேலென்னை] - என்பக்கல் வந்தால் அவ்வளவு போராது. என் கையிலே என்னைக் காட்டித்தரில் நான் அநர்த்தத்தை விளைவித்துக்கொள்வன். தேறேனென்று பாடமானபோது - தெளியேனென்னுதல், தரியேனென்னுதல். [என்னை இத்யாதி] - என்னை, நான் இசைந்தபோதே சடக்கென உன்திருவடிகளிலே *சேர்த்தருளி ஸர்வகாலமும் பிரியாதபடி பார்த்தருளவேணும்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—"யானேயென்தனதேயென்றிருந்தேன்" என்று நீர் அநுதபிக்கும்படி பண்ணினோமாகில் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதொன்றுண்டோ? நீர் இங்ஙனே கிடந்து படுகிறதேதுக்காக வென்ன; இதுக்காக வென்கிறார்.

[ஏறேலேழும்வென்று] ஏருகில் ஏழையும் வென்று. நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களேழையும் வென்று. [ஏர்கொளிலங்கையை] தர்சநீயமாய்க் கட்டுடைத்தான லங்கையை. *அஹோ வீர்ய மஹோ தைர்யம்* என்று திருவடி மதிக்கும்படியான லங்கையை. *பூவ புத்திஸ்து ஹரீச்வரஸ்ய* ராவணனும் ஸ்திரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைக் கண்டவாறே, தானுமொரு ஸமுதாயத்துக்குக் கடவனாகையாலே இங்ஙனேயிருப்பதொரு புத்தி பிறந்தது. *யதித்ருசீத்யாதி* பையல், தானும் ஸ்த்ரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைப் பெருமானும் பிராட்டியுமாயிருக்க ஸம்வதித்தானாகில், இந்த ஐச்வர்யம் குலையாதிருக்கலாயிற்றுக்கிடீர். *இமா யதா ராக்ஷஸராஜபார்யாஸ் ஸுஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாதுபுத்தே:* 'சத்ருக்களுக்கும் நன்மைவேணும்' என்றிருக்கும் புத்தியையுடையவனுக்கு. [நீறுசெய்த] பிராட்டியருளிச்செய்தபடியே பஸ்மசேஷமாம்படி பண்ணின. [நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி] ராவணனைப் பரிகரத்தோடேகொன்று, கையும்வில்லுமான வீரஸ்ரீயோடே நின்றநிலை. அவ்விரோதிகளைப் போக்கினாப்போலே என்னுடைய விரோதிகளையும் போக்கவேணு மென்கிறார். [தேறேலென்னை] நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்தில் ப்ரதிபந்தகம் போக்க அமையும், ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளளவில் அவளைப்பிரித்த ராவணனை முடிக்க அமையும், அவர்களை உனக்காக்கவேண்டா; பண்டே உனக்காயிருக்கையாலே; அப்படியே "இவன்விரோதிகளைப் போக்கி நமக்காக்கினோமாகில் இனியென்" என்றிருக்கவொண்ணாதே! என்னளவில். தேறேனென்று பாடமானபோது தெளியேனென்னுதல், தரியேனென்னுதல். ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்? என்ன' - [உன்பொன்னடிச்சேர்த்தொல்லை] "நின்செம்மாபாத பற்புத் தலைசேர்த்து" என்று தொடங்கின அர்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார். [உன்பொன்னடி] கல்லுக்கும் சைதந்யங் கொடுக்க வல்ல அடியன்றே. சேர்த்து - சேர்த்தருளவேணும். ஒல்லை - நானிசைந்தபோதே சடக்கெனத் திருவடிகளில் திவ்ய ரேகைபோபாதி சேர்த்தருள வேணும். அவ்வளவும் போராது. "இவனுக்கு எல்லா உத்கர்ஷமும் பண்ணிக்கொடுத்தோம், ஆகில் இனியென்" என்னவொண்ணாது. நீ எல்லா வுயர்த்திகளும் பண்ணித்தந்தாலும் நானெல்லாத்தாழ்வுகளும் பண்ணிக்கொள்வேன், என்னை என்கையில் காட்டித்தாராதொழியவேணும்.

விடலில்சக்கரத்தண்ணலை மேவல்*
விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்*
கெடலிலாயிரத்துள் இவைபத்தும்*
கெடலில்விடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ச்ரத்ததாநரானார், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ப்ராப்யத்தைப் பெறுவா ரென்கிறார்.

[விடலிலென்று தொடங்கி] - திருவாழியைப்போலே தம்மையும் பிரியாதே அடிமைகொள்ளும் ஸ்வபாவனான எம்பெருமானை விடில் தரியாத தன்மையான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த. [கெடலிலென்று தொடங்கி] - அப்யஸித்தார்க்கு அநர்த்த கந்தம் வாராதபடியிருக்கிற ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியிலே ச்ரத்ததாநரானார்க்கு இதுதானே தாம் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யத்தைக் கொடுக்கு மென்கிறார்.

[விடலில்சக்கரத் தண்ணலை] - கையில் திருவாழியை ஒருநாளும் விடாத ஸர்வேச்வரனே. ''இத்திருவாழியை விடிலன்றோ நாம் ஆச்ரிதரைப் பிரிவது. எஞ்ஞான்றும்விடலே என்னைக்கடவீரோ ?'' [மேவல் விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்] - அவன் விடிலும், அவனைவிடில் தரியாத ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. வண்மையாவது - இவ்வநுபவத்துக்குப் பாசுரமிட்டு உபகரித்தபடி. [கெடலிலாயிரத்துள் இவை பத்தும்] - அப்யஸித்தார்க்கு அநர்த்தகந்த மில்லாதபடியிருக்கிற ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தும். [கிளர்வார்க்கு - கெடலில்வீடு செய்யும்] - ஸச்ரத்தராய் இதிலே இழிவார்க்கு இதுதானே ''தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே'' என்று நிஷ்கர்ஷித்த அஹங்காரகந்தமில்லாத பேற்றைக் கொடுக்கும்.

ஈடு.—நிகமத்தில் — இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் இதிற்சொன்ன ப்ராப்யத்தைப் பெறுவ ரென்கிறார்.

'''நாம்விடுகிறோம்' என்று அதிசங்கை பண்ணுகிறதென்? நாம் ஒருவரையும் விடோங்காணும்'' என்று கையில் திருவாழியைக் காட்டினான். [விடலில்சக்கரத் தண்ணலை] ஒருகாலும் விடாத திருவாழியைக் கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடிற்று. [மேவல் விடலிலித்யாதி] அவன்ஸ்வபாவத்தாலே கிட்டி அவனைப்பிரியில் தரியாதபடி பரமோதாரரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். வண்மையாவது - இவ்வநுபவத்துக்குப் பாசுரமிட்டு உபகரித்த உபகாரம். [கெடலிலாயிரம்] இவ்வாத்மாவுக்கு அநர்த்தகந்தம் வாராதபடி ஹிதத்தை ஆராய்ந்தருளிச்செய்த இதுதான். அவற்றில் இப்பத்தும் - கிளர்வார்க்கு - கெடலில் வீடு செய்யும். ''வரில்போகடேன், கெடில்தேடேன்'' என்றிருக்கை யன்றிக்கே ச்ரத்தாநரா யிருப்பார்க்கு, அநர்த்தகந்தரஹிதமாய் அஹங்கார மமகாரங்களை யுடைத்தன்றிக்கே ''தனக்கே யாகவேணும்'' என்று இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான பேற்றைப் பண்ணித்தரும்.

முதற்பாட்டில் காயிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்: இரண்டாம்பாட்டில் மாநஸமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; மூன்றாம்பாட்டில் வாசிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; நாலாம் பாட்டில் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் நீராராய் இப் பேற்றை அபேக்ஷித்தீ ரென்ன, நான் ஆராயிடுக, உன்னையநுபவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேணுமென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் த்ரிவிதகரணங்களாலும் உன்னை ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும்படி பண்ணியருளவேணு மென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் அப்படி சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னாதானார்; எட்டாம்பாட்டில் ஸ்வரூபாநுரூபமாக நீ க்ஷணகாலம் என்னோடே யநுபவிக்கப்பெறில், பின்புள்ள காலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில் உன்னை யநுபவிக்க இட்டுப் பிறந்துவைத்து, அது கிடையாதபடி நானே அநர்த்தத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டே னென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் எனக்கு ஒருநாளும் ''ஜ்ஞாநவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே'' என்று என்னை என் கையிற் காட்டித்தாராதொழியவேணு மென்றார்; இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

———

பத்தாந்திருவாய்மொழி—கிளரொளி : ப்ரவேசம்

ஒ.—பத்தாந்திருவாய்மொழியில், எம்மாவீட்டில்-ஆழ்வார் தாம் அபேக்ஷித்து எம்பெருமானும் தந்தருளக்கடவதாக இசைந்த புருஷார்த்தத்தை "இங்கே இவ்வுடம்போடே பெறவேணும்" என்று தாம் அபேக்ஷிக்க, எம்பெருமானும் இவர்க்கு அடிமையிற்பிறந்த விடாய்க்கு ஈடாக அடிமைகொள்கைக்கு ஈடாகத் திருமலையைக் காட்டியருளக் கண்டு அதிப்ரீதராய், இனி அடிமைதான் வேணுமோ? திருமலைதானே எனக்கு பரமப்ராப்ய மென்கிறார்"

இ.—பத்தாந்திருவாய்மொழியில், "எம்மாவீட்டில் இவர் அபேக்ஷித்த புருஷார்த்தத்தைப் பெறுகைக்குத் திருமலையை ஆச்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். அங்ஙனன்றிக்கே, எம்பெருமானார், "கீழ் தாம் நிஷ்கர்ஷித்த புருஷார்த்தம் சரீரஸம்பந்தரம் பரமபதத்திலே பெறுமதாயிருக்க, 'ஒல்லை' என்றும், 'காலக்கழிவு செய்யேல்' என்றும் - க்ரமப்ராப்தி பற்றுதாராய் த்வரிக்கிற இவர்படி இப்ப்ரக்ருதியோடே அநுபவிக்கவேண்டும்படியிருக்கையாலே, அதுக்கு ஏகாந்ததேசமாகத் திருமலையைக் காட்டியருளக் கண்டு ப்ரீதராய், அடிமைதான் வேணுமோ? திருமலைதானே எனக்குப் பரமப்ராப்ய மென்கிறார்" என்று.

ஈடு.—"கீழ் எம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்குத் திருமலையை யாச்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "அங்ஙனல்ல, இவர் பாட்டுத்தோறும் 'ஒல்லை' 'ஒல்லை' என்றும், 'காலக்கழிவு செய்யேல்' என்றும் - த்வரிக்கப்புக்கவாறே, 'நமக்கும் அறிவித்து நாமும் இவர்காரியஞ்செய்யக்கடவதாக அறுதியிட்டால், சரீரஸம்பந்தரம் பேறு தப்பாது' என்று அறுதியிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவர் இப்படி த்வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாம் அடிமை கொள்ளவேணுமென்றுபோலே யிருந்தது; இனி இவர்க்கு நாம் நினைத்தபடி பரிமாறுகைக்கு ஏகாந்தமான தேசமேதோ' என்று ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப்பார்த்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம் சால ஏகாந்தஸ்த்தலமாயிருந்தது' என்று திருமலையிலே ஸந்நிதி பண்ணியருளி, 'நாம் உமக்கு முகந்தருகைக்காக வந்து நிற்கிறோம், நீர் இங்கே வந்து நினைத்தவகைகளெல்லாம் பரிமாறி அநுபவியும்' என்று தெற்குத்திருமலையிலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அத்தையநுஸந்தித்து; பகவான் ப்ராப்யனானால் அவன் வர்த்திக்கும் தேசமும் ப்ராப்யமாகக்கடவதிறே; அத்தாலே, திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு புறமலையோடு, திருப்பதியோடு, போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்று துணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாய் அநுபவித்து இனியராகிறார்" என்று.

கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்*
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில்*
வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை*
தளர்விலராகில் சார்வதுசதிரே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், திருமலையை ப்ராபிக்கையே நிரதிசய புருஷார்த்த மென்கிறார்.

[கிளரொளியென்று தொடங்கி] - கரணபாடவம் கெடுவதற்குமுன்னே திருமலையோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே பிறந்த அழகாலே ஆச்சர்யபூதனானவன் போக்யதையின் மிகுதியாலே விடாதேயிருக்கிற கோயிலாய் நிலமிதியாலே வளராநின்றுவைத்து நாள்தோறும் இளகிப் பதியாநின்ற திருச்சோலை

சூழ்ந்திருந்துள்ள திருமலையை. [தளர்வென்று தொடங்கி] - திருமலையையொழிய இருக்குமிருப்பாகிற அநர்த்தபாகிகளன்றிக்கே அத்தைப்ராபிக்கையே சதிர்.

இ.—முதற்பாட்டில், திருமலையை ப்ராபிக்கையே நிரதிசய புருஷார்த்தமென்கிறார்.

[கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்] - கிளராநின்றுள்ள ஒளியையுடைத்தான யௌவநம் கழிவதற்குமுன்பே கரணபாடவமுள்ளபோதே. பால்யம் போய் யௌவநம் தலை வைக்கிற வளவிலே. யௌவநம் விஷயத்திலேமூட்டி நசிப்பிப்பதற்கு முன்பே யென்றுமாம். "தஸ்மாத்பால்யே விவேகாத்மா யதேத ச்ரேயஸே ஸதா" என்னக்கடவதிறே "கோ ஜாநீதே கதாகஸ்ய ம்ருத்யுகாலோ பவிஷ்யதி, யுவைவதர்மபுத்திஸ்ஸ்யாதேகோzநித்யம்ஹி ஜீவிதம்". "திருமலையை ஆச்ரயிப்போம்" என்று பிறந்த ச்ரத்தை மாறுவதுக்கு முன்னே யென்றுமாம் [வளரொளிமாயோன்] - ஏகரூபமாக ப்ரமாண ப்ரஸித்தனா யிருக்கச்செய்தே, திருமலையின் நிலமிதியாலே வளராநின்றுள்ள அழகை யுடைய ஆச்சர்யபூதன். [மருவியகோயில்] - அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே விரும்பி வர்த்திக்கிற தேசம். [வளரிளம் பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை] - வளராநிற்கச்செய்தே இளகிப் பதியாநின்ற திருச்சோலை. நாள்செல்லச் செல்லக் கீழ்நோக்கி வயஸ்ஸு புகாநிற்கை, முக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகரா யிருக்குமாபோலே. அடிமை செய்கிறவர்கள் கிளரொளியிளமையை யுடையவர்கள், அடிமை கொள்ளுகிறவன் வளரொளிமாயோன், தேசம் வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை. [தளர்விலராகி] - தளர்வாகிறது - திருமலைக்குப் புறம்பாகை. அந்த அநர்த்தமின்றிக்கே, [சார்வது சதிரே] - திருமலையை அபாச்ரயமாகச் சென்று புகுவதுவே சதிர்; இதர விஷயங்களைப்பற்றுகை யிளிம்பு. "ஸா ஹாநி:"

ஈடு.—முதற்பாட்டு—திருமலையை ப்ராபிக்கையே இவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்த மென்கிறார்.

[கிளரொளியிளமை இத்யாதி] "திருமலையை யாச்ரயியுங்கோள்" என்றார்; "செய்கிறோம்' 'என்று ஆறியிருந்தார்கள்; கெடுவிகாள் எத்தை விச்வஸித்துத்தான் நீங்கள் ஆறியிருக்கிறது: *வயோzஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே* யன்றோ, "வாள்களாகி நாள்கள்செல்ல" வன்றோ நீங்கள் ஆறியிருக்கிறது - கழிந்தபருவத்தை உங்களாலேதான் மீட்கப்போமோ? [கிளரொளியிளமையென்றது] மாநஸச்ரத்தையாய், பிறந்த இச்ச்ரத்தை இதில்நின்றும் மாறி விஷயாந்தரத்திலே பிறப்பதற்கு முன்னே. ஒருவனுக்கு ஒருவிஷயத்திலே ஒருகால் ச்ரத்தை பிறக்கும், அவன் தனக்கே அவ்விஷயத்திலே அச்ரத்தை பிறக்கக்கடவதாயிருக்கும்; ஆக, பிறந்த ருசி மாறுவதற்குமுன்னே என்னுதல். அங்ஙனன்றிக்கே, *ப்ராப்யம்* என்னும் ப்ரதிபத்தி பிறந்தாலும், 'கரணபாடவமில்லையே' என்று கைவாங்க வேண்டாதபடி, கரண பாடவமுள்ளபோதே யென்னுதல்; *பால்யே க்ரீடநகாஸக்தா:* என்று, *தஸ்மாத் பால்யே விவேகாத்மா யதேத* என்னுகின்றதிறே. [வளரொளி] ஸ்வத:வ்ருத்திக்ஷயாதிகளில்லாதவனுக்கு விகாரத்தைப் பிறப்பிக்க வற்றாயிற்று தேசஸ்வபாவம். நாட்செல்ல நாட்செல்ல வளராநின்றுள்ள புகரையுடையனாய், ஆச்சர்யசக்தியுக்தனான ஸர்வேச்வரன், அவதாரங்கள் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம். [வளரிளம் பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை] அடிமைசெய்கிறவர்கள் கிளரொளியிளமையை யுடையவர்கள், அடிமை கொள்ளுகிறவன் வளரொளிமாயோன், அடிமைசெய்கிற தேசம் வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை; ஆக, இப்படி அடிமை செய்யுமவனும், அடிமைகொள்ளுமவனும், அடிமை செய்யும் தேசமும் ஒத்த பருவமாயாயிற்று இருப்பது. வளரவளர இளகிப்பதித்துச் செல்லாநிற்குமாயிற்று சோலை [தளர்விலராகில்] *யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி* இத்யாதி. ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் வரும் அநர்த்தமாகிறது - திருமலையைக் கிட்டாமை யென்றிருக்கிறார். "திருமலை ப்ராப்யம்" என்னும் புத்திபிறந்து லபிக்கைக்கு விரோதியாய் வரும் அநர்த்தபாகிகளன்றியே ஒழியவேண்டில். [சார்வதுசதிரே] திருமலையைக் கிட்டுமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்குச் சதிர்; அல்லாதவையெல்லாம் இளிம்பு. "கண்ணுக்கிலக்கான விஷயங்களைவிட்டு வேறே சிலவற்றைப் பெறுகைக்கு யத்நியாநின்றீகோளீ" என்று நீங்கள் நினைத்திருக்குமதுவே இளிம்பு; இதுவே சதிர்.

சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியாது*
அதிர்குரல்சங்கத்து அழகர்தங்கோயில்*
மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை*
பதியதுவேத்தி எழுவதுபயனே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், திருமலையிற் காட்டிலும் அத்தோடே சேர்ந்த திருப்பதியை அநுபவிக்கையே பரம ப்ரயோஜந மென்கிறார்.

[சதிரென்று தொடங்கி] - ஆத்மகுணங்களையும் வடிவழகையு முடைய ஸ்த்ரீகள் உங்கள்பக்கல் பண்ணும் ப்ராவண்யத்தை ஜந்மப்ரயோஜநமாக நினையாதே கம்பீரத்வநியையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை ஏந்தின அழகாலே "அழகர்" என்னும் திருநாமத்தை யுடையவர்க்கு ஸப்ருஹணீயமான கோவில். [மதிதவழ்குடுமி] - சந்த்ரனுக்கு வருந்திப்போகவேண்டும்படியாம் உயர்ந்திருக்கை. [ஏத்தியெழுவது] - ஏத்தி உஜ்ஜீவிக்கை. மாலிரும்சோலையாகிற பதியை யென்றுமாம்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், திருமலைதான் வேணுமோ? அத்தோடு சேர்ந்த திருப்பதியே பரம ப்ரயோஜந மென்கிறார்.

[சதிரிளமடவார்] - கிளரொளியிளமையையுடையவர்களை இழுத்துக்கொள்ளும் முதலைகளாயிற்று விஷயங்கள். கலவியால் வந்த ரஸம் இரண்டுதலைக்கு மொத்திருக்க, த்ரவ்யத்தளவிலே உடம்பு கொடுக்குமவர்கள். இவ்வஞ்ஜநமாகிற அநாத்மகுணத்தைக்கண்டு "அல்லேன்" என்னவொண்ணுதபடி பருவத்தையிட்டு மருட்டுவர்கள். [மடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது] - ஸ்த்ரீகள்பக்கல் உங்களுக் குண்டான ப்ராவண்யத்தை ப்ரயோஜநமாக நினையாதே யென்னுதல்; அவர்கள் ப்ரவணைகளாக பாவிக்குமத்தை மதியாதே யென்னுதல். ப்ரயோஜநமில்லாமையே யன்று, மேல் நரகம், இங்குப் பிறர் நாக்கு வளைக்கை; "பக்தாநாம் த்வம்" என்று நிரதிசய போக்யமாயுமிருக்கும் விஷயமன்றே. [அதிர்குரலித்யாதி] - தன்னோட்டை யநுபவத்தாலே முக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாபோலே முழங்காநின்ற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைக் கையிலே யுடையவராகையாலே வந்த அழகை யுடையராகை. [தங்கோயில்] - "என்னது" என்று அவர் ஆதரித்துவர்த்திக்கிற தேசம். [மதிதவழ்குடுமி] - சந்த்ரனுக்கும் தவழ்ந்து போக வேண்டும்படி உயர்ந்திருக்கை. மாலிரும்சோலையாகிற பதி யென்றுமாம். [ஏத்தியெழுவது] - "தொழுதெழு" என்னும் தம்மைப்போலே யென்றிருக்கிறார். [பயனே] - இதுவே ப்ரயோஜநம், அல்லாதன ப்ரயோஜநசூந்யம்.

ஈடு—இரண்டாம்பாட்டு—திருமலையோடு சேர்ந்த ஸ்ரீபதியைக் கிட்டுகையே பரம ப்ரயோஜந மென்கிறார். அன்றிக்கே, திருமலைதன்னையே சொல்லுகிறதாதல். அன்றிக்கே, திருப்பதியையாதல்.

[சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியைமதியாது] சதிரிளமடவார் விஷயமாக நீங்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சியை ஒன்றாக புத்திபண்ணாதே யென்னுதல். சதிரிளமடவார்தாங்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சியை மதியாதே யென்னுதல். மதித்தால் ப்ரயோஜநமில்லாமையேயன்று, மேல் நரகம், இங்கு சிஷ்டகர்ஹை; *பக்தாநாம்* என்று பரார்த்தமாய், நிரதிசய போக்யமாயிருக்கும் விஷயமன்றோ. சதிரையுடையராயிருப்பர்கள் - பிறரை யகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக் கீடான விரகை யுடையராயிருப்பர்கள். செத்துக்காட்டவுங்கூட வல்லராயிருக்கை. சதிரையும் பருவத்தினிளமையையுங் காட்டியாயிற்று அகப்படுத்துவது. கீழே "கிளரொளியிளமை", என்றதே, அப்பருவங்கண்டவிடத்தே இழுத்துக்கொள்ளும் முதலைகளாயிற்று விஷயங்கள். [அதிர்குரல் இத்யாதி] திருக்கையின் ஸ்பர்சத்தாலே எப்போதும் ஒக்க முழங்காநின்றுள்ள ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருக்கையிலேயுடையராய் அச்சேர்த்தியழகாலே அதுதன்னையே தமக்குத் திருநாமமாக உடையவர், "ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கான நிலம்" என்று திரு

வுள்ளத்தாலே விரும்பி, "என்னது" என்று ஆதரித்து வர்த்திக்கிற கோயில். [மதிதவழ் குடுமி] சூற்பெண்டுகள் சுரமேறுமாபோலே, சந்த்ரன் தவழ்ந்தேறுகின்றுள்ள சிகரத்தை யுடைய திருமலை. மாலிருஞ்சோலையாகிற - பதியென்னுதல், மாலிருஞ்சோலையில் பதியென்று திருப்பதியைச் சொல்லுதல். [பதியதுவேத்திபெழுவது பயனே] ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்திவிசேஷத்தைபண்ணி உஜ்ஜீவிக்குமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநம்; அல்லாதவை நிஷ்ப்ரயோஜநம். ப்ரயோஜநமென்றது - ப்ராப்ய மென்றபடி.

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே!*
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்*
மயல்மிகுபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை*
அயன்மலையடைவது அதுகருமமே. (3)

ஒ.—மூன்றும்பாட்டில், திருமலையைச்சேர்ந்த அயன்மலையை ப்ராபிக்கையே செய்ய வடுப்பதென்கிறுர்.

[புயலென்று தொடங்கி] - வர்ஷுகமான மேகம்போலே ஜலஸ்தலவிபாகமின்றிக்கே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணிவர்த்திக்கிற அழகருடைய கோயில். [மயல்மிகு பொழில்] - போக்யதையாலும் இருட்சியாலும் புக்கார் மிகவும் மதிமயங்கும்படியான திருச்சோலை.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், திருமலையைச்சேர்ந்த அயன்மலையை ப்ராபிக்கையே கர்த்தவ்ய மென்கிறுர்

[பயனல்லசெய்து பயனில்லை] - ப்ரயோஜந சூந்யமானவற்றைச்செய்து ப்ரயோஜநமில்லை. செயலும் பலமு மிரண்டும் ப்ரயோஜநமாயாயிற்று தாம்பற்றின விஷய மிருப்பது, "ஸாஸகம்கர்த்தும்" என்னக்கடவதிறே. ஸாதநதசையிலும் து:க்கரூபமாய், பலவேளையிலும் து:க்கமிச்ரமாயிருக்கிற ஸ்வர்க்கதத்ஸாதநங்களையாயிற்று இவர் நினைக்கிறது. [நெஞ்சே] - விஷயாந்தரங்களுக்கும் இவ்விஷயத்துக்குமுண்டான நெடுவாசி உனக்கு அநுபூதமிறே. [புயல் மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்] - வர்ஷுகமான மேகம்போலே ஜலஸ்தலவிபாகமின்றிக்கே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி வர்த்திக்கிற தேசம். வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனுய், அவ்வடிவழகை வழங்கிக்கொண்டு நிரந்தர வாஸம்பண்ணுகிற கோயிலென்றுமாம். தமக்கு ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் ஒருவனேயா யிருக்கிறபடி. [மயலித்யாதி] - போக்யதையாலும் இருட்சியாலும் புக்கார் மிகவும் மதிமயங்கும்படியான திருச்சோலை. ப்ராப்யபூமியில் கலக்கமாகையாலே ப்ராப்யாந்தர்க்கதமிறே. [அயன்மலையித்யாதி] - திருமலையோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குப் பேராக வுடைய மலையை ப்ராபிக்குமிதுவே ப்ராப்த மென்கிறுர்.

ஈடு.—மூன்றும்பாட்டு—உத்தேச்யத்துக்கு இதெல்லாம் வேணுமோ? திருமலையோடு சேர்ந்த அயன்மலையை யடைய அமையு மென்கிறுர்.

[பயனல்ல இத்யாதி] பயனல்லவாக நினைத்திருக்கிறது - பரமபதத்திலிருப்பையும், அல்லாத அவதாரங்களையும். அன்றியே, [பயனித்யாதி] ப்ரயோஜநசூந்யமானவற்றைச் செய்து ஒருப்ரயோஜநமில்லை. செயலும் பலமும் இரண்டும் ப்ரயோஜநமாயிற்று தாம்பற்றின விஷயம், *ஸாஸகம் கர்த்தும்* என்னக்கடவதிறே; ஸாதநதசையிலும் து:க்கரூபமாய், பலவேளையிலும் துஃக்கமிச்ரமாயிருக்கிற ஸ்வர்க்க தத்ஸாதநங்களையாயிற்று இவர் நினைத்திருக்கிறது. [நெஞ்சே] - விஷயாந்தரத்துக்கும் இவ்விஷயத்துக்கும் உண்டான நெடுவாசி உனக்கு அநுபூதமிறே. [நெஞ்சே] பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாயிறே நெஞ்சுதான் இருப்பது. இவ்வளவிலும் இவ்விஷயத்தை அகலுகைக்குக் காரியம்பார்த்தாய் நீயிறே. [புயல் மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்] பயனுன விஷயந்தானிருக்கிறபடி. வர்ஷுகவலாஹகம் போலே யிருக்கிற வடிவழகையுடையவர் அவ்வடிவழகை ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி வர்த்திக்கிற

கோயில். வர்ஷுகமான மேகம்போலே ஜலஸ்தலவிபாகமின்றிக்கே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி வர்த்திக்கிற தேசமென்றுமாம். இத்தால் - தமக்கு ப்ராப்யப்ராபகங்கள் ஒருவனேயாயிருக்கிற படி. [மயல்மிகுபொழில்சூழ்] சோலைச்செறிவாலே புக்கார்க்கு இருண்டிருக்கு மென்னுதல்; அன்றியே போக்யதாப்ரகர்ஷத்தாலே நெஞ்சை யிருளப்பண்ணு மென்னுதல். [மாலிருஞ் சோலை அயன்மலை] திருமலையோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தனக்குப் பேராகவுடைத்தான மலை. *அகஸ்த்யப்ராதா* என்னுமாபோலே. [அடைவததுகருமமே] அதொன்றுமே கர்த்தவ்யம், அல்லாதவையடைய அகர்த்தவ்ய மென்கிறார்.

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே*
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில்*
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை*
திருமலையதுவே அடைவதுதிறமே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், கர்மபந்தத்தைப் போக்கி ஆச்ரிதரானவர்கள் அடிமைசெய்து வாழ்கைக்கு ஈடாம்படி ஸர்வேச்வரன் வர்த்தித்தருளுகிற திருமலையை ஆச்ரயிக்கையே ஸத்ருசமானபடி யென்கிறார்.

[பெருமலையென்று தொடங்கி] - ஆச்ரிதாபத்ஸகனான க்ருஷ்ணன் தன் ஐச்வர்யத்தோடே உறைகிற கோயில். [வருமழையென்று தொடங்கி] - மேகபதத்திற்காட்டிலும் உயர்ந்து அறப்பெருத்துள்ள திருச்சோலையை யுடைத்தான திருமலை.

இ.—நாலாம்பாட்டில், ஆச்ரிதர் தங்கள் கர்மபந்தத்தைப் போக்கி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காக ரக்ஷகன் வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருமலையை ஆச்ரயிக்கையே ஸத்ருச மென்கிறார்.

[கருமமென்று தொடங்கி]-ப்ரபலமான கர்மபாசத்தைப்போக்கி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காக. "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" என்கிறபடியே விரோதிகளைப்போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையேயிறே அவதார ப்ரயோஜநம். [பெருமலையித்யாதி] - "கோகோபீஜநஸங்குலம் அதீவார்த்தம்" என்று இடையரும் இடைச்சிகளும் நோவுபட, ஒருமலையையெடுத்துநோக்கினவன் அந்த ஐச்வர்யத்தோடே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில். பெருமலை - பஞ்சலக்ஷம் குடியும் நிழலிலே ஒதுங்கலாம்படியிறே மலையின் பரப்பு. பீடு - பெருமை. அதாகிறது - ஐச்வர்யம். ஒரு மலையை ஆதேயமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தவன் "ஒருமலையை ஆதாரமாகக்கொண்டு நோக்குவோம்" என்று நிற்கிற இடம். [வருமழையித்யாதி] - ஊருக்குமழையிரண்டு - நின்றுநிரந்தரமாக வர்ஷிக்கும் மழையும், கறுப்பதுவெளுப்பதாய் வர்ஷிக்கும் மழையும். மழை - மேகம். [தவழும்] - "ஸமுத்வஹந்தஸ் ஸலிலாதிபாரம்" என்று கர்ப்பிணிகள் சுரமேறுமாபோலே யாயிற்று மேகங்கள் ஸஞ்சரிப்பது. மாலென்று - பெருமை. இருமையென்றும் - பெருமை. இத்தால் - ஓங்கிப் பரந்த சோலையை யுடைய திருமலையென்கை. திருமலையை ஆச்ரயிக்குமதுவே செய்யக்கடவ ப்ரகாரம். திறம் - ப்ரகாரம்.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு—கர்மபந்தத்தைப்போக்கி ஆச்ரிதரானவர்கள் அடிமை செய்து வாழுகைக்கீடாம்படி ஸர்வேச்வரன் வர்த்திக்கிற திருமலையை ஆச்ரயிக்கையே ஸத்ருச மென்கிறார்.

[கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே] "இது நம்மாற்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ திருமலையை யாச்ரயிக்குமதொழிய" என்று இங்ஙனே ஆழ்வான் ஒருருவிலே பணித்தானும்; அங்ஙனும் நிர்வஹிக்கக்கடவது. அன்றிக்கே, "கருமவன்பாசம் கழிக்கைக்காகவும், உழன்றுய்கைக்காகவும்", என்று இங்ஙனே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும் படி. முராஸுரன் அநேகமாயிரம் பாசங்களாலே தன்னை மறைய வரிந்துகொண்டிருந்தாப் போலேயிறே அவித்யாதிகளாலே தன்னை மறைய வரிந்துகொண்டிருக்கும்படி. கர்மமாகிற வலியபாசங்களைக் கழிக்கைக்காகவும், தன் பக்கல் கைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீ

விக்கைக்காகவும். *பரித்ராணாய ஸாதூநாம்* என்கிறபடியே - விரோதிகளைப்போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையிறே அவதாரங்களுக்கு ப்ரயோஜனம். [பெருமலையெடுத்தான்] அர்யனை செய்தும் ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன்; *கோகோபீஜநஸங்குலம் அதிவார்த்தம்* என்று - இடையரும் இடைச்சிகளும் கோவுபட, ஒரு மலையையெடுத்து நோக்கினவன், அந்த ஐச்வர் யத்தோடேவந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில். [பெருமலை] பஞ்சலக்ஷங்குடியும் நிழலிலே யொதுங்கலாம்படியிறே மலையின்பரப்பு. பீடு - பெருமை. அதாவது - ஐச்வர்யம். ஆபத்ஸகத்வாதிகள். ஒரு மலையை ஆதேயமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தவன் ஒருமலையை ஆதார மாகக் கொண்டு ரக்ஷிக்க நிற்கிற விடம். பசுக்களுக்கும் இடையருக்கும் ரக்ஷகனுகையால் வந்த ஐச்வர்யந்தோற்ற வர்த்திக்கிறகோயில். [வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலை] *ஸமுத்வஹந்தஸ் ஸலிலாதிபாரம் பலாகிநோ வாரிதரா நதந்த:, மஹத்ஸு ச்ருங்கேஷு மஹீதராணாம் விச்ரம்ய விச்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி* என்கிறபடியே சூற்பெண்டுகள் சுரமேறுமாபோலே யாயிற்று மேகங்கள் சஞ்சரிப்பது. ஊர்க்கு இரண்டாயிற்று மழை,—நின்றவிடத்திலே நின்று வர்ஷிப்பதொரு மேகமும், போவதுவருவதாயிருப்பதொரு மேகமும்; "புயல்மழை வண்ணர்" என்கிறதிறே. மாலிரும்சோலையாகிற திருமலையை ஆச்ரயிக்குமிதுவே, திறம் - செய் திறம். செய்யவடுப்பது இதுவே. மாலிரும்சோலையை யுடைத்தான திருமலையை யென்றுதல். மாலென்று - பெருமை. இருமையென்றும் - பெருமை. ஒன்று - ஒக்கத்திலே, ஒன்று - பரப்பிலே.

திறமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது*
அறமுயலாழிப் படையவன் கோயில்*
மறுவில்வண்சுனைசூழ் மாலிருஞ்சோலை*
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், திருமலைக்குப் புறம்பான மலையை ப்ராபிக்கையே நல்விரகென்கிறார்.

[திறமென்று தொடங்கி] - மிக்கிருந்துள்ள பலத்தாலே இதரபுருஷார்த்த ப்ராவண்யமான பாபத்தை வர்த்திப்பியாதே. [அறமென்று தொடங்கி] - ஆச்ரிதபரித்ராணமான பரம தர்மத்திலே மூளும் திருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையவனுக்கு ஸ்த்தானமாய் ரமணியமான சுனைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையின்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், திருமலைக்குப் புறம்பான மலையை ப்ராபிக்கையே நல்விர கென்கிறார்.

[திறமித்யாதி] - திறம் - ஸமூஹம், திரள். வலம் - பலம். திரண்டபலத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யமாகிற பாபத்தைக் கூடுபூரியாதே. [அறமித்யாதி] - அறத்திலே முயலா நின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவன் வர்த்திக்கிற தேசம். அறமுயலாழி - ஸர்வேச்வரனிற் காட்டிலும் ஆச்ரிதரக்ஷணத்தில் முற்பாடனுகை; "லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத:" என்னக்கடவதிறே. [மறுவிலித்யாதி] - "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா" என்கிறபடியே தெளிந்து மநோஹரமாயிருக்கை. அதாகிறது - இவர்திருவுள்ளம்போலே யிருக்கை. [புறமலையித்யாதி] - அயன்மலையைச் சூழ்ந்த புறமலை யைக் கிட்டப்போமதுவே நல்விரகென்கிறார். கிறியாவது - விரகு. அதாவது - அஸாத்யமானத்தை அயத்நேந லபிக்கை.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—திருமலைக்குப் புறம்பான மலையை ப்ராபிக்கையே நல்விர கென்கிறார்.

[திறமுடைவலத்தால்] திறம் - ஸமூஹம். வலம் - பலம். திரண்டபலத்தாலே ப்ரயோஜ நாந்தர ப்ராவண்யமாகிற மஹாபாபத்தைக் கூடுபூரியாதே. [அறமுயல் இத்யாதி] *லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத:* என்கிறபடியே - ஸர்வேச்வரனிலும் ஆச்ரிதரக்ஷணத்திலே முயலா

நின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவன் வந்து வர்த்திக்கிற தேசம். ஸர்வேச்வரன் கடைக்கணித்துவிட, அரைக்ஷணத்திலே வாராணஸியை தஹித்து வந்துநின்றானிறே. [மறுவில்இத்யாதி] *ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா* என்கிறபடியே, மறுவற்று ஆழ்வார் திருவுள்ளம்போலே தெளிவையுடைத்தாய், தர்சநீயமாய் ஊற்றுமாறாத சுனைகளிலே சூழப்பட்ட மாலிருஞ்சோலைப் புறமலை சாரப்போமதுவே பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி வேண்டியிருப்பார்க்கு வருத்தமற லபிக்கலாம் நல்விரகு.

கிறியேனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே*
உறியமர்வெண்ணெ யுண்டவன்கோயில்*
மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை*
நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில். திருமலைக்குப் போகக்கடவ மார்க்கசிந்தனை நல்லதென்கிறார்.

[கிறயென்று தொடங்கி] - இதரபுருஷார்த்தங்களில் ப்ரவணராகாதே இதுவே நிரதிசய புருஷார்த்தம் என்று நினையுங்கோள். [உறியமரென்று தொடங்கி] - எட்டாதபடி உறியிலேயிருந்த வெண்ணெயை அமுதுசெய்து அச்சுவடழியாமே வந்து நின்றருளுகிற க்ருஷ்ணனுடைய கோயிலாய் நிலமிதியாலே திர்யக்குகளுங்கூடத் தந்தாமுடைய இனங்களைப் பிரியாதபடியான திருமலைக்குப் போம் வழி நெஞ்சிலேபட அத்தை நினையாநிற்கை. நெறிபட நினைகை - மிகவும் நினைக்கையென்றுமாம்.

இ.—ஆறும்பாட்டில்: திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தனையே நல்விர கென்கிறார்.

[கிறியெனநினைமின்] - நல்விரகென்று புத்தி பண்ணுங்கோள். [கீழ்மைசெய்யாதே] - இதுக்குப் புறம்பான ப்ரயோஜநங்களில் ப்ரவணராகாதே. கீழ்மையாவது-பகவத்வ்யதிரிக்தங்களில் ப்ராவண்யமிறே. [உறியமரித்யாதி] - உறியிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயைக் குறியழியாமே அமுதுசெய்த க்ருஷ்ணன் அச்சுவடழியாமே வந்துநிற்கிற தேசம். இத்தால் - அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரிக்கமாட்டாதவ னென்கை. [மறியித்யாதி] - மறியென்று - மான், பிணையென்று - இளமான். மானானது தன் கன்றோடேசேர்ந்து வர்த்திக்கை. ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் தம்மில் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசமென்கை. [மாலிரும்சோலைநெறிபட] - திருமலைக்குப்போம்வழி நெஞ்சிலே பட வென்னுதல், உங்கள் ஸத்தையுண்டாக வென்னுதல். [அதுவேநினைவது நலமே] - அத்தையே நினைக்குமது விலக்ஷணம். அத்தையொழிந்ததெல்லாம் பொல்லாத தென்கை.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு—திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தை பண்ணுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு நல்ல தென்கிறார்.

[கிறியெனநினைமின்] இது நல்விரகென்று புத்திபண்ணுங்கோள். [கீழ்மைசெய்யாதே] நான் சொல்லுகிற தொழிய, தண்ணியதானவற்றைச் செய்ய நில்லாதே. அதாவது - ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யம். [உறி இத்யாதி] உறிகளிலே சேமித்துக் கள்ளக்கயிறுருவிவைத்த வெண்ணெயை "தெய்வங்கொண்டதோ" என்னலாம்படி களவுகண்டு அமுது செய்தவன் வந்துவர்த்திக்கிற தேசம். இத்தால் - அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரிக்கமாட்டாதவ னென்கை. [மறியொடு பிணைசேர்மாலிருஞ்சோலை] குட்டியும் தாயும் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசம். ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் தம்மில்பிரியாதே வர்த்திக்குந் தேசமென்கை. [நெறி இத்யாதி] நெஞ்சிலே யடிபடும்படியாகத் திருமலையை அநுஸந்திக்குமதுவே நன்மையாவ தென்னுதல்; அன்றிக்கே, நெறிபடுகைக்கு நினைக்குமதுவே - மார்க்கசிந்தை பண்ணுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு நன்மையாவ தென்னுதல். [அதுவே நினைவதுநலம்] அத்தை நினைக்குமதுவே விலக்ஷணம்; அதொழிந்தவை யெல்லாம் பொல்லாத தென்கை.

நலமெனநினைமின் நரகழுந்தாதே*
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில்*
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை*
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், "திருமலை" என்று அநுகூலிக்கையே வெற்றியென்கிறார்.

[நலமென்று தொடங்கி] - இது புருஷார்த்தம் என்று நினையுங்கோள் இதர புருஷார்த்தமாகிற நரகத்தில் புகாதே. [நிலமென்று தொடங்கி] - ஸ்ரீவராஹமாய் ஜகத்தை எடுத்தருளினவனைக் காணப் பெற்றிலோமென்னாதே அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற கோயிலாய் தன்கோடுகளிலே தேய்ந்து களங்கம் போம்படி சந்த்ரன் வந்துசேருகிற திருமலையை அநுகூலனாய்க்கொண்டு சேர்ந்து.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், "திருமலை" என்றால் அநுகூலிக்கையே ப்ரபல மென்கிறார்.

[நலமென நினைமின்] - இந்தை விலக்ஷணமான புருஷார்த்தமென்று நினையுங்கோள். [நரகழுந் தாதே] - இதுக்குப்புறம்பாகையாகிற நரகத்திலே புக்கு விழாதே. "நிரயோ யஸ் த்வயாவிநா" "ஏதேவை நிரயா:". [நிலமுனமித்யாதி] - கல்பாதியிலே பூமியை உத்தரித்த ஆபத்ஸகனானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம். [மலமறுமதியித்யாதி] - சாணையிலிட்ட மாணிக்கம்போலே கொடுமுடிகளிலே தேய்ந்து ஒளிபெறுகின்றுள்ள சந்த்ரன் வந்து சேருகிற திருமலை. ஸம்சயரஹிதமான ஸ்வரூபஜ்ஞாந முண்டாம் தேசமென்னவுமாம். [வலமுறை யித்யாதி] - ஸ்ரீ மதுரையைக்கிட்டின காலயவநஜராஸந் தாதிகளைப் போலன்றியே, அநுகூலராய் முறையாலே சென்று கிட்டி அநுகூல வ்ருத்திகளைப் பண்ணுகையே பலவத்தரம். வலமென்று-வரமென்னவுமாம். வலமென்னுதல், ச்ரேஷ்ட்டமென்னுதல்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு—திருமலையைச் சென்றுகிட்டி நிரந்தரவாஸம் பண்ணுகையே இவ் வாத்மாவுக்கு வெற்றி யென்கிறார்.

[நலமெனநினைமின்] நான் சொல்லுகிற வார்த்தையை நன்மையென்று புத்திபண்ணுங் கோள். விலக்ஷணமான புருஷார்த்தமென்று புத்திபண்ணுங்கோள். [நரகழுந்தாதே] நரகங் களும் இவர்களுக்கு வ்யவஸ்த்திதமாயிறே யிருப்பது; *யஸ் த்வயாஸஹ ஸ ஸ்வர்க்க:* "காட் டிலே போமது து:க்கம், படைவீட்டிலே யிருக்குமது சுகம்" என்றாயிற்று பெருமாள் அருளிச் செய்தது: அங்ஙனல்ல, ஸுகது:க்கங்கள் வ்யக்திதோறும் வ்யவஸ்த்திதமாய்க்காணு மிருப்பது; யாதொன்று உம்மோடே பொருந்துகிறது, அது ஸுகமாகிறது, உம்மையொழியப் படைவீட்டிலிருக்கு மிருப்பு து:க்கமாகிறது. *இதி ஜாநந்* தந்தாமுக்கில்லாதவை, பிறர் பக்கலிலே கற்றறியவேணும் காணும். *பராம் ப்ரீதிம்* உம்மைப்போலே கிறுத்தல்ல காணும் என்னுடைய ப்ரீதி யிருப்பது. நம்மில் உனக்கு ப்ரீதி பரையாகச் சொன்னாய், அதுக்கு நம்மைச் சொல்லுகிறதென்? என்ன *கச்ச ராம மயாஸஹ* *அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி* என்று நான் புறப்பட்டபடியே, என்னை முன்னே போகவிட்டுப் பின்னே வரப்பாரும். *நச ஸீதா த்வயா ஹீநா* என்றாரிறே இளையபெருமான். [நரகழுந்தாதே] பிரிவால்வரும் க்லேசாநுபவம் பண்ணாதே. [நிலம் இத்யாதி] வராஹகல்பத்தின் ஆதியிலே மஹாவராஹ மாய், அண்டபித்தியிலே சேர்ந்து உருமாய்ந்த பூமியை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்துக்கொண்டே றின நிருபாதிகஸௌஹார்த்தமுடையவன், அவதாரங்கள் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசம். [மலமறு] சந்த்ரபதத்துக்கு அவ்வருகே வளர்ந்து நிற்கை யாலே, அவன்போம்போது சிகரங்களிலே தேய்ப்புண்டு சாணையிலே யிட்டாப்போலே களங் கமறு நிற்கு மென்னுதல்; அன்றிக்கே, "திருமலையாழ்வார்தாம் ஜ்ஞாநலாபத்தையுண்டாக்கு வர்" என்று பிள்ளான்வார்த்தை. [வலமுறையெய்தி] காலயவந ஜராஸந்தாதிகளைப்போலே யன்றிக்கே, அநுகூலமான முறையிலே கிட்டி, மருவுதல் வலமென்னுதல், வரமென்னுதல் - பலவத்தர மென்னுதல், ச்ரேஷ்ட்டமென்னுதல்.

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே*
வலஞ்செய்யும் ஆயமாயவன்கோயில்*
வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை*
வலஞ்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், திருமலையைச்சென்று நிரந்தரமாக வலம்செய்கையே வழக்கு என்கிறார்.

[வலமென்று தொடங்கி] - நல்ல பலங்களை ஸம்பாதித்து க்ஷுத்ர விஷய ப்ராவண்யத்தாலே அந்த பலங்களை வ்யர்த்தமாக்காதே. [வலமென்று தொடங்கி] - நம்மோடொக்கத் திருமலையை வலம் செய்யாநின்றுள்ள ஆச்சர்யபூதனை க்ருஷ்ணனுடைய கோயில். வலம் செய்யும். பலத னென்றுமாம். [வலம் செய்யுமென்று தொடங்கி] - எம்பெருமானோடொக்க வலம் செய்யா நின்றுள்ள அயர்வறுமமரர் களுடைய திருமலையை.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், திருமலையை நிரந்தரமாக அநுகூலிக்கையே ப்ராப்த மென்கிறார்.

[வலம்செய்து இத்யாதி] - கரணபாடவத்தை உண்டாக்கி நாடோறும் அந்த பலத்தை இதர விஷயங்களுக்கு உறுப்பாக்கி வ்யர்த்தமாக்காதே. [வலம்செய்யுமித்யாதி] - தன்னையும் கொடுத்து தன்னை அநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும் கொடுக்கும் ஆச்சர்யபூதனை க்ருஷ்ணன் வர்த்திக்கிறதேசம். "ய ஆத்மதா பலதா:" என்னக்கடவதிறே. அழகர் பிராட்டிமாரோடே கூட வலம்செய்கிற திருமலை என்றுமாம். [வலம்செய்யுமித்யாதி] - ராஜாக்கள் நகரசோதனைக்குப் புறப்பட்டால் அந்தரங்கர் முகம் தோற்றுமல் திரியுமாப்போலே நித்யஸூரிகளும் அநுகூலவ்ருத்தி பண்ணுகிறதேசம். [வலம்செய்து இத்யாதி] - நாமும் திருமலையிலே சென்று அவர்களோடு ஒருகோவையாய் ஸர்வகாலமும் அநுகூலவ்ருத் திகளைப்பண்ணி வர்த்திக்குமிதுவே ப்ராப்த மென்கிறார்.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு—திருமலையை நிரந்தரமாக வலஞ்செய்கையே வழக்கென்கிறார்.

[வலஞ்செய்து இத்யாதி] ஸர்வேச்வரன் தன்னை ஆச்ரயிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தந்த மநுஷ்யசரீரத்தைக்கொண்டு பலத்தையுண்டாக்கி, பின்னை அவனை ஆச்ரயிக்கையன்றிக்கே இதர விஷய ப்ராவண்யத்துக்கு உடலாக்கி அனர்த்தப்படாதே. [வலஞ்செய்யும்] திருச்சித்ர கூடபரிஸரத்திலே பிராட்டியையுங்கூடக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு உலாவினாப்போலே, பிராட்டிகையைப்பிடித்துக்கொண்டு அழகர் ஆதரத்தோடே ஸஞ்சரிக்கிற தேசம். *ய ஆத்மதா பலதா:* என்கிறபடியே - தன்னையுங் கொடுத்து, தன்னை யநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியை யுங் கொடுக்கும் ஆச்சர்யபூதனை க்ருஷ்ணன் வர்த்திக்கிற தேசம். [வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை] கீழ் "விண்ணோர்வெற்பன்" என்றார், இங்கே "வானோர்மாலிருசோலை" என்கிறார்: இதுக்கு நினைவென்? உகந்தருளின தேசமெல்லாங்கிடக்க வென்னில்; ப்ரஜைக்குத் தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்க முலைக்கண்ணிலேயிறே வாய்வைக்கலாவது, அப்படியே இங்[illegible] "தென்னனுயர்பொருப்பும் தெய்வவடமலையும்" என்கிற முலையாகை யாலே அவர்களுக்கேயா யிருக்கிறது. [வானோர்மாலிருஞ்சோலை] பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது லக்ஷ்மணபரதர்கள் பின் தொடர்ந்தாப்போலே, ஸர்வேச்வரன் இங்கே போருகையாலே நித்யஸூரிகளும் போந்து வலஞ்செய்யாநிற்பர்கள். [வலஞ்செய்து] நாமும் இவர்களோடேகூட அங்கே அநுகூலவ்ருத்திகளைப்பண்ணி. "பின்னைதிருநறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணாநிற்கப் பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு போனேன்; அல்லாதார் கடுங்குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள், திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச் செய்வர். [நாளும்மருவுதல்வழக்கே] நித்யஸூரிகளுடைய யாத்ரையே தனக்கு யாத்ரை யானால் பின்னை மறுவிடாதிறே. இதுவே வழக்கு.

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமூழ்காது*
அழக்கொடியட்டான் அமர்பெருங்கோயில்*
மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை*
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், திருமலையைத் தொழுவோமென்று நினைக்கையே அமையுமென்று அத்யவஸிக்கையே விஜயஹேது வென்கிறார்.

[வழக்கென்று தொடங்கி] - இதுவே ந்யாயம் என்று நினையுங்கோள் இதர புருஷார்த்தத்திலே ப்ரவணராய்த் தளைமடாதே. [அழக்கொடியென்று தொடங்கி] - பூதனையை முடித்தவனுக்கு போக்யதையாலே விடவொண்ணாதபடியாய் அஸங்குசிதமாக வர்த்திக்கலாம் கோயில். [மழக்களிறென்று தொடங்கி] - அழகரைப்போல முக்தமான கஜயூதங்கள் சேர்ந்த திருமலை.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், திருமலையைத் தொழநினைக்கவே அமையுமென்று அத்யவஸிக்கையே விஜயஹேது வென்கிறார்.

[வழக்கெனநினைமின்] - நான்சொல்லுகையாலே "ஆப்தம்" என்றிருக்கையே யன்றியே, இது ஸ்வரூபப்ராப்தமென்று நினையுங்கோள். [வல்வினைமூழ்காது] - வ்யதிரிக்தவிஷயங்களில் ப்ராவண்யமாகிற வலிய பாபங்களிலே புக்கவகாஹியாதே. [அழக்கொடி இத்யாதி] - அழனென்று - பிணமாய், அத்தாலே - பேயென்றபடி. அழக்கொடியென்று - பேய்ப்பெண்ணென்றபடி. பூதனையை நிரஸித்த க்ருஷ்ணன், நம் விரோதிகளைப் போக்குகைக்கு விரும்பிவர்த்திக்கையாலே ச்லாக்யமான திருமலை. போக்யதையாலே விரும்பி அஸங்குசிதமாக வர்த்திக்கிற தேசம் என்னவுமாம். [மழக்களிறித்யாதி] - செல்வாலும் இளமையாலும் அழகரோடொத்த கஜயூதங்கள் சேர்ந்து வர்த்திக்கிற தேசம். லக்ஷணோபேதமாயிருப்பதொரு ஆனை நின்ற விடத்திலே ஆயிரம் ஆனை வந்துசேருமிறே; அங்கு நிற்கிறதும் சோலை மழகளிறிறே. [தொழவித்யாதி] - திருமலையைத் தொழுவோமென்று மநோரதித்து அத்தையே ப்ரயோஜநமாக அத்யவஸித்திருக்கு மதுவே விஜயஹேது.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—"திருமலையைத் தொழுவோம்" என்று அத்யவஸித்து நினைக்கையமையும் விஜயஹேது வென்கிறார்.

[வழக்கெனநினைமின்] நான் சொல்லுகிற இதுவே முறையென்று புத்திபண்ணுங்கோள். [வல்வினைமூழ்காது] உங்களால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத மஹாபாபங்களைப் பரிஹரிக்க வேண்டியிருக்திகோளாகில். அழனென்று - பேய்க்குப் பேர்; கொடியென்று - பெண்ணுக்குப் பேர்; பேய்ப்பெண்ணென்றபடி. அழனென்று - பிணமாய், அத்தால் - பேயென்றபடி. பூதனையை முடித்தவன் "இங்ஙனொத்தவிரோதிகள் வந்தபோதாக நம்மை நெடுங்கைநீட்டாக்கிவைக்கவொண்ணாது" என்று நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே ச்லாக்யமான கோயில். [மழ இத்யாதி] அங்குண்டான திர்யக்குகளும் அழகரோடு ஓரினமாயாயிற்று இருப்பது. இளவானைக்கன்றுகள் இனமினமாகச் சேராநின்றுள்ள திருமலை. லக்ஷணோபேதமாயிருப்பதொரு ஆனைநின்றவிடத்தே ஆயிரம் ஆனை வந்து சேராநிற்கும்; அங்கு நிற்கிறதும் சோலை மழகளிறிறே, "தென்னானை"யிறே. திருமலையைத் தொழவேணும் என்னும் மநோரதத்திலே துணிவதே இவ்வாத்மாவுக்கு விஜயஹேது.

சூதென்றுகளவும் சூதும்செய்யாதே*
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில்*
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை*
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், பலபடிகளாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

[சூதென்று தொடங்கி] - நேர்பாடு என்று பார்த்துக் களவு காணுதல், பச்யதோஹரதையாதல் செய்யாதே. [வேதமென்று தொடங்கி] - ஸ்ரீகீதையாலே வேதார்த்தத்தை விரித்தவன் "வேதார்த்த பூதனை தன்னை ஆச்ரிதர்க்குக் காட்டலாம் நிலம்" என்று விரும்பின கோயில். [மாதுறுமயிலென்று தொடங்கி] - அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிதுநமாயே வர்த்திக்கும்படியிருக்கிற மாலிருஞ்சோலை யாகிற நித்யவஸந்தமான திருமலையிலே புகுகை பரம ப்ரயோஜநம். மாதுறுமயிலென்றது - மார்த்தவத்தையுற்ற மயிலென்னவுமாம்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

[சூதென்று இத்யாதி] - சூது - வெற்றி. நேர்பாடென்று பார்த்துக் களவுகாணுதல், பச்யதோஹரணமாதல் செய்யாதே ஆத்மாபஹரணம் பண்ணுதல், "ஈச்வரனே ரக்ஷகன்" என்றிருக்கும் ஸாத்விகரை யுக்த்யாபாஸங்களாலே விச்வாஸத்தைக் குலைத்தல் செய்யாதே என்றுமாம். [வேதமுன் விரித்தான்] - ஸ்ரீகீதாமுகத்தாலே வேதார்த்தத்தை விசதீகரித்தவன். [விரும்பியகோயில்] - உபதேசத்தால் மீளாதாரை வடிவைக்காட்டி மீட்கைக்காக விரும்பிவர்த்திக்கிறதேசம். [மாதென்று தொடங்கி] - பேடையோடே கூடின மயில்கள் சேர்ந்து வர்த்திக்கிற திருமலை. மாதென்று-மார்த்தவமாய், ஸுகுமாரமான மயிலென்றுமாம். அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிதுநமேயாய் வர்த்திக்குமென்கை. [போதுஇத்யாதி] - போதென்று - பூவாய், திருமலையை முட்டாக்கிடப் பூத்துக்கிடக்குமத்தனை. நித்யவஸந்தமான திருமலையிலே புகுகையே பரமப்ரயோஜநம்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

[சூதென்று] நமக்கு நல்லவாய்ப்பாயிருந்ததென்று சூதும் களவும் செய்யாதே, சாஸ்த்ரங்கள் இவற்றை நிஷேதிக்கையாலே அவற்றையுஞ் சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, களவாவது *சோரேணாத்மாபஹாரிணா* என்கிற ஆத்மாபஹாரமாய், சூதாவது - ஸாத்விகனாய் ப்ராமாணிகனாயிருப்பானொருவன் "ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷகன்" என்று விச்வஸித்திருந்தால், "காண்கிற தேஹத்துக்கவ்வருகே ஈச்வரனாவதென்? ஆத்மாவாவதென்" என்று காணக்காண அபஹரிக்கை. [வேதமித்யாதி] இவை ஒருவர்க்கு வாராதபடி வேதார்த்தத்தை விசதீகரித்த கீதோபநிஷதாசார்யன் வர்த்திக்கிற கோயில். [மாதுறுமயில்] மாதென்று - மார்த்தவத்தைச் சொல்லுகிறதாய், ஸுகுமாரமாய் தர்சநீயமான மயிலென்னுதல்; பேடையையுற்ற மயிலென்னுதல். அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிதுநமேயாய் வர்த்திக்குமென்கை. [போதவிழ்மலையே] கொடியும் தண்டும் சருகும் இடையிடையிலே பூவுமாயிருக்கையன்றிக்கே, திருமலைதன்னை முட்டாக்கிடப் பூத்துக்கிடக்குமித்தனை. திருமலையைக்கிட்டுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநமாய்த் தலைக்கட்டுவது, அல்லாதவையெல்லாம் வ்யர்த்தவ்ருத்திகளென்கிறார்.

> பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல்*
> மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன்*
> தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்து*
> அருளுடையவன்தாள் அணைவிக்கும்முடித்தே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றாரை, இத்திருவாய்மொழிதானே ஜந்மத்தை முடித்து, அழகர்திருவடிகளிலே சேர்க்குமென்கிறார்.

[பொருளென்று தொடங்கி] - பலகால் ஸ்ருஷ்டிக்க, விததமாகாநின்றாலும், என்றேனுமொரு நாள் ப்ரயோஜநப்படுமென்று கருதி இந்த லோகத்தை உண்டாக்கினவனுடைய கல்யாண குணங்களிலே அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத ஆழ்வார், தம்மிற்காட்டிலும் கேட்டார்க்குத் தெளிவு பிறக்கும்படி அருளிச்செய்த ஆயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழி.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றுரை, இதுதானே ஸம்ஸாரத்தை முடித்து அழகர் திருவடிகளிலே சேர்க்கு மென்கிறார்.

[பொருள்இத்யாதி] - பண்ணின க்ருஷிகள் தப்பினாலும் சோம்பாதே க்ருஷிபண்ணும் கர்ஷகனைப் போலே; கொடுத்த கரணங்களைக் கொண்டு அநர்த்தத்தை விளைத்துக்கொள்ள, பின்னையும் கரணங்களைத் தந்த ஜகத்காரணபூதனுடைய கல்யாண குணங்களிலே சேர்த்து. [மருள் இத்யாதி] - அஜ்ஞாநகந்த மில்லாதவராய், ஸர்வப்ரகாரவிலக்ஷணமான திருநகரியை உடைய பரமோதாரரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. [தெருள்இத்யாதி] - கேட்டார்க்குத் தம்மிலும் தெளிவைப்பிறப்பிக்கும்படி அருளிச் செய்தது. தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கடி ஈச்வரன், இவர்களுக்குத் தாம் அடியாக வந்தது. [அருளுடையவன்இத்யாதி] - அருளே நிரூபகமான அழகர்திருவடிகளிலே ஸம்ஸாரத்தை முடித்துச் சேர்க்கும்.

ஈடு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றுரை, இத்திருவாய்மொழிதானே ஜன்மத்தைப் போக்கி அழகர்திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடு மென்கிறார்.

[பொருள் இத்யாதி] ப்ரயோஜநப்படுமென்று இந்த லோகங்களை உண்டாக்கினவனுடைய கல்யாணகுணவிஷயமாக அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது இது தான். இவற்றையுண்டாக்கிக் கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்துவிட்டால், கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு சப்தாதி விஷயத்திலே ப்ரவணராய்க் கைகழியப்புக்கால், "நம்மினைவு தப்பிற்றிறே" என்று நெகிழ்ந்து கைவாங்குகையன்றிக்கே, "ஒருநாளல்லாவொருநாளாகிலும் ப்ரயோஜநப்படாதோ?" என்று பலகாலும்உண்டாக்காநிற்கும்; மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே அவனுடைய குணவிஷயமாக மருளில்லாதவராயிற்று இவ்வாழ்வார். ப்ரபந்தமோவென்னில், [தெருள்கொள்ளச்சொன்னவோராயிரம்] மருளுண்டாய்க் கழியவேண்டிற்று இவர்க்கு, இவருடைய ப்ரபந்தம் அப்யஸித்தார்க்கு முதலிலே அஜ்ஞாநந்தானில்லை. கேட்டார்க்குத் தெளிவைப் பிறப்பிக்கும்படியாயிற்று அருளிச்செய்தது. தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கடி ஈச்வரன், இவர்களுக்குத் தாம் அடியாக வந்தது. ப்ரபந்தந்தான் செய்வதென்? என்னில், [அருளுடை இத்யாதி] அருளையிட்டாயிற்று வஸ்துவை நிரூபிப்பது. அருளையுடையவன் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். அதுசெய்யுமிடத்தில் [முடித்தே] ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தை வாஸனையோடே போக்கித் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். ஒரு ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பண்ணித்தந்துவிடுமளவன்றிக்கே, அர்த்தக்ரியாகாரியாயிருக்கும்.

முதற்பாட்டில் கடுகத் திருமலையாழ்வாரை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்றார்; இரண்டாம் பாட்டில் திருமலையோடு ஸம்பந்தித்த ஸ்ரீபதியை ஆச்ரயிக்கச்சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில் அத்தோடுசேர்ந்த அயன்மலை யமையு மென்றார்; நாலாம்பாட்டில் "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே திரியவும் திருமலையை ஆச்ரயிக்கச்சொன்னார்; அஞ்சாம்பாட்டில் அத்தோடு சேர்ந்த புறமலையை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் திருமலைக்குப்போம் மார்க்க சிந்தை பண்ண வமையுமென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் அவ்வழியோடு சேர்ந்த திருமலையை ஆச்ரயிக்கச் சொன்னார்; எட்டாம்பாட்டில் நித்யஸூரிகளுக்கும்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்ய மென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் "திருமலையைத் தொழுக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவ தென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை ஆச்ரயிக்கையே புருஷார்த்த மென்று தலைக்கட்டினார்; நிகமத்தில் இதுகற்றார்க்குப் பலம் அருளிச்செய்தார்.

முதல் திருவாய்மொழியாலே "மணியை வானவர்கண்ணனைத் தன்னதோரணியை" என்ற விலக்ஷணவிஷயமாகையாலே, பிரிந்தார் கண்ணுஞ்சுழலை இடப்பண்ணு மென்றார்; இரண்டாம் திருவாய்மொழியாலே - அவ்வோபாதி கூடினாலும் மறப்பிக்கு மென்றார்; மூன்றாந் திருவாய்மொழியாலே - கூடினவிஷயந்தான் நிரதிசயஸுகரூப மென்றார்; நாலாந்திருவாய்மொழியாலே - அவ்விஷயத்துக்கு தேசிகரோடு அநுபவிக்கப் பெறாமையாலே மோஹங்கதரானார்; அஞ்சாந்திருவாய்மொழியாலே - தாம் ஆசைப்பட்டபடியே வந்துகலந்தபடி சொன்னார்; ஆறாந்திருவாய்மொழியாலே - தம்இழவுக்கும் அவன் அதிசங்கைபண்ணு மென்றார்; ஏழாந்

திருவாய்மொழியாலே - தம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையும் விஷயீகரித்தபடி சொன்னார்; எட்டாந்திருவாய்மொழியாலே - அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியாலே-ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணினார்; பத்தாந்திருவாய்மொழியாலே-நிஷ்கர்ஷித்தப்ராப்யத்தை லபிக்கைக்குத் திருமலையாழ்வாரை ஆச்ரயிக்கச் சொன்னார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:
மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

வாயுந்திருமால் மறையநிற்க* ஆற்றாமை
போய்விஞ்சி மிக்கபுலம்புதலாய்*— ஆய
அறியா தவற்றோடு அணைந்தழுதமாறன்*
செறிவாரைநோக்குந் தெளிந்து. 11

திண்ணிதாமாறன் திருமால்பரத்துவத்தை*
நண்ணியவதாரத்தே நன்குரைத்த—*வண்ணமறிந்து
அற்றார்கள்யாவர் அவரடிக்கேயாங்கவர்பால்*
உற்றாரை மேவிடா தூன். 12

ஊனமறவேவந்து உள்கலந்தமாலினிமை
யானது* அநுபவித்தற்காந் துணையா—* வானில்
அடியார்குழாங்கூட ஆசையுற்றமாறன்*
அடியாருடன் நெஞ்சேயாடு. 13

ஆடிமகிழ்வானில் அடியார்குழாங்களுடன்*
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனால்* — வாடிமிக
அன்புற்றார் தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்கமோகித்து*
துன்புற்றான் மாறனந்தோ. 14

அந்தாமத்தன்பால் அடியார்களோடிறைவன்*
வந்தாரத்தான்கலந்த வண்மையினால்* —சந்தாபம்
தீர்ந்த சடகோபன் திருவடிக்கேநெஞ்சமே*
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும்வை. 15

வைகுந்தன்வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன்*
செய்ந்நன்றனைச்சியத்தைச் சிந்தித்து* — நைகின்ற
தன்மைதனைக்கண்டு உன்னைத்தான்விடேனென்றுரைக்க*
வன்மையடைந்தான் கேசவன். 16

கேசவனாலென்தமர்கள் கீழ்மேலெழுபிறப்பும்*
தேசடைந்தாரென்று சிறந்துரைத்த* — வீசுபுகழ்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லா முய்கைக்கு*
ஆறென்றுநெஞ்சேயணை. 17

அணைந்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம்*
குணந்தனையேகொண்டுலகைக்கூட்ட* — இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசஞ்செய் மாறன்மலரடியே*
வீசுபுகழெம்மா வீடு. 18

எம்மாவீடும்வேண்டா என்றனக்குன் தாளிணையே*
அம்மாவமையுமெனவாய்ந்துரைத்த* — நம்முடைய
வாழ்முதலாம்மாறன் மலர்த்தாளிணைசூடி*
கீழ்மையற்று நெஞ்சேகிளர். 19

**கிளரொளிசேர் கீழுரைத்தபேறுகிடைக்க*
வளரொளிமால்சோலைமலைக்கே* — தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும் நீடுபுகழ்மாறன்தாள்*
முன்செலுத்துவோமெம்முடி. 20